

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Arató Gergely, Móring József Attila,***
Tordai Bence, dr. Vinnai Győző

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	16091
A Nemzetközi Polgári Repülésről szóló Egyezmény 50. cikk (a) bekezdésének módosításáról szóló Jegyzőkönyv, valamint a Nemzetközi Polgári Repülésről szóló Egyezmény 56. cikkének módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	16091
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	16091
Felszólalók:	
Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	16092
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	16093
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16095
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	16096
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	16097
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	16098
A Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	16098
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	16098
Felszólalók:	
Bányai Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	16101
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	16105
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	16110
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	16113
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	16117
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	16120
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	16126
Dr. Szél Bernadett (független).....	16131
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	16136
Balczó Zoltán (Jobbik).....	16140
Dr. Gurmai Zita (MSZP).....	16141
Bányai Gábor (Fidesz).....	16142
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	16143
Varju László (DK).....	16144
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	16144
Székely Sándor (független).....	16146
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	16146
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	16152
Varju László (DK).....	16155
Dr. Szakács László (MSZP).....	16156
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	16157
Stummer János (Jobbik).....	16158
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	16159
Volner János (független).....	16162
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	16167
Bányai Gábor (Fidesz).....	16170
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	16175
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	16176
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	16177
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	16178

Az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés- megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. számú törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig 16180

Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 16180

Felszólalók:

Szabó Zsolt, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 16181

Balczó Zoltán, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 16182

Dr. Aradszki András, a KDNP képviselőcsoportja részéről 16184

Dr. Gurmai Zita, az MSZP képviselőcsoportja részéről 16185

Varju László, a DK képviselőcsoportja részéről 16185

Ungár Péter, az LMP képviselőcsoportja részéről 16186

Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 16186

Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig 16186

Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 16187

Felszólalók:

Szabó Zsolt, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 16189

Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 16190

Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselőcsoportja részéről 16191

Dr. Gurmai Zita, az MSZP képviselőcsoportja részéről 16195

Varju László, a DK képviselőcsoportja részéről 16195

Nacsa Lőrinc (KDNP) 16197

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 16197

Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 16198

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig 16200

Bódis József innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 16200

Felszólalók:

Dr. Pószán László, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 16203

Dr. Brenner Koloman, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 16207

Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselőcsoportja részéről 16211

Dr. Gurmai Zita, az MSZP képviselőcsoportja részéről 16213

Arató Gergely, a DK képviselőcsoportja részéről 16218

Dr. Keresztes László Lóránt, az LMP képviselőcsoportja részéről 16222

Szabó Szabolcs (független) 16226

Dr. Vinnai Győző (Fidesz) 16231

Dr. Brenner Koloman (Jobbik) 16231

Nacsa Lőrinc (KDNP) 16232

Szabó Szabolcs (független) 16233

Dr. Pószán László (Fidesz) 16234

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) 16237

Dr. Brenner Koloman (Jobbik) 16238

Szabó Szabolcs (független) 16238

Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik) 16240

Nacsa Lőrinc (KDNP) 16241

Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik) 16242

Nacsa Lőrinc (KDNP) 16243

Bódis József innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 16243

A Marek József Alapítványról, a Marek József Alapítvány és az Állatorvostudományi Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló törvényjavaslat; **Az Universitas Miskolcensis Alapítványról, az Universitas Miskolcensis Alapítvány és a Miskolci Egyetem részére történő vagyonjuttatásról** szóló törvényjavaslat; **A Moholy-**

Nagy Művészeti Egyetemért Alapítványról, a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemért Alapítvány és a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló törvényjavaslat; A Neumann János Egyetemért Alapítványról, a Neumann János Egyetemért Alapítvány és a Neumann János Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló törvényjavaslat; A Soproni Egyetemért Alapítványról, a Soproni Egyetemért Alapítvány és a Soproni Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló törvényjavaslat; A Széchenyi István Egyetemért Alapítványról, a Széchenyi István Egyetemért Alapítvány és a Széchenyi István Egyetem részére történő vagyonjuttatásról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig	16249
Bódis József innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	16249
Felszólalók:	
Dr. Vinnai Győző , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	16253
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	16255
Nacsá Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	16259
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	16261
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	16266
Bódis József innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	16269
Napirend utáni felszólaló:	
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	16272
Az ülésnap bezárása	16274

Az ülésen jelen voltak:

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
13. ülésnapja
2020. április 8-án, szerdán
(9.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: dr. Vinnai Győző és Tordai Bence)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 13. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Vinnai Győző és - talán majd a későbbiekben - Tordai Bence jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon számos általános vitára kerül sor. Felkérem az ezekben részt vevő képviselőtársaimat, hogy mindannyiunk egészségének megőrzése érdekében lehetőség szerint csak a vitában felszólaló és az azt követő két felszólalásra jelentkező képviselő tartózkodjon a teremben. Ennek elősegítése érdekében az ülésvezető elnök ezekről tájékoztatást ad.

Felkérem továbbá képviselőtársaimat, hogy aki a vitákban már nem kíván részt venni, a korábban kiadott főigazgatói tájékoztatóban foglaltak szerinti rendben hagyja el az üléstermet.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**A Nemzetközi Polgári Repülésről szóló Egyezmény 50. cikk (a) bekezdésének módosításáról szóló Jegyzőkönyv, valamint a Nemzetközi Polgári Repülésről szóló Egyezmény 56. cikkének módosításáról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről**” szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9915. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, a tárca államtitkárának. Államtitkár úr, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy engedjék meg, hogy röviden ismertessem önökkel az előtünk fekvő törvényjavaslatot. De mindezek előtt néhány szót szeretnék röviden szólni a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezményről, amelyet '44. december 7-én írtak alá Chicagóban, és ezzel egyidejűleg alakult meg a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet, amelynek célja a légi közlekedés biztonságára és hatékonyságára vonatkozó szabályok és szabványok elfogadása, valamint a részt vevő államok együttműködésének közvetítése a polgári repülés valamennyi területén.

Magyarország 1969-ben csatlakozott az egyezményhez, amelyet a '74. évi 25. törvényerejű rendelettel hirdetett ki.

Tisztelt Országgyűlés! '16 őszén rendezték meg Montreálban a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet 39. közgyűlését, amelynek keretében elfogadták a chicagói egyezmény módosításait tartalmazó jegyzőkönyvet. A chicagói egyezmény módosításának értelmében a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet

tanácsának taglétszáma 36 főről 40 főre bővül, és a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet léginavigációs bizottságai tagjainak létszáma pedig 19 főről 21 főre emelkedik.

Tisztelt Országgyűlés! Annak érdekében, hogy az e közgyűlésen elfogadott határozatok hatálybalépése megtörténhessen, szükséges e törvényjavaslat elfogadása. A vonatkozó előírások értelmében az egyezményt módosító jegyzőkönyvek kötelező hatályának elismerése és kihirdetése hazánk esetében ugyanis törvény keretében történik. Ezért szükséges ennek a törvénynek az elfogadása.

Engedjék meg, hogy végezetül arról tájékoztassam önöket, hogy a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet kimutatása szerint eddig már 53 tagállam ratifikálta az egyezményt.

Amennyiben elnök úr nem ragaszkodik hozzá, akkor én be is fejezném az exozét, és amennyiben kérdések vannak, akkor azokra majd a vita során igyekszem válaszolni. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslat elfogadását és az ahhoz tartozó nemzetközi jegyzőkönyvek kihirdetését is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Csenger-Zalán Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának; őt követi majd Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő úr!

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A nemzetközi polgári légügyi szervezet az ENSZ szakosított intézménye. Ahogy a törvényjavaslat szövegéből is kiderül, egy 76 éves szervezetről van szó. A szervezetet életre hívó egyezményt, ahogy államtitkár úr is említette, 1944. december 7-én, Chicagóban írták alá. Ennek az egyezménynek a létrejöttében éppen az játszott nagy szerepet, hogy a normandiai partraszállás után Európa légtérének az irányítása szükségessé vált akkor még katonai módon, de nyilvánvaló volt, hogy a békeidőben is erre szükség lesz, és ezt látták előre az akkori szövetséges hatalmak.

A szervezet a nemzetközi polgári repülés államközi szintű csúcsszervezete, amelynek 2019-ben már 193 tagállama volt. Ez az egyetlen globális szervezet, amely szabályozói és végrehajtói funkciójánál fogva, elsősorban a tagállamok együttműködésére alapozva a nemzetközi polgári repülés biztonságának és védelmének legmagasabb fokú általános érvényesülését biztosítja az egész világon.

A szervezet célja, hogy a nemzetközi polgári repülésnek biztonságos hátteret biztosítson és annak fejlődését sajátos eszközeivel segítse. Fontos feladata a repülőterek és repülési berendezések folyamatos fejlesztésének szorgalmazása azért, hogy a

légi közlekedésben részt vevők biztonságosan, hatékonyan és gazdaságosan tudják feladataikat ellátni a légi közlekedés különböző területein.

Ezen célok elérése érdekében minden egyes tagállam légi közlekedési szereplőinek - különösen a légitársaságoknak, a repülőtereknek, illetve a légiforgalmi szolgáltatóknak - az egységes szabályok szigorú betartása mellett hatékonyan kell üzemelni és együttműködni.

Jelen törvényjavaslat az alapító egyezmény 50. cikk (a) bekezdésének és 56. cikkének módosításáról szóló jegyzőkönyvek kihirdetéséről szól. Előbbi módosítás értelmében a szervezet tanácsának taglétszámát növelik meg 36-ról 40-re, hiszen az alapítás óta a részt vevő tagállamok száma jelentősen megnövekedett.

A második jegyzőkönyv hasonló okból, mint említettem, az 56. cikket módosítja, oly módon, hogy a léginavigációs bizottság taglétszámát bővíti 19-ről 21-re, mint azt államtitkár úr is megjegyezte.

A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának; őt követi Nacsá Lőrinc képviselő úr, a KDNP-képviselőcsoportból. Öné a szó, képviselő úr.

(9.10)

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvénymódosítás a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezmény 50. cikk a) bekezdésének, illetve az 56. cikk módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről és itt a hatály elismeréséről szól. Ezt 2016. október 6-án fogadták el Montrealban; azért Montrealban, mert ez a Nemzetközi Polgári Repülés Szervezetének a központja.

Az 50. cikk a) bekezdés módosításának a tartalma az, hogy a Tanács taglétszámának növelése 36 főről 40 főre történik. Tehát bővül a Tanács létszáma. Ennek nyilván az az oka, hogy folyamatosan növekszik a taglétszáma ennek a nemzetközi szervezetnek. Az 56. cikk módosításának a tartalma pedig a légi navigációs bizottság taglétszámának 19 főről 21 főre történő növelése.

Mint már előttünk is hallottuk, 1944. december 7-én hozták létre a chicagói egyezményt, amely a Nemzetközi Polgári Repülés Szervezetét hozta létre. Ez az ENSZ egyik szakosított intézménye, és ezt 52 tagállam hozta létre Chicagóban. Ennek emlékére, mivel 1944. december 7-én született ez az egyezmény, ezért december 7-e ma a nemzetközi polgári repülés

világnapja. Magyarország nyilván a háborús körülmények miatt is nem tudott csatlakozni 1944-ben; jóval később, majd 1969-ben csatlakozott ehhez az egyezményhez, mégpedig az 1971. évi 25. számú törvényerejű rendelet elfogadásával történt meg joghatályosan az ehhez az egyezményhez való csatlakozásnak a kihirdetése. Tehát innentől kezdve Magyarország is tagja ennek a szervezetnek.

Hogy miért is hozták létre a chicagói egyezményt? Idézni szeretnék az 1944. december 7-ei dokumentumból: „A nemzetközi polgári repülés jövőbeni fejlődése nagymértékben hozzájárulhat a világ nemzetei és népei között a barátság és a megértés megteremtéséhez és fenntartásához. Továbbá kívánatos a sűrűlódások elkerülése, valamint a nemzetek és népek közötti együttműködés elősegítése, amelytől a világ békéje függ.” Tehát nyilván nagy szavak ezek, de ha belegondolunk, 1944 decemberében még javában dúlt a világháború, például nem sokkal előtte zárták körül Budapestet, és már zajlott az ostroma a városnak, tehát itt a világbékéről beszélni ebben az időszakban, a polgári repüléssel kapcsolatosan bizony egy nagyon kívánatos dolog volt.

Főbb szempontok, amiért létrejött ez az egyezmény. A nemzetközi polgári repülés biztonságos és rendszeres fejlesztése, a nemzetközi légi közlekedés észszerű és gazdaságos lebonyolítása, a lehetőségek egyenlőségének biztosítása.

És hogy mennyire van napi aktualitása is az 1944-es szerződésnek, idéznék a 14. cikkből, az egyezmény 14. cikkéből, ami a betegségek terjedésének megelőzéséről szól: „A szerződő államok hatékony lépéseket tesznek a kolera, a tífusz, a feketehimlő, a sárgaláz, a pestis és egyéb fertőző betegségek légi jármű útján történő terjedésének a megakadályozására. Nemzetközi egészségügyi rendelkezéseket dolgoznak ki, amelyek a légi közlekedés során alkalmazandóak.” Tehát hogy mennyire fontos ez az egyezmény például a mai, koronavírus elleni védekezésben is, nyilván a polgári repülésben azokat a szempontokat alkalmazzák, amelyeket ez a nemzetközi szervezet megfogalmazott, és igyekszik is ezeket időszzerűen aktualizálni, ezeket módosítani, hogy a legkorszerűbb eszközökkel történjen meg biztonságosan a repülés, illetve hogy megelőzzük a betegségek terjedését a légijármű-forgalmon keresztül.

Tehát ez a szervezet a polgári légi közlekedés állandó szintű csúciszervezete, a repülésbiztonság és a légi közlekedés védelme az egyik legfontosabb feladata. Az egységes és szigorú szabályok betartása nemzetközi szabványokat és ajánlatgyakorlatokat alkot, amelyeket a tagállamoknak nyilván be kell tartani. Jelenleg 193 tagállam van.

Szaktanácsokban, úgynevezett annexe-ekben, függelékben adja ki a légi közlekedés szakterületére vonatkozó legfontosabb szabályokat. A mostani második módosítás, tehát a módosítás második része is az egyik ilyen szaktanács, a légi navigációs bizottság taglétszámának a növeléséről szól. Természetesen

ezt a javaslatot a Jobbik támogatja. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának, és jelzem, hogy a következő felszólaló Gurmai Zita képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat lényegét mind képviselőtársaim, mind államtitkár úr már elmondták. A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetről szóló törvényjavaslatot egy olyan időszakban tárgyaljuk, amikor a világ polgári repülőgépeinek több mint fele a földön van, és nem repül abban a szomorú járványhelyzetben, amiben most vagyunk.

Ennek nyilvánvalóan a légi közlekedés is kárát látja, és nyilvánvalóan azok a számok, amik egyre riasztóbb számok, amik érkeznek szerte a világból, hogy hány repülőjáratot töröltek, hány légitársaság került csődközelbe, illetve milyen visszaesések történtek, azokat a szomorú tényeket láthatjuk most magunk előtt, különösen így szomorú aktualitása is van a mostani törvényjavaslatnak.

A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet az egyetlen globális szervezet, amely szabályozó és végrehajtói funkciójánál fogva elsősorban a tagállamok együttműködésére alapozva a nemzetközi polgári repülés biztonságának és védelmének a legmagasabb fokú általános érvényesülését biztosítja szerte az egész világon.

A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet mindent megtesz azért, hogy olyan repülési környezetet teremtsen, amelyben a repülésbiztonság és a légiközlekedés-védelem a legmagasabb fokon érvényesül. Ezen célok elérése érdekében minden egyes tagállam légi közlekedési szereplőinek, kiemelten a repülés végrehajtásában jeleskedő légitársaságoknak, repülőtereknek és légiforgalmi szolgáltatóknak az egységes szabályok szigorú betartása mellett hatékonyan kell üzemelnie és együttműködni. Ennek érdekében a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet a légi közlekedés biztonságára, hatékonyságára és rendszerességére vonatkozó nemzetközi szabványokat és ajánlott gyakorlatokat fogad el, és tesz közzé.

Én is, jobbikos képviselőtársamhoz hasonlóan kiszúrtam a járvánnyal és betegséggel kapcsolatos pontot, amelyben a szervezet ezzel foglalkozik, kiemelt aktualitást is kap, hogy láthatjuk azt, hogy milyen biztonsági intézkedéseket kellett már a járvány megelőzése érdekében is tenni reptereken, repülőkön, és azóta is hogyan szigorodnak ezek a szabályozások, amiben nyilvánvalóan a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet is tett már közzé ezzel kapcsolatos ajánlásokat, és foglalkozott a mostani járványhelyzettel is.

Nem vagyunk elkésve a törvényjavaslat ratifikálásával, bár ez egy technikai jellegű törvényjavaslat, csupán az előbb említett és államtitkár úr által felsorolt módosítások miatt a nemzetközi szerződés magyar részről történő ratifikációjára van szükség. Az egyezmény módosításához 128 tagállam ratifikációjára van szükség, amiből eddig 53 tagállami ratifikáció történt meg.

A magyar parlament lehet az 54. tagállam, így elkésve még nem vagyunk, de nagyon fontos, hogy amennyiben Magyarország csatlakozik az egyezmény módosításához, ezáltal mi hozzájárulunk a nemzetközi polgári repüléssel foglalkozó szakma célkitűzéséhez, amely ezáltal közelebb kerül majd a kívánt szakmai módosítások nemzetközi alkalmazásához. Mindezekre tekintettel a KDNP-frakció is támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, és felszólalásra következik Varju László képviselő úr, a Demokratikus Koalíció vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár úr nagyon pontosan elmondta a számokat, úgyhogy nem fogok ebbe belebonyolódni. Pontosán tudjuk, hogy valóban az 1944 decemberében Chicagóban alakuló szervezethez Magyarország 1969-ben csatlakozott, mármint ehhez az egyezményhez, és a nemzetközi polgári légiügyi szervezet 2016. szeptember 27-e és október 7-e között lezajlott közgyűlésén elfogadta az egyezmény 50. cikk a) bekezdésének módosításáról, valamint a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezmény 56. cikkének módosításáról szóló jegyzőkönyvet. Azt gondolom, hogy a leglényegesebb változások ezek a számok. Tehát az egyik az, hogy a szerződő államok tanácsának taglétszáma 36-ról 40-re emelkedett, a másik pedig a navigációs bizottság taglétszámának a növekedése.

(9.20)

Én mindenképpen úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat célja az egyezményt módosító 2016. október 6-án Montreálban aláírt említett jegyzőkönyvek kihirdetése, ami szerintem rendkívüli módon fontos.

Itt szeretnék köszönetet mondani Magyarországi külügyminiszterének, aki nemcsak itt a parlamentben, hanem a Külügyi bizottság ülésén is nagyon tisztességesen tájékoztatott arról, hogy hány magyar érkezett haza. Én töredekésesen bevallom, nagyon örültem volna, ha a gazdasági csomagról is hasonló módon tájékoztatott volna a gazdasági miniszter.

Ennyit szerettem volna hozzátenni elnök úr engedelmével. Egyébként a Magyar Szocialista Párt a

törvényjavaslatot támogatja. Köszönöm szépen a figyelmüket, és támogatásunkról biztosítjuk önöket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Előljáróban szeretném rögzíteni, hogy azt a technikai jellegű elfogadó javaslatot, ami előttünk van, a Demokratikus Koalíció támogatni kívánja. A nemzetközi szerződésekkel általában ezt tesszük. A jelen esetben egy olyan dokumentum van előttünk, amely sok ország együttműködését segíti, támogatja, és annak a különösen fontos ügyét, lényegi tartalmát jelentő, a nemzetközi polgári repülésről szóló, a forgalmat bonyolító és ennek lehetőségeit megeremtő, azt hatékonyabbá, biztonságosabbá tevő megoldásokat támogatni érdemes és szükséges is.

Ami a napi aktualitás egyik része - ami már elhangzott -, hogy maga a repülés mint lehetőség, az egy ilyen vírusveszélyes, járványveszélyes időszakban milyen kockázatokat hordoz magában, és erre mennyire kell ügyelni. Erről már volt szó, ezért ennek ismétlésébe nem bocsátkozom, ellenben a hazai működésre szeretném ráirányítani két mondat erejéig a figyelmet.

Néhány hónappal ezelőtt a parlamentben a magyarországi repülési viszonyokról, a repülési folyosókról nagyon sok vita zajlott. Ennek középpontjában az állt, hogy a Budapest felett megnövekedett forgalomnak mennyi kellemetlensége van. Egy ilyennek természetesen van előnye és van hátránya is. A hátrányokat figyelembe véve javasoltuk azt, hogy változtatásokra kerüljön sor a tekintetben, hogy a budapestiek felett való repülésnek más megoldását keressék. Akkor új repülőtér használata is felvetésre került a megnövekedett forgalom miatt. Most a járványveszély miatt ennek a napi aktualitása sajnos nincs meg, de abban bízom, hogy az új lehetőségek keresése a jövőben is fennáll, már csak azért is, mert a Magyarországra nagyon sok üzleti céllal vagy turistaként érkező állampolgár kiszolgálása nagyon fontos. Éppen ezért arra szeretném ráirányítani a figyelmet, hogy itt vannak még olyan hiányosságok, amelyekkel foglalkozni kell, és a nemzetközi szerződések elfogadásán túl a hazai feladatokról se feledkezzünk meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett képviselőtársaim közül. Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Schanda Tamás államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra.

(Schanda Tamás János jelzésére:) Öné a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Köszönöm szépen a támogató észrevételeket és a támogató álláspontokat.

A felmerült kérdésekre reagálva megerősítem, hogy természetesen foglalkozunk a reptér kérdéssel és egyéb kérdésekkel is. Valóban az a helyzet - ami nem ennek a törvényjavaslatnak a vitájához tartozik -, hogy egy nehéz időszakban vagyunk, hiszen a polgári repülés számossága a világon mindenütt, így Magyarországon is lecsökkent, kevés járat indul és kevés járat érkezik Ferihegyre, Debrecenbe pedig talán már semmilyen járat nem érkezik. S azt lehet mondani, hogy időnként jelentős erőfeszítéseket igényel az is, hogy az áruszállításhoz kapcsolódó közlekedést fenn lehessen tartani a légi közlekedésben, de ez működik, és Magyarországon ez nem is okoz problémát.

A repterek fejlesztésének kérdése pedig valóban kiemelt gazdasági kérdés, hiszen jól látjuk azt, hogy egy-egy regionális reptér fejlesztése az adott régióban komoly gazdasági potenciákat is képes okozni. Ezen dolgozunk, és erről szólnak az elmúlt egy-két hónapban megjelent kormányhatározatok is, amelyek pont abba az irányba szeretnének elmenni, amit a képviselő úr is jelzett.

Még egyszer köszönöm a vitában elhangzottakat, és köszönöm a törvényjavaslat támogatását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9927. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Előként megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A repülés után térjünk át a vasútra, csak hogy ez se maradjon ki. A kormány kiemelt feladatának tekintti a korszerű, versenyképes vasúti közlekedés megeremtését is. A környezetbarát vasútnak kell adnia a hazai közlekedés gerincét, és az egyéni közlekedéssel szemben alternatívát kínáló közlekedési móddá kell válnia. Ennek érdekében olyan vasúti szolgáltatásokat kell kialakítani, amelyek alkalmazkodnak az utasok igényeihez, egyszerre innovatívak, fenntarthatók és rugalmasak is. Ennek alapfeltétele a

vasúti infrastruktúra és a járműállomány folyamatos korszerűsítése.

A magyarországi vasúthálózat az ötödik legsűrűbb forgalmú hálózat az Európai Unióban. A közel 7700 kilométer hosszú magyarországi vasútszakaszon 2018-ban 2 millió vonat közlekedett, ezek 80 százaléka pedig személyszállítási igényeket szolgált ki. A 150 millió utas 97 százaléka belföldi volt, és kiemelkedett Budapest elővárosi forgalma. Ami pedig az áruforgalmat illeti: 52,3 millió tonna árut szállítottak, amelynek 70 százaléka nemzetközi volt, háromnegyede irányvonatként közlekedett. A kormány határozott szándéka, hogy a hazai vasút a korábbiaknál jobban kapcsolódjék a nemzetközi hálózatokhoz, legyen szó akár Közép-Európa belső vasúti összeköttetéséről, vagy akár a Távol-Keletről hajón érkező áru Nyugat-Európa való továbbításáról.

Tisztelt Országgyűlés! A hazai gazdaságpolitikai célokat támogató vasúthálózat fejlesztése nemcsak az elővárosi és a távolsági személyforgalomra terjed ki, hanem a gazdasági növekedést biztosító vasúti áruszállításra és a logisztikára is kiemelt figyelmet kell fordítani. A Budapest-Belgrád 150. számú vasútvonal magyarországi szakaszának fejlesztése ezt a célt szolgálja, erősíti ugyanis hazánk nemzetközi áruforgalmazásban betöltött szerepét.

Tisztelt Országgyűlés! A 2018 és 2023 közötti időszakban több mint 1700 milliárd forint uniós és hazai fejlesztési forrást fordítunk vasúti nagyberuházásokra. Felújítunk mintegy 660 kilométernyi vasútvonalat, 200 kilométernyi új szakasz, új vonal vagy második vágány épül, s mintegy 440 kilométernyi vasútvonalat pedig villamosítunk.

(9.30)

Magyarország pedig a következő európai uniós költségvetési időszakban is legalább a mostani keretösszeggel megegyező, mintegy ezer milliárd forintos forrásmennyiséget tervez vasúti beruházásokra fordítani.

A megvalósuló vasútfejlesztéseknek hazai és nemzetközi viszonylatban is megfelelő megoldásokat kell kínálniuk, az összehangolt fejlesztéseknek köszönhetően a régió országain átvezető vasútvonalak az Ázsia és Európa közötti áruforgalom meghatározó tranzitútvonalává válhatnak ugyanis. Az ágazat vonzerejét jelentősen növelheti a Budapest-Belgrád vasútvonal kínai közreműködéssel megvalósuló korszerűsítése, amelynek kiemelt fejlesztési része a vasútvonalnak a kétvágányúsítása.

Tisztelt Országgyűlés! Az európai vasúti, úgynevezett TEN-T törzshálózatot az uniós átjárhatósági műszaki előírások szerint a tagállamoknak 2030-ig kell átépíteniük. A Budapest-Belgrád vasútvonal magyarországi szakasza ennek a törzshálózatnak a része, korszerűsítése, kapacitásbővítése tehát Magyarország számára kötelezettség is. A tervezett projekt keretében megvalósul a kétvágányúsítás, 160 kilométer/óra

lesz az engedélyezési és 200 kilométer/óra a tervezési sebesség, 210 kilonewtonról 225 kilonewtonra nő a tengelyterhelés, korszerű kommunikációs és vonatbefolyásolási rendszereket telepítenek, az állomásokat és a megállóhelyeket pedig átépítik és természetesen akadálymentesítik.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország számára az eurázsiai teherszállítás rendkívüli gazdaság- és iparfejlesztési potenciállal jár együtt. Az Ázsiából Európába tartó teherforgalomból tranzitországgként mi is profitálhatunk, ami hozzájárul a magyar gazdaság teljesítményének javulásához. A fejlesztés megvalósulásával a régió első számú logisztikai központjává válhatunk, és a vasútvonal felújításával Magyarország kínálja majd a Keletről érkező áruk leggyorsabb szállítási útvonalát a görögországi kikötők, főként Pireusz és Nyugat-Európa között.

Ez az elhatározás összhangban áll a kormány 2010-ben meghirdetett keleti nyitás stratégiájával, amelynek kiemelt célországa Kína. Magyarország volt az első európai ország, amely kormányközi együttműködési megállapodást kötött Kínával az úgynevezett „Egy övezet, egy út” kezdeményezés elősegítése érdekében 2015-ben. A Budapest-Belgrád vasútfejlesztési projekt ezért az „Egy övezet, egy út” kezdeményezés zászlóshajójának is tekinthető.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság kormánya között nemzetközi egyezmény született a Budapest-Belgrád vasútvonal-újraépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása tárgyában. Az egyezményt a 2016. évi XXIV. törvény iktatta a magyar jogrendszerbe. Az egyezmény keretében folyó együttműködés során megvalósuló vasúti pálya és kapcsolódó létesítményei, valamint a vasútípályahálózat működéséhez szükséges eszközök a magyar fél hatályos jogszabályainak megfelelően az országos törzshálózati vasúti pálya részeként a magyar állam kizárólagos tulajdonába és a MÁV vagyonkezelésébe kerülnek. Az egyezmény hatálybalépését követően, az abban foglaltaknak megfelelően hazai részről a MÁV Zrt. 15 százalékos részesedésével, a kínai fél 85 százalékos részesedésével a felek közösen megalapították a Kínai-magyar Vasúti Nonprofit Zrt.-t, vegyesvállalatot 2016. október végén, annak érdekében, hogy a társaság lefolytassa a projekt tenderével kapcsolatos beszerzési eljárást, és ellássa a projektet érintő menedzsmentfeladatokat.

Az önök előtt lévő törvényjavaslat célja, hogy támogassa és egyszerűsítse a hatósági jóváhagyási folyamatokat, ennek keretében eljáró felelős szervezeteket jelöl ki, ezzel csökkentve a határidőket és jelentősen növelve a hatékonyságot. Az intézkedések jelentősen mérséklik a projekt tervezési és kivitelezési ideje alatt felmerülő kockázatokat, növelik a munkának a hatékonyságát, megelőzve a jelentős veszteség-idő kialakulását, és biztosítják a feladatok kézbe tartását.

A törvényjavaslat különösen fontos az építési, a környezetvédelmi és az egyéb engedélyek megszerzése

szempontjából, a projekttel összefüggésben különös eljárási szabályokat határoz meg többek között a hatósági eljárásokban, a telekalakítási eljárásokban és egyéb építési eljárásokban is. A törvényjavaslat rendelkezik a környezeti védelem garanciájáról is, mert kimondja, hogy a projekt kivitelezése során a környezet és a természeti területek védelme nem sérülhet.

A beruházás a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény szerinti kiemelten közérdekű beruházásnak minősül, így a kiemelt jelentőségű beruházásokra vonatkozó sajátos szabályok is vonatkoznak rá.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat hatékonyan segíti az egyezményben foglalt célok elérését, a Budapest-Belgrád vasútvonal magyarországi szakasza fejlesztésének sikeres, határidőben történő megvalósulását. Éppen ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Őt követi majd a felszólalások sorában Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónoka. Öné a szó, képviselő úr.

BÁNYAI GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Itt fekszik előttünk a Budapest-Belgrád vasútvonal-újraépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról szóló törvényjavaslat. Ezt a nemzetgazdasági jelentőségű és közlekedéstörténetünk egyik legjelentősebb vasútfejlesztését hétfő óta több ellenzéki megszólaló a következő évek legkártékonyabb és legpazarlóbb beruházása jelzővel, vádjával illette. Ha ez a törvény emberből lenne, már elmenekült volna az országból.

Vezérszónoki hozzászólásomban meg kívánom világítani, hogy mekkora hiba is lenne erről lemondani, lemondanunk egy végeredményében logisztikai fejlesztés nyújtotta több évtizednyi gazdasági, társadalmi és környezeti előny esélyéről, és lemondani egy nagy térség komplex gazdaság- és területfejlesztéséről.

Most az elején kell tisztázni, hogy a logisztika információk, áruk és anyagok áramlása kezdőpont és végpont között, melyet a gazdasági és fogyasztói igény hoz létre és mozgat, magyarul, ennek az igénynek a maximális kielégítése a logisztika feladata. De a logisztika nem működik infrastruktúra nélkül, nem működik az infrastruktúra folyamatos és egyre modernebb megépítése és fejlesztése nélkül, ami mozgatja és versenyben képes tartani egy országot, egy közösség gazdaságát, életét, mindennapjait. Ennek az infrastruktúrának a fejlesztése és biztosítása a

gazdaság és a társadalmak számára elsősorban állami feladat és felelősség, legjobb esetben befektetés a jövőbe.

Magyarországon az autópályák, repülőterek, logisztikai központok, folyami kikötők, energetikai hálózatok állami felelősséggel és tehervállalással épültek, de így épülnek a vasútvonalaink is. A mai modern korunkban a logisztikai eszközrendszereket továbbfejlesztették az új igények kielégítése miatt, és megszületett az intermodalitás. A vízen érkező konténeres árut vasúti vagy közúti vagy légi szállító eszközökre pakolják, és úgy juttatják célba, magyarul: a globalizmus zászlóshajója és fő mozgatója a tengeri szállítmányozás lett a politika helyett.

(9.40)

Egy ilyen intermodális, Európát észak és dél között összekötő, egyik legnagyobb jelentőségű és komoly jövő előtt álló korridorja, szállítási útvonala az 1882-ben épült, százezres számú MÁV-vonal, ismeretbennévén a Budapest-Kelebia, de most és a továbbiakban a Budapest-Belgrád vasútvonal. A geopolitikai és szomszédosági politikán jóval túlmutat ez a vasútfejlesztés, hisz jelentősége túllép Magyarországon, sőt gyakorlatilag Európán is, hisz Magyarországnak, ahogy minden okos és pragmatikus európai államnak, a Kína és Ázsia irányába való nyitás egyik döntő fejlesztése lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt, a Budapest-Belgrád vasútvonal törvényének vitájában is látni kell, hogy a tengeri áruszállítás a világgazdaság egyik motorja és fenntartója, ezért tudnunk kell, hogy a küldemények, a nem ömlesztett áruk a világ tengerein érkeznek Európa partjaihoz, és mintegy 95 százaléka az áruknak így érkezik. Ebből nem tudjuk magunkat kivonni. Nagyon komoly lehetőség egy ekkora fejlesztésben, hogy ki képes, melyik ország, melyik város, városok képesek - a tranzit mellett fekvő városokra gondolok elsősorban - az árutömeg megállítására, hozzáadott értékének növelésére. Magyarán, amelyik ország rendelkezik ilyen infrastruktúrával, az az állam és azon városok gazdasági jövője és esélyei nagyban biztosítottak és megnőnek. Tehát Magyarországot abba a helyzetbe kell hozni, hogy rendelkezzen a XXI. században olyan XXI. századi infrastruktúrával, ami megkerülhetetlenné teszi a most végképp megváltozó világban. Nekünk erre a kihívásra a MÁV 150-es fővonalának a felújítása és világszínvonalúvá történő fejlesztése az egyik válaszunk.

Tisztelt Ház! A Budapest-Kelebia vasútvonalat utoljára 1968-ban újították fel, felsővezetékét 1977-80 között húzták a vonal fölé, tehát pontosan 40-43 éve nem történt komolyabb fejlesztés Magyarországon, Európa és Közép-Európa egyik legfontosabb vasúti korridorján. Hogy a XXI. században, 2020-ban egy 43 éve nem fejlesztett vonalat nem törölt el a gazdaságtörténelem, az a fekvésének volt köszönhető. Így a hazai és az európai törzshálózat egyik legfejletlenebb és legrosszabb állapotú vonala fejlesztésének igénye a

határainkon kívülről is igényként jelentkezett, hisz a Vörös- és Fekete-tenger, a Csendes- és Indiai-óceán térségéből érkező szállítóhajók a görög pireuszi és thesszaloniki kikötőket érik el a leggyorsabban kelet felől Európába - ezzel azt is jelzem, hogy a vasútvonal állapota ma rosszabb, mint 1882-ben, a megnyitása-kor volt -, de észak felé a leggyorsabb út, Belgrádot érintve, Kelebián és Budapesten keresztül vezet.

Jelzem, ha nekünk ez a projekt nem kell, akkor van egy nagy kerülővel, de megépíthető, felújítható vonal Belgrádtól Zágráb felé. Magyarán, van alternatívánk, ezt el lehet játszani, de az komoly előny, hogy a Földközi-tengeren Európa középső és északnyugati térségei felé rajtunk keresztül vezet a legrövidebb és így a leggyorsabb út. Budapest és Belgrád között két vágánypár lesz kiépítve. A vonal 22,5 tonnás tengelyterhelése, a 160 kilométer/órás sebesség, a legkorszerűbb biztosítóberendezések, a felújított, akadálymentesített vasútállomások és pályaudvarok mind-mind részei a projektnek. A vita során a legfőbb figyelem a beruházás megtérülését övezi, hisz az ellenzéki retorika a törvény kapcsán számításaim szerint is ez lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma Magyarország keleti és nyugati, illetve délnyugati részei között folyamatosak a vasúti fejlesztések Záhony, Debrecen, Miskolc, Békéscsaba, Szolnok, Székesfehérvár, a Balaton térsége, Nagykanizsa térségei között, de észak és dél között, Észak- és Dél-Magyarország között viszont nem történtek jelentős, korszakos fejlesztések az elmúlt évtizedekben. A korszakos fejlesztés megtörténik, hisz a világgazdaság keleti világ felé történő nyitásának egyik súlyponti fejlesztése előtt állunk, illetve jelenleg a világ legnagyobb és legkorszerűbb vasúti infrastruktúra-fejlesztései Kínában zajlanak, ahol rendelkeznek a japán, francia, német tudással és minőséggel. Jelentős is lesz a fejlesztés, mert közép-európai viszonylatban az egyik leggyorsabb vasútvonalat építjük meg.

Persze, jogosan kérdezhetik, hogy miért nem TGV-t, vagy az ICE-Siemens vonalait építjük Magyarországon. Ez jogos kérdés, de ezt európai barátainknak kellene feltenni, hogy miért nem jelentkeztek, pedig nekik is biztosított volt a lehetőség, hisz az igényeinket ismerték, tudták, hogy építkezni akarunk, és tudták, hogy forrás kell hozzá. Továbbá Medgyessy Péternek is feltehetik a kérdést, mert ő még 2003-ban megígérte, hogy TGV-vel fogunk utazni Bécsen át Párizsig, de le Bukarestig is. Ahogy ment ő, ment ez a nagyívű projektálom is, pedig magam nagy rajongója vagyok a TGV vonalainak és gyorsaságának.

Tisztelt Ház! A magyar gazdaság világvárvány utáni újrakezdése nem képzelhető el az infrastruktúra megújítása nélkül. Az pedig érdekünk, hogy ehhez a Kelet és Nyugat közötti tranzitszerepünket erősítsük meg, és ennek a legtöbb hasznát arassuk is le.

Tehát akkor a megtérülés, ahogy már említettem, belekezdének. Ki kérdezi meg a teremben, hogy melyik magyarországi közlekedési infrastruktúra megépítése térült meg, illetve mikor térült meg a XIX. század közepén, az 1846-ban megnyitott Budapest-Vác

vasútvonal, és a továbbiak a megnyitásuk, megépítésük után mikor térültek meg? Mondják meg nekem, megtérült-e anyagilag a Szabadság híd, az Erzsébet-híd, az M7-es autópálya, akár a Kőröshegyi völgyhíd-dal? Az elsődleges megtérülési mutatók alapján ezek a fejlesztések lényegében a megépítéskori állapotukban sohasem térülnek meg.

De a nemzetgazdaság másod-, harmadlagos, negyedleges szintjein és ugyanígy ezen szintek adóbevételein keresztül már biztosan beszélhetünk megtérülésről és hasznosságról, hisz ezen és hasonló fejlesztések nélkül soha nem léphettünk volna át a modern országok sorába, és még mindig középkori állapotban lennénk, élnénk, ha eleink ezt a kérdést tartották volna a legfontosabbnak. Ha Széchenyi István erre alapozza a Lánchíd építését, akkor az sosem épült volna meg, de tudta, hogy Pest-Buda végét és lecsúszását jelenti, ha nem épül meg az első dunai hidunk, és hogy mennyire igaza volt, tudjuk.

Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A megtérülés, saját józan meglátásom szerint, még csak nem is a közvetett elsődleges vagy másodlagos adóbevételek és a munkahelyteremtés, a vállalkozásfejlesztések folyamatában zajlik majd, hanem a nemzetgazdasági koncepciónk azzal számol, hogy Magyarország ezen a közlekedési tengelyen, folyosón vagy korridoron, ki hogy szereti, 30-40-50 évig jelentős tényező lesz. Ennek is köszönhetően 30-40-50 évig Magyarország vonzóbb lesz a hazai és külföldi működő tőkének, de ami még fontosabb, hogy ezen időszakon belül Magyarország még inkább megerősödik, a magyar gazdaság még jelentősebben megerősödik, olyan szinten, hogy a hazai tőke külföldön és belföldön történő befektetéseinek is egyik alap-infrastruktúrája lesz a Budapest-Belgrád vasúti fővonal. Tény továbbá, hogy ez a vasútvonal nemcsak Kína irányába nyit, hanem az Öböl-menti országok, az egész arab világ, a Vörös-tenger, a Földközi-tenger felé, nyit Ausztrália, India, Kelet-Afrika fejlettebb térségei felé is, de a természetes nyitás a Balkán államai felé is megtörténik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A végére hagytam az egyik legfontosabb és nagyon gyakran elfelejtett zöldpolitikai kártyát, a közúti gépjármű-közlekedés és áruszállítás alóli tehermentesítésünket. Önök is tudják, hogy jelenlegi autópályáink, a projektben való érintettsége kapcsán az M5, M0 és az M1 irgalmatlan, napi 40-50-60 ezer gépjárművet vezetnek át az országon. Az az elképesztően hatalmas kamionforgalom, ami zúg át Görögország és a Balkán felől, megfullasztja Magyarországot és Budapestet. Ebben a tranzitforgalomban jelenleg éppen még helytállnak a hálózataink, de olyan terhelést kapnak, hogy ennek a további növekményét már nem fogjuk tudni levezetni.

Igaz, lehetne még kétszer három-, kétszer négy-, kétszer ötsávos autópályát fejleszteni, az M0-st négy-szer ekkorára is építhetnénk, akkor is tele lenne, de nemhogy olcsóbb lenne az ilyen fejlesztés, hanem jóval drágább és a környezetünk számára a legmegterhelőbb, az egészségünk számára pedig a legnagyobb

veszélyekkel járnának ezen kapacitásnövelő autópálya-fejlesztések.

Az előttünk fekvő, Budapest-Belgrád és végül Pireuszig folyó vasútfejlesztés, a létrejövő intermodális, korszerű és gyors szállítási útvonal az elkövetkező 20 évben, 30 évben a biztosan bekövetkező szállítási igényeket és az ebből fakadó forgalomnövekedést az M150-es vasútvonalra kell hogy terelje. Ez lesz Budapest és Belgrád közös anyagi és közlekedési érdeke, magyarán, az M150-es vasúti fővonal elsősorban nem azért épül ki és újul meg teljesen, hogy az expressz sebességű személyszállításra alapozzuk a működését, hogy a mindenkor kiskunhalasi, kiskőrösi parlamenti képviselők 70-50 perc alatt gyorsan, kényelmesen és biztonságosan ideérhessenek a parlamentbe, hanem hogy több tíz millió tonna áru észak és dél közötti eljuttatását biztosítsa és ennek bevételeit, nemzetgazdasági hasznát az ország gyarapítására forgaszuk.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Magyarország Kormánya jó döntést hozott, amikor a Budapest-Belgrád vasúti fővonal megépítésére és felújítására emelt tette le a voksát, és döntött erről. A Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot, és erre kéri a többi frakciót és képviselőtársainkat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának, és felszólalásra következik Aradszki András képviselő úr, a KDNP-képviselőcsoport vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő úr!

(9.50)

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Előrebozsátom, kedves államtitkár úr, ne vegye zokon, nem az ön személyének fog szólni, sokkal jobban örültem volna, hogyha ennek a gyalázatos törvényjavaslatnak a betérjesztője ül itt, ő viszi el úgymond a balhét, nem pedig ön, akiről egyébként én tényleg nem tudom elhinni, hogy hisz ebben az egész örült projektben.

No mindegy, nézzük csak! Államtitkár úr, azt mondta az előbb, hogy a hazai 7700 kilométernyi vasúti hálózatra 1700 milliárd forintot költöttek, a rekonstrukcióra az elmúlt esztendőben. Vonjuk ki akkor ezt a 150-es szakaszt, annak az alig 150 kilométerét ebből a 7700 kilométerből! Marad 7550 kilométernyi vasúti pálya Magyarországon, amire ezt az 1700 milliárd forintot elköltötték. Most nagyságrendileg ennek az összegnek tulajdonképpen a felét költenék el a hazai pályahossz alig 2 százalékára. Én még akkor sem tudom elfogadni, hogy ez racionális lépés lenne, hogyha hinnék Bányai képviselőtársamnak, aki úgy festette fel ezt a vonalat, mintha az tulajdonképpen az egész világra, a naprendszerre, az univerzumra kiterjedne, sőt - hogy Stummer képviselőtársam szavaival

éljek - egyfajta ilyen kapu lenne, egy féreglyuk az egész univerzumra, és majd minden áru az egész világegyetemből ezen bonyolódna, ezen szállítódna. Nem tudom, hogy kit néznek hülyének képviselőtársaim ott, a kormánypárti padsorokban, de én azt javasolnám, hogy a magyar emberek, a magyar adófizetők pénzével, ezzel az akár ezermilliárd forintot elérő summával ne játszadozzanak.

Jelen állás szerint ez a projekt két dolgot nélkülöz: a transzparenciát, az átláthatóságot - ugye, Semjén Zsolt javaslata alapján ezt tíz évre titkosítanak -, másfelől pedig a garanciákat, az üzleti partner részéről írásba adott garanciákat. Hol szavatolja azt a kínai fél, hogy itt az áruforgalom növekedése eléri azt a szintet, amelynek kapcsán ez a projekt valamikor is behozná az árát?

A szakértők azt mondják, hogy ehhez, mondjuk, kétezer év kellene. Annyira nonszensz az egész, mintha *(Bányai Gábor közbeszól.)* - igen, igen, kedves képviselőtársam, majd gombot nyom, és akkor elmondja a magáét -, szóval, annyira nonszensz az egész, mintha itt a római korba mennénk vissza, tesszem azt, amikor Augustus elfoglalta Pannóniát, és itt a rómaiak utakat meg hidakat építettek, és ez valamikor most térülne meg. Örület!

Különösen egy olyan helyzetben, egy olyan veszélyhelyzetben, aminek a végét még nem látjuk, a gazdasági kártételét még csak nem is érezzük, és ekkor, ebben a helyzetben önök elfüstölnének, elégetnének akár ezermilliárd forintot. S miért mondom, hogy akár ezermilliárd forintot? Zalaszentiván-Szombathely vasút-villamosítás. Ugye, nem fogják kitalálni, hogy ki volt az a mindenhez értő ezermester, Magyarország Mekk mestere, aki ott is ténykedett, és bizony 40 százalékkal drágult ez a projekt az eredeti elképzelésekhez képest? Vagy hoztam fel akkor a dél-balatonai vasútfejlesztést? Nagyon jó dolog, de a disznóság az volt benne, hogy plusz 25 milliárdot még úgy hozzácsaptak. Hol lesz a vége? Hol lesz a vége, hogyha nem is tekinthetnek bele a dokumentumokba azok, akik erre kíváncsiak lennének, mert önök titkosítják?

Nem tudunk gratulálni Orbán Viktor húsvéti ajándékához, mert úgy is fel lehet fogni ezt az egészet, mint egy 1/1-es terepasztalt. Miniszterelnök úr, illetve Semjén Zsolt most szintet lépnek, és akkor a felcsúti kisvasutat szépen majd a nagyvasúti keretek között kívánják alkalmazni, az ott látott modellt, és azt kell hogy mondjam, az ott megtapasztalt, mondjuk úgy, hatékonyságot és eredményességet majd itt próbálják a magyar emberek pénzéből megvalósítani.

Felhozták vádként, hogy mi a vasút ellen vagyunk. Ha van párt itt az Országgyűlésben, amely nem vasútelles, az a Jobbik, viszont az észszerűség pártján is állunk. Amikor annak idején, még 2007 táján majdnem félszáz hazai szárnyvonalat zártak be, akkor is tiltakoztunk, bár még nem voltunk bent a parlamentben. Aztán akkor is kifejeztük a kritikánkat, amikor önök, bár ígérték még a kormányváltás előtt, de ezeknek a vonalaknak a nagy részén nem indították újra a forgalmat.

Nézzük csak meg, hogy akkor egy kicsit szakmázunk is, és ne fogadjam meg a Tállai András-féle intelmeket, tehát azért csak szakmázunk! Hadd kérdezzem már meg, hogy mi lesz akkor a Kiskőrös-Kalocsa vonallal, azzal a 35 kilométerrel! Újranyitják? Tessék akkor itt megígérni, és akkor ott lesz bent a jegyzőkönyvben! Mi lesz a Kunszentmiklós-Tass-Dunapataj vonal 49 kilométerével? Újranyitják? Mi lesz a Fülöpszállás-Kecskemét 43 kilométeres szakaszával? Újra fogják nyitni? Megkérdezem, hogy miért lenne erre szükség? Tehát ha valóban azt akarják, hogy ez a 150-es vonal valamennyire értelmes legyen, vagy legalábbis az eddigieknél jobban kihasználtsa, és erre ilyesféle forrásokat fordítsanak, akkor jó lenne, ha integrálná a térség közlekedési rendszerét, és jó lenne, ha azok a ráhordó vonalak, amelyek valamikor megvoltak, ismételten működnének. Tehát ha ezt meg tudják ígérni, egy kicsit talán szépítenek ezen az egészen, de a kulcs az integráltság lenne, amiről nem tudunk semmit, hogy azok az intermodális központok, terminálok mennyire fognak megvalósulni majd itt, a vonal mentén. Lesz-e ezen a vonalon integrált, ütemes menetrend, mondjuk, akár csak a Kunszentmiklós-Tass-Budapest viszonylatban, ha nézzük?

Aztán azt a kérdést is fel lehetne vetni, hogy ha már önök fejleszteni akarják a vasutat - akkor még egyszer utalnék az előző arányokra, arra az iszonyatos és teljesen elképesztő, megmagyarázhatatlan aránytalanságra, ami megmutatkozik ebben az egész projektben -, akkor az nem jutott eszükbe, hogy más útirány is lehetne. Én nem mondom, hogy ezt ne fejleszszék. De mondjuk akkor egy Kecskemét-Szeged vonal fel sem vetődött? *(Bányai Gábor: Akkor kerülővel?)* Igen, akkora kerülővel, kedves Bányai képviselőtársam. És akkor ezen a vonalon, a 150-es vonalon jelen állás szerint mennyi a napi fizető utasok száma? Mutasson egy számot! Ötezer fő! Kelebiánál mennyien lépik át a határt? 300-400 fő naponta? Ezért kell ebbe az egészbe beletolni ezermilliárd forintot?! Azért *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Nem ezért!)*, azért *(Zaj.)*, azért, hogy az önök főstrómanja tovább tudjon gyarapodni?! *(Derűltég a Fidesz soraiból.)* Lehet ezen röhögni, csak az a helyzet, hogy 300 milliárd forintot már megkapott, rátenyerezt az RM International Zrt. Nem lenne ennek a pénznek máshol helye? Mi azt mondjuk, hogy igen, lenne, különösen egy olyan helyzetben, mint amibe most került Magyarország.

Nem értjük, hogy ez a vonal miért kerül kilométerenként akár 5 milliárd forintba. Nem tudják megmagyarázni, hogy miért itt, Magyarországon, ezen a szakaszon, egy alföldi szakaszon épül majd a világ legdrágább vasútja. *(Bányai Gábor nemet int.)* Miért ingatja a fejét, képviselőtársam? Nézze már meg a számokat! Mikről beszélnek? *(Bányai Gábor: Nem mondtam.)* Dehogynem! Ajánlok akkor egy példát. Nézze csak meg, hogy ha, mondjuk, a Mercedes CLA-200-asból - ami 4 méter 63 centiméter hosszú - szépen egymás mögé rakogatnak 216 darabot, pont kijönne egy kilométer! Ennek a személygépkocsinak az alapára 13 millió forint. Oda meg vissza is nyugodtan

kirakhatná ezt a vonalat, mert ennyibe kerülne itt egy átlagos kilométer. Nem tudják megmagyarázni, hogy miért kell ezt a pénzt erre a projektre elégetni azon kívül, hogy hódolni kell az új gazda, mondjuk, Kína felé, és még tovább kell gyarapítani a jól kiválasztott kisgömböcöket.

Mi ezt nem fogjuk elfogadni, és azt tudjuk mondani erre az egész eszement beruházásra, hogy a legjobb lenne széttépni és a papírkosárba hajítani, legalábbis ebben az állapotban. No szóval, hogyha nem lehet pártot illetni azzal, hogy vasútellenes, akkor az a Jobbik. Elmondtam, mindig felszólaltunk annak érdekében, hogy a szárnyvonalakat is meg kell őrizni, azokat is fejleszteni kellene. De ha ilyen forrásszűke van, képviselőtársaim, akkor egészen egyszerűen nem tudják megmagyarázni, hogy mi az oka annak, amiért ennyire aránytalan módon a hazai vasútvonalak közül egyet így ki kell emelni, és erre kell ezt a pénzt elpocsékolni.

A másik a titkosítás. Önök megtanulták azt a kócai axiómát, amely szerint a békákat nem kérdezik meg, hogyha lecsapolják a mocsarat. Úgy néz ki, hogy a békák most se brekegjenek bele, azok ne tudjanak semmiről, majd a cár atyuska eldönti, hogy hogyan húzódjon ez a vonal, merre menjen egyáltalán, mik legyenek a részletek. Mint annak idején a történeti anekdota szerint Oroszországban, amikor megunt a cár atyuska a szakértők vitatkozását, és állítólag az egyik ujjá belógott a térképre, fogott egy vonalzót, meghúzta a vonalat, és ott keletkezett egy kis görbület. Vagy hogy miért lett olyan a moszkvai körmetró? Sztálin állítólag rárakta a kávéscsészéjét a térképre.

(10.00)

Ott sem kérdeztek semmit, ott sem kérdezhettek semmit. Csak. Mert így döntöttek. Az a helyzet, hogy ez egy normális országban nem így működik, vagy nem így kellene hogy működjön.

Ha környezetvédelmi okokat veszünk elő - és a mai nap során sor kerül majd még arra, hogy tárgyalják az üvegházhatású gázokkal kapcsolatos törvényjavaslatot -, akkor azt látni kell, hogy a környezetbe kerülő rákkeltő, toxikus szennyező anyagok mintegy feleért a szállítás felel. Magyarországon - ezzel akkor valamelyest talán önöknek adnék igazat - az összárú-mennyiség mintegy kétharmadát közúton szállítják el, aminek a negatív externáliái hatalmasak: károsanyag-kibocsátás, nem is energiahatékony, és akkor még nem beszéltünk a balesetekről. Tehát valóban lehetne fejleszteni a vasutat, mint ahogy lehetne fejleszteni, mondjuk, a belföldi hajózást is, annak a 3-4 százalékos arányrészét még tovább tornáztatni, de nem ilyen áron, nem túlárzott projektek árán.

És képviselőtársaim, különösen ott a kormánypárti padosorokban, 2013 őszétől húzódik ez az örület, amikor Bukarestben a kelet-közép-európai államok és Kína leültek egymással, és eltervezték, hogy ez a vasútvonal meg fog valósulni. Mi azóta folyamatosan

azt mondjuk, hogy nem látjuk a garanciákat, nem látjuk azt a kínai ígervényt, ami ennek az árát valamikor visszahozná. És ha önök veszik a fáradságot arra, hogy fellapozzák a KSH-nak a legfrissebb felméréseit, akkor a külkereskedelmi termékgérgalomban azt fogják látni, hogy míg 2017-ben a Kínából Magyarországra történő behozatal 1450 milliárd forintot tett ki, a kivitelünk ezzel szemben 735 milliárd forintnyi összeg volt, 2019-re ez olyan formában romlott, hogy 2000 milliárd forint értékben hoztak be Kínából Magyarországra termékeket, a kivitelünk viszont a korábbi 735 milliárd forintnyi összegről 480 milliárdra csökkent. 1500 milliárd forintos deficit tátong ott! Hol vannak azok az ígervények és azok a hatástanulmányok, amelyek egyfajta garanciát adnának arra, hogy ez nem fog tovább növekedni, és ami esetleg a pályahasználati díjakból be fog folyni, úgymond a vámon, annak a tízszere nem megy el majd a réven, és nem a magyar emberek fognak ráfizetni arra, hogy önök monomániásan ragaszkodnak ehhez a projekthez?

Igen, valóban ráférne egyébként, Bányai képviselőtársam, a 150-es vonalra a felújítás; azt is tudjuk, hogy ez volt az egyik első hazai vonal, amit elkezdtek villamosítani 1910-ben, kétvágányúvá építeni, aztán jött Trianon, és Trianon miatt ennek is befellegzett. De még egyszer, államtitkár úr, tényleg nem hiszem el, hogy ön azt elhiszi és vallja, hogy ez a projekt bár mikor be fogja hozni az árát, és a magyar emberek számára olyan formában, mint ahogy itt előadták, profitot, hasznot fog termelni. Nem hiszünk benne.

Hiszünk viszont abban valóban, hogy nőjön a közlekedési módok között a környezetkímélő szállítványozási formáknak a részaránya itt Magyarországon is. A 2011-es európai uniós közlekedéspolitikai Fehér könyv tartalmaz erre vonatkozóan előírásokat is. Nem véletlen az egyébként, hogy a költségvetéshez minden évben én magam is benyújtottam azokat a módosító javaslatokat, amelyek az intermodális szállítványozást fejlesztették volna Magyarországon, ezek mindig mentek a kukába, holott - ez már az önök sara, tisztelt fideszes képviselőtársak - 2012 volt a RoLa kivégzésének éve. A Rollende Landstraße arról szólt, hogy a kamionokat, a konténereket vasútra pakolva sokkal környezetkímélőbb és energiatároló módon tudták átszállítani Magyarországon. Jó lenne egyébként, ha inkább ezt forszírozták volna, ennek az ágazatnak a feltámasztását, és nem ezt az ezermilliárdos örültséget.

Az időm lejárt. Azt hiszem, feltettem néhány kérdést, amire nagyon jó lenne, ha a magyar emberek választ kapnának. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának, és bejelentem, hogy felszólalásra következik Szakács László képviselő úr, az MSZP-képviselőcsoport vezérszónoka. Öné a szó, képviselő úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előtünk lévő T/9927. számú törvényjavaslatnak, amely a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési, beruházási magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és annak finanszírozásáról szól, egy - ha a parlament feladatait nézzük, azt lehet mondani, reményeim szerint - olyan utolsó törvényalkotási aktust jelent az elfogadása, amelynek a folyamata 2015-ben indult el, amikor Magyarország és a Kínai Népköztársaság nemzetközi szerződést kötött a tekintetben, hogy megépítik kínai hitelből a Budapest-Belgrád vasútépítési projekt keretei között ezt a vasútvonalat, illetve tekintettel arra, hogy ez egy létező vasútvonal, annak a felújítását a XXI. század követelményeinek megfelelően elvégzik.

Ezt az egyezményt a magyar parlament 2016-ban iktatta a jogrendbe, inentől kezdve a magyar jogtár, a magyar törvények részét képezi. Elindult a beruházás előkészítése, létrejöttek azok a szervezetek, amelyek biztosították az egyezménynek megfelelően a beruházás végrehajtását, kivitelezését, és ennek megfelelően eljutottunk oda, hogy a kiválasztott kivitelezővel elkészült és aláíratódott az a beruházási, helyesebben úgynevezett EPC-szerződés, amely kulcsrakész átadást feltételez a vonal felújításával kapcsolatban.

Fontosnak tartom aláhúzni, hogy ennek a projektnek az indokoltságát azon túl, hogy - ahogy elmondták már többen is - az 1970-es években volt az utolsó felújítása, az is igazolja, hogy az Európai Unió a TEN-T-rendszerben egy fontos átjárhatósági folyosónak tekinti ezt a vonalat, és ez összhangban van a magyar érdekekkel is. Azért van összhangban a magyar érdekekkel, mert a magyar közlekedési infrastruktúra elsősorban kelet-nyugati átjárásdominanciával rendelkezik, azaz történelmi okok miatt kelet-nyugati irányban történtek meg a fejlesztések az elmúlt évtizedekben, az elmúlt 50 évben.

Nagyon fontos az, hogy hasonló módon tudjunk közlekedni, hasonló módon tudjuk a logisztikai feladatainkat végrehajtani, mint a nálunk jelenleg még fejlettebb nyugat-európai országok, ahol egy nagyon cizellált, nagyon fragmentált és gazdasági és egyéb feltételeket jól, jobban követő és általánosan elérhető vasúti logisztikai útszerkezet létezik, beleértve a határátkelőknek a sűrűségét is. Ezzel szemben Kelet-Európában az észak-déli átjárhatóság nagyon alacsony, és ezek a lehetőségek - azon kívül, hogy számosságban kisebbek is - még ráadásul korszerűtlenek is.

A visegrádi országoknak közös célja az, hogy ezt az észak-déli egyoldalú függőséget, illetve azt, hogy egyoldalúan úgy alakult ki a helyzet, hogy észak-déle ez az átjárhatóság nincs vagy minimális mértékű, szüntessük meg. De hozzá kell tennünk azt is, hogy ez az átjárhatóság nemcsak a visegrádi országok tekintetében fontos, hanem fontos a nyugat-balkáni irány tekintetében is, mert remélhetőleg a nyugat-balkáni országok közül többen - Szerbia, Észak-Macedónia - csatlakozni fognak az Európai Unióhoz

viszonylag rövid időn belül, és ezáltal az ő bekötésük az európai gazdaságba, az európai logisztikai rendszerbe, az európai vasúthálózatba Magyarországnak nagyon fontos érdeke.

(10.10)

Nagyon fontos érdeke abból a szempontból is, hogy az integrációjuk során Magyarország ezt a szerepet, ezt az integrációban való segítő szerepet el tudja játszani, végre tudja hajtani, és ez a magyar gazdaságnak, a magyar érdekeknek megfelelő módon történjen.

Hozzá kell tennem azt is, hogy a kiindulópont - amely ennek a vasútvonalnak része lesz remélhetőleg - az a kikötő, a piruszi kikötő, illetve a thesszalóniki kikötő, ezek jelenleg olyan területen vannak Görögországban, ahol egyébként komoly logisztikai fejlesztések történtek az elmúlt időszakban. Elég, ha arra utalunk, hogy például az energiaellátás tekintetében milyen felfokozott és kiemelt szerepet kap ez a régió. Tehát az a terület, ahol ennek a vasútvonalnak a vége található, ahonnan ez a vasútvonal elindul majdan, nagyon fontos, gazdasági szempontból is fontos szerepet játszó régiója az Európai Közösségnek. Mindezek mellett azt kell mondanom, hogy észszerű, okszerű és a magyar érdekeknek megfelelő döntés az, ha ezt az északnyugati korridorot Magyarország a maga eszközeivel fejleszteni tudja.

Azon biztos lehet vitatkozni - lehetne vitatkozni, helyesebben -, hogy az az üzleti modell, amelyet az egyezményeken keresztül a magyar kormány és az érintett kínai szervezetek létrehoztak, az a legjobb-e. Azért mondom, hogy lehetne vitatkozni, mert más megoldás ennek a projektnek a megvalósítására nem adódott elő. Ahogy előttem is szóltak és elhangzott, hogy amikor kialakult az a struktúra, az a döntés, hogy ezt a projektet végre kell hajtani, azaz fel kell újítani a Belgrád-Budapest vasútvonalat, akkor az ajánlatkérési eljárások során azok a beruházók, akik erre alkalmasak lehetnének Nyugat-Európában, azok a befektetők, akiknek érdekében állhatna ennek a projektnek a támogatása, nem jelentek meg. Így alakulhatott ki az a helyzet, hogy a Kínai-Magyar Vasúti Nonprofit Zrt. bonyolítja le ennek az ügynek, ennek a projektnek a kivitelezését, illetve felel azért, hogy célszerűen, okszerűen és szerződés szerint megvalósuljon.

Nagy vita folyik arról, hogy mikor térül meg ez a vasúti beruházás. Valóban úgy van az ilyen beruházásoknál, hogy az a fajta megtérülési elvárás, amelyik üzleti modellben alkalmazandó, ebben az esetben nem vagy csak alig értelmezhető. Ez tipikusan egy olyan logisztikai beruházás, amelynek a közvetett hasznait tudja a magyar gazdaság és azon keresztül a magyar költségvetés és a magyar költségvetésen keresztül a magyar állampolgárok élvezni, illetve tudják elérni.

Erre tipikus példa az autópálya-fejlesztés, amely önmagában véve, ha azt nézzük, az autópályadíjakból

maga a fejlesztés, ha hozzá tesszük a folyamatos karbantartási költségeket, bajosan térülne meg, ha a szokásos üzleti modellek szerint kérnénk számon a megtérülési számokat. Ellenben megtérül azzal, hogy az áru eljut a fogyasztókhoz, ezek a fogyasztók képesek ezt az árut kifizetni, ebből a fogyasztásból adóbevételek lesznek, ezekből az adóbevételekből lehetséges az egészségügyet, a honvédséget, az oktatást és minden egyéb ilyen dolgot finanszírozni. Erre ékes példa, hogy az autópálya nélkül az EKÁER sikeressége, az áruszállításra alkalmazott adórendszer nem működhetne. Tehát ilyen szempontból kell értékelni a megtérülés lehetőségét, és akkor azt lehet látni, azt lehet valószínűsíteni, hogy hosszú távon ennek a projektnek a megtérülése teljes egészében biztosított.

Maga a törvényjavaslat három elemet tartalmaz. Egyrészt rögzíti azt, hogy nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ez a beruházás, másrészt határoz arról is, hogy a beruházással kapcsolatos sajátos szabályokat alakít ki, és a vagyonkezelési, a projekt lezárásával kapcsolatos vagyonkezelési eljárási szabályokat rögzíti. Ezekben a szabályokban olyan különleges kivétnevelőt a Kereszténydemokrata Néppárt nem lát, ez egy szokásos lezárása a projektnek, egy szokásos alkalmazása a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásoknak, e nélkül hatékonyan, célszerűen és határidőre a projekt nem valósítható meg. Ahogy az előbb is elmondtam, közös érdekünk az, hogy a Belgrád-Budapest vasútvonal mihamarabb a költségkereteken belül valósuljon meg, mert ez a nemzetgazdaság szempontjából egy nagyon előnyös és fontos beruházás.

Hozzá kell tennem azt is, hogy környezetvédelmi szempontok az előttem szólóknál elhangzottak, ezt meg tudom erősíteni, a vasútfejlesztés az elmúlt tíz évben Magyarországon jelentős módon megtörtént, illetve folyamatban vannak olyan fejlesztések, amelyek a vasút használatát a gazdaság számára korszerűen, környezetkímélő módon biztosítják. Nyilvánvaló és egyértelmű, hogy a vasúti közlekedés a környezet szempontjából az egyik legelőnyösebb szállítási mód. Ha azt nézzük, hogy az úgynevezett üveg-házhatású gázok kibocsátása tekintetében, a klímavédelemmel kapcsolatban milyen hasznaink vannak a vasútvonal fejlesztéséből és a közlekedésnek, a szállításnak a vasútra történő áthelyezéséből, az egyértelmű, már csak abból kiindulva is, hogy a legnagyobb károsanyag-kibocsátó az energiatermelésen túl a közlekedés maga. Abban az esetben, ha ez a közlekedés nem gépjárművekkal, hanem nagyobb mértékben vasúttal történik, akkor ez a klímakibocsátás szempontjából rettentő hasznos, és hozzásegít minket ahhoz, hogy Magyarország a 2050-re vállalt klímacéljait, illetve a 2040-re vállalt klímacéljait teljesíteni tudja, hozzá tudjon járulni az európai uniós klímacélok teljesítéséhez.

Tehát, összességében azt gondolom, hogy a jogalkotásnak ez a lépése, hogy az előttünk lévő törvényjavaslatot a magyar parlament elfogadja, mind gazdasági, mind gazdaságpolitikai, bevételi oldal

szempontjából, mind pedig abból a szempontból, hogy a klímavédelmet jól szolgáló beruházásról van szó, és abból a szempontból is, hogy ezzel a vasútvonallal támogatjuk és elősegítjük a balkáni országok integrálását az Európai Unió keretei közé, hasznosnak tartja, ezért a Kereszténydemokrata Néppárt a törvényjavaslat elfogadását támogatni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának; és felszólalásra következik Varju László képviselő úr, a Demokratikus Koalíció vezérszónoka. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Aradszki képviselőtársam egyik mondatához kapcsolódnék kezdő gondolatként: lehetne erről vitatkozni. De nem lehet, titkosítják. *(Nacsza Lőrinc közbeszól.)* Titkosítani fogják. Arról tudunk most vitatkozni, hogy titkosítsák vagy ne titkosítsák ennek a szerződési feltételeit, illetve ezt az egész tendert.

Nagyon sok szó esett itt a megtérülésről. Önök akkor valószínűleg nagyon sok szakértővel, de Varga Mihállyal sem beszéltek. Sok szakértő azt mondta, hogy nagyjából 2400 év ennek a megtérülése. Varga Mihály azt mondta, hogy ha nagyon jól működik, és egyébként sokkal jobban be tudjuk kapcsolni az áruforgalomba, akkor 130 év. Ezt mondta az önök minisztere, 130 év a megtérülése ennek a beruházásnak. Nyilvánvalóan akkor önök abból indulnak ki, amit Varga Mihály mondott. Nem érdemes összekapcsolni vagy összehasonlítani az autópályák fenntartásával meg az autópályák megtérülésével. *(Nacsza Lőrinc: Hát, nyilván. - Az elnök csenget.)* Tényleg. Akkor az autópályadíjakat, a jövedéki adót, ami be van építve az üzemanyagárba, amit az utak fejlesztésére és karbantartására kell fordítani, a megfizetendő autópályadíjakat, és a többi, tehát minden ilyesmit önök kivessznek ezekből a számításokból.

(10.20)

S igen, a kelet-nyugati folyosó kialakítása, az M9-es autópálya megépítése is várat magára immár 11 éve. Ezek csak azok, amikre reagálni szerettem volna röviden.

Amikor államtitkár úr azt mondta, hogy a magyar utasok kényelmét fogja szolgálni, akkor én már majdnem megőrültem, aztán Bányai képviselőtársam be is kiabált akkor, amikor az egyik jobbikos képviselő beszélt, hogy nem személyszállításra alkalmas, illetve nem arra fog ez megépülni, ezek a beruházások nem ezt szolgálják. Én is már majdnem elkezdtem megőrülni, hiszen egy magyar átlagos vasúti hálózaton Baranyából Tolnába, Komlóról Dombóvárra egy

mindszentgodisai átszállással 1 óra 20 perc alatt lehet elérni, ez 35 kilométer közúton. Én is azt gondoltam, hogy esetleg már ez is ahhoz a vasútfejlesztési koncepcióhoz tartozik, aztán kiderült, hogy nem, ez még az a vasútfejlesztési koncepció, amihez kínai hitelt fogunk fölvenni, mert ez is kiderül a titkosítás mellett ebből a törvényjavaslatból vagy ebből a javaslatból, ami most itt élénk került.

A források 15 százalékát a magyar fél állja, a maradék 85 százalékára - erről egyébként őszintén hallgatott mindenki, az előterjesztő is - a magyar Pénzügyminisztérium hitelkérelmet nyújtott be a Kínai Export-Import Bank részére, ez derül ki ebből az anyagból. Hát, ezért fontos a megtérülés. Ezt hiteltől építjük. Ezt önök hiteltől építik. Nem akárki, nyilvánvalóan. Azért látszik, hogy a gazdaságélénkítés ebben a válságokkal terhelt helyzetben nagyon fontos egy-két ember felé. Mindig ugyanoda kanyarodunk vissza, azért Mészáros Lőrinc érdekeltségei itt megjelennek, és nyilvánvalóan nem tudott megfelelő ajánlatot tenni egyetlenegy nyugat-európai partner sem, csak magyar ember, csak olyan magyar ember tudott erre ajánlatot tenni, akit éppen Mészáros Lőrincnek hívnak, éppen ő fogja elkölteni azt a pénzt, amit hiteltől fog finanszírozni a magyar kormány, kínai hiteltől fog finanszírozni a magyar kormány. S ezzel, én úgy gondolom egyébként, hogy alapvetően a magyar emberek érdekeit sérti, nem maga az építkezés, hanem az, hogy hiteltől építkeznek; nem az, hogy logisztikai központ akarunk lenni a kereskedelemben, hanem az, hogy ezt hiteltől akarjuk megtenni; nem az, hogy a gazdaságot kell fejleszteni, hanem az, hogy ez megint egy oligarchához jut, és megint hiteltől jut egy oligarchához.

Teljesen más ebben Kína érdeke, amely egy több ezer éves állam, amelyik tervezeti a következő évekét, és teljesen más ebben Magyarország érdeke, amely ebben a pillanatban az elkövetkezendő egy évet is vagy pár hónapot is úgy tudja megtervezni, hogy Palkovics miniszter a gazdaságélénkítő csomagot nem mutatja be a parlamentben, hanem csak a sajtóban. *(Nacsza Lőrinc: Holnap lesz bizottsági ülésen!)* Holnap is ott leszünk a bizottsági ülésen, köszönöm szépen, meg fogjuk hallgatni, de előbb a sajtót tájékoztatták, és csak utána tájékoztatják a parlamentet.

Tehát amennyiben ez egy nagyon fontos beruházás, és a magyaroknak annyi sok jót, annyi sok kiváló eredményt tud majd biztosítani, amennyiről államtitkár úr is beszélt, akkor biztosan vállalnák ezt szívesen, és transzparensen, átláthatóan, nem titkosítva, úgy tudnák ezt a beruházást végrehajtani, hogy annak minden magyar ember örüljön, hiszen egy fantasztikus fejlődés előtt állunk. S még egyszer mondom: nem az a problémánk, hogy logisztikai központ akarunk lenni vagy nem; persze hogy akarunk. Nem az a problémánk, hogy Kínával üzletel Magyarország; mindenki Kínával üzletel. Miért titkosítják? Miért hiteltől hajtják végre? S hogyan sikerült kiválasztani a nemzet gázszerelőjét, aki most már sokkal jobb vonatokat meg vasutakat tud építeni, mint akár a TGV, mert azok nem jelentkeztek?

A haveri kapitalizmus meg a titkosítás, úgy lát-
szik, hogy együtt járnak ebben a tekintetben, pedig
nagyon sokat hallunk most ebben a parlamentben ar-
ról, hogy a bizalom lenne a fontos. A bizalmat, tisztelt
képviselőtársaim, általában nem titkosítással szokták
elérni. A hitelből való építkezéseknél még fontosabb
lenne az átláthatóság, ahogy egyébként a megtérülés
is nagyon fontos lenne egy ekkora beruházásnál, hogy
legalább megnézzük azt, hogy mi az, ami ebből a ma-
gyar embereknek előbb-utóbb megtérül, legalábbis
azt, hogy mennyibe fog ez a magyar embereknek ke-
rülni a nap végén.

Mi azt látjuk, hogy ez a beruházás bizony nem a
XXI. századi infrastruktúrát hozza el Magyaror-
szágra, vagy ha el is hozza, akkor csak egy nagyon kis
részben, és ahhoz a magyar emberek nem fognak hoz-
záférti. Mi azt látjuk, hogy a magyar emberek ebből
egy dologhoz fognak hozzáférti, ez a hitel visszafize-
tése. Ehhez fognak a magyar emberek hozzáférti, az-
zal együtt, hogy azért itt még idézném én a miniszter-
elnököt, aki mindig azt mondja, hogy nem hitelből
kellene a magyar gazdaságot pörgetni. De nézzék, az-e
a magyarok érdeke, amit önök tesznek!? Most már
Oroszországtól vettek föl hitelt, abból épül Paks II. Kí-
nától vesznek föl hitelt, abból épül a Budapest-Bel-
grád vasútvonal. A nyugati multinacionális cégeknek
kiadták a magyar munkavállalókat a rabszolgatör-
vényvel. Miről döntenek még önök? Önök helyett
dönt a keleti meg a nyugati pénzvilág, önök helyett
döntenek a multinacionális cégek, önök pedig azt
szolgai módon egyébként végrehajtják minden to-
vábbi nélkül, még akkor is... *(Nacsa Lőrinc: Ezt egy
MSZP-s mondja.)* De önök vették föl ezeket a hitele-
ket, és önök csinálják ezeket a beruházásokat - már
amelyiket csinálják -, még akkor is egyébként, ha
Széchenyi lánchídjához fogják majd hasonlíttani Mé-
száros Lőrinc vasútvonalát. Azért érezzünk már a kettő kö-
zött valamennyi különbséget, hogy a legnagyobb ma-
gyar meg az egyik legnagyobb magyar gázzszerelő vas-
útvonalát hogyan hasonlítjuk egymással össze!

A klímavédelemről is volt szó. Én azt gondolom,
az nagyon helyes ebben a tekintetben, ha legalább ezt
az egyet el fogják tudni érni. Mégis, én azt gondolom,
hogy tisztázásra vár az, hogy miért veszünk föl erre kí-
nai hitelt. Mekkora lesz ehhez képest az üzletrésze
Magyarországnak? Annak milyen jövedelemtermelő
képesége van, azon kívül, hogy kiszolgáljuk a kínai
partnert? S természetesen: ezt mennyi idő alatt fogjuk
kifizetni? Tíz évre titkosították, gyanítom, tíz évre kel-
lett fölvenni a hitelt is ebben a tekintetben.

Ezek azok a kérdések, amelyeket, még egyszer
mondom, mi nem látunk tisztán. Talán még azt is
mondhatom, hogy nem az elérendő célokkal van ne-
künk a problémánk. Persze, legyen kelet-nyugati fo-
lyosó, amennyire Budapesttől keletre van Belgrád.
Legyen kelet-nyugati folyosó. Persze, legyen logisztika-
i központ, és természetesen nagyon örülünk annak,
ha ettől a magyar emberek jobban fognak élni. De ed-
dig annyit láttunk, hogy titkosított szerződések alap-
ján, hitelből, nagyon sok hitelből Mészáros Lőrinc fog

valamit építeni nem a magyaroknak, mert a magyarok
nem utazhatnak ezen a vasúton, hiszen ezt mondja...
*(Nacsa Lőrinc: Mi az, hogy nem? - Bányai Gábor:
Nem ezt mondtam.)* Ön mondta, kedves képviselőtár-
sam. *(Bányai Gábor közbeszól. - Az elnök cseppet.)*
Képviselőtársam, biztos, ha nyom egy gombot és szót
kér, akkor fogok majd én is újra szót kérni. Ön
mondta, hogy nem személyszállításra készül, tehát
nem a magyaroknak... *(Bányai Gábor: Nem ezt
mondtam.)* Én hallottam. Elnök úr, szeretném kér-
dezni: párbeszéddé alakul ez a vita? *(Bányai Gábor:
Bocsánat.)*

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcso-
portja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tehát ak-
kor még egyszer summázzuk: kínai hitelből Mészáros
Lőrinc fog építeni egy olyan vasutat, amit magyarok
nem nagyon fognak használni. Ugyanúgy, ahogyan a
Paksi Atomerőműnél, önök kiteszik Magyarországot
az orosz hitelnek, a Belgrád-Budapest vasútvonalnál
kiteszik önök Magyarországot a kínai hitelnek, aho-
gyan a magyar munkavállalókat a rabszolgatörvény
alapján odaadták a nyugati multinacionális cégeknek.
Magyarország szuverenitását a lehető legjobban kor-
látozzák, s azt kell mondjam, hogy hát itt önök szépen
lassan már nem fognak semmiről sem dönten, önök
is azt fogják látni, hogy kérem szépen, az fog húzatni,
aki fizeti a zenészt, a kínaiak, az oroszok, illetve a nyu-
gat-európai multinacionális cégek, ezzel beszűkítik
Magyarország gazdasági mozgásterét pont abban az
időszakban, amikor növelni kéne.

(10.30)

Egy zárógondolat: ebben az időszakban, amikor
egy gazdasági veszélyhelyzet van, amikor naponta
négyezer ember veszíti el a munkáját - ezt önök
mondják -, húsz nap alatt meg fog duplázódni a ma-
gyar munkanélküliség, akkor tényleg, mint egy falat
kenyér, államtitkár úr, úgy kell egy jó titkos szerződés,
meg egy jó kínai hitel, amit ma kell megtárgyalni, egé-
szen biztosan ez most nem várható, és az sem, hogy
ezt Mészáros Lőrinc tehesse meg, méghozzá olyan kö-
rülmények között, ami különleges, nem kell majd el-
lenőrizni az engedélyeket, nem kell majd ellenőrizni
azt, hogy mit mi alapján tett meg.

Azt gondolom, hogy ha átláthatóan, bizalmat
építve olyan beruházást tudnának megvalósítani,
amely a magyar gazdaság érdekét szolgálja, azt tud-
nánk támogatni, ezt nem tudjuk támogatni. Köszö-
nöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az ellen-
zéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Or-
szággyűlés! Megadom a szót Varju László képviselő
úrnak, a Demokratikus Koalíció vezérszónokának. A
következő felszólaló pedig Keresztes László Lóránt

képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy nem fogja megúszni. Ha már egyszer önt jelölték ki arra, hogy ezt a gyalázatos törvényjavaslatot meg kell itt vitatni, és önt jelölték ki arra, hogy ezt védje meg, akkor mondjuk úgy, hogy szedje össze magát, legyen szíves, és tegye meg azt nekünk, hogy próbálja meg legalább az eddig elhangzottakra vonatkozó válaszát elmondani.

Kettő: ne csodálkozzon azon, ha egyébként az alapszámokat visszaismételjük, és újra elmondjuk, mert önök most már évek óta egy olyan projekten dolgoznak, dolgozhatnak, mert igazából már eddig is titkosították ezt a történetet, eddig is elfedték - és egy kicsit jogi visszatekintést azért majd tesztek ennek érdekében -, és információkat erről keveset adnak. Ezt nem lehet megúszni, mert egyetlen épeszű érvet idáig a konkrét megvalósítás ügyében igazából nem tudtak felhozni.

Annyit hadd mondjak azért, hogy amikor egy ilyen ügyet én megközelíték, akkor igyekszem legalább hat kérdésre választ találni, és ezen keresztül vizsgálni azt, amit önök tesznek. Ez a hat kérdés azzal kezdődik, hogy mit is akarnak önök tulajdonképpen. Államtitkár úrnak azonban azt kell mondjam, hogy amit a felvezetőjében elmondott, hogy egyébként a hatékonyság, a vasút biztonsága, akár a környezetvédelmi szerepe, itt visszamondta azokat az általános tételeket, amelyeket egyébként bármelyik párt szívesen támogat is. A probléma ezután következik, amikor arra a kérdésre keressük a választ, hogy hogyan akarják azokat a célokat megvalósítani, amelyeket akár egy gyorsabb szállítást, egy biztonságos közlekedés megvalósítása érdekében tesznek. Na, akkor rögtön rádöbbenünk arra, hogy az, amit eddig csináltak - eddig egyébként hétszer módosítottak törvényt, van a minisztériumnak rendelete, ami ez ügyben megjelent, és van 13 olyan kormányhatározat, ami már előkészíti azt, vagy megágyaz annak, hogy - előrevetítve mondom - ezermilliárd forint körüli összeget elköltsenek erre a projektre.

Ezermilliárd forintról kell beszélni, de az általam ez ügyben feltett kérdésre, illetve a keresett államtitkárságra... - mert ugye, ezeknek az idézett vagy említett kérdéseknek, jogi háttérnek az egyik eleme az, hogy Palkovics miniszter urat jelölték ki kormánybiztosnak, akinek ezt végig kell vinni. Ezen döntések között már, ugye, szerepelnek olyan konkrét kiadások is, amelyekből önök azt gondolják, hogy az építés gyakorlatilag el is indulhat. Valószínűleg közel kerültünk ehhez, ha önök most már úgy döntöttek, hogy ehhez a magyar embereknek semmi köze, miközben önök ezermilliárd forintnyi közpénzt költenek el, és ezt titkosítani akarják. Olyannyira, ezt mégiscsak megemlítem önöknek, mert miközben az előbb említettem, hogy miniszter úr a felelős azért, hogy ez megtörténjen, de a miniszter urat kijelölő határozatban már az

szerepel, vagy az is benne van, hogy a kormánybiztos tevékenységét a miniszterelnök irányítja, a kormánybiztos tevékenységét titkárság nem segíti, a kormánybiztos tevékenységét díjazás nélkül látja el, és ez a határozat azonnali hatállyal életbe lép - hozták meg ezt a döntést egyébként jó egy évvel ezelőtt.

Úgyhogy a miniszter úrnak semmire nincs szüksége ahhoz, hogy ezt a feladatot elvégezze, egyetlenegy dolog kell, hogy a miniszterelnök irányítsa. És az első ilyen iránymutatás meg is érkezett, titkosítani az egészet úgy, ahogy van, semmi köze ehhez a magyar embereknek, hogy önök milyen érdekek és milyen körülmények között használják fel ezt az ezermilliárd forintot. A hogyanra tehát a válasz első része ez, hogy a miniszterelnök, Orbán Viktor közvetlen irányításával ezermilliárd forintot költenek el, amelyet már dedikáltak is, hogy kik használják ezt fel.

Hogy államtitkár úr ne lepődjön meg, hogy miért mondom, hogy ezermilliárd forint, ez azért van, mert az önök elmondása szerint, vagy a sajtóban megjelent hírek alapján, amit önök tettek közzé, 750 milliárd forint az a hitel, amit felvesznek, ehhez kell még 15 százalék magyar önrész, amit vállaltak, hacsak nem akarják azt elseftelni vagy nem hozzátenni, és ha a kamatokat is hozzászámoljuk, akkor ez minimum 880 milliárd forintról indul, és megy fölfelé, attól függ, hogy egyébként akár árfolyamoldalról hogyan nézzük. Most még ezt a problémát akkor ne is vessem fel!

Így összességében véve azt mondhatjuk, hogy akkor minden állampolgár legalább százezer forintot fog fizetni azért, hogy 163 kilométeren lehessen gyorsabban vasutaztatni azt a teherforgalmat, illetve azokat az árucikkeket, amelyek önöknek annyira fontosak. Annyira fontosak, hogy egyébként határozott cél, hogy ennek a fejlesztésnek az egyik végpontjára azért is van szükség itt nálunk, a BILK-be már - mint az egyik végponton, Budapesten -, ugye, a Budapesti Intermodális Logisztikai Központba a kínaiak már bevásárolták magukat, és a másik vége pedig a pireuszi kikötő, ami szintén, ha jól tudom - államtitkár úr erősítsen meg benne -, az is kínai kikötő. Na most, a kettőt kell már csak így szépen összekötni, és ebben a magyar miniszterelnök vállalt szerepet, vagy vállal kezességet azért, hogy a magyarországi részt megépítik.

A szerbek nemigen tudnak mást csinálni, mert ott nem európai tagállamként nem tudnak európai forrást szerezni hozzá. Magyarország szerezhetett volna, hiszen - zárójeles megjegyzésként mondom - tegyük hozzá, az Európai Unió egyik legfontosabb fejlesztése éppen a vasútfejlesztésről szól, és hogy államtitkár urat megnyugtassam, én nem vasútfejlesztés-ellenes politikáról beszélek, emlékeztetni akarom önt arra, hogy a korábban, a Gyurcsány Ferenc miniszterelnöksége idején elkészült stratégiai koncepcióban négy olyan terület került megjelölésre, amelyet fejleszteni kell ebben, és Magyarországot, amikor ilyen külső nagy támogatásra van lehetősége, akkor ebbe az irányba kell terelni, és ez pedig az egészségipar, az autóipar, az alternatív energia és a logisztika.

A logisztikai beruházások és az ehhez kapcsolódó közúti és vasúti fejlesztések, azt gondolom, hogy szolgálják Magyarország érdekét - zárójel bezárva -, de úgy, ahogy ezt önök teszik, ennek semmi köze nincs ehhez.

Tehát arról beszélnek, hogy a budapesti és a pireszi kikötő két pontját majd össze fogják kötni. A 2400 évet önök számolták ki, én nem mentem ennél jobban bele, ráadásul az önök egyik kedvenc újságja, a Figyelő is közreműködött ebben a számításban: 2400 év alatt térül meg ez a beruházás az önök elképzelése szerint is.

(10.40)

Úgyhogy nyugodtan mondhatjuk, hogy alig van érv, amiért Magyarországnak a Belgrád-Budapest vasút megépítésére szüksége lenne, ellenben a kínai félnek annál inkább, mint ahogy mondtam, öneki viszont annál inkább érdeke.

Akkor már csak az az egyetlen kérdésem van, hogy miért a magyar emberekkel fizettetik ki azt, hogy ezek az érdekek megvalósuljanak. Annyira nem lehet izgalmas ez a történet, hogy ezen keresztül ellopható pénzek lehetőségét megteremtteni akarják, még akkor sem, ha ez önöknek annyira fontos, és az elmúlt évek alatt bebizonyították, hogy semmi nem drága azért, hogy egyébként a túlárazott beruházásokból önök lefölozzék mindazt, amit lehet. És ezért, államtitkár úr, ön is az egyik felelős lesz. Ön itt az előbb éppen elmondta, hogy lényegében amibe ez a vasútfejlesztés kerül, önök annyi pénzt szánnak a válság okozta gazdasági megmentő csomagra: 1300 milliárd forint azért, hogy magyar vállalkozások, magyar munkahelyek százezrei maradjanak meg. Ehhez képest alig valamivel kevesebbet kifizettek egy darab vasútvonalra, és valószínűleg ez fog munkát adni mindenkinek, de még ilyet se mondják. Az lehetetlen, amit önök e tekintetben elindítottak.

Értem, illetve tudom, hogy abban, amit most mondok, egyszerre van benne a kritikája annak, hogy a korábban meghozott döntésüket és minden eddig elkövetett és következő időszakban megjelenő döntésüket titkosítani akarják, és az emberek elől eldugják. Hát, ez az, amiért azt mondjuk, hogy önöknek a demokraták szavát önmagukra értelmezni egyáltalán nem lehet, önöknek ehhez semmi köze nincsen. Nincs olyan gazdasági érdek, amely demokráciában az átláthatóságot e tekintetben felülírna. Önök tisztességtelen magatartással kisajátítják a magyar emberek pénzét, a költségvetésből elköltik, és ezt úgy használják fel, hogy e közben egy csomó pénzt még el is lopnak belőle, és akkor nem tettem hozzá azt, hogy mindezt Magyarország akár külső forrásból, európai uniós támogatásból is megkaphatná, és egyébként valóságos vasútfejlesztésre, ami éppen az ön által említett 7700 kilométeren sokkal értelmesebb lenne.

Az ügylet egyértelműen hemzseg a korrupciós elemektől, miközben Magyarországra nézve szinte

semmilyen haszna nincs - ezzel szeretném összefoglalni azt a gondolatkört, amit az előbb elmondtam önnek. És akkor még ott nem említettem, hogy egyébként ebben az időszakban, mármint 2020-ig az összes többi ilyen közlekedésfejlesztésre költöttek el 1200 milliárd forintot, most pedig majd egyetlen vasútvonalra fogják elkölteni. Az elköltés lehetőségét az Európai Uniónak köszönjék meg, mert onnét kapták meg ehhez a szükséges forrásokat.

Az időm hátralévő részében még egyetlen dolgot szeretnék szóba hozni, az pedig a települési hatások. Tehát önök nem számolnak azzal, hogy húznak egy vonalat, illetve egész pontosan már a nyomvonal megvan, és a nyomvonalon nem egy és nem kettő olyan település van, amelyeken ez áthalad. Ugye, értelme akkor van ennek a vasútnak és a 160 meg a 200 kilométernek, ha a vonat nem áll meg, vagy ha megáll, akkor pedig az időnyereség nem lesz meg. Ebből kifolyólag, azt hiszem, inkább azokat az érdekeket próbálják majd érvényesíteni, amelyek semmilyen gazdasági tétellel nincsenek alátámasztva. Ha ezen a vonalon érdemi teherszállításra kerülne sor, akkor pedig ezeken a, mondjuk úgy, élhető településeken, ahol van egy vasúti megálló, ahova egyébként jön vonat, ehhez képest most a zúgó tehervonatok fognak átmenni, ha igaz egy kicsi is abból, amit önök mondanak. Na, akkor ezeknek a településeknek az élhetőségével mikor fognak foglalkozni? Menjen csak nyugodtan ki Dunavarsányba, és nézze meg, hogy ez a vonat hol fog majd ott átmenni! A házak mellett, azoktól néhány méterre, ha ez így történik, ahogy önök tervezték egyébként. Tehát a települési hatások tekintetében nagyon óvatlanul járnak el.

Úgyhogy összefoglalva azt kell mondjam önöknek, hogy úton, vízen, sínen, levegőben is lopnak, és ennek ez a következménye és ez a következtetése, amit most ide beterjesztettek, hiszen a titkosításnak mi más lenne az értelme, mint az, hogy ha önök ezt a folyamatot végigviszik, akkor arról kevesebbet lehessen tudni. Annak csak nagyon kicsi esélye van, hogy abban bízassunk, hogy azért titkosítják, mert egyébként egy korábbi tervüket nem fogják megcsinálni, és akkor ezt nem akarják bevallani, el akarják titkolni. Ehelyett inkább hagyjanak fel ezzel az egészszel úgy, ahogy van! Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának; és bejelentem, hogy őt követi majd felszólalásra Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem szeretnék indokolatlanul nagy szavakat vagy súlyos kijelentéseket, súlyos jelzőket használni, de most azzal kezdem ezt a vitát, hogy ez nemcsak a mai

nap vagy a tavaszi ülészak, hanem az elmúlt évek egyik legfontosabb parlamenti vitája és legsúlyosabb ügye. Azt tudom mondani, ha ez a projekt megvalósul az önkök, a kormány szándéka és a kormánypárti képviselők szavazata miatt, az a nemzeti érdekek elárulása. Ezért fontos ez a vita, és nagyon bízom benne, hogy képviselőtársaim aktívan részt vesznek, hogy ennek a vitának a részletei belekerüljenek a jegyzőkönyvekbe, és ez később felhasználható legyen.

Nagyon-nagyon fontos elmondani egy reakcióként, bevezetesként, hogy itt nem arról van szó, hogy hasznos-e a vasúti fejlesztés, hasznos-e a vasút fejlesztése vagy nem. Azt gondolom, minden országgyűlési frakció egyetért azzal, hogy rendkívül fontos közlekedési és szállítási ágazat a vasút, és azt fejleszteni kell, de itt egyáltalán nem erről van szó, tisztelt képviselőtársaim.

A vasútfejlesztésnek akkor van értelme, ha az a személyszállítás szempontjából valós közlekedési igényeket szolgál ki, akkor van értelme, ha a szállítási szempontjából az a magyar nemzeti érdekeket, a magyar gazdaságot, a magyar társadalmat szolgálja, és egyáltalán akkor beszélhetünk értelmezhető vasúti fejlesztésről, ha a kihasználtság biztosított. Ugye, a megtérülésről is akkor lehet vitákat folytatni, ha egyáltalán az adott vasúti szakasz ki van használva.

Na most, önök mit csináltak az elmúlt időszakban vasútfejlesztés címszó alatt? Nagyon-nagyon kemény és jogos kritikát fogalmazott meg még ellenzék-ből a jobboldal a korábbi Kóka-időszakkal kapcsolatban, kimondták, hogy vasútrombolás történt. Ez így is van, tökéletesen ültek ezek a kritikák, de elmondhatjuk, hogy az elmúlt tíz évben is vasútrombolás folyt, és amit most csinálnak, hogy 1000 milliárd forintot az érdemi vasútfejlesztések helyett egy értelmezhetetlen és a magyar nemzeti érdekek szempontjából igazolhatatlan projektre költenek, az sem más, mint vasútrombolás.

És mit kellene fejleszteni? Nem akarom ismételni képviselőtársaimat, csak néhány példával szeretném érzékeltetni. Én magam pécsi vagyok. Pécs és Budapest között jelenleg 3 óra 12 perc, illetve 3 óra 48 perc között változik a menetidő. Ez a rendszerváltás környékén, a rendszerváltás előtt 2 óra 50 perc volt, képviselőtársaim, és ráadásul ennek a szakasznak egy jelentős része egyvágányú. Ezeket a valós közlekedési igényeket kellene megoldani és fejleszteni. Egy másik példa: Pécs és Szombathely között 4 óra 30 perc a vasúti menetidő. És el tudom mondani, hogy rengeteg rossz állapotú vidéki szakasz esetében egyszerűen futva le lehet hagygni a vonatokat.

Tehát óriási fejlesztési igény lenne, és mi lennénk a legboldogabbak mint zöldpárt, ha ezt az 1000 milliárd forintot a rendkívül leromlott állapotú hazai vasúthálózat kihasznált elemeinek a fejlesztésére fordítanák, vagy olyan új infrastrukturális elemekre, mint például a budapesti agglomerációt vagy a Budapestet megkerülő szállítási lehetőségek kibővítése, aminek valóban lenne nemcsak szállítási, hanem nemzetgazdasági, társadalmi haszna.

A titkosításról semmit nem mondott államtitkár úr, ez értelmezhetetlen, illetve egy bizonyos politikai szempontból értelmezhető: önköknek nincsenek valós érveik, és szeretnék ezeket a vitákat egyszerűen azzal lezárni, hogy titkosítják a kapcsolódó dokumentumokat, a be nem mutatott megtérülési és kihasználási garanciákat, illetve titkosítani akarják a szerződéseket; egyébként ez alkotmányosértő a megítélésünk szerint.

(10.50)

Azt, hogy a magyar nemzet érdekeit nem szolgálja ez a fejlesztés, már elmondtuk. De kinek az érdekeit szolgálja? Egyértelmű, és ez is elhangzott már: alapvetően a kínai nagyhatalmi érdekeket szolgálja ez a fejlesztés, illetve Mészáros Lőrinc cégeinek az érdekeit. Tudjuk, hogy Mészáros Lőrinc cégei 300 milliárd forintot kaszálhatnak ebből a gigantikus projektből.

Én nagyon-nagyon szeretném kérni ellenzéki képviselőtársaimat is, hogy ne üljenek föl a kormányzati propagandának, ez nem szolgálja a klímavédelmi célokat, képviselőtársaim. Az szólná, hogy ha valódi vasútfejlesztésre fordítanának ezermilliárdot. Az, hogy kicsit betonoznak, lefektetnek egy sínpart, nem szolgálja a klímacélokat.

Akkor nézzük egy kicsit részletesebben! Annak ellenére is, hogy rendkívül súlyos, szinte mondhatjuk, hogy bűn ezt a projektet egyáltalán előterjeszteni és megszavazni, és a magyar adófizetők pénzéből megvalósítani, igyekszem érvelni és számokkal alátámasztani az érveimet.

Nos, tehát legyen világos: ebben a törvényjavaslatban különböző megosztásokról, finanszírozásról esik szó, kínai hitelről esik szó, de legyen világos, hogy alapesetben ez 600 milliárd forintba kerül, de kiegészítő elemekkel, a hatalmas, gigantikus kínai hitel kamatával együtt körülbelül ezermilliárd forintba fog kerülni ez a projekt, és legyen világos mindenkinek, hogy a magyar kormány ezt a magyar adófizetőkkel akarja megfizettetni. Föl se merült az, hogy ha ez ekkora üzlet, és ez a jövő, akkor miért nem a kínaiak piaci alapú beruházásáról, finanszírozásáról esik szó. Tehát ez a magyar nemzet érdekeinek a szempontjából semmilyen módon nem igazolható.

Sokat beszéltek képviselőtársaim a kihasználtságról. Évek óta folyik ez a vita, pontosan tudjuk, hogy nem most került ide, most a titkosítás és a finanszírozás fölgyorsítása került ide. Egyetlenegy alkalommal sem volt képes arra a kormány, hogy letegyen egy számításokon alapuló garanciát a kihasználásra; tehát hogy adott esetben egy olyan szerződéses passzus lenne, hogy a kínaiakkal megállapodott volna a kormány, hogy ők garantálják, hogy ez a vonal, ez az infrastruktúra-elem kihasznált lesz, tehát a kínaiak vállaltak volna valamilyen mennyiségű szállítást, amit garantáltan ezen a vonalon fognak érvényesíteni, ez. Tehát nem a megtérülésről kell egyáltalán beszélni; a kihasználtságról kellene beszélni, képviselőtársaim,

hol van az a garancia, hogy a kínaiak valóban vállalják azt, hogy ezen a szakaszon fognak szállítani.

Arra is fölhívom a figyelmét ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy egyelőre nem attól kell tartani, hogy itt majd dübörgő, megrakott tehervonatok fognak száguldozni, mert ennek sincs semmiféle garanciája. Arról nem is beszélve, hogy jó-e az nekünk, hogy kínai tömegtermékek távolsági szállítására magyar adófizetők építenek infrastruktúrát. Ez egyáltalán nem jó.

Semmiféle magyarázatot nem adott a kormány arra, hogy ez miért kerül ennyibe. 160 kilométeres szakasról van szó. Ha az alapárat tekintjük, de szerintem érdemes ezzel az ezermilliárddal dolgozni, akkor is, ha tényleg szűken vesszük a költségeket is, több mint 5 milliárd forintba fog kerülni egy kilométer felújítása. Mi a magyarázat erre? Ez minden idők legdrágább magyar vasúti beruházása. Mi az indoka annak szakmailag? Itt nincsenek olyan leküzdhetetlen földrajzi adottságok, amik ezt indokolnák, hogy ilyen rettenetesen és értelmezhetetlenül drága legyen ez a projekt.

A következő, szintén a kihasználtság: itt nagyon nagyon szeretném fölhívni a kormánypárti képviselőtársaim vagy államtitkár úr figyelmét, ezek az érvek ma még nem hangoztak el. 2017-ben erőteljesen azzal érvelt a kormány, és most is azzal érvelnek képviselőtársaim, hogy az amúgy igen, valóban kínai kézben lévő pireuszi kikötő elérése a cél ezzel a vasúti fejlesztéssel. Na de nem sok idővel, egy-két évvel később a kormány bejelentette, hogy vásároltak vagy vásárolni készülnek Észak-Olaszországban, Triesztben egy olyan területet, ahol egy magyar kikötőt fognak kialakítani. Szijjártó Péter miniszter úr ismerte el, hogy az észak-olaszországi Trieszt kikötő területén megvalósuló magyar kikötő minden magyar és hazai cég szállítási igényeit ki fogja elégíteni. Óriási mennyiségű közpénzt költenek, terveznek költeni egy ilyen kikötő és logisztikai bázis kialakítására, és tudjuk azt, hogy ez a távolság, tehát a Budapest-Trieszt, illetve a Budapest-Pireusz távolság között óriási a különbség, Trieszt sokkal-sokkal közelebb van.

Akkor nézzük meg, hogy mi történik Trieszt környékén! Valóban, a kínaiak megszerezték nagyon-nagyon hosszú időre a pireuszi kikötő használati jogát. De az is látszik, hogy a kínai érdeklődés már egy másik kikötő, egyébként az észak-olasz Trieszt és más kikötők felé fordult. A kínaiak óriási beruházásokat indítottak el Trieszt kikötőjében, és már jól látható, hogy a kínaiak is egyre inkább Triesztben látják azt, hogy ez valamiféle logisztikai központ, valamilyen fordítókörong lehet, és ha oda hajóznak be, és ott rakják vasútra az árujukat, ők a meghosszabbított tengeri szállítási útvonalon sokkal olcsóbban fogják Európa szívéét, Európa központját elérni.

Tehát egyáltalán nem garantált, és ezért kellene a garanciák, hogy ha egyáltalán erről beszélünk, hogy nekünk bármilyen módon a kínai szállítási igényeket kell kielégíteni - nekem meggyőződésem, hogy nem -, úgy a kínaiak ezt fogják-e használni, vagy eleve Triesztbe fognak behajózni, és azt az útvonalat fogják használni.

Egyébként milyen érdekes, képviselőtársaim, önök bőszen érvelnek itt, hogy ezermilliárdot a magyar adófizetők zsebéből kivegyenek, és az önök szövetségesei, az olasz Lega politikusai már világosan elmondták, hogy teljesen értelmetlen a balkáni útvonalon ilyen óriási és egyébként szakmailag indokolhatatlan távolságba vasutat fejleszteni, mert más kikötőket fognak használni. Egyébként a Trieszt-Monfalcone kikötői hatóság elnöke is elmondta, hogy már látszik a kínaiak elképzelésének a módosulásából, hogy nem Pireuszt fogják ilyen értelemben fölhasználni. És egyébként hamisak azok a szakmai érvek is, hogy más merülésű lehetőségek vannak. Nem, a triezsti kikötőben egyébként mindenféle hajó fogadására vannak logisztikai lehetőségek.

Nagyon-nagyon fontos erről beszélni, hogy egy döbbenetes világiárvány elérte Magyarországot, és ez egy globális kihívást jelent. Már most érzékelhető, hogy egy példátlan és még most felbecsülhetetlen mélységű gazdasági válság felé rohanunk, és abból is látszik, hogy egész más filozófiájú gazdaságpolitikát kell tudni érvényesíteni. Fel fog értékelődni az, hogy az alapvető javak, az alapvető termékek előállítását sokkal inkább hazai, helyi szinten kell vagy akár európai szinten kell megoldani, és nem arra kell törekedni, hogy kínai tömegtermékekkel áraszuk el az egész világot, nem csak Európát.

A tegnapi vitában is fölmerült az, hogy most már mindent Kína gyárt. Hát, ne gyártson mindent Kína! Legyen egy alapvető túlélési ösztön az európai gazdaságban és a magyar gazdaságban is, hogy ne gyártson mindent Kína, és ne mi építsünk infrastruktúrát magyar adófizetők pénzéből azért, hogy a kínai terméket ide lehessen szállítani, az hazavágja a hazai termelést! Egészen elképesztő, hogy önök ezt a kínai nagyhatalmi érdeket szolgálják ki, és ismétlem, a magyar adófizetők pénzéből. Ez semmilyen módon nem indokolható.

Szeretném ismét leszögezni, hogy ne üljenek föl ellenzéki képviselőtársaim se azoknak a szavaknak, hogy ez a beruházás klímavédelmi célokat szolgál. Nem! Az szolgálna klímavédelmi célokat, hogyha azokat a fejlesztéseket valósítanák meg, amik valóban a zöldszállítás és a zöldközlekedés igényeit és lehetőségeit szolgálják. Miért nem terelik át a közúti teherszállítást a vasútra? Ennek a feltételeit kellene megteremteni, és ennek az infrastruktúráját kellene megteremteni. Fejleszteni kellene a rendkívül leromlott állapotú hazai vasúti közlekedést, Budapestet elkerülő teherszállítási útvonalat kellene fejleszteni, a Kelenföldi pályaudvart kellene fejleszteni. Ezek valódi vasúti fejlesztési igények lennének, és hatalmas lépést lehetne tenni ebből az ezermilliárd forintból ennek a célnak az elérése érdekében.

Egyébként tudjuk azt, hogy milyen borzalmas állapotban vannak, és milyen menetidőkkel, eljutási időkkel dolgozik a magyar vasúti személyszállítás. Azt is tudjuk szakmai dokumentumokból, hogy a lassújelek jelentős részét ebből a hatalmas összegből, ebből az ezermilliárd forintból föl lehetne számolni, és fel

tudna gyorsulni a hazai vasúti személyszállítás. Ezzel versenyképesebb lenne az egyéni közlekedéssel szemben, versenyképesebb lenne a közúti közösségi közlekedéssel szemben, aminél sokkal zöldebb, és ez szolgálná, képviselőtársaim, a klímavédelmi célokat, nem az, hogy ezermilliárd forintot elégetnek a kínai nagyhatalmi érdekek és Mészáros Lőrinc cégeinek kiszolgálása érdekében, mert ebben a pillanatban efelé megyünk.

Igen, nagyon jogosak voltak a kritikák annak idején, hogy a balliberális kormányok föl akartak számolni, illetve föl is számoltak vasútvonalakat. Ezeket kellene fejleszteni, ezeket kellene olyan módon feljavítani és olyan infrastruktúrával, gördülő infrastruktúrával is ellátni, hogy valóban versenyképes legyen a közösségi közlekedés. Önök ezeket a hatalmas összegeket e nagyon fontos céloktól elveszik, és ilyen, nemzeti érdekek szempontjából megmagyarázhatatlan célokra akarják fordítani. Tehát hazugság, hogy egyáltalán önmagában ez legalább a klímavédelmi célokat szolgálná. Nem!

És hozzáteszem, most nyilván egy ilyen rövid föl-szólalásban nem lehet egy általános gazdaságpolitikai vitába belemenni, de alapvetően az szolgálná a klímavédelmi célokat, ha nem a tömegtermékek távolsági, globális szállítására rendezkednénk be, hanem megpróbálnánk lehetőség szerint helyben vagy a lehető legközelebb az alapvető igényeket kielégíteni termeléssel, helyi munkahelyeket teremteni és magasabb hozzáadott értékű munkahelyeket teremteni.

Egyébként hozzáteszem, hogy ezt a gazdaságpolitikai változást már látják Nyugat-Európában is. Az egyik legnagyobb kihasználtságú tengeri kikötő a rotterdami kikötő, évtizedes távlatban úgy számolnak, egyébként ez rengeteg embernek ad munkát, hogy be fogják zárni, mert az a céljuk, hogy megállítsák azt, hogy a kínai tömegtermékek dömpingszerű eljuttatására alapuljon a világkereskedelem. Van annyi önvédelmi szándék és érzék legalább Nyugat-Európában itt-ott, hogy ezt meg kell állítani, és ők erre készülnek hosszabb távon is. Mit csinál a magyar kormány? Kínai érdekeknek infrastruktúrát akar építeni a hazai, magyar adófizetők pénzéből. És hozzáteszem, úgy, hogy már Kína se ezen az útvonalon akar szállítani.

(11.00)

És képviselőtársaim, itt egészen gusztustalan felszólalása volt a minap Rétvári Bencének, nem tudtam már rá reagálni, hogy mi zöldpártként nem támogatjuk a vasúti fejlesztést. Hát, ez elképesztő hazugság! Most beszélek róla, hogy mi igen, a vasútfélesztést, az értelmezhető vasútfélesztést támogatjuk. A klímavédelmi célokat támogatjuk, önök pedig elárulják.

Korábban betérjettünk a parlament elé határozati javaslatot, ami nem szólt másról, mint hogy ezt a hatalmas összeget, tehát ezt a projektet állítsuk le, és ezt a hatalmas összeget a rendkívül leromlott állapotú és valóban kihasznált hazai vasúti infrastruktúra

fejlesztésére fordítsuk. Ezt a parlamenti határozati javaslatot mi betérjettettük, önök pedig leszavazták. Tehát önök szavaztak nemmel az értelmezhető vasúti fejlesztésre, önök szavaztak nemmel egyébként a vidékfejlesztésre, a vidékpolitikára, és önök szavaztak nemmel az önök által korábban joggal kritizált balliberális vasúttrombolás leállítására, és önök szavaztak a vasúttrombolás fenntartása mellett.

Most is be fogunk nyújtani egy parlamenti határozati javaslatot, és azzal együtt mi azt mondjuk, hogy ennek a projektnek a végigvitele a nemzeti érdekek elárulása. Hát, ezt még súlyosbítja az, hogy egy világvjárvány idején akarják ezt a gyalázatos lépést megtenni úgy, hogy fogalmuk sincs, hogy ennek a járványnak milyen mély gazdasági hatása lesz, milyen mély lesz és milyen hosszan tartó lesz ez a gazdasági válság.

Tehát most is be fogunk nyújtani határozati javaslatot, ami arról szól, hogy ezt a projektet állítsuk le, és ebből a hatalmas pénzből a nehéz helyzetbe került magyar emberek és magyar családok támogatására költsünk, és a most még beláthatatlanul mély válságba zuhanó magyar gazdaság talpra állítására használja fel a magyar kormány ezeket az összegeket, és természetesen ebből lehet beruházásokra költeni, olyan beruházásokra, amiknek van értelme. És én nagyon várom képviselőtársaimat, hogy felszólaljanak a vita közben, és ezeket a kérdéseket részletesen meg tudjuk ma vitatni. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Először is szeretném megkérdezni, hogy mit keres ez a törvény az Országgyűlés előtt. Arról volt szó, abban állapodtak meg a parlamenti pártok, hogy a járvány idején csak szorosán a járvány elleni védekezéshez kapcsolódó törvényeket, javaslatokat tárgyaljuk. Ehhez képest a Fidesz hatalmas, sehogyan sem idekapcsolódó törvénydömpingjének a részeként itt van előttünk a Budapest-Belgrád vasútvonalnak a titkosítása és az építésének a felgyorsítását szolgáló törvényjavaslat. Tényleg, ha csak egy úriemberek közötti megállapodás lett volna ez, akkor nehéz volna visszakövetni, de személyesen Orbán Viktor írta azt az EPP elnökének, amikor másirányú kötelezettségeket róttak volna rá, azt válaszolta a levelében az EPP főtítkárnak írva, hogy mi, miniszterelnökök és pártvezetők valamennyien az egész világon arra koncentrálnak valamennyi energiánkat, hogy hatékony döntéseket hozzunk annak érdekében, hogy életet mentünk, és hogy megvédjük az egészségét és a biztonságát az állampolgárainknak. *(Nacsa Lőrinc: Így van, így van!)* Na most, ez a törvény hogyan járul hozzá a magyar emberek egészségének és biztonságának megvédéséhez? Sehogyan!

Sőt, ugye, önök hoztak egy olyan törvényt, hogy be lehet börtönözni azt, aki a járvány elleni védekezést valamilyen módon akadályozza. Hát, ez nagyon komolyan akadályozza! Ugyanis arról szól, hogy azt a 61 milliárd forintot, ami csak az idei költségvetésbe be van tervezve erre a botrányos, soha meg nem térülő fejlesztésre, ezt elköltsék arra a célra, amit a kínaiak határoztak meg, ahelyett, hogy arra költenék, amire most az embereknek szükségük van: a jövedelembiztonságuk garantálására, a kieső jövedelmeknek a pótlására, a szociális háló lyukainak a befoltozására, az éhséglázadások megelőzésére, ha úgy maguk jobban értik. (Dr. Pószán László közbeszól.) Semmi szükség nincs most erre, és ez tipikusan azok közé a költségek közé tartozik, amiket ki kéne húzni az idei költségvetésből. 2111 milliárd forintnyi fejlesztési költség van a 2020-as költségvetésben, ennek legalább a felét használni kéne vagy egyenesen kukázni, ez utóbbi körbe tartozik természetesen ez a Budapest-Belgrád vasúti fejlesztéshez kapcsolódó 61 milliárdos, hatalmas kiadás. Ha a járvány elleni védekezésre vagy az emberek jövedelmének pótlására használnák ezt, akkor volna értelme.

De mégis, miért kerül ez a törvényjavaslat most az Országgyűlés elé? Nyilván valakinek nagyon fontos volt. Hát, ez két érdekkör, akinek igazán fontos. Az egyik maga Kína, és úgy látszik, hogy Orbán Viktor új gazdát talált magának, egy nem volt elég, Vlagyimir Putyin mellett most már a Kínai Kommunista Párt is fűtyülhet neki, és ő úgy táncol. (Bányai Gábor közbeszól.) A másik érdekkör pedig a saját pénztárcája, saját zsebe, amit Mészáros Lőrincnek hívnak, hogyha az anyakönyvi formát nézzük, hiszen több száz milliárd forint az, amit a következő években az Orbán-Mészáros-vonal ki fog venni ebből a túlárazott és tökéletesen fölösleges beruházásból.

Miről szól mégis ez? Helyezzük egy kicsit kontextusába! Valóban, ahogy államtitkár úr ismertette a bevezetőjében, ez a kínai „Egy övezet, egy út” programnak a része, amely program csak azt nem fejtette ki, hogy arról szól, hogy Kína globális terjeszkedését szolgálja, a politikai hatalmának, befolyásának a kiterjesztését szolgálja, és azoknak a felhalmozódott pénzügyi tartalékoknak a kihelyezését szolgálja, amellyel nem nagyon tudnak mit kezdeni. Tehát Kína a fölösleges pénzének keres befektetési lehetőséget, kiadja más országoknak. Olyan nagyságrendű tételekről van szó, hogy tényleg már csak országok mint hitelfelvevők jöhetnek szóba, és nem a projekt maga a fontos, nem a fejlesztés maga a fontos, hanem az, hogy ezt a kínai bankok finanszírozhassák, hogy Kína ki tudja helyezni a fölösleges készpénzalományt, jelen esetben oly módon, hogy Magyarországot adósítja el.

Ugye, ez két dologból is érdekes. Egyrészt, ha megnézzük, a Balkánon nagyon sok helyen próbálkoztak már ezzel, Szerbiának, Macedóniának, Görögországnak hasonló projektekre próbáltak hiteleket odaitélni, odatukmálni, sőt még Magyarországon is ezt a Vo-ás vasúti körgyűrűt, ami szintén egy teljesen

hiábavaló fejlesztés lett volna, megpróbálták megfinanszírozni. Eddig ezek a kísérletek dugába dőltek, egyértelműen kimutatható volt, hogy semmilyen gazdasági hasznot nem hoznának, kivéve persze a kínai bankoknak, akik vaskos kamatot számíthatnak fel, ugyanúgy, ahogy egyébként a paksi bővítés is az orosz banknak vagy az orosz finanszírozó félnek lett volna jó biznisz, illetve jó biznisz jelen pillanatban is, olyanmire, hogy már ki is váltottuk egy olcsóbb hitellel azt a drága orosz hitelt. Most nem tudom, hogy ezt a drága kínai hitelt majd milyen hitellel fogják kiváltani.

És egyáltalán, hogy illeszkedik ez a kormánynak abba a gazdaságfilozófiájába, miszerint nem akarunk eladósodni a külföld felé? Orbán Viktor itt mondta a napokban, és a miniszterei megerősítették újra és újra, hogy a válságkezelés során sem akarnak eladósodni a külföld felé, hogy nem kell ide IMF, meg nem kell Világbank, meg nem kell európai uniós hitel, de valahogy békeidőben, hiszen ez a Budapest-Belgrád vasúti fejlesztés még békeidőben lett elhatározva, még békeidőben is el akarnak adósodni Kína felé. Kína felé, ugye?! És vajon miért?

Ha mégis ki akarja szolgáltatni Magyarországot pénzügyi értelemben a miniszterelnök egy idegen hatalomnak, akkor miért mégis Kínát választja? Mire fel ez a nagy keleti nyitás? Ugye, tudjuk, hogy Kína nem annyira kényes az emberi jogokra, nem annyira kényes a demokrácia minőségére, nem annyira kényes a jogállami működésre, hogy finoman fejezzük ki magunkat, hanem a nyers erőpolitikában hisz, és azt gondolja, hogy ha át tudja nyomni az akaratát valamely partneren, akkor azt érdemes megtennie, tekintet nélkül arra, hogy az az ország egyébként más területeken hogyan viselkedik, hogyan vizsgálják.

Szép lenyomata ennek a megközelítésnek az a megállapodás, amit a Budapest-Belgrád vasúti fejlesztéssel kapcsolatban kötött Magyarország és Kína, ez még rosszabb jogilag, ha a biztonsági kérdéseket, hogyha a vitarendezést nézzük, mint amilyen a paksi beruházásról szóló megállapodás Oroszországgal. Ott legalább a svájci jog alá rendelték a vitás kérdéseknek az eldöntését, itt most egyszerűen az van a szerződésben, hogy a két ország illetékes hatóságai próbálják rendezni a vitás kérdéseket. Ha pedig nem sikerül, akkor diplomáciai útra terelik az ügyet, ami azt jelenti, hogy a végén a magyar kormány, Orbán Viktor, Szijjártó Péter és a többiek majd letérdelnek a kínaiak akarata előtt.

Tehát itt nincs jogállami megoldás, nem érvényesül a magyar jog, nem érvényesül az európai jog, a nemzetközi jog, a svájci jog sem, semmilyen jog nem érvényesül, itt a nettó erőpolitika fog érvényesülni, ha bármilyen vitás kérdés lesz. Márpedig lesz vitás kérdés, és ez a törvény láthatóan azért készült, mert a kínaiak még így is nyugtalanok, pontosan tudják, hogy egy mennyire haszontalan, végtelenül drága, fölösleges projektet sóznak rá Magyarországra, pontosan tudják, hogy a két állam közül ez egyedül nekik érdekük, Magyarországnak a legkevésbé sem, és egy

soron következő kormányváltásra készülve törvénybe akarják iktatni, hogy a megállapodás minden részlete titkos, és hogy annyira felgyorsítják ezt a beruházást, hogy már ne lehessen visszafordítani.

Ez történik, olyannyira, hogy mindenki ezt hiszi (Dr. Pósn László közbeszól.), aki egy kicsit utánanéző a részleteknek, kedves bekiabáló fideszes képviselő-társam, tehát a kínaiak most ezzel a törvénnyel a saját üzleti érdekeiket védik be, illetve védeget kérnek, Orbán Viktor és a Fidesz-KDNP-s parlamenti többség pedig vidáman kiszolgálja ezeket a törekvéseket.

(11.10)

Az is árulkodó, hogy miről szól ez a történet. Oké, felvesszük a hitelt, hiszen Kínának a hitelkihelyezés az érdeke, de a másik oldalon valaki ezt a munkát mégiscsak el fogja végezni. Részben kínai cégek fogják elvégezni ezt a munkát - az is fontos nekik, hogy európai uniós államban szerzett referenciákat tudjanak felmutatni a további terjeszkedésüket elősegítendő -, a másik részét pedig természetesen Mészáros Lőrinc fogja elvégezni a különböző cégein keresztül, hiszen nem közbeszerzéssel választják ki a kivitelezőt, hanem egy sima beszerzéssel. Itt már nem is a magyar állam és nem is a kínai állam a megrendelő, és így megpróbálják kitrükközni az EU-s versenyjogi hatóságok elől ezt az egész bizniszt. Az a rossz hírem, hogy a végén ugyanúgy egy kötelezettségszegési eljárás lesz, s nem a Fidesz-kormány, hanem úgy összességében Magyarország ellen. Szégyen, gyalázat, ismét szégyent hoznak a fejünkre, csakis annak érdekében, hogy Mészáros Lőrinc 300-400-500 vagy ki tudja, hány száz milliárd forintot zsebelhessen be ebből a bizniszből. S tényleg annyira bájos, már kabarétréfának is erős lenne, hogy Mészáros Lőrinc cégeinek alvállalkozói, Mészáros Lőrinc cégei, továbbá Mészáros Lőrinc gyerekeinek a cégei, valamint Mészáros Lőrinc vejének a cégei; tehát a Mészáros család, értsd az Orbán család, értsd a fideszes gazdasági érdekkör olyan szinten maxolja ki ezt a szabadrablást, amennyire csak lehet.

Nézzük meg, hogy ez a projekt milyen szinten van túlárzva! Nyilvánvaló, hogy vasúti fejlesztés nem kerül ennyibe, 166 kilométer vasúti pályát nem kell 750-800-900 vagy ezerakárhány milliárdból megépíteni, ennek a töredékéből kivitelezhető lenne, különös tekintettel arra, hogy ez nem is új pálya építése. De egy kicsit vessük össze most a költségeket valami életszerű dologgal! Ha már az egészségügyi válságot nézzük, ha a koronavírus-járvány okozta válsághelyzetben vagyunk, akkor váltsuk át lélegeztetőgépre, amire nagy szükség lenne. Ennek a beruházásnak az árából 1500 kilométernyi lélegeztetőgépet lehetne megvenni és egymás után sorba rakni. Vagy ha egy másik társadalmi válságot nézünk, a lakhatási válságot: ha földszintes családi házakat építenénk egymás mellé, egy végtelen hosszúságú sorházat, akkor 555 kilométernyi ilyen családi házat lehetne építeni. Ezúton is köszönet a Kutystatnak a számításokért. De tényleg, a viccet

félretéve, ennek az egésznek közlekedéspolitikai értelemben semmilyen hozadéka nincs.

Ez a vasúti folyosó Pireusztól Budapestig és ki tudja, még hova tovább, gyakorlatilag párhuzamosan megy egy vízi szállítási folyosóval. Ez az, amiről az ellenzéki kollégák már beszéltek, hogy szépen fel lehetne hajózni az Adrián párhuzamosan ezzel a vasúti pályával, és lehet, hogy néhány nappal vagy néhány órával lassabb lenne ez az egész történet, de miután Kínából már sikerült idehajózáztatni Pireuszba az árukat, ahhoz a több héthez képest egy-két nap már igazán nem oszt, nem szoroz. A mostani vasúti szállítási időn lehet rövidíteni néhány órával. Pireusz és Budapest között 1464 kilométer az a távolság, amit meg kell tenni, ebből mindössze 350 kilométer a nagy sebességű pályaszakasz, miközben a Balkánon nagyon sok helyen 30-as, 50-es sebességkorlátozások vannak a pályán. Tehát ha költséghatékonyan tényleg ezt a vasúti szállítási útvonalat akarnák fejleszteni, akkor nyilvánvalóan ott végeznének kisebb felújításokat, javításokat, és nem Magyarországra sóznák rá ezt az elképesztően drága projektet.

A másik pedig az, hogy egyáltalán mi szükség van a 160 kilométer/órás engedélyezésre és a 200 kilométer/órás tervezési sebességű vasúti pályára. Egy ilyen tervezni és kivitelezni nagyságrendekkel drágább, mintha az engedélyezett sebesség, mondjuk, ennek a kétharmada lenne. Önök bevallották, hogy személyszállítás ezen a vonalon gyakorlatilag nem fog történni, ami teljesen érthető, hiszen itt minimális a személyforgalom. A legnagyobb település e vasútvonal mentén a magyar szakaszon, Kelebia és Budapest között Kiskunhalas a maga 29 ezer lakójával. Összevissza napi három vonatpár közlekedik most ezen a szakaszon. Azt a három vonatpárt akarják felgyorsítani, amely mindössze egy-két kocsival szállít személyeket? Nyilvánvalóan nem, önök is bevallották, hogy ez elvileg vagy állítólag a teherszállításra készült. Az a rossz hírem, hogy a nemzetközi teherszállításban 100-120 kilométer/órára van korlátozva a vasúti szerelvények maximális sebessége. Tehát hiába raknak maguk olyan pályát alá, amely 160 kilométerig, sőt igazából 200 kilométerig is bírja, amikor legfeljebb 100-zal mehetnek rajta. Tökéletesen fölösleges, több száz milliárdos pluszköltség. Ebből is látszik, hogy ez nem a közlekedéspolitikai célokat szolgálja.

Ha tényleg a vasúti közlekedést akarnák javítani, ha tényleg a klímavédelmi célok vezérelnék önöket, akkor kezdenének máshol is Magyarországon. Egyrészt ahol tényleg be vagyunk kötve a nemzetközi személy- és teherforgalomba, ott is sok helyen szégyenteljes korlátozások vannak, mint a Budapest-Bécs vagy a Budapest-Pozsony-Prága-Berlin vonalon, vagy hogy a belföldi összeköttetéseket említsem, Budapest-Pécs és Budapest-Szeged irányban elképesztő állapotok vannak a vasúti pályákon, és hihetetlenül le van romolva a pálya minősége. Ennek okán pedig sebességkorlátozások és megnövekedett utazási, illetve szállítási idők vannak mindenütt. De hogy a dél-pesti vasúti hídon átjutni bizonyos teherszállítmányoknak

akár több napot is igénybe vesz, ez is egy olyan szűk keresztmetszet, amit relatíve kevés pénzből lehetne nagyon gyorsan orvosolni, fejleszteni. Úgyhogy lenne tennivaló. S akkor megint csak a kabarétréfába illő Debrecen-Mátészalka-történetet idézném, amikor egy csigajelmezes aktivista lefutotta a két város között közlekedő vonatot. Tehát ezeket kéne fejleszteni, drága hölgyeim és uraim.

Egyébként az EU ad rá pénzt, az EU az előző költségvetési ciklusban is 1200 milliárd forintot adott ilyen közlekedésfejlesztési célokra, és a következő ciklusban is adna erre, hiszen éppen a nemzetközi vasúti folyosók fejlesztése az egyik prioritás, de csak olyan esetben, ahol ez bizonyíthatóan megtérül. S miután a Belgrád-Budapest-tengely nem ilyen projekt, ezért az EU nem ad rá pénzt. Tehát kaphatnánk ingyenpénzt. *(Nacsa Lőrinc: Nincs ingyenpénz!).* Nemhogy el kéne adósítanunk magunkat évtizedekre, generációkra, hanem egyenesen kidobják az ingyenpénzt, nem veszik fel azt a pénzt, amit értelmes projektekre lehet költeni, inkább a közpénzt elégetve, gyakorlatilag a kínaiakat szponzorálva a kamatfizetésen keresztül és Mészáros Lőrinc zsebébe kitömve csak azért is megvalósítják ezt a projektet, és szégyenszemre mindezt a járványügyi válság kellős közepén. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselőnek van felszólalási lehetősége. Megadom a szót Szél Bernadett képviselő aszszonyának. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ez a törvényjavaslat, amiről itt szégyenszemre tárgyal a magyar parlament, tulajdonképpen arról szól, hogy a Kínai Kommunista Párt kilóra megvette a Fideszt és a KDNP-t. *(Nacsa Lőrinc: Nem igaz!)* Ez ennek a javaslatnak a lényege. Legyenek kedvesek, ne kiabáljanak! Én nem így terveztem a nagyhetet, tisztelt KDNP. Azt gondolom, hogy most kifejezetten a bűnbánás ideje lenne mindenki számára. Önök a nevükben viselik a kereszténységet, ehhez képest gyakorlatilag végiglopják a nagyhetet. Szerintem ez iszonyatosan kínos, s nemcsak nekem, hanem az egész pártjuknak. *(Nacsa Lőrinc: Szégyelld magad!)* Úgyhogy ne kiabáljanak közbe, mert van még ilyen hozzászólásom, ha gondolják.

Van egy olyan mondás, hogy titokban lehet sokat lopni. Még ezt szerettem volna önökkel megosztani, merthogy ez a titkosítás, amit önök képesek voltak ide a Ház elé hozni, erről szól. Önök nem akarják, hogy lássák ezeket a számokat. Ez ugyanis alapvetően nem egy gazdasági projekt, de semmiképpen nem közlekedési projekt, és egyáltalán nem klímavédelmi projekt. Ennek a klímavédelemhez nagyjából annyi köze van, mint Donald Trumpnak és Bolsonarónak együtt. Ez egy virtigli politikai projekt. Ez arról szól, amiről az előbb beszéltem, hogy önök, akik radikálisak voltak,

liberálisak voltak meg antikommunisták voltak, gyakorlatilag letérdeltek a Kínai Kommunista Pártnak. Erről szól ez a történet.

Azt, hogy ennek ára van, és önök ezt a magyar adófizetőkkel meg akarják fizettetni, leírták ide ebbe a javaslatba. Merthogy Magyarország nem akarja a Budapest-Belgrád vasútvonalat. *(Schanda Tamás János: De igen.)* Nem, államtitkár úr, nem akarja. Nekünk erre nincs szükségünk. A vita eddigi időtartamában a kollégáim részletesen indokolták, hogy miért nem kell. Én csak annyit teszek hozzá, hogy ez kínai hitelből épül, de alapvetően a magyar adófizetők pénzén, kínai cégek valósítják meg, és a kínai gazdasági expanziót segíti. Aztán emlékszem rá, hogy körülbelül feleekkora összegről indultak, talán 400 milliárdról, de most már 600 milliárdnál tartunk. Ahogy Mészáros Lőrinc megérkezett a képletbe, rögtön elkezdett drágulni ez az egész projekt. Miért van ez? Azért, mert a legendás kínai korrupciót most már a világszínvonalon járó magyar korrupcióval egészítették ki, és utána ezt le akarják nyomni a magyar emberek torkán.

(11.20)

Nem véletlen az, hogy miközben az egész ország a járvány ellen védekezik, ki ahogy tud, van-e maszkja, nincs maszkja, az egy másik kérdés, mert önök arról sem tudtak gondoskodni, hogy legyen, gyakorlatilag itt a parlamentben hétfőn, kedden és szerdán folyamatosan a lopás, a rablás, az állami vagyron elköttyavetyélése és egyes csoportokkal való megkülönböztetett szemétkedés a téma. Erről szól a magyar parlamentnek ez a három napja. De hogyha valaki megnézi most az adást, és annyit hall, hogy ez egy olyan vasútvonal, amely egy kilométerre számítva csaknem 4 milliárd forintba kerül, azt gondolom, bármelyik párt szavazója lehet, felteszi azt a kérdést, hogy mégis miért jó ez nekünk. Semmiért nem jó. Nekünk ez nem jó. Ez önöknek kell, ez Mészáros Lőrincnek kell, ez az önök politikai projektjének a kibélelése tulajdonképpen. Mert az a probléma, tudják, hogy ha egy kormány a korrupcióra építi a teljes filozófiáját és a teljes kormányzását, az olyan, mint ha drogosok lennének: folyamatosan kell a következő adag, és ez a következő adag önöknek. Ahhoz, hogy önök hatalmon tudjanak maradni, a miniszterelnöknek ki kell szolgálni egy rakat éhes oligarchát. Mészáros Lőrinc az egyik ezek közül, de van még néhány ott önök körül. Erről szól ez a projekt, ez semmire nem jó a magyar adófizetőknek.

Ez gyakorlatilag egy soha meg nem térülő beruházás, ezért önök azt a taktikát választották, hogy miközben az egész ország és az egész világ a járvány ellen védekezik, hoznak egy ilyen szégyenletes törvényjavaslatot ide a Házba, amit majd - miközben mással vannak elfoglalva az emberek, a húsvétal meg tényleg a járvánnyal - megszavaztatnak, és onnan kezdve nem láthatjuk a számokat. Pakssal is ezt csinálták. Pont mire hozzáfértem volna a kockázatbecsléshez

meg egy csomó értékes anyaghoz, behozták ide, hogy minden titkos, megszavazták, aztán mehettek tovább. De attól még mi pontosan tudjuk, hogy Paks II. pont egy ilyen beruházás, soha nem fogja megérni a magyar embereknek. Soha! Ez se fogja megérni. 4 milliárd, komolyan mondom, egy kilométerre számítva? Hát, viccelnek önök? Komolyan! Teljesen elszálltak.

Egyébként nagyjából ezt a korrupciós témát gyakorlatilag az elmúlt - nem tudom - tíz évben, most már lassan tíz év, szinte bármelyik ilyen beruházásnál elmondhattuk volna. De van egy pikantériája ennek az egész történetnek, mégpedig az időzítés. Most, amikor gyakorlatilag egész Európában újrakalkulálják a Kínához fűződő kapcsolatot, rövidíteni próbálják az ellátási láncokat, próbálják hazahozni az Ázsiába telepített termelést, ez a vasút minden szempontból indokolatlan; azonnal le kell állítani, merthogy pontosan itt van a rákfenéje ennek az egész történetnek, hogy egy olyan krízisben vagyunk, aminek a gazdasági következménye pontosan egy olyan gondolkodást tesz szükségessé, ami a belföldi tőkeképző képesség megerősítését kell hogy célozza. Önök most már viccet csináltak itt abból a szóból, hogy „nemzeti”, mert most már minden elé, ami korrupciós, elé teszik, hogy „nemzeti”, hogy így nyomják le a saját szavazóik torkán. De én komolyan gondolom azt, hogy valami legyen lokális és legyen nemzeti, hogy legyen nekünk értéktéremtő lehetőségünk itthon akkor, amikor máshol elakadtak a csatornák, és nem tudunk kapcsolatot teremteni.

Tudják, egyszerűen tényleg arról van szó, hogy még most is Kína felé húznak. Szijjártó Pétert hallgattam tegnap, azt mondta - idézem -, hogy egész Európa sorban áll az egészségügyi védekezéshez szükséges eszközökért, köztük a demokráciáért aggódó országok is; lehet, hogy a koronavírus elteltével a keleti kapcsolatokra vonatkozó politikát át kell gondolni. Hát, ebben valóban igaza van, át kell gondolni, de nem úgy, ahogy a miniszter gondolja. Ugyanis a járvány a Kínaközpontú globális gazdasági berendezkedés teljes sérülékenységre mutatott rá, és ezért mondtam én az előbb azt, hogy egy ilyen helyzetben, ha kiutat keresünk a válságból, és egy kicsit azon gondolkodunk, hogy mit hibáztunk el, hogy most ilyen helyzetben vagyunk, és mit kellene máshogy csinálni, akkor pont azt, amit mondtam: a belföldi tőkeképző képességet kellene erősíteni, nem messziről idehozni folyamatosan árukat, elsorvasztva a magyar gazdaságot, a magyar termelőket, hanem megtanulni értékelni azt, ami a miénk. Tíz éve erre vártunk önöknél.

Önöknél még volt olyan agrárállamtitkára, Ángyán tanár úr, aki letett egy olyan mezőgazdasági stratégiát, amire azt mondtam, hogy ez rendkívül jó. Ángyán professzor nincsen már. Meg lehet nézni, hogy néz ki most a hipermarketeknek az összes zöldség- és gyümölcsbolca. Kinevettek engem, amikor a miniszternek idettem az asztalára egy kosárba, hogy milyen áruk vannak benne: csupa külföldi áru volt. Szóval, lehet erről prédikálni, hogy önök nemzetit akarnak, s a többi, s a többi (*Nacs Lőrinc közbeszól.*), de

gyakorlatilag önök tíz éve nem tudták megvalósítani azt az ígéretüket, hogy a belföldi élelmiszert, a belföldi termelést és a belföldi munkaerőt megbecsüljük. Hát, nézzék meg, hogy hány magyar ember ment külföldre! Szóval önöknek most már egyre kevesebb erkölcsi lehetősége van arról szónokolni itt a magyar parlamentben, hogy önök megbecsülik ezt az országot. Kínát becsülik meg. Hát, itt van ez a törvényjavaslat! Mivelünk akarnak kilométerenként 4 milliárdot fizettetni azért, hogy a kommunista párt, a kínai kommunista párt kedvesen nézzen önökre. Erről van szó.

Fiatal demokratákként indultak, és most eljutottak odáig, hogy gyakorlatilag a kommunista Kínának mondanak köszönetet, szapulják az európai szövetségeseket, ahol tudják, és gyakorlatilag ez a teljes szégyen, merthogy a diktatórikus módszerekbe nagyon sok minden beletartozik, és amikor Kínát nézzük, akkor ezekről is beszélni kell. Beszélni kell a tények elhallgatásáról, a tények meghamisításáról. Beszélni kell azokról az emberi jogi ügyekről, amelyek ott mennek az ujugurokkal és a tibetiekkel kapcsolatban, amit közönyösen néznek, és nem szólalnak meg ezzel kapcsolatban. És, igen, beszélni kell arról a rendkívül kínos gazdasági függésről is, amibe Magyarország a kommunista Kínával szemben került. És tényleg, ha az egész járványból annyit tanultak volna, hogy ezt a fajta gazdasági berendezkedést újra kell gondolni, és át kell rendezni, egy kicsit együtt kell gondolkodni azokkal az önök által lenézett európai demokráciákkal, amelyek már eljutottak ideig a gondolkodásban, akkor már megtették volna az első lépést, hogy levonják a járvány tanulságait, legalábbis gazdasági tekintetben, mert egészségügyi tekintetben még nem sikerült semmilyen szinten. De ahogy itt látható, önök pont az ellenkező irányba mennek.

Úgyhogy ez az időzítés az önök receptszerű korrupciós projektjei mellett végtelenül kínossá teszi ezt a történetet, és értem én, hogy miért bujkálnak itt a magyar parlament sötétjében nagyhéten ilyen javaslatokkal: mert szerintem önök is szégyellik, hogy mi zajlik itt. (*Bányai Gábor: Jaj!*) Tehát, tényleg, önök a nagyhetet tényleg így képelték el, hogy végiglopják gyakorlatilag ilyen javaslatokkal? Ez végtelenül kínos. Végtelenül kínos, és - hogy mondjam? - nem a húsvét szellemiségét idézi, és én nem is tudom, hogy a KDNP ezt hogyan magyarázza meg saját magának, mert én azt gondolom, hogy erre túlzottan magyarázat nincsen. (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*)

Az ellenzék teljes joggal tesz fel önöknek kérdéseket, és a választópolgárok is fel tudják tenni ezeket, és fel is fogják tenni ezeket a kérdéseket, bár kétlem azt, hogy a Magyar1-en ma este az én hangom lenne, amint éppen arról beszéltek, hogy a KDNP és a Fidesz gyakorlatilag letérdelt a kommunista Kínának; önök fognak beszélni, és olyan zagyvaságokat fognak mondani, hogy ez valami nagy klímavédelmi projekt.

Engedjék meg, hogy így zöldként maximálisan kifejezzem az ezzel kapcsolatos felháborodásomat. (*Nacs Lőrinc felnevetve: Zöldként!*) Igen, az én

zöldidentitásomat önnek, tisztelt Nacsa kolléga, semmi joga nincsen megkérdőjelezni... (Nacsa Lőrinc: *Az én keresztény identitásomat sem!*) Én az ön keresztény identitását nem kérdőjeleztem meg (Nacsa Lőrinc: *Dehogynem! Dehogynem!*), én csak megkérdeztem, hogy miért lopással tölti a nagyhetet - ez egy abszolút jogos kérdés volt. De az ön számára lehetősége van a lelki erőműnek vagy kicsodának, hogy ezt a megfelelő fórumokon rendezze. De a magyar választópolgárok ezeket a pénzeket joggal fogják számonkérni önökön, és nem véletlenül terjesztettünk be Hadházy Ákossal és Szabó Szabolccsal és a Momentum Mozgalommal Botka László felvetésére egy olyan törvénycsomagot, amely gyakorlatilag megadóztatná azokat a nemzetinek mondott oligarchákat, akik az elmúlt tíz évben kilopták a pénzt az adófizetőknek a zsebéből, és aki miatt most szétrohadva várta a magyar egészségügy ezt a világvjárványt, aki miatt a tanárok gyakorlatilag nulla pénzért dolgoznak, aki miatt rengeteg magyar ember külföldre kellett hogy menjen, és aki miatt és akik miatt ez az ország teljesen szétporladva áll, holott egy virágzó hely is lehetne. Súlyos milliárdok mentek itt gajra, és ezeket az embereket már csak azért is adóztatni kellene, tisztelt Nacsa kolléga és KDNP, mert ők gyakorlatilag a mi piócáinkként működtek az elmúlt években. Most is Mészáros Lőrinc! Akkor kezdett el drágulni ez az egész beruházás, amikor Mészáros Lőrinc megjelent a képernyőn, és erre a kérdésre önök soha nem fognak tudni válaszolni, hogy miért van az, hogy miközben feltőkésítik ezeket az embereket, aközben a magyar emberek pedig elszegényednek, és mennek külföldre. Erre egy válasz van: hogy önöknek mindig fontosabb volt a saját zsebük, mint a magyar embereknek a sorsa, ez a nagy képlet ezzel kapcsolatban.

Úgyhogy, minden tisztelettel, ennek a klímavédelemhez, még egyszer mondom, semmi köze nincsen. Ha klímát akarnak védeni, akkor segítsenek a fővárosnak a közösségi közlekedésben való küzdelemben, és ne gátolják azt! Ha klímát akarnak védeni, akkor építsenek vasútvonalakat vagy fejlesszenek Magyarország területén belül már működő vasútvonalakat, amelyek pillanatnyilag iszonyatosan lerettyedt állapotban vannak! Ha klímát akarnak védeni, akkor építsenek bicikliutakat! Ha klímát akarnak védeni, akkor szálljanak ki a nagy kormányzati autókból, és menjenek országjárásra ugyanúgy vonattal, ahogy én tettem, és nézzék meg, hogy milyen körülmények vannak, hogy az élősködőktől elkezdve minden van azokban a kocsikban, amelyekben utazunk, hogy milyen klíma van, illetve hogy milyen klíma nincsen, és hogy hány óra alatt érünk oda, mondjuk, egyik településről a másikra! Próbálják ki!

(11.30)

Szeretném látni az önök Facebook-élőzését azzal, hogy ezeken a vonatokon zötyögnek, és próbálnak így találkozni a választópolgárokkal, és számoljanak be,

utána majd nem fognak 4 milliárdot adni a Budapest-Belgrád vasútvonal egy kilométeréért! Találkozzanak egy kicsit a valósággal! Jöjjenek ki innen a Parlamentből, ha majd a kijárási korlátozások véget érnek, és nézzék meg azt, hogy milyen állapotba hozták a magyar vasútvonalat, és mi lett ezzel az egész rendszerrel az önök kormányzása alatt. Utána nem lesz képük ilyen törvényjavaslatokat idehozni, vagy ha idehozzák, akkor meglehetősen halkán fogják előadni a mondanivalójukat, és nem fognak nekem itt klímavédelemről prédikálni! Köszönöm. (*Taps az ellenzéki padsorokban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szerettem volna egy mondatot mondani, de úgy gondolom, hogy most megadom a szót Schanda Tamás János államtitkár úrnak, azt gondolom, hogy államtitkár úr számára most rendelkezésre áll az időkeret. Parancsoljon, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy bekapcsolódjak én is a vitába, ahogyan ilyenkor szoktam, válaszolni a vezérszónoki felszólásokra, és engedjék meg, hogy ezt most is megtegyem, hogy aztán innen tudjuk tovább folytatni a vitát, remélem, hogy nem a legutolsó hozzászólás stílusában.

Tisztelt Ház! Bányai képviselő úrnak köszönöm, hogy a nemzetstratégiai célokat kiválóan ismertette, és összefoglalta, hogy miért is önmagán túlmutató jelentőségű ez az előterjesztés és ez a törvényjavaslat. Később azt tapasztalhattuk, hogy nem mindenki értette meg ennek a felszólalásnak minden pontját. Ander képviselő úr is több olyan kérdést tett fel, amire kérte is, hogy válaszoljak, ezt igyekszem is, igyekeznék is számára megtenni, ha itt lenne. (*Ander Balázs megérkezik az ülésterembe.*) Itt is van a képviselő úr. 2018-2023 közötti 1700 milliárd forintos fejlesztésről beszéltem, itt 660 kilométer vasútvonal felújítását tartalmazza ez az 1700 milliárd forint, 200 kilométernyi új szakasznak az építését és 440 kilométernek pedig a villamosítását. Tehát ezt fedi le az az 1700 milliárd forint, amit ön máshova sorolt, de én akkor még egyszer elisméltetem ezeket a számokat.

Arra is fölhívnám a figyelmet, ez több ponton előkerült, hogy a kínai áruknak az Európába, Magyarországra és Európába történő behozatalához járul hozzá ez a fejlesztés. Én a kínai árukat semmiképp nem javasolnám lebecsülni, de különösen most. Engedjék meg, hogy arról tájékoztassam önöket, hogy azért az elmúlt egy-két hónapban sokan, sok kollégámmal nagyon komoly órákat, napokat, heteket töltünk azzal, hogy a megfelelő mennyiségű egészségügyi védőfelszerelés például megérkezzen az országba, és azt gondolom, hogy az is Kínából érkezik. Ne becsüljük le a kínai áruk jelentőségét abban a világban, amiben most élünk, ezt mindenképpen felelőtlenségnek gondolom.

A titkosítás kérdésében, többször fölmerült, én is igyekszem majd többször kitérni rá, de azért azt engedjék meg, hogy elmondjam, hogy rengeteg információ fönt volt és fönt van az EU-s TED-en a beszerzésről. Azok az információk válnak titkossá, amelyek szenzitív kínai üzleti adatokat tartalmaznak, és amelyek negatívan befolyásolnák Magyarország gazdasági és külpolitikai lehetőségeit. Ezek titkosak, ezt teszi lehetővé ez a jogszabály, minden más pedig természetesen elérhető.

Az árról itt több felszólalásban volt szó, Ander képviselő úr is kérdéseket tett föl az árral kapcsolatban. Az a kérésem, hogy gondolják újra a kritikai megjegyzéseiket, ugyanis olcsóbb az ár, mint egyébként más fejlesztésekkor. Arról van szó, hogy itt dupla vágány építésére kerül sor, teljes felújításra kerül sor, az EU-s szabályoknak való megfelelésre kerül sor, akadálymentesítésre kerül sor. Tehát azok az árak, amik egyébként szerepelnek, és amelyekkel ennél a beruházásnál dolgozunk, azok nem magasabbak, hanem alacsonyabbak, mint a kapcsolódó sztenderd árak. Tessenek odafigyelni arra, amikor dupla vágányról beszélünk, az két kilométer és nem pedig egy. Tehát ez egy ilyen egyszerű matematika, erre mindenképpen érdemes odafigyelni, erre felhívom a figyelmüket.

A megtérülés kapcsán azt gondolom, hogy itt a számszaki megtérülés mellett nem lehet eléggé hangsúlyozni azt, hogy az ilyen típusú beruházásoknál nem ez számít elsősorban, soha nem így számoljuk ezeket. Az utazási idő rövidülése, a csökkenő szállítási idő, az ehhez kapcsolódó csökkenő gazdasági kockázatok, a növekvő gazdasági lehetőségek, a környezetterhelés jelentős csökkenése, a baleseti kockázat csökkenése, és önmagában egyébként Magyarország nemzetstratégiai, geopolitikai érdekének a biztosítása önmagán túlmutató jelentőségű érv a beruházás szükségessége és indokoltsága mellett.

Szóba került Ander képviselő úr felszólalásában az egyéb vasúti fejlesztések kérdése. Engedje meg, hogy itt az egyéb vasúti fejlesztésekről én most ne nyissak vitát, mert akkor teljesen szétfeszítenénk a törvényjavaslat vitáját. Abban egyetértünk, hogy számtalan helyen ráfér az országban a vasút fejlesztése, nem véletlenül költünk egyébként a korábbiakhoz képest jelentősen több pénzt a vasút fejlesztésére, akár a járműállományra, akár a gördülő állomány fejlesztésére, akár pedig a vasútvonalak fejlesztésére. Mi nem a vasútvonalak bezárásán és a vasút leamortizálásán dolgozunk, hanem azért, hogy ez egy modern és jól működő rendszer legyen, de ezt nem lehet elérni egyik percről a másikra, ehhez időre van szükség. Ebben a megértésüket kérem, de más parlamenti szituációban örömmel vitatkozom egyéb vasúti fejlesztések szükségességéről is.

Szeged kérdése merült föl, hogy miért nem arra felé megy ez a történet. Ezt megvizsgálták a szakemberek, és egyértelműen az a megállapítás, hogy ez a nyomvonal az, amelyik szükséges. Tehát a felvetés

egyébként jogos, a vizsgálat elvégzésre került, és egyértelműen megállapításra került, hogy ezt az útvonalat érdemes fejleszteni.

Engedjék meg, hogy azért arra is fölhívjam a figyelmet, hogy Budapest és Belgrád között ma érdemben részben repülőgéppel, részben pedig személyautóval közlekedünk. Ez változhat ennek a fejlesztésnek a segítségével, és ennek Közép-Európa szempontjából, Magyarország stratégiai helyzete szempontjából is önmagán túlmutató jelentősége van megint csak. Ennek a fejlesztésnek a segítségével három és fél óra alatt lehet majd vasúttal Budapestről Belgrádba jutni, és a fordított irányban természetesen szintén három és fél óra, és ennek van jelentősége. Engedjék meg, hogy azért arra is fölhívjam a figyelmet, hogy ráadásul nemcsak Belgrádban fog megállni a vonat, a vasút, hanem a határon túli magyarlakta területeken is, tehát ennek a projektnek egyébként nemzetstratégiai jelentősége is van, mert megint közelebb kerülünk az elszakított nemzettestvéreinkhez.

Aradszki képviselő úrnak is köszönjük a támogatást és azokat a szempontokat, amiket elmondott. Azt gondolom, abból sokat lehetett tanulni, ahogy képviselő úr összefoglalta a projekttel kapcsolatos tudnivalókat, és a törvényjavaslatot megpróbálta megvilágítani. Itt is azt tapasztaltam, hogy azért ezt a későbbi felszólalások kevésbé vették figyelembe, pedig sok mindenre válasz volt már képviselő úr felszólalásában is.

Szakács képviselő úr felszólalásában elhangzott, hogy a lényegi kérdésekről nem tudunk vitatkozni, mert azok titkosítva vannak. Szerintem lényegi kérdésekről vitatkozunk, és lényegi kérdéseket érintünk. Semmi olyan nincsen titkosítva, amiről ne lehetne itt vitatkozni, és azt gondolom, hogy ez nem teszi lehetetlenné egyébként, hogy azokat a kérdéseket, amik valóban közügyek, azokat megvitassuk. Üzleti információkat, kínai üzleti információkat és a magyar gazdasági és külpolitikai érdekeket érintő kérdések azok, amiket nem kell mindenki számára megismerhetővé tenni.

(11.40)

Felmerült a személyszállítás kérdése. Engedje meg, hogy megerősítem, hogy személyszállításra is természetesen alkalmas, és használni is tervezzük. Sőt, egyébként pont a felújítás után válik igazán elérhetővé és használhatóvá személyszállításra ez a vasútvonal. Ahogy előbb is említettem, 3,5 órára csökken Budapest és Belgrád között a távolság. Ez önmagában egyébként egy érv arra, hogy két közép-európai, közép-kelet-európai ország fővárosát vasúti úton összekössük és megközelíthetővé tegyük. Szerintem ez már önmagában egyébként indokolná ennek a projektnek a létjogosultságát.

A következő, ami itt még elhangzott, hogy miért a válság alatt, amikor gazdasági nehézségekkel nézünk szembe a vírusválság miatt. Az a helyzet, hogy

mi - ellentétben a szocialisták gazdaságpolitikájával - mindig azt gondoljuk, hogy amikor gazdasági nehézségek vannak, akkor nem megszorításra van szükség, hanem még több fejlesztésre. Ez a beruházás ellen nem érv, hogy most nehezebb időszak jön, hanem mellette érv. Azért kell ezt most még gyorsabban megcsinálni, még fontosabbá válik ez a beruházás, fontosabb, mint bármikor, mert bizony ebből aztán magyar emberek fognak tudni dolgozni a beruházáson, jövedelemhez fognak jutni, és munkájuk lesz. Erről szól a mi gazdaságpolitikai elképzelésünk. Tehát nem kevésbé fontos ez a fejlesztés, hanem fontosabb, és nem lassabban kell megcsinálni, hanem gyorsabban. Ezért is kérem azt, hogy mindenképpen támogassák ezt a törvényjavaslatot.

Képviselő úr, engedje meg, hogy arra is reagáljak, hogy mi örülünk annak - ezek szerint önökkel ellentétben -, hogy magyarok is részt vesznek ebben a projektben, magyarok is részt vesznek benne vállalkozóként, magyarok is részt vesznek benne kivitelezőként, és magyarok is részt vesznek benne dolgozó emberként. Mi erre büszkék vagyunk, és örülünk neki. Érttem én, hogy egyébként jópofának tűnik (*Varju László: Mészáros Lőrincre?*), jópofának tűnik európai cégek érdekei miatt felszólalni az Országgyűlésben, én arra kérem, hogy ne lobbizzon külföldi vállalkozások érdekeiért, legyünk arra büszkék (*Z. Kárpát Dániel: Maradjon Mészárosé!*), legyünk arra büszkék, hogy magyar emberek vesznek részt magyarországi beruházásokban. Az is egy meglepő pillanat volt, és had hívjam fel a figyelmet, hogy egyébként bárki indulhatott a beszerzési eljáráson (*Derűtség a Jobbik, az MSZP és az LMP soraiból.*), mindenkinek megvolt rá a lehetősége. Legyünk egyébként arra büszkék, hogy egy magyar vállalkozás szereplésével létrejövő konzorcium lett a nyertes! (*Derűtség a Jobbik, az MSZP és az LMP soraiból.*) Erre büszkének kell lenni, és nem pedig ez ellen kell küzdeni. (*Derűtség a Jobbik, az MSZP és az LMP soraiból.*) Erre kérném önöket.

Arra is kérjük önöket, hogy hiteltémában ne oktassanak már ki minket. Ez a hitel egy jó hitel. Egy olyan hitel, amely kedvezőbb, mint bármilyen más piaci lehetőség. Önök voltak azok, akik az IMF-től és egyéb nemzetközi szervezetektől olyan hiteletet vettek fel, amelyek csökkentették a kormányzati szuverenitást. (*Varju László: Hazugság!*) Ez nem csökkent (*Varju László: Államtitkár úr, ez hazugság, amit mond! - Zaj. - Az elnök csenget.*), ez nem csökkent a kormányzati szuverenitást (*Varju László: Hazugság!*), nem kell hozzá semmit sem vállalnunk. Képviselő úr, én meghallgattam önt. Ha annyival megtisztelt, hogy meghallgat engem, akkor már jók vagyunk. (*Varju László: Csak ne hazudjon, államtitkár úr! - Moraj és közbeszólások a Fidesz soraiból: Jaj!*)

ELNÖK: Képviselőtársaim! Eddig normálisan lehetett folytatni a vitát. Jelentkezett mindenki kétperces felszólalásra, kérem, tartsák meg ezt! Meglesz a lehetőség mindenki számára. Köszönöm.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Én igyekszem válaszolni minden felmerülő kérdésre, csak úgy nincs értelme (*Varju László: Hát nincs!*), ha nem tudjuk ezt a vitát értelmesen folytatni. Még egyszer elmondom, hogy ez a hitel kedvezőbb bármely piaci hitelnél, tehát ez egy jó döntés, hogy ebből valósul meg ez a fejlesztés. Arra is engedje meg, képviselő úr, hogy felhívjam a figyelmet, hogy Palkovics miniszter úr említette, hogy a gazdaságvédelmi akcióterv bemutatására mikor kerül sor az Országgyűlés számára. A holnapi gazdasági bizottsági ülésen erre is sor fog kerülni, bármilyen kérdésüket ott is fel tudják tenni. Azt gondolom, ez megfelelő mód és megfelelő lehetőség arra, hogy az Országgyűlést tájékoztassa a miniszter.

Varju képviselő úr kérte, hogy válaszoljak a kérdésére. Most ezt megpróbálom megtenni, remélem, nem fojtja belém a szót. Az a helyzet, hogy rendeletek, törvények, kormányhatározatok létét kérdezte, hogy miért van erre szükség. Ebből is látszódik, hogy egyébként dolgozunk, hogy a projekt egyébként halad. Minden héten foglalkozik ezzel a projekttel a minisztériumunk vezetése is, hétfő hajnalonként szoktunk ülésezni, ha egészen ilyen kulisszatitkok is érdeklők. Igen, ebből fakadnak rendeletek, határozatok és törvények is. Valóban, Palkovics miniszter úr kormánybiztosként felügyeli ezt. Ennek az az értelme, hogy mindenfajta pluszjuttatás nélkül, ahogy ezt ön is elmondta, illetve további adminisztráció nélkül összkormányzati felelősséget tegyen lehetővé, és az összkormányzati működés tudja elősegíteni, hogy a különböző tárcák álláspontját össze tudja hangolni és segíteni, hiszen itt ez egy olyan beruházás, ahol több minisztériumnak van érintettsége és feladata.

Arra kérem képviselő urat, hogy ne becsüljük le éppen ezért ezt a projektet, vagy ezért is. Azt is értem, hogy önök nem szeretnek építeni, új dolgokat létrehozni, de engedje meg, hogy nekünk legyenek vízióink, és legyenek terveink arra, hogy hogyan fog és hogyan kell ennek az országnak kinéznie. Ott is vitám van önnel, hogy szerintem fontos a kínaiakkal együttműködni, fontos velük közösen dolgozni. Azt tapasztaljuk az elmúlt hetekben is, és azt tapasztaljuk az elmúlt időszakban is, hogy erre bizony szükség van.

Azt is értem, hogy önök vasúttellenesek, mindent bezártak, amit tudtak, mi viszont azt gondoljuk, hogy erre szükség van. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) Elnézést, majd folytatom a következő körben. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megértését kérem, de lesz lehetőség. Kettőperces felszólalások következnek. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Kicsit tágabban szeretném megközelíteni ezt a

Belgrád-Budapest vasútvonalprojektet, Magyarország nemzetközi kapcsolatai szempontjából. Természetesen egyetértünk azzal, hogy Magyarország a világ legtöbb országával jó kapcsolatra törekedjen. Ezek közé tartozik Kína is a maga gazdasági, pénzügyi erejével. Egyébként ennek a projektnek a felgyorsításáról 2019 szeptemberében New Yorkban, az ENSZ keretein belül tartott találkozón Sziijártó Péter és a kínai külügyminiszter állapodott meg, és ott erősítette meg, ezen a találkozón Sziijártó Péter, hogy Magyarország a zászlóshajója kíván lenni a Kína és a közép-, illetve a kelet-európai országok közötti együttműködésnek. Ezzel kapcsolatban annyit hadd tegyek hozzá, hogy nem feltétlenül európai uniós érv a kínai térnyerés segítése, ahogy ezzel kapcsolatban képviselőtársam már elmondta a véleményét. Azonban nemcsak anyagi áldozatot hozunk, hanem erkölcsi áldozatot is, ugyanis ezen a megbeszélésen Sziijártó Péter azt mondta, hogy Magyarország támogatja Kína tagságát az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában. Tudják, ki az a Li Venliang? Az a kínai orvos, aki elsőként tudatta a világgal azt, hogy egy fertőző járványról van szó, akit a rendőrség előállított, és 8 ember ellen eljárás indult, vádat emeltek, mert azt mondták, hogy ez emberről emberre terjed. Ez az a Kína! Ez, amely jelenleg itt tart az emberi jogok tekintetében, és önök azt vállalják, hogy képviselni fogják, és azt akarják elérni, hogy az Emberi Jogi Tanácsban Kína helyet kapjon. Ez egy olyan erkölcsi áldozat, amit ennek az országnak nem lenne szabad elvállalnia. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(11.50)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Talán emlékeznek arra a nagyon kedves Almási Éva-Márkus László-féle kabaréra, amikor megkérdezték, hogy és ez a fotel miért került ennyibe. Hát, most én is ezt a kérdést szeretném föltenni, bár államtitkár úr, köszönöm szépen, hogy elmondta a sín párokat, és hogy ennek megfelelően ez a 4 milliárd csak 2 milliárd, de mindenképpen, azt gondolom, fontos lenne azért ennél egy picit pontosabban is erre kitérni.

Én azt gondolom, hogy a zöldképviselők nagyon pontosan elmondták, hogy mit lehetne érteni vagy értelmezni egyáltalán a zöldpolitikán, tehát kíváncsian várnám, hogy ezt legyenek olyan kedvesek kifejtteni, mert ezt rendkívül fontosnak tartom.

Tíz évig voltam az Európai Parlament közlekedési bizottságának a tagja, és öt évig volt egy kiváló képviselőtársam, akit Becsey Zsoltnak hívtak, ő az, aki ezzel a projekttel elkezdett foglalkozni, és rendkívül sajnálatos, hogy távoznia kellett, egyszerűen azért, mert sajnálatos módon messze többbe kerül ez a beruházás, mint amit ebből egyébként ki lehetett volna

hozni. Kár, hogy egy kiváló szakembert, egy volt képviselőtársamat ez ügyben eltávolítottak.

Számomra fontos a vasút, nem csak azért, mert egy vasutas-dinasztia gyereke vagy unokája vagyok, tehát ennek megfelelően minden olyan beruházás, ami a vasutat illeti, számomra fontos - minden olyan beruházás, aminek van értelme. Kétségtelen tény, hogy Budapest és Belgrád között ma vonattal eljutni igen húzós, és jó esetben többszöri átszállással hat óra alatt lehet odaérni.

Az államtitkár úrnak köszönöm, elmondta, hogy ma ez lerövidíthető a felére, csak most az a kérdés, hogy valóban mikor és kik fogják tudni igénybe venni ezt a vasutat. De csöndben emlékeztetném magunkat, hogy akár Nyugat-Európára tekintve megnézhetjük azt, hogy azzal a bizonyos gyorsvonattal, a Thalys-szal, 500 kilométerre van Budapest Párizstól *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, bizony ez másfél óra alatt megtehető. *(Sic!)* Tehát én mindenképpen szeretnék *(Az elnök ismét csenget.)* pontosításokat kérni. Köszönöm szépen az elnök úrnak a türelmét.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportjából, szintén kettő percben.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nehéz a két percben, majd utána normál felszólalásban elmondom, sok-sok, huszonvalahány kérdést írtam föl.

Az első: az ellenzéki megtérülésszámítás szerintem úgy működik, hogy a beruházás összköltségét elosztják a diákjegyek árával. Így tízezer év alatt megtérül, igazuk van. Ha diákjegy árával számítják ki, annak semmi értelme. Tudniuk kell, hogy a Rail Cargo egy évben 70 milliárd forintot kasszíroz be nettóban. 30 millió tonna árut visz ki Magyarországról vagy szállít Magyarországon keresztül. Visszaosztják, egy tonna áru vasúti tengelyen szállítva 2 ezer forint körüli áron van. Osszák el, hogy ez az 5-10-15-20 millió tonna áru, amit várunk ettől a projekttől, ami itt megy rajtunk keresztül, mennyi bevételt hozhat!

A másik: azt mondta Balczó Zoltán, hogy azzal a Kínával, amelyik megölte az orvosát. Kérem szépen, az olasz kormányfő 17 ezer olaszt engedett vágóhídra a vírus miatt, nem védte meg őket. Spanyolország ugyanezt tette, Franciaország ugyanezt tette, Svédország is, és akkor Kínát bántjuk azzal, ami egyébként belügye, súlyos és sértő belügye, szomorú, hogy engedtek egy orvost eltüntetni - de hát ezzel revolve-rezni, miközben 30 ezer ember el fog Európában pusztulni a vírustól?

A másik: ami nagyon fontos, ennek a beruházásnak a számítási módszerei, amiket önök itt előadnak, előhozták, hogy mi nem zöld, mi zöld benne, hogy mi sértjük önöket. Hát, kérem szépen, ez a projekt ezres számban teremt munkahelyeket. Logisztikai központ fog épülni Kiskunhalas és Kunszentmiklós között, több is; üzemek fognak odatelepülni. *(Varju László)*

közbeszól.) Ott lehet, hogy úgy gondolja, tisztelt képviselő úr, de ez a projekt sokkal többről fog szólni. Már jelentkeztek Kiskunhalason beruházók emiatt, mert hosszú távon meg fogja érni. Ezen túl pedig nagyon fontos, hogy amikor azt mondják önök, hogy miért nem Szeged, vagy miért nincs végig a nyomvonal, nyomtáv, mondta Ander képviselő úr, a szegedi nyomvonal kerülő; a Budapest-Cegléd túlterhelt; a három vágánypár nem tudja már ellátni, még kéne kettőt mellé építeni. Képtelenség!

Majd egy normálban folytatom, mert rengeteg kérdésre kell választ adnom. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, én is majd a normál felszólalásomban kifejtem hosszabban, csak pár dolog, hogy mi is volt például még tíz évre titkosítva: Gyurcsány Ferenc moszkvai tárgyalása; Niedermüller Péter és László Imre tíz évre titkosította a bűnöző Czeglédy Csabával kötött szerződést a kerületekben, ez is tíz év. A képviselő asszony nem szólalt még ez ellen föl, ez majd még egy hátralévő a listáján, hogy a bűnöző Czeglédy Csabával lévő szerződés tízéves titkosítása ellen is felszólaljon. Illetve tíz évre titkosították a csillebérci KISZ-es telek kijátszását haveroknak - ez is Gyurcsány Ferenchez köthető. Ezek mind tízéves titkosítást eredményező beruházások vagy üzletek voltak.

Az önök áldásos tevékenysége nyomán, és fontos, hogy a szövetségben lévő LMP, Jobbik, a Momentum által megvett Szél Bernadett képviselő asszony és a többiek is hallgassák *(Dr. Szél Bernadett: Nem a Soros? Eddig a Soros volt!)*, hogy az M5-ös és M6-os két autópálya PPP-konstrukciós beruházása miatt 2800 milliárd forint kár érte a magyar adófizetőket. Ha hitelből építették volna, ez a 2800 milliárd forint nem lett volna kár a magyar adófizetőknél. A tavalyi évben is 200 milliárd forintba került az önök által ilyen szégyenletes beruházásként elindított autópálya-beruházás a magyar adófizetőknél, ez 2800 milliárd; Szél Bernadett még ezért sem szólalt fel, hogy elloptak 2800 milliárdot az autópálya-beruházások kapcsán.

Szégyenletesnek tartom, hogy Keresztes frakcióvezető úr azt mondta, hogy azért fontos ez a vita, hogy majd neki legyenek felhasználható anyagai a jegyzőkönyvben. Nem azt mondta, hogy azért folytassuk le ezt a vitát, mert ez egy fontos projekt, sok pénzről van szó, hosszú távon befolyásolhatja a gazdasági kapcsolatunkat, hanem azért, hogy felhasználható anyagokat szerezzen a jegyzőkönyvből.

Tisztelt Képviselő Asszony! Szél Bernadett képviselő asszony a nagyhét jegyében 12 perc tömény gyűlöletet árasztott ide, de az elején gyorsan leszögezte, hogy most nagyhét van, majd 12 perc tömény gyűlölettel árasztotta el az üléstermet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Olvassák el az Európai Számvevőszék vasúti fuvarozással kapcsolatos jelentését; erről majd a normál felszólalásban fogok még beszélni. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, DK. Megadom a szót, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Nacsa képviselő úr nagy erőfeszítést tesz azért, hogy másról beszéljünk, de maradok mégiscsak a Budapest-Belgrád vasútvonalnál, mert, tisztelt államtitkár úr, ha csak egyetlen részt végiggondolnak, ha alsó hangon 880 milliárd forintért eladósítják a magyarokat, ennyi hitelt vissza kell a következő időszakban fizetni, akkor ugyanezt a forrást a költségvetés biztosíthatná arra, hogy a magyar kisvállalkozásokat megmentsék, hogy képesek legyenek arra, hogy nemcsak egy nevet-séges, 1300 milliárd forintos kiindulópontot állítanak ide az emberek elé.

Lehetőség volna arra, hogy a családi pótlékot jelentősen megnöveljék, megduplázzák. Addig, amíg egyébként képtelenek érdemi nyugdíjmelésre, sőt velük finanszíroztatják ennek az országnak a működését, mert nem fizetik ki nekik a valóságos infláció-növekedésből származó nyugdíjmelést, önöknek nincs joguk ahhoz, hogy ilyen Belgrád-vasutas szorakozásra költsék el a pénzünket! Önök ezt teszik, és ezért kell önöknek felelősséget vállalni. És azok az emberek, akik ezt megszavazzák, nem bátrak, hanem hazaárulók, önnel együtt! *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból: PPP!)* Ilyet nem csinálhatnak!

Azoknak az embereknek kell életlehetőséget biztosítani, akiknek a lehetőségeit most teszi tönkre ez a válság! És a következő évekre nem erre van szükség, amit önök ideterjesztettek elénk! Jobb lenne, ha végiggondolnák, hogy mit tesznek és miért állnak oda! Azért, mert megfizetik érte? Ezért adja az arcát ehhez? *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Mikor gondolja végre azt át, hogy az embereknek megélhetésre van szüksége? És éppen ezért inkább munkahelyekről gondoskodjanak, és ne tegye nevetségessé a magyar Országgyűlést!

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Abszolút megértem a képviselőtársam indulatát, ennek ellenére én igyekszem higgadtan válaszolni a felszólalásokra.

Először is, gratulálok Nacsa képviselő úrnak, ön az értelmetlen beruházások és a titkosítások tekintetében egy perc alatt került egy platformra Gyurcsány Ferencel - ez sok mindent megmagyaráz. És igen, mi azt mondjuk, hogy ezt a projektet áterőltetni történelmi bűn, ezért rendkívül fontos, hogy a jegyzőkönyvekből

végigkövethető legyen, hogy ki miként érvelt ebben a vitában, és majd ki miként fogja leadni a szavazatát.

(12.00)

Államtitkár úr utalt arra, hogy most védőfelszerelések érkeztek Kínából, ez rendkívül fontos, de azt gondolom, hogy ez egy nagyon-nagyon rossz hasonlat volt most. Nagyon örülök, hogy a Külügyminisztérium légihídon oldotta meg ezeknek a felszereléseknek az ideszállítását. Elmondta pár nappal ezelőtt itt Szijjártó Péter, hogy olyan kapacitásokkal rendelkeznek, nyilvánvaló, hogy akár önkormányzatoknak is tudnak szállítást vállalni. Ez rendkívül fontos. Nagyon örülök - ugye, most vasúti fejlesztésről beszélünk -, hogy a Külügyminisztérium nem vasúton akarta ezeket a fontos védőfelszereléseket ideszállítani, mert akkor ezen az útvonalon, tehát hajóval és vasúton fölutatni körülbelül három hétbe került volna. *(Nacsa Lőrinc: Még nincs kész.)*

Azt gondolom, hogy ilyen szempontból ez nem volt jó hasonlat, de nyilván nagyon-nagyon fontos, hogy ezeket a védőfelszereléseket gyorsan meg lehetett vásárolni. Annak már kevésbé örülök, hogy ebből jut, mondjuk, Észak-Macedóniába akkor, amikor még a magyar lakosságnak nem, de ez egy másik vita.

Ugyanakkor nagyon-nagyon fontos dolgok hangzottak el ebben a vitában, hogy a nyomvonallal kapcsolatban volt vizsgálat. Hol van ez a vizsgálat? Én kértem Szijjártó miniszter úrtól. Nem tudom, tegye föl a képviselőtársaim közül a kezét, aki látta ezt a vizsgálatot, látta a megvalósíthatósági tanulmányt! Úgy látom, hogy senki. Én kértem ezt az anyagot.

Beszélt arról is államtitkár úr, hogy miért indokolt ez a kilométerenkénti 5 milliárdos költség. Hol van a költségvetés? Hol van a megvalósíthatósági tanulmány? Hónapok óta, sőt most már lehet, hogy egy éve kérem ezt Szijjártó miniszter úrtól. Nem kaptam meg. Most pedig titkosítják. Tegye föl a kezét képviselőtársaim közül, aki látta ezt az államtitkár úr által említett költségvetést! *(Dr. Szél Bernadett: Államtitkár úr látta.)* Államtitkár úr látta. Én úgy látom, hogy úgy érvelnek a képviselőtársaim, hogy nem látták a megvalósíthatósági tanulmányt.

A többire én is majd a normál felszólalásban kérdezek rá, de azt gondolom, hogy ez is önmagában szimbolikus *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy nem látták ezeket az anyagokat, vagy csak kormánypárti képviselők, és most pedig titkosításra készülnek.

Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Székely Sándor független képviselőnek szintén kettő percben; és megköszönöm együttműködésüket, az ülés vezetését átadom Hiller István alelnök úrnak.

*(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)
(Tordai Bencét a jegyzői székben
Arató Gergely váltja fel.)*

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Két tévedésem van a mai nappal kapcsolatban. Az egyik az, hogy azt gondoltam, hogy annál pofátlanabban elintézni valamit, mint pár évvel ezelőtt a Fővárosi Közgyűlésben az online jegy bevezetését, illetve nem bevezetését, ott a képviselőknek a szavazás előtt egy perccel hoztak egy kétszáz oldalas papírt, és szavazni kellett egy hétmilliárdos dologról. Szóval, én azt gondoltam, hogy ennél pofátlanabban nem lehet dolgozni, de úgy tűnik, hogy tévedtem. Itt egy 700 vagy 600 milliárdos dologról kellene dönteni úgy, ahogy ezt ma nagyon sokan elmondták körülöttem, gyakorlatilag titkosítottak az anyagok, és nem nagyon tudjuk, hogy miről beszélgetünk.

A másik probléma, a másik tévedésem a mai napra az, hogy én azt gondoltam, hogy ma arról fogunk beszélgetni, hogy hogyan mentsük meg az országot abban a helyzetben, amiben vagyunk a járványhelyzet miatt. Mi most tényleg arról beszélgetünk, hogy hogyan vegyünk föl egy gigahitelt akkor, amikor az országban százezrek vannak munka nélkül, illetve kerültek munkanélküli helyzetbe?! Tényleg arról beszélgetünk, hogy Orbán Viktor strómanjának hogyan legyen még pár száz milliárd forintja, miközben éppen körülöttünk omlik össze a világ gazdaság, és így veszünk mi föl egy gigahitelt, azt sem tudván, hogy mi fog történni nemhogy Magyarországon, hanem a földön, mondjuk, két hónap múlva, hogy hogyan rendeződnek át a struktúrák?!

Nekünk nem erről kellene beszélgetni, hanem arról kellene beszélgetni, hogy hogyan védjük meg az embereket. Például arról, hogy mondjuk, legyen-e 37 500 forint a családi pótlék, vagy legyen-e a minimálnyugdíj 100 ezer forint, vagy hogy ne csak a vállalkozásokat meg a bankokat segítse ki a kormány, hanem mondjuk, a dolgozókat is, és legyen, mondjuk, 100 ezer forint a minimáljövedelem. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Jó napot kívánok! Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat, méghozzá előre bejelentett felszólalók felszólalásaival. Ezek sorában Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője szólhat. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A technikai személyzettől előre is elnézést kérek, hiszen államtitkár úrral igyekszünk a szociális távolságtartás új szabályainak megfelelő távolságot tartani, ezért félig-meddig vagyok csak a saját helyemen, de nem akarom kockáztatni az ön egészségét sem.

Ugyanakkor a Fidesz-KDNP kedélyállapotát szeretném felborzolni egy kicsit a tekintetben, hogy ha

ezt így csinálják tovább, amit itt a mai napon összebűvészkedtek, akkor nem túlzás azt mondani, hogy a Fidesz-kormányok legnagyobb korrupciós botrányát készítik elő. Potenciális módon, ez kijelenthető, a Fidesz 4-es metrójáról lesz szó így, ebben az értelemben. Azt is látjuk, hogy vissza kellene önöket hozni a Csillagkapun túlról a magyar valóságba. Tehát halló, jó reggelt kívánok, kormánypárti képviselőtársaim! Az a helyzet, hogy itt magyar emberek tízezrei veszítették el az állásukat az utóbbi napokban. Mindennap újabb ezrek veszítik el az állásukat, és önök itt arról társalognak a parlamentben, hogy egy több száz milliárdos beruházással új vasútvonalat építenek Budapest-Belgrád vonalon.

Ugyanakkor már ebben az évben a most előttünk fekvő költségvetésben ott van nagyságrendileg 60 milliárd forint, amely megfogható lenne; be kellene kérem szépen, fagyasztani ezt a projektet, és a megfogható összeget ebben a pillanatban átutalni a járványügyi védekezés számlájára, és pont, és lefűjni ezt a napirendet.

Az a helyzet, hogy önök ehhez képest arról tárgyalnak, hogy hogyan lehet további összegeket külföldi megahitelből, idegen partnerek igénybevételevel beleszorgatni abba a tervzetbe, amelyet Magyarországon lényegében senki sem akar. Itt a „lényegében” szón lehet vitatkozni, nyilván a régióban élő egykétézer ember számára és a kiskunhalasi tízezrek számára azért ez mérhető segítséget is jelenthet tíz év múlva, ha egyszer jól megcsinálják. De az egészen biztos, hogy erre a beruházásra ebben a formában személyszállítási szempontból nincsen feltétlenül szükség. Megtérülése alsó hangon több száz év, ezzel szemben ellenérv nem hangzott el, mindösszesen annyi, hogy ne figyeljünk mi a megtérülési adatokra. Megtérülési tanulmányra nem áll módunkban figyelni, hiszen ezt nem osztották meg velünk, most majd titkosítva lesz innentől kezdve, és azt látjuk, hogy a legfontosabb mégis az az elképesztő több tíz milliárdos tétel, amely a járványügyi védekezésbe kerülhetne, ha az örületet nem folytatná a Fidesz-KDNP.

Azt látjuk, hogy miközben egész Európa okosan valóban megpróbálja az indokolatlanul hosszú termelési láncot csökkenteni, megpróbál olyan helyzetet előteremteni, ahol a globalizáció idézőjeles vadhajtásait le tudja nyesegetni, a rá leselkedő negatív externáliákat tudja csökkenteni, addig Magyarország mit csinál? A kitétséget növeli egy ilyen beruházás által is. És igazuk van, én soha nem támogattam azt, hogy Magyarországon IMF-hitel legyen fölveve, és a magyar gazdaság kiszolgáltatottsága tíz vagy tizenöt évvel ezelőtt erősödjön, a kitétsége sem. Most sem fogom támogatni ugyanezt. Az én szememben a korábbi IMF-hitel és a mostani kínai megahitel egy kategória, hölgyeim és uraim. Jöhetnek nekem százalékos adatokkal, hogy most ez kicsit kedvezőbbnek tűnik, és bár Magyarországot eladósítjuk, de egy kicsit kevesebbet kell egy kicsit hosszabb idő alatt visszafizetni. Nem érdekel! A helyzet az, hogy a kitétségszámunkat ugyanúgy növelik, nem a saját erőforrásainkra

koncentrálva hozzák ki a helyzetből, amit lehet, és egész Európa vonalvezetésével szembemennek.

Európában 15 ország dolgozta ki a munkabérek kipótlásának rendszerét, szisztémáját. Az Orbán-kormány tizenhatodikként állt elő egy olyan ötlettel, amelyet bár három napja kommunikál gózerővel, mégsem merete bejelenteni a konkrétumait az első pillanatban, mert mit csinál a Fidesz-KDNP? Telefonál, mér, mér, mér, szondázza a közvéleményt, hogy mi az, amivel a tömegek már elégedettek (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*), és mi az, amit még meg kell tenniük annak érdekében, hogy a köztévé hazugság-áradata közepette széles tömegeket megpróbálhassanak megnyugtatni. De a helyzet az, hogy „futottak még” kategóriában van a magyar kormány a munkabérek kipótlása tekintetében. És lehet ezen mosolyogni, de a számok makacs dolgok.

Ausztriában 80-90 százalékos nagyságrendű a kipótlás csökkentett munkaidő mentén. A munkaadó fizet valamennyit a ténylegesen ledolgozott órák után, és a ténylegesen le nem dolgozottak után pótol ki az állam, még egyszer mondom, 80-90 százalékig. Franciaországban, ha valaki elvesztette az állását a válság miatt, mi történik? Az emelt összegű munkanélküli-ellátás a korábbi fizetése 84 százalékáig kipótolja az ő jövedelmét. Senki nem marad olyan helyzetben, mint Magyarországon az önök kormányzása alatt. Lehet itt nagy szavakat pufogatni, de melyikük tud bármit üzeni annak a 40-70 ezer embernek, aki most egyik napról a másikra elvesztette az állását? Az önök munkabérkipótló terve, mert a részletszabályokat még mindig nem látjuk, nem szól egy büdös, árva szót sem azokról, akik elvesztették emiatt a megélhetésüket. Egyetlen árva szót sem. Hogy képzelik ezt önök?! Hogyan nevezhetik magukat felelős kormányzatnak, ha tízezrek esnek ki a szociális háló feslő lyukain keresztül?!

Ezek után előállnak egy olyan tervvel, amelynek értelmében részmunkaidő, illetve csökkentett munkaidő esetén csak az otthon nem maradó munkavállalók tekintetében 70 százalékot vállal majd, még egyszer mondom, egy szűkített munkaerő-állomány tekintetében a kormány. Ennek a megoszlása még a részletszabályokon múlik - legyünk jóindulatúak, és tételezzük fel, hogy tudnak még történelmet írni, és ez a 70 százalék valóban 70 százalék volt. A mi „magyar munkahelyvédelmi alap” koncepciónk egyértelműen rendezné a helyzetet ehhez képest: 80 százalékot kell garantálni annak is, akinek még megvan a munkahelye, és igen, megkövetelni a munkáltatótól, hogy tartsa is fenn ezt a munkahelyet, hiszen nem mindegy, hogy a válság után milyen gyorsan tudunk talpra állni, de annak is ki kell pótolni a 80 százalékot, aki már elvesztette a megélhetését.

(12.10)

Senki nem maradhat az út szélén Magyarországon. S tovább tudnánk menni: hogy van az, hogy az általunk felvetett hiteltörlesztési moratóriumot meg

tetszettek csinálni, ugyanakkor a végrehajtói letiltásokhoz nem voltak elég bátrak? Nacsa képviselőtársam, nyújtson be egy módosító javaslatot! Hogy van az, hogy a kisnyugdíjakkól 33 százalékot a mai napig vonnak a végrehajtók? Hogy van az, hogy a legalacsonyabb fizetésekből több tartozás esetén, képviselőtársam, 50 százalékot elvisz a végrehajtó a járványügyi válsághelyzet kellős közepén? Nyújtsa be a módosítót, vigyék el ezt az ötletünket, nevezzék át, én meg fogom szavazni, itt leteszem a nagyesküt önnek, csak csinálják, könyörgöm. Kicsit kevesebb kioktatást, kicsit kisebb mellényt várunk el, és több cselekvést, és mi támogatni fogjuk önöket ebben.

Ennek az egésznek a fényében kellene értékelni a Budapest-Belgrád vasútvonal tervezetét. Én azt javaslom önöknek, hogy ezt most fagyasszák be. Fogják meg az egész projektet, és tegyék félre a válsághelyzet utánra. Ami megmozdítható forrás van - és lehet, hogy államtitkár úr feláll és elmondja majd nekem, hogy ez nem 61 milliárd, hanem csak 17 vagy 3 vagy 2, ha félmilliárd forint, azt is tegyék bele a járvány elleni védekezésbe, a magyar munkahelyvédelmi alapba, hogy ki lehessen pótolni az elveszett fizetéseket. Erről szól most Magyarországon a létbiztonság a következő hetekben, hónapokban, hogy azok az emberek, akik a kilátástalanság mocsarába süllyednek ebben a pillanatban is, kaphatnak segítséget vagy sem.

S igen, a kínai beruházásoknak van egyfajta speciális szimbolikája jelen pillanatban. Egy kiváló Puzsér-publicisztikát lehetett olvasni ez ügyben, hogy hogyan vált a korabeli, pár száz évvel ezelőtti manchesteri külvárossá gyakorlatilag a mai Vuhan, hogy szervezte ki a fejlett világ a termelését a szemetével együtt olyan régiókba, amelyek jobb sorsra érdemeket, amelyeket nem lehet Európa és a fejlett világ kiszolgálóegységeinek tekinteni. Igen, újra kell értelmezni az egész globalizációs folyamatot.

Nekünk most 30 év politikai berögződéseit kell a politikai és történelmi szemétdombra vágni, pár nap alatt kellene itt együtt átkódolni magunkat, és most derül ki, hogy ki a méltó kormánypárt, és ki a méltó ellenzéki, mert nekünk egy önfenntartó Európát, azon belül egy önfenntartásra törekvő Magyarországot kell építenünk, teljes mértékben átkódolva azt, amit eddig tudtunk gazdaságpolitikáról és gazdaságfejlesztésről és infrastruktúra-fejlesztésről és vasútvonalakról. Nekünk egy olyan Magyarországot kell építeni, amely az élelmiszertől kezdve az építőanyagig, az infrastrukturális fejlesztések alapanyagáig a leginkább önellátó, és meg tudja termelni azt, amire szüksége van. Ez nem nemzetközi bezárkózást jelent, ez nem azt jelenti, hogy lezárjuk a határokat, egyáltalán nem. Egyenlő, normális, jó kapcsolatot kell ápolni Kínával, Oroszországgal, Németországgal, az USA-val és mindenkivel, akihez érdek fűződik, bármilyen világpolitikai érdek.

De ez nem jelenti azt, hogy az egyfajta kitétséget, kiszolgáltatottságot, sok esetben gazdasági becscsikulást - mert nevezzük ezt annak, ami az utóbbi 30 évben történt - most le kellene cserélni egy másik

irányba foganatosítottá. Nem! Az, hogy korábban egy elbaltázott IMF-hitel megbénította a nemzetgazdaságot, nem jelenti azt, hogy hasonlót kell csinálnunk másik világtájak, másik égtájak irányába, és a magyar kitétséget diverzifikálni vagy többfelé szétteríteni, de attól még ugyanolyan kitétt gazdaságot építeni. Ez nem lehet a jövő útja.

Azt látjuk tehát, hogy igen, önök egy kedvezőnek tartott hitelt felvesznek - szerintem nem kedvező ez a hitel -, 15 százalékos önrészt vállalnak hozzá. A kivitelezői kör jellemzően, mondjuk azt, hogy a gyanú szerint kormányközeli oligarchák, oligarchák rokonainak a cégeiből tevődik össze. Államtitkár úr, kérem egy dologra: kíméljen meg attól a kioktatástól bennünket, hogy bárki elindulhatott ezen a tenderen, vagy bárki beléphetett ebbe a körbe. Ez egy olyan cinizmus és egy olyan kornak az itt maradt félmondata, amelyek ellen önök fiatalokiban elkezdtek küzdeni. Ez egy olyan korból itt maradt hozzáállást idéz, amely ellen önök valóban küzdöttek fiatalabb korokban a mostani fideszes felső vezetők, arra definiálták magukat, hogy ezt a bolsevik beidegződést valahogy kipurgálják vagy kiirtsák, és én pont attól kezdek félni, hogy a fiatal demokratákból viselkedésük tekintetében öreg bolsevikok lesznek, és ugyanazokat az eszközöket kezdik használni kormányzás alatt, mint ami ellen fiatalokiban küzdöttek.

Én ettől szeretném megkímélni önöket, mert most, egy járványügyi veszélyhelyzet közepén meg tudnák kapni az ellenzéki támogatást a tisztességes javaslataikhoz, mindenféle normális, épeszű ötlethez meg tudják ezt kapni. De ennek nem az az útja, hogy most, amit esetleg üzleti érdeknek vagy kínai üzleti érdeknek tartanak, azt titkosítják a magyar közérdekkel szemben, tehát a magyar közérdeket helyezik a második helyre azért, mert az üzleti partnereik evidens érdekei erősebbnek mutatkoznak annál, mint amit a magyar átláthatóság megkíván.

Azt is látjuk, hogy én nem kívánok mindenben azonosulni még az elhangzott ellenzéki érvekkel sem, mert nyilván vannak közöttünk viták, ezeket le fogjuk bokszolni, de nem most, nem egy válságidőszak kellős közepén, hanem majd utána. Példának okáért én nagyon örülnék annak, ha a határon túlra szakadt magyar testvéreink adott esetben szélesebb körben férnének hozzá a vasúti infrastruktúrához, könnyebbé válna így a mindennapi életük vagy akár a vállalkozásuk menedzselése vagy a termőföldjük művelése. Én ebben biztos, hogy támogatnám önöket. De nem most, nem így, nem ilyen áron, nem ilyen konstrukcióban, és nem az önök üzleti partnereinek a meggazdagodása árán. Én akkor megfogom azt a pénzt, amely indokolatlan gazdagodás ebben a rendszerben, s azt fordítanám a határon túl rekedt testvéreink gyarapítására. De a helyzet az, hogy önmagában ezzel az érveléssel nem lehet eladni ezt a fejlesztést.

Azt is látjuk, hogy amire most készülnek, az ütemtelen, szereptévesztésből fakadó és egész egyszerűen vállalhatatlan. Egy járványügyi veszélyhelyzet

közepén önök nem tudtak még egy mérhető, védekezésre elegendő alapot összehozni. A járványügyi védekezésre szolgáló alapjukban - államtitkár úr, cáfoljon meg, ha nincs így - konkrétan átnevezések és átpántlikázások is vannak, tehát a teljes Foglalkoztatási Alap, nagyságrendileg 400 milliárd forint emellett egy-két tétellel együtt, megjelenik a járványügyi védekezésben, nem úgy, hogy új pénzt tettek volna oda, hanem egy eddigi kasszát átneveztek, átcímkeztek, egymás mellé pakolták ezeket, és bejelentették a sajtónak, hogy van 1100 milliárd forintunk védekezni. Egészen elképesztő. Szó sincs itt még a GDP 19-20 százalékaról, ahogy nyilatkozni tetszettek, nagyon egyszerű matekművelet, két lépcsőben levezethető, hogy ennek töredékénél tartanak.

Új forrásokra lenne szükség, meg is tudjuk nevezni ezeket az új forrásokat - és ezzel zárom gondolataimat -: közteherviselés, kedves képviselőtársaim. Nézzük meg a közteherviselést! Ott kezdtük, ugye, hogy a pártok támogatásának felét ez a kormány elvette. Én azt mondom, hogy állok elébe, közteherviselés van. A Jobbikra nézve ez aljas politikai szándékból persze azt is jelenti, hogy egyik felét a Számvevőszékkel vitetik el, a másik felét pedig elviszik a védekezésre, de ezt legalább szívesen adjuk, ennek van értelme, legyen így!

Nézzük meg a többi tételt! Először is: a bankrendszeret kiségették azért fölülről, a Bankszövetséggel leültek okosan tárgyalni. Én azt mondom, hogy ennek most volt létalapja ebben a helyzetben, tehát ne kössünk bele mindenbe pusztán azért, mert kormányzati lépés. De hogy ezek után kiállnak a kamerák elé, és elmondják, hogy közteherviselés van, hölgyeim és uraim, részt vesz a bankrendszer a védekezésben! Nagyságrendileg mennyivel? 45 milliárd forinttal? Mennyi volt a bankrendszer rekordprofitja, regionális szinten kimagasló profitja az elmúlt mért egy évben, államtitkár úr? 600 milliárd fölötti. Hogy viszonyul ehhez a 45 milliárd, miután nyakon öntötték őket egy kis segítséggel a Bankszövetségen keresztül? Hol van itt a közteherviselés, kérem szépen?! Nem azt mondom, hogy legyen 50 százalék mindenkinek, de legalább ne hazudjanak bele a kamerába, könyörgöm!

Multi cégek. 36 milliárdos tételről beszélünk, amit nemcsak külföldi multi hálózatok fizetnek, magyar cégek ugyanúgy kifizetik, a nagyobbak, és azt mondom, hogy ha közteherviselés van, nincs is ezzel akkora baj. De hát emberek, mekkora összeget visz ki adózatlanul Magyarországról a multi szegmens - az említett - évente? Ezermilliárdos nagyságrendet. Elkérnek 36 milliárdot? Hol van itt a közteherviselés, kérem szépen?!

Lélekbátorságot kívánok tehát, minden kasszából, minden szegmensből mérhető összegek becsoportosítását a magyar munkahelyvédelmi alapba, és az összes fizetés kipótlását 80 százalékig, azokét is, akiknek megvan a munkahelyük, azokét is, akik már elvesztették ezt, és öntsük nyakon ezt az egész rendszert egy elbocsátási-felmondási stoppal. A közszférában ez szerintem evidens, ez magától értetődő, de a

multi szegmensnek is mondjuk azt, hogy igen, segítünk, kipótoljuk a munkabéreket, de cserébe ne bocsássátok el a munkaerőt, mert pillanatok alatt újra akarjuk indítani a gazdaságot, ahogy a járvány és ahogy a járvány okozta válsághelyzet levonul. Én elkötelezett vagyok ezen vízió, világkép, koncepció mentén, bármelyik részét benyújtják, az én támogatásomra számíthatnak. Köszönöm a lehetőséget. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Én pontosan tudom, hogy a világon minden mindennel összefügg, de ez itt, kérem, a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházása, tehát kérem szépen, hogy próbáljunk erre koncentrálni.

Képviselő úr véleményének egy része máris megvalósul, ugyanis Schanda államtitkár úr fog most szót kapni meg beszélni. Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Urak! Azért kértem szót, mert még a korábbi hozzászólásoknak is csak egy töredékére tudtam válaszolni, de az előzőekből tanulva igyekszem gyorsítani.

(12.20)

Egyrészt Varju képviselő úrnak még engedjék meg, hogy elmondjam, hogy tízszeresére növekedett a konténerszám, amióta a kínaiak beruháztak a pireuszi kikötőbe. Ez azt jelenti, hogy 75 évre terveznek egyébként, és ebből is látszódik, hogy az a felelős magartatás, amit mi csinálunk, hogy nem akarunk kimaradni ebből a lehetőségéből, Magyarország nem maradhat ki ebből a lehetőségéből. Látszódik, hogy erre bizony szükség van.

Az uniós pénzt kérdezte, hogy miért nem európai uniós forrásból végezzük ezt a fejlesztést. Nincs most erre uniós forrás, ez más hozzászólásokban is megjelent. Ami uniós forrás van vasútfejlesztésre, azt elköltjük, és ahogy említettem, a kormány tervei szerint a következő időszakban is legalább ennyit szeretnénk majd uniós forrásból is vasútfejlesztésekre költeni, de erre az ügyre most nem volt uniós pénz.

Említett itt mindenfajta korrupciós kérdést. Én csak arra hívnám fel a figyelmet, hogy vasúti és metróügyekben önöknek több önkritikával és önfegyelemmel érdemes hozzászólni. Itt egy szabályos eljárás került lefolytatásra, amit az Európai Unió egyébként figyelemmel kísért. Legalább nekik higgyenek - ők is azt mondták, hogy minden rendben volt -, ha már nekünk nem hisznek.

A települések kérdését vetette még fel. Az a helyzet, hogy a települések a vasútvonal mentén jobban fognak járni. Felújítás után csak jobb lehet: gyorsabb közlekedés, illetve új zajvédő falaknak az elkészítésére is sor fog kerülni 50 kilométer hosszban. Tehát az ot-tani lakosok nekünk is fontosak, ebben egyetértünk,

és mindent megteszünk annak érdekében, hogy jobban járjanak ezzel a fejlesztéssel, és ne rosszabbul.

Keresztes képviselő úr is itt Rétvári államtitkár úrra tett kritikákat a távollétében. Engedje meg, hogy azért azt elmondjam, hogy valóban, nekünk mindig meglepő, hogy zöldpártként vasúti beruházásokat el-leneznek. Ezt egyszerűen nem értjük, hogy miért innen indulnak. Azt gondoljuk, hogy erre a fejlesztésre is szükség van, kihasználtsága is ezt támasztja alá, és még egyszer visszautalnék az évi tízmillió konténerre.

Elmondtam azt is, hogy költünk másutt is a vasútra, ugye, ez volt kérdése, más fejlesztéseket tart fontosabbnak. Más területeken is megvalósulnak fejlesztések. A vonal fejlesztéséről már beszéltem, de engedje meg, hogy megemlítssem a KISS, FLIRT motorvonatok fejlesztését és rendszerbe állítását is, ami valóban érdemibben hozzájárul ezen közlekedési megoldások jobb minőségéhez.

Gazdaságpolitikai vitát is kezdtünk. Itt megfogadva elnök úr iránymutatását, erre igyekszem tényleg csak röviden válaszolni. A patrióta gazdaságpolitikai elképzelésével egyébként egyetértünk, tehát arra valóban szükség van, hogy minél több minden előállítására képes legyen Magyarország is, de azért Kína nélkül bajban lennénk, és azért engedje meg, hogy arra a hozzászólására is reagáljak, hogy most a védőfelszerelések vonaton vagy repülővel jönnek. Én magam is hosszú éjszakákat meg napokat töltöttem azzal, hogy egyébként ezek a szállítmányok időben megjelenjenek, tehát pontosan tisztában vagyok azzal, hogy repülővel jöttek, kérem, hogy ezt higgye el nekem.

Sokkal kipihentebb lennék, ha nem ismerném ezeket a részleteket, de az a helyzet, hogy ennek ellenére azt a kérdést - és ezt még egyszer mondom -, hogy Kínából áruszállításra Európa irányába és Magyarország irányába szükség van és szükség lesz a következő évtizedekben is, ezt azért kár lenne eltagadni.

Őn is fölvetette, képviselő úr, hogy szükség van erre itt a jelenlegi járványügyi veszélyhelyzetben. Még egyszer megismétlem, mi abban hiszünk, hogy beruházásokkal kell a gazdaságot megsegíteni és támogatni, nem pedig az embereknek kell segítyt adni, hanem támogatni kell őket abban, hogy munkahelyhez jussanak, hogy megtarthassák a munkahelyüket, és egyébként, hogy legyenek valós új lehetőségek számukra. Ez a beruházás számtalan munkahelyet fog létrehozni, és számtalan ember számára fog megélhetést biztosítani.

Tordai képviselő úr is sok mindenről beszélt, többek közt arról, hogy miért tárgyaljuk ezt a törvényt most, miért nyújtotta be a kormány. Én inkább azt mondom, ha jól értem, amit elmondott, akkor bármit csinálunk, az ő számára problémás. Ha tárgyal a parlament törvényeket, akkor az a baj, ha nem tárgyal, akkor az a baj, ha van rajtunk sapka, az a baj, ha nincsen, akkor az a baj. Azt gondoljuk, ez egy fontos ügy, haladnia kell, ezért aztán helyes az, hogy a parlament ezt napirendére tűzte, és érdemben meg tudjuk most

vitatni. Még egyszer ismétlem, gazdaságvédelmi ügyről beszélünk, amelynek a segítségével munkát és megélhetést tudunk adni az embereknek; mindezt a piacnál sokkal kedvezőbb hitel segítségével, ami nem jelent Magyarország számára kiszolgáltatottságot, merthogy a képviselő úr ezekre is rákérdezett.

Itt is sok mindent hallhattunk. Engedjék meg, hogy még egyszer elmondjam, hogy nincs és nem is volt kötelezettségszegési eljárás a projekt kapcsán az Európai Unió részéről, és mivel ehhez kapcsolódó média hírek azért megjelentek a magyar nyilvánosságban, ezt maga az Európai Unió is elismerte, és két dolgot mondott, kedves Európa-párti és az Európai Uniót folyamatosan éljenző képviselők, egyrészt üdvözlözi az Unió a befektetést, és azt mondja, hogy kompatibilis az uniós joggal. Ezt a két dolgot szintén leírták. Egyébként maga a szerzési eljárás az európai uniós közbeszerzési irányelv alkalmazásával történt, éppen ezért az ezzel kapcsolatos kritikákat is vissza kell utasítsam.

Tordai képviselő úrról és a Párbeszédről tudjuk, hogy fejlesztésellenesek, és azt is, hogy időnként fejlődésellenesek is, de azért arra kell felhívni a figyelmet, hogy szükséglet, hogy 160 kilométer/órás sebességgel tudjanak menni ezen a vonalon a járművek, nemcsak mi szeretnénk így, bár egyébként helyesnek gondoljuk, hanem az Európai Unió is előírja számunkra. Ezen a területen, ezen a hálózati elemen legalább ennyivel kell tudnia közlekedni a vasúti járműveknek. Ráadásul ezt nemcsak a teherszállításban, hanem, ahogy már korábban elmondtam, a többmillió utas-, személyforgalomban is használni fogják tudni, és ez teszi lehetővé azt, hogy Budapestet és Belgrádot érdemben közelítsük egymáshoz. Az európai uniós pénzeket pedig ne hívjuk ingyenpénznek, ezt mindenképpen javasolom saját magunknak.

Szél Bernadett képviselő asszony már nincs itt, ezért csak óvatosan fogalmazzunk, mert nem lenne tisztességes, ha azzal a lendülettel beszélnék, ahogy ő beszélt velem. Én kereszténydemokrata politikusként ezt kikérem magamnak, és csak annyit szeretnék mondani, hogy gyűlöletmentes húsvétot kívánok neki.

A további hozzászólásokat illetően pedig Balczó képviselő úrnak jelzem, hogy azt gondoljuk, hogy Kínával együtt kell működni, ez közös gazdasági előnyöket tartalmaz. A gazdaságvédelmi akcióterv itt előkerült, annak egy fontos része kell legyen, hogy eldöntött fejlesztéseket meg kell valósítani, mert ebből lesz megélhetése és munkája a magyar embereknek. A hazaárulózást a DK-tól kicsit erősnek érzem. Inkább nem is mondanék rá semmit, mert nem lenne stílszerű. A felém mondott ilyen szavakat pedig természetesen visszautasítom, de szerintem őrizzük meg a nyugalomunkat.

Székely képviselő úrnak jelezném, amit már előbb is elmondtam, hogy gazdaságvédelmi ügyről is beszélünk, és amit szintén jeleznék Z. Kárpát képviselő úrnak is, hogy ez valóban a védekezéshez is

szükséges új munkahelyeket teremtő és munkahelyeket biztosító fejlesztés.

(12.30)

És ahogyan már beszéltünk róla, nem ugyanaz a hitelnek a konstrukciója, mint ami az IMF-nél volt, tehát ne hasonlítsuk össze a kettőt, ez a piaconál kedvezőbb lehetőségek tartalmazó hitellehetőség.

Rádásul szó volt itt mindenről, de az elnöki in-
telemnek megfelelően igyekszem ezekre nem reagálni, a holnapi bizottsági ülésen biztos lesz majd lehetőség ezeket megvitatni, ami a gazdaságvédelmi akciótervhez kapcsolódik.

De azért két dologra felhívnám a figyelmet. Egyrészt a költségvetés úgy működik, hogy új pénz nincs, a meglévő tételeket lehet átcsoportosítani. Ebben semmi meglepő nincsen, ezt tesszük a gazdaságvédelmi akcióterv részeként. Az új pénznél nem tudom, mire gondolt, meg hogy mire utalt, de mégiscsak arról van szó, pont arról szól a gazdaságvédelmi akcióterv, hogy meglévő sorokról átcsoportosítunk másokra, utána azt pedig a védekezéshez használjuk fel. Én azt javaslom, hogy ezt tekintsük helyes megoldásnak.

Értem, hogy adóemelést szeretne a Jobbik, de mi ezt nem támogatjuk. *(Z. Kárpát Dániel: Jaj, ne!)* Elhangzott, hogy erre bizony szükség van bizonyos területeken. Mi ezt nem támogatjuk, és azt sem támogatjuk, hogy alapvetően a bankrendszer kapcsán, bár nem az én tisztem megvédeni a bankokat természetesen, túl nagy terhet tegyünk rájuk. Azért ne felejtkezünk meg arról, hogy 3000 milliárd forintnyi könnyítést jelent már egyébként a vállalkozásoknak és a családoknak az a törlesztési moratórium, amiről a kormány korábban döntött, amit elrendelt, és aminek egyébként vannak hatásai a bankrendszerre is.

Amit még szintén el kell mondanom képviselő úr felszólalása kapcsán, hogy azért mi azt gondoljuk, ha fejlesztések helyett segélyre költenénk, abból katasztrófa lenne; ez egy különbség közöttünk. Mi azt gondoljuk, hogy arra kell költeni, hogy fejlesztések legyenek, amiből munkahelyek jönnek létre, amiből pedig az emberek bért és fizetést kaphatnak.

Az identitás feladásáról pedig a Jobbik véleményét inkább nem kérjük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalások következnek. Varju László képviselő úr, DK!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Államtitkár Úr! Azért csak igyekezzen válaszolni! Értékelem, hogy próbálkozik ezzel, csak még nem jutott előre sokat. Gyakorlatilag most azt csinálja, hogy ön egy ilyen buborékos csokit árul, de a levegőt is csokiáron akarja eladni ebben a projektben; ez a hazugság ebben, és ön ezt védi. Ez ellen tiltakozom, és addig nincs joguk önöknek ilyet tenni, amíg képtelenek megoldani azt, hogy ebben a kialakult helyzetben a magyar emberek önöknek fontosak legyenek. Önök

elárulják a kisvállalkozásokat, elárulják azokat az öt fő alatti kisvállalkozásokat, akiknek nem hajlandók kifizetni az alapbérüket, hogy egyébként ne haljanak éhen. Önök elárulják azokat az állami vállalatokat, önkormányzati vállalatokat, ahol sorra már most bocsátják el az embereket azért, mert egyébként a költségvetési forrásokat elvonták tőlük. Ahelyett, hogy önök egyébként segítenék az önkormányzatokat, pénzt vonnak el tőlük, és azt visszatartják. Önök elárulják azokat a családokat, akiknek képtelenek a családi pótlékot megemelni akár a duplájára.

E helyett a megoldás helyett ilyen kilátástalan, értelmetlen projektekre költenek. Százhatvan-egynéhány kilométerre költenek el majdnem 1000 milliárd forintot ahelyett, hogy a családoknak adnának segítséget. A következő években, ha önök ezt hitelből akarják mindenen megoldani, akkor azt ne néhány vasúti sínparra költse el, hanem azokra a milliókra, azokra a családokra, akiket önök éppen elárulni készülnék. Ne tegyék ezt! Segítsék és mentsék meg a vállalkozásokat és a munkanélkülieket, mert ők napról napra többen vannak, még ha ez önöket nem is érdekli. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szakács László képviselő úr, MSZP, két percben!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Kínából érkezett most nagyon sok minden, és én azt gondolom, hogy egyébként ez a fajta gondolkozás most tanítson meg bennünket egy dologra: Magyarországon is ezeket a kapacitásokat meg kell teremteni. Ez nem magyar probléma, az egész világ egyébként Kínában termeltetett, mert Kínában olcsóbb, mert Kínában gyorsabb, jobb, hatékony, gyorsan ideérkezik, aztán utána egy novembertől nagyjából februárig tartó időszakban mindenki megtanulta, hogy ennek mennyi hátulütője van. Tehát én azt javaslom, hogy akkor, amikor majd a gazdaságélénkítésről beszélünk holnap délután - a bejelentések helyett majd holnap délután fogunk erről beszélni -, ez is kerüljön majd ebbe bele.

Rákanyarodva ennek a vitának egy másik pontjára: önök mindig a fejünkhöz vágják a korábbi hiteleket - és most már legalább meghallottuk, hogy miért -, hogy azok voltak a rossz hitelek, de amit most önök felvesznek, azok a jó hitelek. Államtitkár úr, a hitel, az hitel, azt vissza kell fizetni, és nem utolsósorban most azt látjuk, hogy önök találtak nagyon jó, kiszámítható, megbecsült partnereket: Vlagyimir Putyin Oroszországát, ahonnan finanszírozzák a paksi beruházást, eladósítva ezzel a magyarokat sok-sok évre, na meg most megtalálták a kínai export-import bankot, ahonnan fel fogják venni ennek a projektnek a 85 százalékát, amelyik annyira kiszámítható, jó partner, hogy ennek a részleteit és a szenzitív adatait meg titkosítani kell, mert különben, ha ez kitudódna, akkor az a magyar Külügyminisztériumnak befolyásolná a külpolitikai mozgásterét.

Ők azok a kiszámítható partnerek, akik jó hitelt nyújtanak? Azért a kettő között, azt gondolom, nagyon nagy különbség van: egy hitelfelvétel Magyarország szuverenitását meg Magyarországnak a külpolitikai mozgásterét vagy korlátozza, vagy nem korlátozza. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, két percben!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Most csak egy gyors visszautalással kezdenék. Schanda Tamás államtitkár úr utalt az identitásváltás kérdésére. Az azért önöknél is megfigyelhető, hogy olyan esetekben, amikor, mondjuk, bizonyos üzleti körökkel meg tudnak állapodni, vagy üzleti körök megállapodnak a háttérben, akkor önök hajlamosak Brüsszellel mutatni, hogy lásd, Brüsszel jóváhagyta ezt a projektet, és ugyanez volt egyébként a paksi bővítés kapcsán. Alapvetően Brüsszelt mint ellenséget állítják be, de ilyenkor hivatkozási alap az önök számára.

Hasonlóképpen, államtitkár úr, azt gondolom, hogy patrióta gazdaságpolitikáról nem elég beszélni, azt meg kell valósítani, és ez is egy ilyen nagyon komoly identitásválság, hogy önök nemzetstratégiai érdekként tekintenek arra, hogy a kínai nagyhatalmi érdekeket szolgálják egy ilyen infrastruktúra megépítésével a magyar adófizetők pénzéből.

Igazából a kétperces felszólalást azért kértem, hogy Bányai képviselő úrnak feltegyek egy tisztázó kérdést. Az imént kérdeztem, hogy ki az a képviselő, aki látott ilyen megalapozó dokumentumokat, akkor jelezte a képviselő úr. Én szeretnék erről információt kapni, hogy pontosan milyen dokumentumokat látott. Itt konkrétan egy ilyen megalapozó költségvetést látott-e a képviselő úr a tekintetben, hogy mi kerül 5 milliárd forintba egy kilométer vasúti fejlesztésnél? *(Bányai Gábor: 3,5!)* Összességében több mint 5 milliárd forintba.

De én szeretném tudni, hogy történhetett az meg, hogy kormánypárti képviselőtársaim látnak ilyen dokumentumokat, én pedig hiába tettem fel országgyűlési képviselőként nagyon sokszor kérdést, és kérést fogalmaztam meg Szijjártó miniszter úr felé, hogy szeretném látni ezeket az anyagokat, nem láttam, most pedig arra készülnek, hogy ezeket titkosítják.

Egyébként a képviselő úr itt a megtérülésről is beszélt, de én felhívtam a figyelmet arra, hogy itt most még az a vita tárgya, hogy egyáltalán ki lesz-e használva. Tehát: önök titkosításról beszélnek, és arról, államtitkár úr azt mondta, hogy titkosítani kell a kínai üzleti érdekeket. Az kínai üzleti érdekek tekintetében, hogy a magyar adófizetők pénzéből megvalósuló vasútvonalra a kínaiak vállalnak-e garanciát, hogy azt kívánják-e kihasználni, kívánják-e használni, és arra meghatározott mennyiségben árut kívánnak-e terelni? Ilyen garanciát például látott-e, képviselőtársam? Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kérem, most előre bejelentett meg normál felszólalásokhoz térünk vissza. Elmondhatom önöknek, hogy még hat képviselő akar felszólalni, van, aki harmadszor. Természetesen mindenkinek jogában áll a felszólalás, de mindenki fontolja meg, hogy milyen értékes gondolattal tudja még gazdagítani ezt a vitát.

Így aztán Stummer János képviselő úr következik, a Jobbik képviselője. Parancsoljon!

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Titkosítgatunk, elvtársak? Titkosítgatunk? *(Nacsza Lórinca: Értékes gondolatok!)* Még egy hete sem zajlott le a koronázás, és máris itt tartunk? Máris ott tartunk a koronázás után egy héttel, hogy önök szerint a magyar embereknek még véletlenül sem szabad megtudniuk azt, hogy önök a kínai üzlettársaikkal mit üzleteltek.

(12.40)

Ne haragudjon, államtitkár úr, hogy ezt mondom, de úgy tűnik, hogy önök fordítva ülnek a lovon ebben a bizonyos kormányban. Önök szerint annak van most itt az ideje, hogy a haveroknak a 600 milliárdos gigáüzletét valahogy besöpögessék a szőnyeg alá? Annak van most itt az ideje, hogy a miniszterelnök vejének 2 milliárdért kikötőt gründoljanak? Vagy annak van itt az ideje, hogy a miniszterelnök úr egyik zsebéből a másik zsebébe átkótyavetyéljen 18 milliárd forintot a Mátrai Hőerőműért?

Kedves Uraim! Legyenek kedvesek, szóljanak már a miniszterelnök úrnak, hogy ne csak Kínába, hanem Nagykanizsától Kisvárdáig is küldjön már körbe fürkészeket, vegye már észre az uralkodójuk, hogy milyen napi problémákkal küszködnek a magyar emberek jelen pillanatban ezekben a napokban és ezekben a hetekben ebben az országban. És vegye észre azt, hogy ezekben a napokban nem a piszkos üzleteivel kellene hogy foglalkozzon, hanem a valódi problémákkal!

De ha nem megy egyedül ez a dolog miniszterelnök úrnak, akkor engedjék meg, hogy segítsék neki, mivel kellene most ezekben a napokban foglalkozni. Például azokkal a családokkal, akik ezekben a hetekben néhány nap alatt veszítették el a munkahelyeiket, a megélhetésüket, a mindennapi kenyerüket. Azokkal a családdalakkal kellene foglalkozni ezekben a napokban, akik azzal a gyomorgörcsrel fekszenek le otthon este, hogy ezek mellett az árak mellett az otthoni tartalékok vajon hány bevásárlásig lesznek még elegendőek. Azokkal a családokkal, akik azzal a gyomorgörcsrel kelnek fel, hogy a jövő hónapban miből fogják kifizetni a villanyszámlát, amikor a hónap elején nem fog majd jönni a fizetés.

És hogy mivel kellene még foglalkozniuk, miről kellene még most beszélniük, azon gondolkodniuk? Például arról, hogy akik eddig kaptak, azok most adjanak ebbe a bizonyos közösbe. Szóljanak már oda a Mészáros-féléknek, akikről ez a Budapest-Belgrád vasútvonal-fejlesztés is szól, a Mészáros-féléknek, a

Tiborcz-féléknek, a Garancsi-féléknek, hogy elég volt most már ebből a harácsolásból, és a lopott holmi ezekben a nehéz napokban, ezekben a nehéz hetekben a magyar embereknek visszajár. Ezzel kellene most foglalkozniuk, kedves uraim. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Normál szót kérő képviselőként Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Amit a kétperces felszólalásban megkezdtem, szeretném kifejteni a gondolatokat.

Azt elmondtam már, hogy a Gyurcsány-párt és az MSZP háza táján milyen titkosítások voltak, és ez csak a lista eleje, de most ezzel nem kívánok tovább foglalkozni, meg azzal sem, hogy a PPP-konstrukció kapcsán csak két autópályánál miért 2800 milliárd forint kár érte a magyar adófizetőket. Inkább önmagukba nézzenek, tisztelt képviselő hölgyek és urak, amikor bennünket vádolnak bármi ilyesmivel, hiszen egyik költségvetési vitában sem hallottam az elmúlt években egyik ellenzéki képviselőtől sem, hogy mi ez a nagy tétel itt a PPP-konstrukciók folyamatos fizetésében. 2006-07-es projektek 2019-20-ban még mindig több száz milliárd forinttal terhelik a költségvetést azért, mert önök akkor azt mondták, hogy nem hitelből csinálják a beruházást, hanem PPP-konstrukcióban, de azért eladósították az országot, és 80 százalék fölött volt a GDP-arányos államadósság, miközben elvileg azzal indokolták ezeket a PPP-beruházásokat, hogy nem akarnak hiteleket fölvenni. Tehát egyik sem sikerült, a haverjaik miatt rásózták a PPP-konstrukciókat a magyar adófizetőkre, majd el is adósították ezt az országot. De erről már beszélünk.

Képviselő úr, csak válaszoljon majd arra, hogy az M6-os autópályának mikor lesz megtérülése, mert jelenleg csak vesztséget termel, eddig több mint 1300 milliárdot a magyar adófizetőknek. Ott semmiféle megtérülésről nem beszélünk, hanem mikor lesz egyáltalán nullában, és mikor fejeződik be a magyar adófizetőknek a veszteségtermelése. Erről majd nyugodtan beszéljen, ha majd ilyen nagy hangon próbál minket számonkérni mindenféle egyéb ügyben.

Én is óvatosságra inteném önöket államtitkár úrral hasonlóan a kínai árukkal kapcsolatban, hiszen azt látjuk, hogy jelenleg Kínából érkezik a segítség. A segítségnek nincs ideológiája, ezt hozzá szeretném tenni. Bárkitől, akitől kapunk segítséget, azt meg fogjuk köszönni tisztelegéssel, ahogy annak rendje és módja szerint kell. A mai nap fog érkezni több mint 140 lélegeztetőgép Magyarországra és több millió maszk, csak a mai nap, és ez egy napi szállítmány. Ezek mind Kínából érkeznek a légi hídon. Természetesen, frakcióvezető úr, most nem hajón érkeznek ezek az eszközök. Egyébként nyilvánvalóan az majd a költséghatékony megoldás hosszú távú áru fuvarozásban, de most az idő, minden perc számít a védekezésben, és hála istennek, ott sem tartunk, ahol Belgium,

hogy a meglévő készleteiket elégették egy raktárban, hogy fölszabadítsák a helyet a bevándorlók elhelyezésére még 2017-ben vagy '16-ban. Itt se tartunk.

De én azt gondolom, hogy most óvatosabbnak kellene lennünk ezekkel a kritikákkal, hiszen az egyik ígéretes gyógyszerből 400 ezer darabot tudtunk vásárolni Kínából, és Kína csak négy országnak volt hajlandó ezt eladni. Nyilvánvalóan ez azért is van, mert befejeződött az igazodás és a „merjünk kicsik lenni” külpolitikája, amit a gyurcsányista időkben láthatunk itt az országban, és a kölcsönös tiszteleten alapuló külpolitika, de a kettős mércét elutasító külpolitika váltotta ezt föl. Azt gondolom, hogy, mint mondtam, a segítségnek nincs ideológiája, ezért meg kell köszönnünk, bárhonnán érkezik is, és jelenleg azt látjuk, hogy keletről érkezik ez a segítség. Úgyhogy én is kérem önöket, hogy ebben a helyzetben, ha már önök minden felszólalásukban a járványhelyzetre utaltak, akkor ebben a járványhelyzetben ne kezdjék el folyamatosan a kínai segítséget és a kínai árukat mindenféle szidalmazó szavak alá vetni.

Természetesen abban egyetértünk sokakkal itt a Házban, hogy a rövidebb ellátási láncok fontosak, hogy a lokális termelés, a helyi termékek fogyasztása fontos. Azt gondolom, hogy a kormány az elmúlt 8-10 évben elég sokat lépett előre ezen a területen, de nyilvánvalóan itt még rengeteg feladat áll előttünk. A kisvállalkozások támogatása, az őstermelők támogatása, a különböző szektorokban lévő adómentesség, járulékmérséklet, fiatal vállalkozók támogatása mindmind ezt a célt szolgálja, de ebben a mostani világban ezeket a hosszabb ellátási láncokat nem tudja ez kiváltani, maximum csökkenteni. Nem lehet az, önök itt olyan vágyálmokat kergetnek, hogy holnaptól kezdve kezdjünk el kizárólag Magyarország területéről termékeket vásárolni, és ezzel oldjuk meg a hazai ellátási láncot. Ez nem lehetséges. Természetesen minél nagyobb arányban kell a hazai termékeket és a hazai ellátást bevonni az itthoni kereskedelemben, az itthoni ellátásban, de nem váltja ki a globális ellátási láncot.

Azt látjuk, hogy van Magyarországnak egy földrajzi helyzete. Nevezhetjük ezt bárhogy, azt gondolom, hogy azért ez a földrajzi helyzet itt, a Kárpát-medencében az elmúlt ezer év történelmében sokszor nehézségeket okozott számunkra, hiszen különböző hódító hadseregek, háborúk útjába került Magyarország azzal, hogy a Kárpát-medencében ilyen földrajzi elhelyezkedése van itt, Európában. Eddig sokszor hátrányunkra vált ez az elhelyezkedés. Akkor most fordítuk az előnyünkre!

Most, a mostani járványhelyzetben, amikor minden ország lezárta a határait, most is azt látjuk, hogy folyamatosan kopogtatnak a külügyminiszter ajtaján - virtuálisan, telefonon, videokonferencián -, hogy különböző országokba engedjünk át humanitárius folyosón állampolgárokat, mert rajtunk keresztül vezet az út. Most végre egyszer kovácsoljunk előnyt abból, hogy rajtunk keresztül vezet az út szerte Európán keresztül, hogy a kínai áruk és más távol-keleti áruk rajtunk keresztül tudnak áramolni Európába.

Nem arról szól ez a beruházás, hogy itt most Magyarország ellátását biztosítsuk, és majd a görög kikötőkből Magyarországra érkeznek az áruk, és itt is maradnak, és majd a magyarok fölvásárolják. Nem! Itt arról van szó, hogy egy európai ellátóközpont szeretnénk lenni, hogy rajtunk keresztül érkezzen meg az Európai Unióba ez az áru, rajtunk keresztül terjedjen szét az Európai Unióba az áru, szerte Európába az áru. Itt arról van szó, hogy használjuk ki azt a földrajzi adottságunkat, és fordítsuk az előnyünkre azt a földrajzi adottságunkat, ami itt, a Kárpát-medencében található.

Olvassák el, tisztelt képviselőtársaim, a két vagy három évvel ezelőtti európai számvevőszéki hatalmas jelentést, amely a vasúti árufuvarozásról szól itt Európában. Szomorúan állapítja meg az Európai Számvevőszék is, hogy nem nőtt az aránya az elmúlt években, a közúti árufuvarozást nem váltotta ki elegendő mértékben a vasúti árufuvarozás. A legfőbb megállapítása az Európai Számvevőszéknek az volt, hogy azért, mert a vasúti árufuvarozás lassú a közútihoz képest, hogy gyorsvasutak kelljenek, hogy gyors teherszerelvények és gyors sínek kelljenek, akkor tudja kiváltani a közúti árufuvarozást. És akkor lesz zöld ez a projekt, tisztelt Keresztes frakcióvezető úr, hogy ha meg tudja haladni a kamionok átlagsebességét a vasút átlagsebessége. Csak akkor lesz versenyképes, és akkor tudja ezt majd kiváltani. Ezt állapította meg az Európai Számvevőszék is 2017-ben, hogy olyan beruházásokat kell létrehozni, amelyek a teherfuvarozás vasúti ágán növelik a sebességet, hogy ezáltal felvegye a versenyt a közúti, kamionok által, teherautók által végzett árufuvarozásban. Szerintem ez kifejezetten nagyon fontos.

Nézzünk egypár adatot arról, hogy 2010-ben hogy nézett ki a magyar vasút, hiszen itt azért elég szomorú adatokat találunk. Itt önök a szemünkre vetették, hogy milyen vasútvonalakat kellene még felújítani. Természetesen van előttünk még sok munka, sosem tagadtuk, hogy vannak olyan vasútvonalak Magyarországon, amelyeket még fel kellene újítani, és különböző modernizációs beruházásokat kellene végrehajtani.

(12.50)

De azért nézzük meg, hogy 2010-ben a magyar közlekedési közszolgáltatásban szolgáló vasúti járműpark jelentősen elöregedett, átlagban 35-40 éves vasúti kocsikkal rendelkezett, valamint az akkor már Európában elterjedt rugalmasabb felhasznátságú motorvonatok nagyon alacsony darabszámban szerepeltek a flottában, Budapest elővárosi vasúti közlekedését korszerűtlen, akadálymentességet és klímaberendezést nélkülöző szerelvények látták el. 2009 decemberében 27 vasútvonalon teljesen, egy vonalon pedig részlegesen megszűnt a személyszállítás, majd ennek tetejébe 2010 februárjában egy durva tarifaemelés történt a helyközi szegmensben. Erről beszélt Keresztes frakcióvezető úr, hogy ez volt a vasúttrombolás időszak 2009 és 2010 között.

Nézzük meg azt, hogy 2010-re a 7712 kilométer hosszú magyarországi vasúthálózat állapota folyamatosan romlott, a 2007-ben elkezdődött EU-s költségvetési ciklus támogatásainak lehívása nagyon lassan haladt. A Budapest és Belgrád közötti vasútvonal magyarországi szakaszát - erről Bányai képviselőtársam már beszélt - a '70-es években korszerűsítették utoljára, a két főváros közötti 350 kilométeres távon a menetidő közel nyolc óra volt 2010-ben, a vasúti pályahálózat működtetési költségei meghaladták a forrásokat, emiatt 2010-re a MÁV-csoport adósságállománya 300 milliárd forinttra nőtt.

Önök itt most dobálóznak számokkal, megegyezhetünk ebben a körülbelül 800 milliárd forintos költségben, amiről itt beszélgettünk. Ennek közel a fele, 300 milliárd volt csak a MÁV adóssága 2010-re, önök annyira szétverték ezt az ipart és a vasúttrombolás időszakát. Ez csak pár szám, amivel 2010-ben szembeülni kellett, de én azt gondolom, hogy ki kell használnunk Magyarország földrajzi helyzetét.

Stummer János vádaskodására csak annyit szeretnék mondani, hogy megértem, hogy önök feszültek, megértem, hogy önök idegesek, önök elmulasztották azt a lehetőséget, hogy szavazatukkal részt vegyenek a koronavírus elleni védekezésben, önök elmulasztották azt a lehetőséget, hogy gombot nyomjanak a magyar emberek egészségének védelmében, ezért most feszültek, ezért most vádaskodnak. Tegyük most félre, mi is szívesen leplet borítunk rá, és működünk együtt, kezdjük el végre értelmes vitát, és az önök vádaskodásait természetesen kénytelenek vagyunk visszautasítani.

Olvassák el a törvényt, és gondolkodjanak egy kicsit abban a szegmensben is, hogy itt nem a következő egy évről van szó, nem a következő két évről van szó, a következő 10-20 évről van szó, hogy Magyarország a földrajzi helyzetét kihasználva egy ellátási láncban egy központ, egy elosztó láncolat lehessen. Ehhez nyilvánvalóan nélkülözhetetlen ez a beruházás. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Volner János képviselő úr következik, független. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen állás szerint '22-ben már a civil életben, az üzleti szférában fogom folytatni, nem köt a pártfegyelem, nem köt a frakciófegyelem, jobboldali, nemzeti hovatartozását felvállaló és a nemzeti érdekeket mindig radikálisan képviselő képviselőként tudom elmondani a véleményemet.

Először is, politikai hibának tartom a kormány részéről pont most behozni ide ezt a javaslatot. Kína témája jelenleg vörös posztó a politikában, és ezzel nemcsak a kínai pártállam színére utalok, hölgyeim és uraim, hanem arra is, hogy teljesen máshogy állnak hozzá a nyugati erős államok vezetői jelenleg Kínához és annak világhatalmi szerepéhez, mint ahogy egyébként a magyar kormány teszi.

Értem, amikor arról beszél államtitkár úr, arról beszélnek a képviselők, hogy Kína segítséget nyújt Magyarországnak, jelenleg ezért legyünk neki hálásak. Megjegyzem, ez a segítség pénzért érkezik, jelentős felárral, és a kínaiak semmit nem adnak ingyen. Ennek is megvan az ára, lehet, hogy éppen ezzel a vasútszerződéssel és sok egyébvel fizetjük meg ennek az árát. Hadd vonjak egy párhuzamot, hölgyeim és uraim, a mostani vasúti beruházás is egy korábban tervezett, egyelőre legalábbis elmaradt vasúti beruházás között!

Talán még néhány olyan ember, aki foglalkozik közlekedéspolitikával vagy tágabban gazdaságpolitikával, emlékszik a Vo-ás vasúti körgyűrűnek a felvetődő ötletére. Arra a régi tervre, amivel kacérkodott a magyar politika, különösen a 2010 utáni Orbán-kormány, akkor, amikor felvetődött az, hogy Budapestet a kelet-nyugati irányú forgalommal délről el kellene kerülni, mert, idézem a hivatalos indoklást, gyakorlatilag ugyanaz a süketelés ment, már elnézést a kifejezésért, mint ami most folyik: „Budapesten a Ferencvárosi teherpályaudvarnak az átengedő kapacitása kevés a vasúti áruforgalomhoz”. Hát, én döbbenetben álltam, amikor olvastam ezeket a szakmainak nevezett anyagokat, a rendszerváltás előtti időszakban ugyanis több mint százmillió tonna volt a vasúti áruforgalom, akkor érdekes módon ezt át lehetett engedni Budapesten, később pedig egy minden szempontból elfogadhatatlan indoklással megpróbálták megmagyarázni, hogy miért van szükség a Vo-ás vasúti körgyűrűre. És most kísértetiesen ugyanazt a kört futjuk, csak most már a Vo-ás vasúti körgyűrűről lettetek, most a kínaiak számára szeretnénk építeni egy új vasutat rengeteg pénzért.

Hadd ajánljak a fideszes, elsősorban a kormánypárti képviselők részére egy új nézőpontot! Nem az történik-e ezzel a vasúti építkezéssel, mint ami egyébként a többi vasúti és autópálya-építéssel történt Magyarországon? Kicsit hasonló ugyanis, hölgyeim és uraim, jelenleg periférián lévő országgként a helyzetünk, mint amilyen például az angolok által gyarmatosított Indiáé volt. Amikor az angolok elkezdtek utakat építeni Indiában, akkor nem az az emberbaráti sajnálat vezette őket, hogy szegény indiaiak ne járjanak sárban, hanem az vezette őket, hogy hogyan lehet a gyarmaton létrehozni azt az infrastruktúrát, ami a gyarmat kizsákmányolásához kifejezetten az angol érdekek szempontjából mindenképpen szükséges. És most ugyanaz történik Magyarországon is. Ezt a vasútvonalat, ami vasúti teherfuvarozásra szolgál, nem a magyar emberekért építjük, nem a magyar vállalkozásoknak fognak majd az árutonnái ezen a vasúti vonalon útra kelní Nyugat-Európa felé. Ellenkezőleg, megint ott tartunk, mint ami egyébként történik az európai uniós támogatásokkal, hogy gyakorlatilag az itt megtelepedett külföldi cégek részére építünk európai uniós pénzből infrastruktúrát azért, hogy az ő üzleti érdekeiket tudjuk képviselni.

Itt azért ajánlom képviselőtársaim figyelmébe azt, hogy amikor Öttinger úr, az Unió költségvetési

biztosa arról beszélt, hogy Németország ennek a rendszernek nem nettó befizetője, hanem nettó haszonélvezője, akkor bizony igaza volt. Itt pedig egyenesen arról van szó ennél a törvényjavaslatnál, hogy nem is európai uniós pénzből építünk a kínaiaknak vasúti struktúrát Magyarország területén, hanem egyenesen hitelt veszünk fel tőlük azért, hogy sikerüljön megépíteni ezt a vasúti struktúrát, amit garantáltan nem magyar vállalkozások fognak felhasználni a saját érdekekben.

Egyébként azért itt ajánlom figyelmébe képviselőtársaimnak a lakossági fórumaik tapasztalatát. Amikor én például megkérdeztem a lakossági fórumokon az ott megjelent embereket - nemegyszer olyan embereket is meghívtam, akik egy adott területnek értelmiségi képviselői, és az adott helyszínen laknak -, megkérdeztem mindig azt, hogy ha esetleg úgy gondolják, hogy ezek a vasúti beruházások megtérülők, és ezt a magyar vállalkozások fogják felhasználni, ezeket a vasúti kapacitásokat, akkor kezdjék el sorolni azokat a magyar nagyvállalatokat, ipari vállalatokat, amelyek majd megtöltik ezeket a vasúti szerelvényeket áruval. Természetesen döbbenet csönd volt a válasz.

Ugye, fontos látni azt, hogy minek alapján ítéljük meg, hogy drága vagy olcsó az elénk kerülő törvényjavaslatban szereplő vasúti beruházás. Kétségtelen tény, hogy az egy jogos érv, amit államtitkár úr említett, dupla sín párról van szó, drágító tényező. Zárójelben mondom egyébként, hogy én beszéltem olyan emberekkel, akik vasútépítésben hosszabb ideje dolgoznak, elmondták, hogy az alföldi homokon nem lehet csak úgy egyszerűen vasutat építeni, mert a talaj teherhordó rétegéig le kell menni, és ott cölöpös technikával meg kell oldani azt, hogy átvállalhassa a talaj azt a rendkívüli terhelést is. Gyakorlatilag ez meg tudja drágítani kétségtelenül a beruházást. Azonban nagyon fontos azt látni, hogy mindenki drágának mondta ezt a vasúti beruházást.

Kérdés még itt ennek a nyomvonalnak a felvetődése. Hölgyeim és uraim, egy olyan nyomvonal, ami Magyarország összes ipari körzetét gondosan elkerüli, számomra egyenesen döbbenetes. Tehát én ajánlok valamit képviselőtársaim figyelmébe, még egyszer mondom, hosszabb ideje foglalkozom gazdaságpolitikával, ezen belül is közlekedéspolitikával: Magyarország legnagyobb vasúti áru fuvarozó cége a Rail Cargo Hungaria, aminek egyébként rendkívül profi menedzsmentje van.

(13.00)

Képviselőtársaim figyelmébe ajánlom, hogy Kovács Imre, a társaság korábbi vezérigazgatója jelenleg az osztrák cég igazgatótanácsában ül, és döbbenettel látjuk, hogy magyarként gyakorlatilag egy nemzetközi nagyvállalatot vezet Ausztriában. Azért erre elég kevés menedzser volt képes, valljuk meg őszintén. Amikor arra gondolunk, hogy milyen szerepe van a Rail

Cargónak Magyarország vasúti teherfuvarozásában, és ki a legnagyobb megrendelője, akkor megint csak döbbenettel kell néznünk, hogy ez a tervezett vasútvonal pont Magyarország legnagyobb vasúti teher szállítási megrendelőjét, a Dunaferrrt kerüli el. Ugyanis, hölgyeim és uraim, a Rail Cargo által a szak-sajtóban közzétett információk alapján a Dunaferrrhez szorososan ötszáz ember foglalkoztatása kapcsolódik, részint a MÁV-TRAKCIÓ, a záhonyi vasúti átrakó, részint a Rail Cargo Hungaria révén ötszáz ember foglalkoztatását oldja meg jelenleg. S ahelyett, hogy ezt az ipari körzetet elérnénk ezzel a vasútvonallal, természetesen gondosan elkerüljük Magyarország legnagyobb ipari szállítóját és megrendelőjét.

Nagyon fontos látni azt, hogy ami Európában történik, az mennyire álságos. Míg az Európai Unió vezetői folyamatosan arról beszélnek, hogy különböző erkölcsi, politikai, alapvetően liberális megfontolások alapján milyen véleményt kell mondanunk Kínáról, és hogyan kell a kínai pártállamra gondolnunk, aközben Európa különböző államai mindig megkötik a maguk kis bizniszt hol Kínával, hol Oroszországgal, és egyszerűen elkezdnek velük üzletelni. Ilyen volt az orosz elleni embargós politika, amikor Oroszországot - amely inkább közeledett volna Európához, mint távolodott volna - az embargós politikával gyakorlatilag mi magunk taszítottuk el magunktól, mi, európaiak, mi, az Európai Unió polgárai, és tettük meg azt az örültséget, hogy gyakorlatilag átengedtük az orosz piacot azoknak az amerikai cégeknek, amelyek a mar-kukba röhögve bevonultak az orosz piacra, és elfoglalták ott a korábbi helyünket. Itt most gyakorlatilag ugyanez történik pepitában ezzel a kínai beruházással. Ismét csak gondoskodunk arról, hogy piacot veszítsünk, de ezúttal Európán belül, a saját kontinen-szünkön belül fogunk piacot veszíteni Kína nagyarányú térnyerése következtében.

Fontos látni azt, hogy lehet egy kis országnak külön alkuja, mint ahogy a németeknek volt az oroszokkal egy külön alkuja az Északi Áramlat 1 és 2 gázvezeték megépítése. Rendkívül jól jött ez a biznisz a német cégeknek és a német gazdaságnak, miközben Európa vezető politikusai arról papolnak, hogy az oroszokkal mennyire nagy távolságot kellene tartanunk. Lehet egy külön alku, lehet egy külön alku része az, hogy most a kínaiak előbb szállítanak ide egészségügyi berendezést jó pénzért, mint mondjuk, egy másik országba.

Lehetnek ilyen megfontolások ebben a javaslatban, de egészében véve elmondható az, hogy tágabb értelemben a nyugati világ, szűkebb értelemben az Európai Unió, még szűkebb értelemben hazánk számára Kína gazdasági előretörése, a világpolitikában elfoglalt szerepe, geopolitikai helyzetének felértékelődése nekünk káros, nem jó, ez ellen alapvetően tenni kellene.

Nagyon fontos látni azt, amikor ennek a vasúti vonalnak a távolabbi jövőjét megvizsgáljuk: amikor képviselőtársaim azt mondják, s én értem és látom ebben a logikát, hogy gondoskodnunk kell arról, hogy

Magyarország ennek a nagy mennyiségű kínai árufor-galomnak, éves szinten 10 millió konténernek az el-osztója, logisztikai központja legyen, gondoskodjunk arról, hogy ez itt történjen meg. Hölgyeim és uraim, mondok egy rossz hírt. Hogy vadászhasonlással éljek, amikor Kína büszke szarvasként megjelenik és lépdel a friss havon, akkor a hullajtója körül mintegy vere-bekként tülekednek az európai államok, és várják a számukra lepottyanó falatokat. Itt most gyakorlatilag pontosan ez történik. Ebben az esetben Kína kegyeit keresi az összes európai állam. Ugyanez a gondolat vezérli - higgyék el, ugyanaz a gondolat, amit Nacsa képviselőtársam megfogalmazott - a szlovákokat, a szerbeket, a lengyeleket. Kínával mindenki jóban akar lenni, és ez a sok-sok külön alku egyébként odatesz rendszeren az európaiságunknak. Ennek lett az a globa-lizált világ a vége, aminek most, pont a koronavírú-sjárvány idején látjuk a negatív következményeit.

Azt javaslom képviselőtársaimnak meggondo-lásra, hogy ha megvalósul ez a javaslat - vélhetően át fogja nyomni a kormánytöbbség, de én ezt természetesen nem fogom támogatni, mert a szakmai meggyő-ződésemmel teljesen ellentétben áll ez az előttünk lévő javaslat -, ha mégis át lesz nyomva ez a javaslat, akkor legalább nézzük meg, hogy mi az, amit tényleg megtehetünk annak érdekében, hogy valamilyen hasznot húzzunk ebből a beruházásból. Mit tehetünk annak érdekében, hogy ez meg tudjon valósulni? Ha már egyszer például a magyar kormánynak volt olyan törekvése, hogy beszálljon a Rail Cargo magyaror-szági cégébe, a Rail Cargo Hungariába, és elfoglaljon itt egy bizonyos pozíciót - erre egyébként egy appor-tal került volna sor a kormány tervei szerint, mozdo-nyokat apportált volna a MÁV-TRAKCIÓ révén a ma-gyar állam ebbe a vasúti társaságba, és ilyen módon jutott volna üzletrészhez -, az is egy logikus feltétele-zés, hogy régióosan kezdjünk el egy legalább részben állami tulajdonú céggel ezen a vasútvonalon szállí-tani. Egyelőre még kérdés persze, hogy mit, hiszen Kelet-Európán belül az észak-déli irányú vasúti teher-forgalom igencsak szerénynek mondható a kelet-nyu-gati irányú vasúti teherforgalomhoz képest. De akkor azt kellett volna tenni, hogy ha ilyen tervek egyáltalán léteznek, hogy hozzácsapják ehhez a törvényjavaslat-hoz, és legalább azok a szakpolitikusok, akik nem vag-dalkozni és nem politikai sárdobálást szeretnének folytatni, lássák az erre vonatkozó megtérülési számí-tásokat. Tudjunk azokról a külön megállapodásokról, különalkukról, amelyek ennek a vasúti vonalnak a jö-vedelmezőségét, megtérülését alá tudják támasztani. De erről egyelőre gyakorlatilag semmit nem tudunk.

S még egyszer mondom, képviselőtársaim, kísé-retiesen hasonló az érzésem, mint volt a VO-s vasúti körgyűrű megépítésével kapcsolatban, amikor az ég-világon semmi nem indokolta egy új, jelentős összegű vasúti beruházás tervét. Most ugyanítt tartunk, Ma-gyarország számára én nem látom ebben a fantáziát, rendkívül sokba kerül, és rendkívül homályos ennek az egész beruházásnak a megtérülése. Köszönöm szé- pen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, LMP!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Igazából nem kívánok visszaélni a Ház türelmével, de muszáj még néhány kérdést feltennem, mert bár államtitkár úr már két körben is válaszolt a megfogalmazott kérdésekre, de nem mindenre tért ki.

Először is arra szeretnék ismét rákérdezni, hogy láthatunk-e egy törekvést egy másik szállítási, egy alternatív szállítási útvonalra, egy alternatív tengeri szállítási útvonalra, amely az észak-olaszországi Trieszt kikötőjét célozza. Ismét emlékeztetnék arra, hogy Szi-jártó miniszter úr volt az, aki elmondta, hogy ha ott megvalósul egy logisztikai központ, magyar tulajdonú kikötő, akkor az minden magyar és magyarországi cég valamennyi szállítási igényét ki fogja elégíteni. Pontosan tudjuk, hogy nem igazak azok a leegyszerűsítések, hogy más kapacitású hajókat tud fogadni, mert a trieszti kikötő minden kapacitású hajót képes fogadni. S az is látszik a kínai törekvésből, hogy milyen beruházásokat hajtanak végre a trieszti kikötőben. Arra szeretném kérni államtitkár urat vagy kormánypárti képviselőtársaimat, hogy reflektáljanak arra, hogy ezt hogy látják.

Ez visszacsatol ahhoz a kérdéshez, hogy milyen garanciák vannak a tekintetben, hogy most a kínai üzleti érdekekre hivatkozva titkosítani akarják a legfontosabb dokumentumokat. De ha a magyar adófizetők pénzéből egy ilyen drága beruházást végrehajtanak, akkor az nem kínai üzleti érdek, hogy lássuk, a kínaiak vállalnak-e bármiféle garanciát. Ismét képviselő úrra nézek, aki már látott bizonyos dokumentumokat, amiket mi nem láthattunk még: látott-e ilyen elköteleződést? Van-e olyan szerződési kitétel, hogy a kínaiak garanciát vállalnak arra, hogy ez a vasútvonal, ha megépül, ki lesz használva?

Folytatnám a kérdéseket. Azt is megfogalmazták a közlekedéspolitikai szakemberek, hogy ebben a helyzetben a pireuszi kikötő Budapest irányából túl nagy távolság, egyszerűen nem lesz értelmezhető ilyen nagy távolságba a szállítás, pontosan azért, mert itt van az alternatív útvonal az Adrián. Noha lényegesen több időbe telik oda fölhajózni, ugyanakkor sokkal olcsóbb lesz, egy átrakodást megspórolnak, és a tengeri út kihasználásával sokkal olcsóbb lesz, és ott már kiépített vasúti infrastruktúra van Trieszt irányából Közép- és Nyugat-Európa felé. Arra is szeretnék konkrét garanciát látni, hogy milyen szakmai megfontolások, bizonyos általuk eltitkolt és most titkosításra kerülő megalapozó dokumentumokban, megvalósíthatósági tanulmányokban pontosan milyen számítások, milyen dokumentumok, milyen garanciák vannak, hogy ez szakmailag egyáltalán releváns.

A következő kérdésem: mi most egy ezermilliárd forintos beruházás kapcsán arról beszélünk, hogy a Budapest-Belgrád vasútvonal hazai szakaszának a felújítása történhet meg. A kérdés az, hogy ha meg is valósul a Budapest és Belgrád közötti szakasz, akkor is

még, ha Pireuszig tekintjük ezt a szállítási útvonalat, ennek csak egy töredéke kerül felújításra, ezért önmagában még nem lesz alkalmas arra, hogy ezt a szállítási igényt végrehajtsa.

(13.10)

Erre is szeretném látni a megalapozó titkos, most titkosítandó megalapozó dokumentumokban a garanciákat, hogy pontosan milyen időtartammal, mivel számolnak, hogy hogyan fog ez a teljes szakasz kiépülni, és a megvalósítást hogyan fogja a többi, egyébként a vitában korábban már említett ország végrehajtani.

Nagyon-nagyon szeretném látni a részletes költségvetését annak, amit az államtitkár úr néhány szóval elintézett, hogy azért, mert itt kétvágányú szakaszról, kétvágányú szakasz felújításáról, illetve bővítéséről van szó, szeretném látni a pontos költségvetéseket a tekintetben, hogy valóban - ugye, itt megfogalmazódott már a kérdés - mi kerül itt több mint 5 milliárd forintba egy kilométer beruházás tekintetében.

A következő - ezt Nacsa képviselő úr is pedzegette -, hogy milyen nagyszerű lehetőség az, hogy ez a keleti irányú szállítás rajtunk keresztül valósul meg. Na, erre is szeretném látni a pontos számításokat, hogy miért, tehát pontosan milyen formában fog Magyarország részesedni ebből, és ezekre mik a garanciák. Volner képviselő úr említette, hogy mindenki szeretne ebből részesedni, de hogyha a magyar adófizetőkkel akarnak ezermilliárdot kifizettetni azért, hogy ez megvalósuljon, ez az alapvetően a kínaiak érdekét szolgáló és persze Mészáros Lőrinc cégeinek érdekét szolgáló beruházás, mik a garanciák, hogy ha egyáltalán meg is történik ez a szállítás, abból bármilyen módon - azon kívül, hogy átrobognak Magyarországon ezek a vonatok, szerelvények - Magyarországnak haszna lesz, és pontosan miért. Tehát ezeket a garanciákat szeretnénk látni.

Körülbelül ilyen elemeket kéne tartalmaznia egy megvalósíthatósági tanulmánynak, amelyet nem titkosítani kellene, hanem nyilvánosságra kellene hozni, ezt egy értelmes szakmai és társadalmi vitára kéne bocsátani, és utána lehetne egyáltalán érdemben az Országgyűlés előtt ilyen kérdéssről vitatkozni. Ehhez képest önök titkosították ezeket a dokumentumokat, ezek szerint néhány kormánypárti képviselő hozzájuthatott, de az biztos, hogy a ma megvitatott törvényjavaslat elfogadása után erre már nem lesz lehetőség.

Az államtitkár úr visszautalt rá, hogy én válaszoltam Rétvári államtitkár úrnak. Én Rétvári államtitkár úrral viszonylag sok vitát folytatok, ebben a vitában már nem volt lehetőségem szövegválaszra, hogy Magyarország zöldpártja vasútteljes lenne. Én azt, hogy ön ezt megismételte, nem tartom önhöz méltónak, én azt gondolom, sőt a vita színvonalához sem tartom méltónak, hogy ezt így leegyszerűsítette. Én nagyon részletesen elmondtam a vezérszónoki felszólalásomban, hogy nagyon örülnénk, hogyha ezt az ezermilliárd forintot a rendkívül rossz állapotban lévő és

amúgy kihasznált és fontos magyar vasúti infrastruktúra felújítására fordítanak. És hogy milyen lehetőségek lennének ebben? Én említettem már a Pécs és Budapest közötti menetidőt, ez három és fél óra, a rendszerváltás előtt ez két óra ötven perc volt körülbelül. A TGV-t megemlégették itt kollégák; hogyha itt egy ilyen infrastruktúra megvalósulna, mint a TGV, akkor nem körülbelül három és fél óra lenne, hanem ötven perc lenne, mondjuk, Pécsről Budapestre eljutni.

Mikor lesz forrás arra, hogy ilyen jellegű fejlesztéseket a hazai vasúti hálózaton végrehajtsanak, ami valóban a magyar emberek utazási igényeit szolgálja, és a szállítás tekintetében meg a magyar nemzet érdekeit szolgálja? Milyen forrásból fogják a végtelenül leromlott állapotú magyar, hazai infrastruktúrát, vasúti infrastruktúrát felújítani? Önök joggal, nagyon erőteljesen és joggal kritizálták a balliberális kormányokat, Kóka miniszter urat s többi, a tekintetben, hogy vasúttromboló politikát folytattak. Önök tíz év alatt hány, korábban, a balliberális kormányok által bezárt szárnyvonalat indítottak újra, vagy hány ilyen indítottak újra a közlekedést vagy a szállítást? Hány ilyen szárnyvonalat újítottak fel? És ha most önök ezermilliárd forintot fognak erre elkölteni, akkor pontosan milyen ütemezéssel és milyen forrásból lesz lehetőség arra, hogy - ismétlem - a rendkívül rossz állapotú hazai vasúti infrastruktúrát felújítsák, és ezzel végre lehetőséget adjanak arra, hogy a vidék felzárkózzon, hogy a vidéken jellemző és látható, döbbenetes mértékű kényszerű elvándorlás csökkenjen? Tehát, ismétlem, nem vagyunk vasútellenesek, mi a kínai érdekeket kiszolgáló és a Mészáros Lőrinc cégeinek érdekeit kiszolgáló, a kihasználtság és a megtérülés garanciájával nem rendelkező fejlesztést tartjuk a nemzeti érdekekkel ellentétesnek.

És akkor, ugye, beruházások. Azzal egyetérttek, hogy szükség van beruházásokra, és nem az a feladat, hogy leállítsuk a beruházásokat, na de értelmetlen beruházásokat nem lehet fenntartani. Ez gyakorlatilag egyszeri építés, egyszeri munkalehetőség, és utána ott áll, ne adj' isten, még fenntartási költségekkel megnöveli a költségeket. Hát, olyan beruházásokat kéne támogatni, amelyeknek utána van értelme, például egyébként olyan vasúti felújításokat, amelyek utána növelik vagy javítják a belföldi vagy akár a külföldi közlekedési lehetőségeket, aminek valóban van értelme, ami kihasznált, akár az elővárosi közlekedés fejlesztése, aminek most is óriási a túlterheltsége, és valóban szükséges lenne ilyen beruházásokat végrehajtani.

Tehát nem beruházás-, nem fejlesztésellenesek vagyunk, hanem az értelmetlen, megmagyarázhatatlan és indokolhatatlan beruházások ellen vagyunk, és azért mondom azt, hogy ez a nemzeti érdekeinkkel ellentétes. És nagyon-nagyon szeretném tudni - remélem, hogy az államtitkár úr erre választ fog adni -, hogy pontosan milyen megalapozó dokumentumok, milyen megvalósíthatósági tanulmány készült, az mire terjedt ki, és hogyan történhetett meg az, hogy

azt néhány kormánypárti képviselő megkapta, az ellenzéki képviselők pedig nem kapták meg, és milyen alapon, milyen megfontolásból kívánják ezeket most titkosítani? Köszönöm. (*Taps az LMP és a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bányai Gábor képviselő úr, Fidesz!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Az ön intelmeit komolyan véve engedje meg, hogy egy Petőfi-verset idézzek (*Z. Kárpát Dániel: Halljuk!*), az idézet a Vasuton című versből származik, és így szól egy részlete: „Száz vasutat, ezeret! / Csináljatok, csináljatok! / Hadd fussák be a világot, / Mint a testet az erek.”

Tisztelt képviselőtársaim nem velem, velünk, hanem Petőfi Sándorral vitatkozunk (*Z. Kárpát Dániel: Melyik versben van ez?! Óda a kínaiakhoz?!*), hogyha ezt ki akarnánk sarkítani, tehát hogyha... (*Z. Kárpát Dániel: Engem meggyőztél, Gábor, kész! - Derűtség az ellenzék soraiban.*) De ettől vannak azért meggyőzőbb érveim is, igen tisztelt Z. Kárpát képviselő úr (*Z. Kárpát Dániel: Nem, ez volt a legjobb!*), nyugodjon meg!

A lényeg: a vita során - és nem ez az utolsó hozzászólás, mert az, ugye, az államtitkár urat illeti - rengeteg ellenérvet hallottunk, de mindegyik egyre mutatott rá, hogy isten ments, hogy vasutat fejlesszünk, mert ez a kínaiak érdeke, nekünk ebben semmi jó nincs, és hogy ezzel gyakorlatilag tönkretesszük a jövőnket. Na, nézzük akkor sorjában!

Ander képviselő úr volt az első hozzászóló ehhez a vitához az én első hozzászólásom után, és ő ott 2400 éves megtérülésről beszélt. Én mondtam egy kétpercesben nem olyan régen, hogy az ellenzéki megtérülésszámítás úgy működik, hogy az összköltséget elosztják a diákjegyek árával, így - tény és való - soha az életben nem érdemes megépíteni ezt a vasutat, de így nem lenne érdemes megépíteni az új pécsi vonalat sem, amit Keresztes képviselő úr annyira favorizál, és igaza van a saját részéről.

Gazdasági kárt okoz - ezt mondták többen is. A gazdasági kár hogy definiálható akkor, hogyha az Európába érkező kínai áru tömege közel 1 milliárd tonna, és ebből a pireuszi kikötő most már 90 millió tonna árut hoz Európába, és a következő évben 140 millió tonnáig akarják ezt bővíteni? És van még Koper, van még Trieszt, van még... - segítsenek ki! Koper mondtam... - tehát vannak még kikötők felfelé az Adrián, és mindegyikbe sok tíz millió tonna áru érkezik. De nem minden árut lehet elvinni egyazon folyosón keresztül, ezért vannak a hálózatok. Észak-Európában rengeteg kikötő fogadja a kínai árut. Még egyszer mondom: közel 1 milliárd tonna áru érkezik Kínából. De Európa is visz közel 1 milliárd tonna árut abba a térségbe, oda-vissza kapcsolatról beszélünk, nem csak ide érkezik kínai áru. Kína ügyesebben csinálta ezt a fajta politikáját, az expanzióját, mint Nyu-

gat-Európa vagy az Európai Közösség egésze vagy éppen Észak-Amerikában az Egyesült Államok, ez kétségtelen tény.

Kérdezték azt, hogy a költségnövekedés hogy áll. Kérem szépen, mondjuk, igaz, hogy én mezőgazdasági őstermelőként, de termelek ezt-azt, éppen benne vagyok egy beruházásban, és a tervezett 2016-os költségvetésem alapján most már 40 százalékkal szabadultak el az árak, és nem volt közbeszerzés, nem volt Mészáros Lőrinc, nem volt Tiborcz István az én üzletemben, én magam csinálom a fejlesztésemet, és elmentek az árak. Nagyon nehéz megtartani egy költségvetést ilyen áremelkedések mellett, mint amilyenek a gazdasági növekedés miatt voltak. Hisz egyre több igénye van a piacnak árura, annak az előállítási eszközeire, gépeire, infrastruktúrájára, és nem győzi az ipar kielégíteni, az építőipar nem győzi megépíteni, és mennek az árak fölfelé; persze, erre az elvándorlás is rátesz egy lapáttal, de mindenhol ezt látom Nyugat-Európától Kelet-Európáig, hogy az árak elszabadultak. És tény és való: a költségnövekedés nagyon rossz ebben az ügyben is, de itt van egy fix összeg, amit fel fog venni a magyar állam a kínai banktól, aminél többet nem tudunk hozzátenni Kínától ebből a hitelből, mert fix lesz, nem lesz további részlete, akkor csak saját erőből lehetne, ami elég furcsa lenne, hogyha behoznánk ide egy módosítást majd később, hogy a 15 százalékos önrészt meg kell emelni 25 százalékra.

Azt is kérdezték, hogy miért nem inkább a 153-as Kiskőrös-Kalocsa vonallal foglalkozunk. Hát, kérem, szépen, nyitva van, működik, a Glencore-nak, egy amerikai vállalkozásnak az olajfinomítója van Foktón, Kalocsa mellett, és használják, ők használják, de nem volt igény a személyszállítási részére. Kalocsán 15-17 ezer ember lakik, a térségben sincs sokkal több ember, nem használták. Egy végpont, vagy egy másik, a kiskőrösi állomásig vivő vasútról volt szó, egy várost szolgált ki, nem tudják ellátni utasokkal, ezért meg is szűnt a személyközlekedés, de működik az ipari, a teherszállítás.

Mondták, hogy akkor miért nem a bajai, félegyházi vonalat újítjuk fel. Hát, kérem szépen, ezeken a vonalakon jelenleg többségében személyszállítás folyik, jó állapotú a vasútvonal, a bajai vonalon 100-as sebességgel simán tudnak menni a vonatok, ez egy nagyon nagy sebességnek számít ma Magyarországon, nem beszélve a romániai és a szerbiai helyzetről.

(13.20)

Azt is mondták, hogy a ráhordó vonalakat újraindítottuk-e. Igen, több mint a felét elkezdttük, a 2006-7-es vasútrombolás utáni időszakból a vasutak felét helyreállítottuk. Egy nagy gond történt, hogy 4-5 évig nem működtek, gyakorlatilag szétrohadt a rengeteg vasútvonal, például az orosházi vonal is.

A terminálok megvalósulnak-e? Kérem szépen, ha önök abban bíznak, hogy az ország fejlődni fog, hogy a gazdaságunk erősödni fog, nem csúszunk le, akkor igenis, meg kell hogy valósuljon. Történelmi,

gazdasági kényszerűség lesz, hogy legyenek terminálok. Ahol lesz elosztóközpont, lesz munkahelyteremtés, 20, 50, 100, de ha üzem lesz, ki tudja, hány száz, hány ezer munkahely lesz; Varju képviselő úr ezt fölvetette. Kérem szépen, éppen ezért én abban bízom, talán önök is ebben bíznak, hogy az ország nem kerül rosszabb helyzetbe, mint ahol most van. Most a mélypontot hamarosan el kell hogy érjünk, ami a járvány miatt van, és ki fogunk ebből mászni, ebben én biztos vagyok, mert bennünk van akarat, és remélem, önök is ehhez tudják tenni a jóakarataikat, de a lényeg, hogy igenis, ahhoz, hogy ennek a hasznát learassuk, kellenek a terminálok.

Itt Szakács képviselő úr kisajátította a mondatomat, hogy én azt mondtam, hogy ez nem személyszállításra lesz fejlesztve, de nem azt mondtam, hogy nem lesz rajta személyszállítás! 560 milliárd nettó magyar forintot elkölteni arra, hogy én Kiskunhalasról fel tudjak jönni 65 perc alatt a Keleti-pályaudvarra, az marhaság, én magam kérném, hogy a kormány ezt felejtse el. Ugyanezt mondom Pécsre is, hogy ne költünk el azért, Keresztes képviselő úr miatt 300, 400, 500, 600 milliárdot, hogy lecsökkenjen a menetideje. Akkor van értelme, ha egy olyan gazdasági övezetet tudunk rávinni azokra a vonalakra, ami ki tudja termelni ennek a költségeit majd, ki tudja termelni a jövődelmét.

Tehát végeredményben lesz személyszállítás a Budapest-Belgrád vonalon. Sokkal többen fognak utazni rajta, ebben biztos vagyok, mert ilyen gyors közlekedési megoldás, miután ez 160-as vasútról szól, 200-ra van tervezve, de 200 nem lehet, mert nem lehet térbeli kereszteszódásokat létesíteni rajta, ahhoz föl kéne emelni egyébként. Nem tudom, tudja-e Keresztes képviselő úr, mennyibe kerül egy kilométer TGV. Nem a nagy, a leggyorsabb, hanem a kisebb sebességű. 20 milliárd forint/kilométer. Tehát örömmel venném, ha lesz egyszer a kormánynak annyi pénze, hogy építsünk TGV-t Pécsre vagy akár Kiskunhalasra is.

Miért nem a Cegléd-Kecskemét-Szeged vonal lett, a 100-as és a 140-es kijelölve? A ceglédi vonalon, nem tudom, tudják-e, három vonatsínpár van már rajta, már nincs hová fejleszteni még kettőt. Melyik várost bontsuk le a mentén? Melyiket? Már nincs hová fejleszteni. Kecskemétre még elférne egy új vonalpár, egy sínpár, de miután Cegléd az összekötőkapocs, az elosztóközpont, elég nehezen megoldható, és 60 kilométeres kerülő egyébként ehhez a vonalhoz képest. Nem beszélve arról, hogy Szeged és Szabadka között katasztrofális állapotok vannak, bár annak a projektnek az előkészítése folyik egy európai uniós korridor forrásából.

Itt elhangzott, hogy a RoLa-t annak idején hanyagoltuk. Nem elhanyagoltuk, nem volt rá igény. A RoLa-ra egyszerűen nem akart a magyar és a külföldi szállítmányozó rámenni, és ezért ezek megszűntek gyakorlatilag. Azt tudjuk, hogy egy kamion, útdíjat használva, mérettől függően, amikor Magyarországon átmegegy, 20-tól 40-50 ezer forintig terjedő útdíjat

fizet. Ehhez hasonlóan kell versenyképesnek lennie, ettől olcsóbbnak kell lennie egyébként a vasúti tengelyen történő szállításnak, mert különben nem versenyképes. Épp a távolság, ami Pireusztól idáig tart, ennek az előnyeit, versenyelőnyeiket hordozza magában.

Annak idején a Rail Cargót eladták az osztrák nemzeti vasúttársaságnak, emlékszik rá, képviselő úr, ott volt a kormányban 2008-ban: 102,5 milliárd forintért. Valószínűleg jó üzlet lehetett, ha ennyit adtak érte az osztrákok! Évente több mint 70 milliárd nettó forintot keresnek rajta. Nekünk nem kellett. Most van egy esélyünk arra, lejárnak a koncessziós jogai, hogy a magyar vasút, a Magyar Államvasutak, inkább így mondom, ezt az új vonalat fogja tudni használni Kelebiától Hegyeshalomig, és a többit is. Létre fog jönni egy magyar tulajdonú cargo, ami nem az osztrákoké lesz. Kovács Imre visszajöhet egyébként, örömmel vesszük, ha ilyen jó szakember, akkor miért ne jöhetne ide vissza, ezt irányítani. Magyarán, talán nekünk fog előbb-utóbb, az országnak ez a vasútvonal hasznot hozni. Még egyszer mondom, az a 30 millió tonna áru, amit eddig hozott a Rail Cargo, ennek mi is át tudjuk venni majd a szállítmányozását.

Kérdezhettük volna, ahogy itt elhangzott - Nacsa képviselő úr már elment -, az az évi 220 milliárd, amit veszítünk az önök autópályáin, az jobban hiányzik majd az útjaink felújításából, az M6-os, M60-as meg a többi PPP-s konstrukció. És a hitelekről is ne felejtjük el: nem mi vettünk fel ételre-italra a 20 milliárd eurós hitelt, gigahitelt 2008-ban az IMF-től és a Világbanktól.

2022-ben lesz az első komoly fejlesztési forrásle-hívása ennek a projektnek - ezt Szakács Lászlónak mondtam volna el -, akkor lesz az első komolyabb beruházás, mert addig a tervezésnek, engedélyezésnek kell haladnia.

Varju képviselő úr, igaza van abban, hogy a zajterhelés biztos meg fog nőni. Tény, ha naponta 10-20 vonatként fog le-föl menni ezen az észak-déli folyosón, de előírás, az általam ismert tervek alapján, hogy a vasúti töltéseket zajvédő falakkal, ha kell, alagutakkal fogják bélelni, felöltöztetni, hogy minél kisebb kárt okozzon a zaj okán az ott élőknek, mert nehéz lenne lebontani, mondjuk, egy városrészt, azért, hogy most akarunk építeni, de több helyen egyébként vonalmozósítás is szerepel a tervekben.

Tehát 140 millió tonna áru érkezik ma Pireuszba, és ez a BuBe-törvény, szerintünk a 30 millió tonna áru nem illúzió, hogy ennyi fog ezen a vasúton átjönni, és majd erről Keresztes képviselő úrnak a matekot szeretném bemutatni.

A nemzeti érdekeltségéről beszélt Keresztes képviselőtársam, ami számomra elég sértő volt, de higgye el, nem volt igaza. És azt is jelzem, hogy ez nem egy modellvasút, ezt neki mondom, tehát ez nem a TT vagy a HO-s kis modellvasút a miniverzumban, ezért ennek a költségei is mások. Ne felejtse el, a 120 és a 160 közötti sebességtartományánál teljesen más biztosításhoz kell, teljesen más a sínek szerkezete,

törésállósága, nyúlása, rugalmassága. Sokkal, de sokkal drágább egy 160-as vasút, mint a 120-as, szignifikánsabban, több mint 2,5-szeresébe kerül. De ahhoz, hogy ez használható vasút legyen egyébként, ezért kell, ma már előírják Európában a 160-as sebességet.

A következő, amit szeretnék, az R-Cargóval kapcsolatban mondtam, hogy ez a 35 millió tonna áru, mert az előbb rosszul mondtam, 30-at mondtam, azért komoly bevételt hoz az osztrák cégnek.

Balczó képviselő úr már elment, felhozta, hogy mi ezzel a galád Kínával egyezkedünk. Minden nyugat-európai állam egyezkedik Kínával, ez már többször elhangzott. Lehet, hogy ez nem szép, de ne felejtsek el, hogy az az egy orvos, akit eltüntettek láb alól, aki előtt most is kalapot emelünk, hogy fölívta a világ figyelmét erre a vírusra, az hol van ahhoz a Conte-féle nyilatkozathoz, aki azt mondta, hogy sose lesz ez a járvány veszélyes az olaszokra. Tessék elmenni, és megnézni a temetőiket, hogy kik sírnak az olaszok sírjainál! Tehát nem biztos, hogy a kínaiak több kárt okoznak honfitársainknak, mint a nyugat-európai barátaink.

Tisztelt Z. Kárpát képviselő úr, hogy a határon túli magyarok felé miért nem mennek a vasútvonalak: tisztelettel jelzem, hogy a Vajdaság az egy magyarlakta terület, és a Budapest-Belgrád vonal ott megy rajtuk keresztül. Mind Szabadka, Bácskatopolya, Kishegyestől kezdve Verbász, Újvidék, magyarok is élnek még ott szerencsére, elmegy ez a vasútvonal, tehát felépítjük is nyitottunk ezzel a fejlesztéssel, nekik is jó lesz ez. De azt is jelzem, hogy Szijjártó Péter miniszter úr Kolozsváron megbeszélte, illetve felajánlotta egy Budapest-Kolozsvár-Marosvásárhely gyorsvasút megépítésének a tervét, amire kaptunk vagy nem kaptunk választ, ezt majd egyszer ő elmondja. Tehát rajtunk nem múlik, hogy Erdélyt bekössük a gyorsvasúthálózatba.

És akkor egy kis matekot még mielőtt mondanék, jelzem, tehát jó reggelt kívánok mindenkinek, Kína itt van már régóta, nem most jött be az európai piacokra. Kína nélkül nem működik az európai gazdaság, de a világgazdaság se. Kínát lehet nem szeretni, lehet szeretni, én az ételeikért nem vagyok annyira oda, a szezuanai mártáson kívül nem tudok nagyon mást megenni, de azt viszont tiszteletben tartom, hogy a kultúrájuk óriási kultúra. A kínai kultúra a világ egyik vezető kultúrája. Ne nézzük le a kínai embereket, azért, mert van egy kommunista párt fölöttük! Nem azokkal üzletelünk, nem a kommunistákról van itt szó, sem a korábbi itteniekről, sem az ottaniakról. Nekünk ez egy olyan beruházás, amely a jövőt szolgálja, ami a magyar közlekedési piacot, a magyar szállítványozást föl fogja tudni emelni, és a hasznot a magyar állam minden polgárának megteremti, illetve kihúzzuk belőle.

Mit jelent akkor ez a kis matek? Tisztelt Keresztes képviselő úr, ennek a 140 millió tonna árunak valahogy el kell jönnie Észak-Európába. Jelenleg vasúton egy-két millió tonna árut hoznak föl ezen a 150-es vasútvonalon, nem tudom a pontos számot, mert

ez a Rail Cargótól származik, de a lényeg az, hogy ennek valahogy el kell jönnie, vagy közúton, vagy vasúton, mert repülőn nem hoznak konténert. Ön szerint, ha ön kínai befektető lenne Pireuszban, és beszáll ebbe a fejlesztésbe, mi megépítjük Kínának, merre hozná el: a leggyorsabb úton vagy a legrosszabb minőségű, leghosszabb úton?

(13.30)

Ez a leggyorsabb elérési pont lesz a Földközi-tenger keleti medencéjétől Észak-Európaig. Ha én kínai lennék, ebben az ügyben a COSCO-tól vagy bármelyik cégtől itt hoznám be. Ezért mondom, hogy szinte korlátlan lehetőségek előtt áll a magyar közlekedéskultúra.

Elment már, illetve nem, itt van még Volner képviselő úr, csak egy szóra: az Alföldön, jelzem, az altalaj nem homok egyébként, a vasútvonal mentén, hanem réti mészkőtalajon megy végig a vasútvonal, csak jelzem tisztelettel. Elnök úr, ne haragudjon, a verset elmondtam, de az ön tiszteletére ez illő volt. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Külön köszönöm Petőfi Sándor ideemelését a témába. Most pedig kétperces felszólalások következnek. A Jobbik képviselő asszonya, Varga-Damm Andrea beszélhet két percben.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyan Volner János képviselőtársammal az utóbbi időben döntései miatt eléggé távol állunk politikailag egymástól, de rendkívüli módon üdvözöltem a hozzászólása minőségét. Azért üdvözöltem, mert szakmai alapon állt hozzá szakmai kérdéshez. Az lehet politikai kérdés, hogy mi Kínával egyébként kereskedünk-e, milyen mélységben bocsátjuk egymás rendelkezésére gazdasági, politikai és egyéb érdekeink ismeretét, ez mind lehet vita tárgya, de egy biztos: ha már egy gazdasági döntés megszületik, akkor annak a gazdasági döntésnek minden egyes következménye csak olyan lehet, most vitatkozom Bányai Gábor képviselőtársammal, nem az, hogy nem kerülünk rosszabb helyzetbe, az egyetlen alternatíva az, hogy nekünk jobb lesz. Tehát én azt szeretném, hogy amikor a kormány döntéseket hoz bármilyen kérdésben, akkor ne azt mondja, hogy ez a legkisebb rossz, hanem azt mondja, hogy ez a legoptimálisabb jó, bármiről is beszélünk. Bármiről is beszélünk!

Azt szeretném mondani: a kormányzatban például ezen vasútvonallal kapcsolatban, ha már kitalálták, ha már meg akarják építeni, tudják, hogy mi torzítja magát ezt a helyzetet? Tudják, hogy mi torzítja azt, hogy ez sikeres legyen? Hogy a kormányzat vezetőjének minden egyes gondolata arról szól, hogy ő és a környezete hogy tud ebből minél több pénzt kihozni. Amikor ez az alapvetés a gondolkodásban, akkor már

nem tud olyan koherens döntés születni, amit Volner János képviselőtársam felvetett. Akkor már jönnek azok, hogy esetleg elkerüli a legoptimálisabb vevői kör pozícióit, akkor már jön az, hogy nem jók a gazdasági számítások, akkor már jó az, hogy nem a legjobb, a leghatékonyabb, de legolcsóbb beruházási metodikát választom, és, és, és, és, és jönnek a torzító, a döntést torzító döntések, vagy az eredménytorzító döntések.

Szerintem most is ezért vagyunk itt, ebben a Házban, mert a legjobb gondolatok is elvésznek ennek az alapvetésnek a jelenléte miatt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Az a rendkívüli helyzet állt elő, hogy majd minden lehetséges szinten Z. Kárpát képviselő úr kért szót *(Derültség.)*, kétpercesre, normál szót kérőként *(Derültség.)*, így aztán fel kell tennem azt a kérdést, képviselő úr, bár nem látom, próbálom, hogy most mit kíván - nem a magyar nemzet *(Derültség.)*, ön. *(Z. Kárpát Dániel: Kétpercest!)* Kétpercest! Utána akar még mást is? *(Derültség. - Z. Kárpát Dániel: Igen.)* Kétperces felszólalásra Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El kell hogy mondjam, államtitkár úr volt az, aki szólásra gerjesztett bennünket, hiszen több olyan téma merült fel, amelyekről sejtem, hogy igen pontosan értik őket, de mégis fontos lenne tisztázni. Amikor azt kértük számon, hogy a Budapest-Belgrád vasútvonal projektjét fagyasszák be, és a rendelkezésre álló költségvetési forrásokat csoportosítsák át a védekezésbe, egész pontosan arra gondoltunk, hogy a járvány okozta válsághelyzet egyelőre még nem annyira látható a végéig, de erre az évre mindenképpen, ezt az egész projektet fagyasszák be, ennek értelmében vonják vissza az előttünk fekvő törvényjavaslatot, nézzék meg azt, hogy a már amúgy elfogadott költségvetési soron mekkora összeg szerepel erre a kérdésre. Erről már beszélgettünk. Az volt a terünk, szándékunk, kérésünk, hogy ebből az összegből a megfogható hasznosíthatót csoportosítsák át haladéktalanul a járványügyi védekezés alapjára.

Amikor pedig a bérkipótlásokhoz hiányoltam - álláspontom szerint teljes joggal - új pénzeket, akkor két irányra gondolhatunk. Egyrészt nekem nagyon szimpatikus az a mi régi követelésünk, hogy az MNB a nyereségét, a mindenkori nyereségét fizesse be osztalékként a költségvetésbe. Az MNB egyébként egyéb utakon is tud monetizálás tekintetében új forrásokat biztosítani. Tudom, hogy a kormány nem diszponál az MNB fölött, tehát nyilván az MNB-nek szól ez a kérésem, de azt egész pontosan látjuk, hogy az ellenőrzési jogkörök gyakorlásán túl, bár nincs közvetlen beleszólási lehetőség, de mégis lennének itt alternatív eszközök rendezni ezt a kérdéskört, és nyilván azért lesz majd szükség a normál hozzászólásra is, hogy ennek az útjait, forrásait részletesen ki tudjuk fejteni.

ELNÖK: Köszönöm szépen a kétperces felszólalást. Normál szót kérő képviselőként Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úr reakciójára számítottam, de majd akkor a végén, hogyha hamarabb nem sikerül. Felmerült az, hogy a bérkipótlások tekintetében mégis honnan lehetne forrásokhoz jutni, milyen új típusú forrásokra gondoltunk. Nyilván van egy elfogadott költségvetés. Az ezen belüli átnevezés egy természetzerű következmény. Viszont a költségvetésen belül több mint 2000 milliárd megfogható olyan forrásunk van, amely vagy közvetlen fejlesztési forrás, vagy pedig beruházásokat szolgál közvetett vagy közvetlen módon. Én azt mondom ebben a válságtól sújtott időben, hogy ezt az összeget fogjuk meg, priorizáljunk ezen belül. Álláspontom szerint ki kell választani azokat a beruházásokat, amelyek fizikai létüknél fogva egyáltalán befagyaszthatók vagy megállíthatók. Ha ily módon nagyon optimistán, mondjuk, 1000 milliárd forintot megfogunk és átcsoportosítunk, akkor nagyon nagyot léptünk előre, de ha ez csak 600 vagy 800 milliárd, akkor is óriási segítséget nyújt.

Elofvastam a kormánypárti házisajtót, egyébként régi kedvenc napilapomat, a Magyar Nemzetet, amit egy időben járattam is, évtizedek óta olvasok, mostanában egy kicsit kisebb kedvvel, hiszen egyértelmű pártszócsó vált ebből a kiváló orgánumból, olyan megnyugtató érzés egyébként elolvasni, mert ha csak a címetek végigfutom, akkor minden rendben van Magyarországon és a világon, tehát az ember hátradőlhet. De még a Magyar Nemzet sem tudott konkrétumot megosztani a tekintetben, hogy a bérek kipótlása százalékos formában hogy néz ki, bérkiegészítésről és bérpótlásokról is beszél, 70, illetve 40 százalékról. Látható, hogy a részletszabályok nincsenek tökéletesen dolgozva, vagy ha ki vannak dolgozva, nincsenek tökéletesen kommunikálva.

Tehát arra szeretném kapacitálni államtitkár urat, hogy a zárszóban mindenképpen ejtsen szót azon konkrét százalékos adatokról, amelyekből ki lehet következtetni, hogy Magyarország Kormánya az elkülönített forrásokat hogy kívánja felhasználni. Ennek fényében tudjuk megítélni, hogy egy Budapest-Belgrád vasútvonalra jut-e, juthat-e egyáltalán - álláspontom szerint nem.

Egy utolsó megjegyzés, nehogy kihatározzam az időkeretnek akár egy mérhető részét is: nyilvánvaló módon Nacsa képviselőtársammal kell egyetértésem abban, hogy a csillebérci és egyéb ügyek titkosítása tíz évre nem feltétlen volt egy vállalható lépés, sőt akkor is felszólaltam ellene, most is felszólalok ellene. De ne essen abba a hibába Nacsa képviselőtársam, hogy a korábbi hibák, bűnök, vétkek felhánytorgatásával elfogadhatóvá lehet tenni a mostani simlit. A mostani simlit és titkosítást semmivel nem lehet elfogadottá tenni, nem lehet relativizálni. A korábbi korszakok valóban hibákat elkövető vezetői nem fognak felelni

ezért a mostani lépésért, a Budapest-Belgrád vasútvonalért és következményeiért a mostani vezetés fog, ha nem is egyszemélyes, mert többen vannak benne, de kizárólagos felelősséget vállalni. Egész egyszerűen ijesztő az az érvelés, hogy azzal kívánják védhetővé tenni a kérdőjeles döntéseket, hogy mi volt a korábbi korszakokban vállalhatatlan.

Számomra az elmúlt harminc év vállalhatatlan az összes politikai berögződésével, reflexével, a Fidesz különböző identitásváltásaival, a KDNP-t nyilván csak részben tudom ehhez csatolni, hiszen nem ezer éve koalíciós partner, csak iksz ideje. De emlékszem én még a Trianon-megemlékezésről történő parlamenti kivonulásra, tudom, nem volt itt Nacsa képviselőtársam. De ha már identitásváltás került szóba államtitkári szinten, nekem ezt el kell mondanom 30 másodpercben. Emlékszem arra, hogy „A tőke szabad áramlása” fejezetbe az EU-csatlakozási tárgyalások során ki helyezte a magyar földet: a Fidesz volt az. És emlékszem arra is, hogy ezt a csatlakozási folyamatot ki menedzselte le, ilyen formában hogy lett az EU-realista lehetőségekből egy „EU-tanázia”.

Azt is látni kell, hogy mindezen hibás döntések, 30 év hibás döntései vezettek most ide, hogy állandóan külső források után kuncsorog ez az ország, legyen szó IMF-hitelről vagy éppen most a kínai gigahitelről, miközben a saját lábunkra kéne állni, a lehető legnagyobb mértékben saját forrásokból. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(13.40)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Köszönöm mindannyiuknak a kimerítő vitát. Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm. Már két körben volt lehetőségem reagálni az elhangzottakra, ezért igyekszem tényleg rövid lenni és összefoglalni az azóta elhangzott véleményekre a reakcióinkat.

Egyrészt mi hiszünk a patrióta gazdaságpolitikában, és örülünk annak, ha ellenzéki képviselők is támogatják, vagy elképzeléseiket ebbe az irányba alakítják át. Azt is gondoljuk, hogy emellett pedig szükség van arra, hogy Magyarország a nemzetközi kapcsolatrendszerével a befektetési lehetőségeknek a célpontjává tudjon válni. Ennek a jelentősége nem csökken a következő években, hanem pont a vírusválság és a hozzá kapcsolódó gazdasági körülmények miatt még inkább felértékelődik. Tehát minden olyan fejlesztésre, ami külföldi befektetésekkel járhat Magyarországon, bizony szükség van.

Ez a beruházás is, amiről ez a törvény szól, hozzá tud járulni ahhoz, hogy ilyen fejlesztések létrejöheszenek és működhessenek Magyarországon. Éppen ezért az a válaszuk, hogy ideje van a fejlesztéseknek és ennek a fejlesztésnek is, én ezt már többször elmondtam. Nem eltolni kell, nem befagyasztani kell, hanem fel kell gyorsítani, és mindenképpen meg kell valósítani, mert amikor válság van és gazdasági nehézségek vannak, akkor a legfontosabb, hogy az állam is hozzá tudjon járulni fejlesztésekkel ahhoz, hogy minél több magyar embernek maradjon meg a munkahelye, és új munkahelyek is jöjjenek létre.

Amik még elhangoztak véleményként, én azt hiszem, bőven vannak olyan szakértők és szakemberek, akik alátámasztják azokat a várható hatásokat, amelyekről itt beszéltünk a törvényjavaslat vitájában. Mi azt látjuk, hogy már most is kapacitáshiány van a szállítmányozás területén. Még egyszer ismétlem: a konténerek száma 2016 óta tízszeresére növekedett, és alapvetően ez lesz a legjobb, legkényelmesebb és leggyorsabb szállítási mód, sokkal egyszerűbb, mint egyébként megkerülni a hajóknak, és utána Hamburgban kikötni. Ez lenne az alternatíva, ezt kell elkerülni.

Azt a vádat is vissza szeretném utasítani, hogy ne nyitott volna ki a polgári kormány olyan vasútvonalakat, amiket korábban bezártak: az 5-ös, 11-es, 14-es, 103-as, 142-es, 4-es, 45-ös, 47-es, 98-as, 113-as, 114-es számú vonalakat, csak hogy rögzítsük. Felújítások pedig folyamatosan vannak, erről is beszéltem már, hogy mekkora felújítások valósultak meg az elmúlt években, és mik vannak előttünk.

A költségvetés átrendezése kapcsán csak megismételni tudom a képviselő úrnak, hogy arról szól, hogy költségvetés átrendezése, vagy egyébként megnezzük, hogy mik azok a fejezetek, mik azok a területek, amelyek hozzá tudnak járulni a célok eléréséhez, és megpróbálunk mindent odacsoportosítani. És ha van egyébként egy ügyünk, aminek van gazdaságvédelmi hatása, márpedig ennek a fejlesztésnek van gazdaságvédelmi hatása, akkor ezt a fejlesztést nem eltolni kell, hanem gyorsítani és egyszerűbbé tenni. Ezért aztán arra a 63 milliárd forintra egyébként a költségvetésben - emlékeim szerint 63 milliárd forint, annak a környékén van valahol - a továbbiakban is szükség van, hiszen annak van gazdaságvédelmi következménye.

A bértámogatások kapcsán, mielőtt elnöki fedésben részesülnék, nem térnék ki a részleteinek az ismertetésére...

ELNÖK: Nagyon jól látja a helyzetet, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: ...ezért csak arra tudom felhívni a figyelmet, hogy a kritikát értettem, mivel az Innovációs és Technológiai Minisztérium kommunikációs tevékenységéért én felelek, így a kritikáját értettem, hogy nem sikerült jól elmondanunk

még az elmúlt néhány órában. A kollégáimmal arra törekszünk, hogy ezt délután, este, reggel, hajnalban próbáljuk minden egyes olyan felületen, ahova eljutunk, elmondani, és igyekezni fogok, hogy úgy tudjuk ezt elmondani, hogy a képviselő úr számára is világos és egyértelmű legyen. Legkésőbb, azt remélem, a holnapi gazdasági bizottsági ülésen akár erről még érdemi vitát is lehet folytatni.

Identitási kérdésekben meg, még egyszer, nem szeretnék megnyilvánulni, de a Jobbik lelkéről sokat tudnánk beszélgetni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Minthogy az államtitkár úr a korábbiakban lelket emlegetett, én a testre szeretném felhívni a figyelmet a tekintetben, hogy azt is elismerjük, hogy még egy államtitkár is hús-vér ember, ennek megfelelően tíz perc technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 13.45 - 13.58)

Elnök: dr. Hiller István

Jegyző: dr. Vinnai Győző

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. számú törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9919. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat a klímapolitika területén az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló törvény jogharmonizációs célú kiegészítésére és módosítására irányul.

Kérem, engedjék meg, hogy tényleg csak néhány gondolattal megvilágítsam a törvényjavaslat elfogadásának szükségszerűségét. Az európai uniós felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet szerint a légi jármű-üzembentartók kibocsátásaira vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek kapcsán határoz meg új rendelkezéseket. Magyarország számára pedig kiemelten fontos, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentéséhez minden szektor kellőképpen hozzájáruljon, így a légi közlekedés is. Ez a módosítás is ezt a célt hivatott szolgálni, amelynek

végrehajtása iránt hazánk elkötelezett. A módosítás a szabályok hazai jogrendszerbe történő átültetését valósítja meg, egyúttal lehetővé téve azok megfelelő hazai végrehajtását is.

(14.00)

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat elfogadásával hazánk határidőben és megfelelően eleget tesz az európai uniós tagságból fakadó, klímapolitikai tárgyú jogszabályok jogharmonizációs kötelezettségének. A módosítás felhatalmazza a Nemzeti Klímavédelmi Hatóságot azzal a jogkörrel, hogy a hazai léggépjármű-üzembentartóktól jogszerűen, hatósági hatáskörön belül eljárva a szükséges információkat és jelentéseket bekérjék, és így a jelentéstételi kötelezettség végrehajtása minden körülmények között biztosított legyen. Éppen ezért arra kérem önöket, hogy ennek a jogharmonizációs célú törvénynek az elfogadását támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Szabó Zsolt képviselő úr, parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő T/9919. számú törvényjavaslat, mint ahogy államtitkár úr is mondta, egy jogharmonizációs eljárás, melynek következtében a 2012. évi CCXVII. számú törvény módosítása fog bekövetkezni. Magyarország eddig is a klímapolitika és a klímavédelem területén mindent megtett, és mindig igyekeztünk minél előbb ezeket a jogszabály-módosításokat megtenni. Szeretnék utalni a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság létrehozására vagy akár a párizsi egyezmény minél előbbi elfogadására. Csak a számok, amelyek tények: annak ellenére, hogy a magyar GDP nő - és ezt pozitív értelemben értem -, mintegy 32 százalékkal csökkent 1990 óta a szén-dioxid-kibocsátásunk, és közben 15 százalékkal kevesebb energiát használunk föl. Az is külön fontos, hogy kifizítettük azt, hogy 2030-ra a Magyarországon történő energia-előállítás 90 százalékkal szén-dioxid-mentes legyen.

Maga a jogszabály-módosítás egy 2019/1603-as számú bizottsági rendeletnek az átültetése, amellyel egyetért a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet is, amely 2016-ban hozott egy szabályozási csomagot, ennek CORSIA a neve. A CORSIA értelmében adott tevékenység elvégzése a repülés területén belül adott szén-dioxid-kibocsátással járhat együtt, tehát nem nőhet az ágazat szén-dioxid-kibocsátása. Mindenképpen dicsérendő ez a tevékenység, bárcsak minden gazdasági fejlesztésre így kerülne sor, holott mindannyian tudjuk, hogy folyamatosan nő a légtér használata és a tevékenység.

Két fő területe van a jogszabálynak. Egyrészt kötelezi az adatszolgáltatásra a repülés területén dolgozó

szervezeteket, cégeket, és 2020-tól egy megfelelő táblázati formátumban kéri be az adatokat, amik összehasonlíthatók, összedolgozhatók. Az egész területet - mint ahogy államtitkár úr is mondta - a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság fogja át. Bízunk benne, hogy ahogy a hűtőgázok kezelésében is nagyon pozitívan tudnak működni, ugyanez a működés meglesz magán a repülési tevékenységen belül is. Mindenképpen támogatandó, és arra kérem a parlamentben található frakciókat, hogy támogassák ezt a klímavédelmi lépéssorozatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Balczó Zoltán képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Az eredeti törvény, amelyet most módosítunk, Magyarország részvételét határozta meg az üvegházhatású gázok Európai Unióban alkalmazott kereskedelmi rendszerében. Jelen módosítás - amint az itt elhangzott - a légi közlekedésből származó kibocsátással áll összefüggésben.

Engedjék meg, hogy röviden áttekintsem, hogy a légi közlekedés milyen módon járul hozzá az üvegházhatású gázok kibocsátásához. Először is: egy tonna kerozin elégetésekor 3,1 tonna szén-dioxid keletkezik, ez tehát a fő ellenség ebben az esetben, azért fő ellenségnek mondom, mert hozzá kell tennem, hogy 1,4 tonna vízgőz is keletkezik, és vannak olyan megalapozott szakértői vélemények, amelyek szerint a sztratoszférába kerülő vízgőz szintén jelentősen hozzájárulhat az üvegházhatáshoz.

Az éves kibocsátása az iparágnak 800 millió tonna. Ez sok vagy kevés? Ez a globális kibocsátás 2 százalékát jelenti. Megint kérdés, hogy ez sok vagy kevés, de adok egy másik adatot: Magyarország éves kibocsátásának a 14-szereséről van szó, tehát érthető, hogy ezzel külön és alaposan foglalkoznunk kell.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mik a kibocsátáscsökkentés lehetőségei? Egyrészt technológiai elvárásokat kell teljesíteni mind a hajtómű, mind a sárkányszerkezet szempontjából. Forgalmi fejlesztésekre lehet szükség mind a földi műveletek, mind a légi forgalmi irányítás szempontjából, valamint fenntartható alternatív üzemanyagok alkalmazására kerülhet sor. Ezek tehát csökkentik a kibocsátást.

Annyit hadd tegyek hozzá, hogy az 1960-as szinthez képest az utaskilométerenkénti tüzelőanyag-fogyasztás 80 százalékkal csökkent. Az előrejelzések szerint a következő 30 évben a légi közlekedési iparág szén-dioxid-kibocsátása háromszorosára növekedne. A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet, amely az ENSZ szakosított szervezete, azt vállalta, hogy 2020-

tól globálisan szén-dioxid-semleges növekedésre kerül sor az iparágban. Ehhez azonban a fent említett három eszköz nem elegendő, szükség van a globális piaci alapú intézkedésekre. Ezzel lehet megoldani, hogy a kibocsátásban megmaradó rést úgynevezett ellentételezéssel oldják meg a légi társaságok, ami azt jelenti, hogy kibocsátáscsökkentő vagy a már kibocsátott szén-dioxidot elnyelő projekteket finanszírozz, és így teszi lehetővé a nettó kibocsátás szinten tartását. Mik ezek a klímaprojektek? Energiahatékonyság-növelők, megújuló energiát fölhasználók és az erdőtelepítés. Ebben az esetben, ha egy tonna megtakarításra kerül sor, ez felel meg egy karbonkreditnek. Nem tévesztendő össze a kvótakereskedelemmel, mert ott az egy kibocsátási egység lehetővé teszi egy tonna szén-dioxid kibocsátását, a kredit esetében pedig ennek a megtakarítására kerül sor. A légi társaságok közül egyébként 72 állam, köztük Magyarország vállalta 2026-ig önkéntesen, hogy ez a nettó kibocsátás szinten marad, 2027-től pedig kötelező lesz.

Nyilván az eredményességnek az a feltétele, hogy erről a karbonkreditpiacról a megvásárolt kreditekkel egyensúlyt tartó kibocsátásra kerüljön sor, ennek pedig szigorú felhasználása szükséges, és szigorú ellenőrzése, enélkül nem valósítható meg. Ezért itt hadd idézzem pontosan annak az EU-s rendeletnek a címét, amelyet most beiktatunk az Alaptörvényünkbe, ez a „Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet által a légi közlekedésből származó kibocsátásoknak a piaci alapú globális intézkedés végrehajtása céljából való nyomon követése, jelentése és hitelesítése”, ha ez sztenderd módon nem történik meg, akkor nem ellenőrizhető, hogy a légi közlekedési iparág teljesíti-e a vállalásait. Ezért kell a tagállamoknak az érintett hitelesített kibocsátási adatokat továbbítani a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet titkárságának, és teljeskörűen biztosítani. A Bizottság ezt ellenőrizni fogja még az Eurocontrol, tehát a légi irányítási európai szervezettel való együttműködés révén is, mert még egyszer mondom, ha ezeknek az adatoknak a hitelessége nem áll rendelkezésre, akkor a teljesítést sem tudjuk ellenőrizni. Tehát lényegében ennek a szóban forgó uniós rendeletnek a konkrét előírásait fogjuk beültetni a magyar Alaptörvénybe.

(14.10)

Mivel rendeletről van szó, azért hozzá kell tennem, ha ezt nem ültetnénk be, akkor is érvényessé válna, de nyilván nem lehet ellentmondás egy hatályos nemzeti törvény, és egy, a magyar jogrendbe kötelezően behatoló európai uniós rendelet között, ezért érthető módon ezt be akarjuk iktatni, és mind a tartalmát tekintve, mind a kötelezettséget tekintve a Jobbik igennel fog szavazni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönjük a felszólalást, képviselő úr. Megadom a szót Aradszki Andrásnak, a KDNP vezérszónokának.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A 2012. évi CCXVII. számú törvény módosítására vonatkozó javaslatot tárgyaljuk a mai napon, amely az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítési megosztási határozat végrehajtásában történő részvételtől szól.

A törvénymódosító javaslat egy európai uniós szabályozásból fakadó jogharmonizációt célzó előterjesztés, amely javaslat egy vonatkozó európai irányelv és egy bizottsági rendelet értelmében kibővíti a kereskedelmi rendszerben a jelentésköteles tevékenységek körét a repüléssel, másrészt technikai értelemben egy új fájlformátum használatát írja elő, harmadrészt pedig a tagállamok számára is előírja azt a jelentéstételi kötelezettséget, amit a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet globális piaci alapú intézkedésének végrehajtásából alkottak meg.

Nagyon fontos ez a kiegészítés, amit a korábbi európai uniós normák alapoztak meg, mert az üvegházhatású gázok kibocsátása szempontjából a közlekedés, ha nem is jár olyan nagy hatással, mint az energiatermelés, de azért a második legfontosabb, üvegházhatású gáz kibocsátását előidéző szektor. Ez érződött is a szabályozás történetében. Először az energetikai jellegű kibocsátásokkal kapcsolatos szabályozások születtek meg, de nem sokkal később elindultak a közlekedési irányultságú szabályozások is, például a közlekedésnél az üzemanyag megújuló részarányát kezdték el normaként előírni, és majd azt követően ezt növelni is. Tehát nagyon fontos terület az, hogy a közlekedés szempontjából is minél kiterjedtebb legyen a jelentéstételi kötelezettség, és minél jobban belekerüljenek a közösségi kereskedelmi rendszerbe a közlekedési és ezen belül is a repülési céllal összefüggő kibocsátások.

Megdöböntő adatokat sorolt fel Balczó képviselőtársam. Hadd egészítsem ki azzal, hogy Európában egy óra időtartam alatt 30 ezer járat van a légtérben. Ez egy hatalmas mennyiség, és az ehhez kapcsolódó kibocsátás érzékeny terhelése a környezetnek, és érzékeny következményekkel jár az éghajlatváltozásra is.

A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet már korábban, 2016 októberében elfogadta azt a globális piaci intézkedésről szóló szén-ellentételezési és -csökkentési keretet, amelynek a kötelező alkalmazását 2021-26 között írta elő, de az Európai Unió már annak a tesztelési, tehát a próbaidőszakában is előírta ennek a kötelező alkalmazását, úgyhogy itt volt az ideje, hogy Magyarország is az európai uniós normákkal összhangban, jogszabályi szinten is szabályozza ezt az egyébként kötelezőnek minősíthető európai uniós szabályozást is. Az előttünk lévő törvényjavaslat pozitív üzenetet hoz a klímavédelem szempontjából. Pozitív abból a szempontból, hogy a magyar kormány határidőben, megfelelő szabályozással szolgálja azt az ügyet, hogy a polgári közlekedésben meghatározott normák szerinti jelentéstételi kötelezettség formáját és tartalmát megfelelő módon szabályozza.

Fontosnak tartom aláhúzni azt is, hogy erre tekintettel, hogy most tárgyaljuk ezt a szabályozást, az első jelentéstételi kötelezettsége az érintett üzembentartóknak is ennek megfelelően módosul a tervezetben. Tehát a korábbi elképzelésekhez képest, amit 2021. január 1-jétől kell alkalmazni, az első jelentéstételre 2020. augusztus 31-én kerül sor. A későbbiekben ez az időpont előbbre kerül.

Az, hogy miért tudják a magyar üzembentartók ezt a jelentéstételi kötelezettséget teljesíteni, annak alapvető oka az, hogy a jelenleg hatályos magyar jogszabályok értelmében ezek a magyar szabályozások megfelelnek azoknak a szabványoknak és gyakorlatoknak, amit egyébként a nemzetközi polgári repülésügyi szervezet előír, így ilyen formában nincs akadály, hogy az európai uniós célokkal összhangban Magyarország már a próbaidőszakban is kötelezően tudja teljesíteni a jelentéstételi kötelezettségét.

Ezzel összefüggésben nem tudok mást mondani, mint hogy a törvényjavaslatot a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, akit majd Varju László és Ungár Péter fog követni.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a rendkívüli fegyelmességét államtitkár úrnak. Kilenctől háromnegyed ketőig tulajdonképpen végig intenzíven részt vett a vitában. Azt gondolom, hogy ez azért nem akármilyen teljesítmény, úgyhogy köszönet érte. Éppen ezért most rendkívüli módon rövid leszek.

Nyilvánvaló, hogy a javaslat a törvény jogharmonizációs célú módosítását tartalmazza, ezt gondosan előkészítették, tehát ennek megfelelően a törvény megalkotásával az Országgyűlés az európai uniós jogból eredő kötelezettségét teljesíti. A mi frakciónk támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, akit Ungár Péter fog követni.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon egyszerű a felvetésre adandó válasz, hiszen az a kihívás, ami miatt ez a törvénymódosítás is megszületett, arra a kérdésre ad választ, hogy életben akarunk-e maradni, és azt akarjuk-e, hogy a gyerekeink is életben maradjanak.

Éppen ezért azok a nemzetközi törekvések, amelyek arról szólnak, hogy márpedig igenis a környezetünkben zajló folyamatokat olyan módon igyekezzünk befolyásolni, hogy az egy élhetőbb környezetet teremtsen, akkor igenis egyetértünk azzal, hogy a globális felmelegedés másfél fokos határán belül kell maradnunk. Ezt a megoldást jogharmonizációs célon keresztül egy részterület kívánja megvalósítani.

Érdekes, mert a mai napon maga a légi közlekedés és annak ügye már egyszer az első napirendi pont kapcsán is szóba került. A légi közlekedésben különböző lépések betartására szükség van, azt gondolom, hogy az ehhez kapcsolódó lépéseket és nyilvántartásokat érdemes támogatni.

A Demokratikus Koalíciónak fontos az, hogy a jogharmonizációs lépéseket megtegyük, és egyidejűleg azt is szeretném jelezni, hogy azokkal a szigorodó normákkal, amelyek akár kényelmetlenséggel vagy más eddig megszokott tevékenység elmaradásával járnak, mi önmagukban egyet tudunk érteni. Azt gondolom, hogy az élet ebből a szempontból fontosabb, és ezért önmagában ezt az előterjesztést, ennek jogharmonizációs célú döntéseit pedig támogatni akarjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ungár Péter képviselő úré a szó.

(14.20)

UNGÁR PÉTER, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Ismételtén én is azt tudom mondani, hogy mivel ez egy európai uniós jogharmonizációs javaslat, az LMP-frakció is támogatni fogja.

Egy mondatot engedjenek meg, a fideszes vezetőknek, Szabó képviselőtársamnak reagálnék. Azt mondta, hogy az Orbán mindig is elkötelezett volt a klímavédelem mellett. 2013 óta 12 százalékkal nőtt az ország üvegházhatásúgáz-kibocsátása. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, kíván-e esetleg valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Schanda Tamás államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Schanda Tamás János jelzésére:)* Jelzi, hogy igen.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: *(A mikrofonja nem szól.)* Köszönöm a támogató hozzászólásokat. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9931. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót szintén Schanda Tamás államtitkár úrnak.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: *(Hordozható mikrofonba:)* Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az utóbbi évtizedben az audiovizuális médiapiacra a hagyományos televízióműsorok mellett egyre hangsúlyosabbak az online elérhető tartalmak is. Erre a folyamatra reagálva készült el az Európai Unió audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvének a módosítása, amelynek célja, hogy szabályozás és hatósági kontroll alá kerüljenek az úgynevezett videómegosztóplatform-szolgáltatók. Ilyen például a YouTube, a Facebook videómegosztó csatornája, az Indavideo vagy a Videá.

A módosított uniós irányelv rendelkezéseinek egy része korábban már bekerült a médiatörvénybe, a fennmaradó szabályozás átültetését azonban az elektronikus kereskedelmi törvény módosításával szükséges teljesíteni. Az elektronikus kereskedelmi törvény módosításával tehát uniós jogharmonizációs kötelezettségnek teszünk eleget, ezzel az uniós audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv módosításait ültetjük át a hazai jogba.

Tisztelt Országgyűlés! A szabályozás uniós joghatóság alá vonja a videómegosztóplatform-szolgáltatókat, ennek alapján Magyarországon az NMHH kap felügyeleti jogkört a Magyarországon letelepedettnek minősülő videómegosztóplatform-szolgáltatók felett, és konkrét jogvitákban is eljárhat.

Az átláthatóság érdekében minden tagállami hatóság nyilvántartásba fogja vezetni a joghatósága alá tartozó szolgáltatókat, így könnyen beazonosítható lesz, hogy mely szolgáltatóval szemben mely tagállami hatósága járhat el. A részletes szabályozás alapján eldönthető, hogy mely szolgáltatók felett lesz hatósági jogköre az NMHH-nak, illetve hogy a nagy globális videómegosztóplatform-szolgáltatók az EU-n belül mely tagállam joghatósága alá tartoznak. A szolgáltatások természetesen határon átnyúló jellege miatt kialakításra kerül a tagállami hatóságok között egy együttműködési mechanizmus is annak érdekében, hogy a több tagállamot vagy több tagállam hatóságát érintő konkrét ügyeket is rendezni lehessen.

Az uniós irányelv a videómegosztóplatform-szolgáltatásokat önálló szolgáltatási kategóriaként definiálja, egyértelműen és világosan elhatárolva a médiaszolgáltatásoktól és az egyéb tartalomszolgáltatásoktól. A különbségtétel lényege, hogy míg a médiaszolgáltató a műsorszámok kiválasztása és összeállítása felett tényleges ellenőrzést gyakorol, addig a videómegosztóplatform-szolgáltatóknak a tartalom szerzésén, rendszerezésén túl a tényleges tartalomra nincs befolyása, szerkesztői felelősséggel nem rendelkezik.

Az új szabályok értelmében ezek a szolgáltatók kötelesek azonban intézkedéseket hozni annak érdekében, hogy például a gyermekek és a közönség védelme érdekében a náluk elérhető videóanyagoknál

meghatározott tartalmi követelmények érvényesüljenek. Ez azt is jelenti, hogy kötelesek intézkedéseket hozni arra, hogy a reklámokra vonatkozó előírásokat a videót feltöltő személyek betartsák, gyermekekre nézve káros tartalmak, továbbá illegális vagy bűncselekményt megvalósító tartalmak ne kerüljenek fel a videócsatornára.

A gyermekek védelmében hozott intézkedés lehet például az életkor-ellenőrzési és szülői felügyeleti rendszer biztosítása akár a honlapon, akár a mobiltelefonos alkalmazásban. Emellett a szolgáltató köteles panaszbejelentési rendszert is működtetni, amely lehetővé teszi, hogy a károsnak tartott tartalmakat a közönség bejelentse.

Fontos azonban kiemelni, és ezt az irányelv is hangsúlyozza, hogy ezek az intézkedések és műszaki megoldások nem eredményezhetik a véleménynyilvánítás szabadságának és a hálózat semlegességkövetelményének a sérelmét, vagyis nem vezethetnek előzetes ellenőrzési kötelezettséghez, nem eredményezhetik a feltöltött tartalom általános szűrését.

A transzparencia és az egyenlő elbánás érdekében a videómegosztóplatform-megosztók kötelesek az általános szerződési feltételeikben rögzíteni többek között az egyes médiatartalmakkal szembeni követelményeket, a jogviták peren kívüli és bírósági rendezésére szolgáló igényérvényesítési lehetőségeket, valamint a panaszbejelentési mechanizmusokat.

Fontos rendelkezése az új szabályozásnak, hogy az NMHH részére a hatósági felügyeleti jogkör gyakorlása mellé szankcionálási jogkört is biztosít, ami például kiterjed bírságolásra és akár a szolgáltatás felfüggesztésére is. A bírság maximális mértéke elérheti a 100 millió forintot is, sőt ismételt is kiszabható ez az összeg. Figyelemmel arra, hogy a magyar joghatóság alá többnyire magyar tulajdonban álló, kis magyar szolgáltatók tartoznak, ez az összeg várhatóan kellő visszatartó erőt fog jelenteni a jogsértésekkel szemben.

Az uniós irányelv emellett előírja az ön- és társzabályozásnak az ösztönzését is. Ennek megfelelően a törvény rendelkezik a szolgáltatók önszabályozási eljárásáról, valamint megteremt a társszabályozás feltételrendszerét.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy ismételt felhívjam a figyelmet arra, hogy a törvényjavaslat a jogharmonizációs kötelezettségnek eleget téve az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló uniós irányelv videómegosztóplatform-szolgáltatókra vonatkozó rendelkezéseit ülteti át az elektronikus kereskedelmi szolgáltatásokról szóló törvénybe. A módosítás nyomán a közönség, különösen a kiskorúak nagyobb fokú védelmet élveznek a káros tartalmú videókkal szemben. A szabályok betartására felügyeleti és szankcionálási jogkört kapnak a tagállami hatóságok, így hazánkban az NMHH.

Ennek megfelelően arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjék. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Szabó Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZABÓ ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy régen várt jogszabálycsomag, egy régen várt irányelv került a mai napon elénk megtárgyalásra, vitára. A 2001. évi CVIII. törvény az elektronikus kereskedelmi szolgáltatásokat és az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat szabályozza, és a mai napon egy olyan terület, ami a korábbiakban nem volt kellőképpen szabályozva, konkrétan a videómegosztó platformok kerülnek szabályozásra, és jogszabályi keretek között a működésük, a tevékenységük meg lesz határozva, illetve az ellenőrzésük meg lesz határozva.

Három területet emelnék ki az egészből, tehát a jogszabályi környezetből. Az egyik az általános szerződési feltételeknek a rögzítése, ami kiemelten fontos, hiszen nagyon sok videómegosztó platform nem működik, illetve nem tartalmazza az általános szerződési feltételeket.

(14.30)

Három kiemelt területe lesz: egyrészt a médiatartalmakkal szembeni követelményeket pontosan meg kell határozni ezen szerződési feltételek között - utalok itt például a kereskedelmi közlemények valós tartalmának a meghatározására -, a jogviták peren kívüli és bírósági rendezésére szolgáló igényesség és ígérvények lehetősége, valamint a káros tartalmakat felhasználók által történt bejelentések pontos kezelése.

Itt kiemelném második csoportként a fiatalok védelmét, hiszen médiatudatosságot kell tanítani gyermekeinknek, meg kell védeni őket a káros oldalaktól, és médiatudatossággal kell nekünk is rendelkezni, amikor ezeket az oldalakat használjuk. Ennek a lehetősége, hogy ezeket a folyamatokat megtegyük, és kellőképpen határozottan fellépjünk gyermekeink érdekében, eddig nem volt meg.

A harmadik: nagyon fontos, hogy széleskörűen kiterjeszti a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság feladatkörét egyrészt nemzetközi kapcsolatok felvételével kapcsolatban, hiszen ha egy médiaszolgáltató, egy ilyen megosztószolgáltató, mondjuk, Írországból van bejegyezve központilag, akkor a hatóságnak most már lesz joga arra, hogy fölveve a kapcsolatot, ott is föllépjön, és szankciókat alkalmazzon természetesen. A másik, hogy nemcsak cégeket, hanem cégcsoportokat is felügyelhet, illetve a működési tevékenységét ellenőrizheti. Mindez a megfelelő hatósági jogkörökkel - úgy mint büntetethetőség és egyéb szolgáltatás - kellőképpen jogi környezetet teremt arra, hogy ellenőrizzük a médiamegosztók, videómegosztók teljes tevékenységi körét.

Régen várt jogszabály került elénk, a Fidesz-frakció támogatja. Tisztelettel az a kérésem valamennyi

parlamentari frakció felé, hogy szintén támogassa ezt a törvénytervezetet. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

(Dr. Vinnai Győzöt a jegyzői székben Móring József Attila váltja fel.)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan, évek óta várt csomag van most előttünk, amely kapcsán szerintem minden jóérzésű parlamenti erő találhat közös pontokat, és nyilván fogunk találni azért ellentéteket is.

Azt látom, hogy az Európai Bizottság korábbi indítványa, amely egyfajta digitális adórendszer felállításáról szól, és amely sajnálatos módon az európai dinoszaurusz testén és rendszerén nem ment keresztül, azért mindenképpen egy legitim vita alapját képezi. Én maximális támogatója vagyok a kezdetektől fogva a Facebook és egyéb óriások tisztességes, jogszabályi keretek között történő megregulálásának, hogyha lehet ezt a szót használni, amellet, hogy azért a szólásszabadság és egyéb alapjogok mellett is folyamatos kiállítás, monitoring, ellenőrzés szükséges.

Azt látjuk ugyanakkor, hogy az Európai Bizottság idevágó indítványát az európai tagállamok nem támogatták, és jellemzően azok támogatták a legkevésbé, ahol alacsony kulcsokkal dolgoztak, vagy ahol konkrét és nettó gazdasági érdek szólt amellet, hogy ne menjen keresztül egy ilyen rendszer. Hozzáteszem, az EU-kritikus hangjaink is felerősödnek ilyenkor nyilvánvaló módon, hiszen egy világszervezet hatékonyságát nagyban megmutatja az, hogy egy ilyen kardinális téma mentén a belső döntéshozatala hogyan alakul, mennyire gördülékeny. Itt még egy 3 százalékosra tervezett adókulcs tekintetében sem sikerült megállapodásra jutni.

Ezt követte a V4-ek-megállapodás, hogy ha nem ment közösségi szinten, akkor próbáljuk meg szűkített hatáskörrel legalább. Erősek a kétségeim. Emlékezhetünk a csehek kiállítására a Facebook és társai megadóztatása vagy közteherviselés alá bevonása ügyében. A csehek alapvető megközelítése az volt, hogy mindezt OECD-tagállamok szintjén kellene és lehetne rendezni. Én is úgy látom, hogy a V4-ek értelmes együttműködésének nagy barátjaként viszonylag kevés az esélyünk arra, hogy keresztül tudjunk vinni érdemi korlátozásokat, a fékezett habzású csomagra meg annyira nem vagyok vevő.

Tehát önmagában az, hogy szűrőket építünk be a rendszerbe, és különböző apró, kozmetikai jellegű változtatásokat teszünk, lehet, tehát lehet erre igennel szavazni, én is jó eséllyel meg fogom ezt tenni, hogyha nem találok olyan aknákat a rendszerben, amelyek irritálnak, ugyanakkor mi nem ezt akartuk, tehát nem ez volt a csomag alapja, hanem bizony az, hogy azokat

a virtuális vadhajtásokat, amelyek joggal irritálnak bennünket, valamilyen szinten kezelhetővé tudjuk tenni.

De hát azt látjuk, hogy Franciaország, Németország megpróbált ilyen irányú lépéseket tenni; maradjunk abban, hogy szerény sikerrel. Igazából ez a háború valószínűleg akkor dőlt el, amikor ezeket a globális hálózatokat kontroll nélkül ráengedtük a saját piacainkra, a saját kultúránkra, a saját médiánkra. Most persze lehet ilyen utánkapásokat tenni, és vannak is olyan kísérletek, amelyek támogathatók, de hát azt látjuk, hogy nem biztos, hogy a siker magas esélyével tesszük mindezt.

Ami miatt kicsit rossz a szájíze az embernek egy ilyen vita során, az az, hogy persze a Fidesz-KDNP benyújt egy ilyen javaslatot, oké, vitatkozzunk róla, legyünk nyitottak, de hát ezzel párhuzamosan a valóság terében egy iparszerűen működő hazugságyárat üzemeltet, amelynek egyik eszköze pont az itt tárgyalt hálózat. Horrorisztikus összegek odacsorgatásával, odaöntésével igazából ez a hazugságyár azon eszközön keresztül is működik, amelyet most meg akarunk regulálni a másik irányból.

Nem akarok itt kitérni a különböző Facebook-kommandók működésére, a megnyert sajtóperek számára. Csak az én frakcióm esetében 200 fölötti azon megnyert perek száma, amelyek jórészt olyan rágalmak alapján indultak el, amelyeket itt az említett hálózatokon keresztül is azért fizetett hirdetésekben elég erőteljesen terjesztettek. De belátom, hogy ez nem feltétlen az előterjesztés tárgya, és néminemű visszafogottságot kell tanúsítanunk épp emiatt.

Azt látom ugyanakkor, hogy a cseh barátaink által felvetett megoldás, vonalvezetés, nyomvonal lehet az, ami hosszú távon alkalmazandó. Ha egységes szabályozást akarunk, a siker esélye úgy érhető el, ha ezt legalább az uniós tagországok mindegyike magáénak tudja vallani. Azt is látjuk, hogy a francia és német elképzelések, amelyek fennakadtak egy gáton, olyan országokból indultak és olyan nemzetgazdaságokból, ahol azért tőkeerő tekintetében egyelőre még nem tudunk versenybe szállni, nem lehet ezeket egymáshoz hasonlítani.

Éppen ezért az alapelvet, az elgondolást tudom támogatni, a kivitelezésről nyilván fogunk egymással vitákat folytatni, de az egészen biztos, hogy ha van értelme összefogást keresni és szövetségeseket keresni, akkor ebben a témakörben van. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egyet tudok érteni azzal, hogy egy rég várt és nagyon fontos törvényjavaslat van itt előttünk. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos és hosszú téma. Lehet, hogy a mostani törvényi vita

keretei nem is engedik azt meg, hogy ezt minden részletében kibeszéljük, ám mindenképpen fontos, hogy a jövőben is folyamatos politikai párbeszéd legyen erről a témáról.

Sok mindenben egyet is tudok érteni Z. Kárpát Dániel jobbkios képviselőtársammal, hiszen alapvetően szükség van ilyen jellegű szabályozásokra, és látjuk azt, hogy a média, a digitális információáramlás, az információs társadalom és a digitális tartalmak nagyon gyorsan, gyors ütemben változtak az elmúlt évtizedekben, és legfőképpen az elmúlt öt-hat évben. Látjuk, hogy szüleink és nagyszüleink még egészen másféleképpen szereztek az információikat és találkoztak akár a hírekkel, akár bármilyen információval, tartalommal.

Azt is láthatjuk, hogy az elmúlt öt év vagy mondjuk, nyolc év elképesztő nagy változást hozott ezen a piacon, még tíz évvel ezelőtt sem volt ilyen elterjedt a napjainkban teljesen természetesnek számító közösségi média, a videómegosztó platformok, illetve a 24 órás folyamatos információáramlás. Én nem értek ezzel egyet, Z. Kárpát Dániellel nem értek abban egyet, hogy bizonyos szűrők beépítése ne lenne jó, mert jobb, mint a semmi. Közös európai uniós javaslatok eddig kudarcot vallottak, és legfőképpen azért, mert bizonyos, ebből jelentősen részesedő tagállamok elgáncsolták ezeket a javaslatokat. Az előző Európai Bizottság versenyjogi biztosa a sikertelen szavazás után azt nyilatkozta, hogy innentől kezdve a nemzetállamokon a sor, lehet kitalálni nemzetállami megoldásokat, vagy kisebb regionális együttműködésekben, mint a visegrádi csoport, lehet kitalálni különböző formákat, hogy hogyan is lehet szabályozni, adóztatni, hogyan is kell kezelni ezt a kérdést.

Én azt látom az európai nemzetek többségében, hogy most mindenki az ön által is említett OECD-döntésre vár, amely nyilvánvalóan a mostani járványhelyzet miatt elhalasztásra került, hiszen ennek a döntésnek a napokban kellett volna megszületnie. Reméljük, hogy ez a döntés nem halasztódik soká, és az OECD-nek lesz egy olyan iránymutatása, amely alapján a szabályozórendszert, amely alapján az adózási kérdéseket tovább lehet majd vinni itt a magyar parlamentben és a magyar jogalkotásban is.

(14.40)

Én azt gondolom, hogy ez a kérdés azért is fontos, mert nagyon kardinális kérdés, hogy hagyjuk-e, hogy a technológiai cégek átvegyék az irányítást fölöttünk, vagy mi tudjuk irányítani a technológiai cégeket. Szerintem ez kulcskérdés lesz a következő időszakban, és meg kell vizsgálnunk azt is, hogy ezek a technológiai cégek hogyan befolyásolják az életünket. Azt gondolom, hogy mindezt egy alapjogi, egy személyes szabadságjogokat szem előtt tartó nézőpontból is meg kell vizsgálni. Itt nemzeti szuverenitási és szabadságjogi kérdésekről is beszélni kell, természetesen mindig a sajtó- és véleményszabadságot szem előtt tartva.

Idehoznám azt a kifejezést, amelyet nagyon fontosnak tartok, és Szabó képviselőtársam is beszélt már róla, ez a médiatudatosság, hogy sok energiát, sok időt kell arra szentelni, hogy a gyermekeket, fiatalokat médiatudatos állampolgárokká neveljük. Az iskolarendszerben a szülői felelősséget húznám még alá, olyan tartalmakkal találkozhasanak, olyan szűrőkkel találkozhasanak, olyan iránymutatással, olyan szemlélettel találkozhasanak, ahol a médiatudatosság mindenképpen egy meghatározó szegmense lesz a felnövekvő nemzedék gondolkodásának, hiszen a közösségi média, a videómegosztó platformok és az ilyen szolgáltatók minden előnye mellett nagyon sok veszély leselkedik az óvatlan vagy naivabb felhasználóra.

És azt gondolom, hogy nemzetállami megoldásokat sürgetett a versenyjogi biztos, nemzetállami megoldásokra is szükség van, de ilyen európai közös szintű megoldásokra is szükség van, és a kettőt együtt kell bevetni, hiszen azt gondolom, hogy a mostani törvényjavaslatban is hatékony fellépést, hatékony szűrőrendszert, hatékony szankcionálási rendszert és hatékony szabályokat kell alkalmazni vagy fogunk alkalmazni.

Korábban soha senki nem vizsgálta meg azt, hogy mondjuk, egy Dublinba bejegyzett cég általános szerződési feltételei, amelyeket minden felhasználó magára nézve kötelezőnek tart, azok például megfelelnek-e egy adott ország jogrendjének, megfelelnek-e a nemzeti alkotmánynak, megfelelnek-e annak a hazai jogrendnek, amelynek az adott állampolgár is a részese. Ezt még nem vizsgálták korábban, ezért is fontos, hogy ilyen téren is előrelépünk.

Nemrégiben történt egy eset, gondoljunk arra, hogy egy bizonyos videómegosztó portál minden indoklás és valódi jogalap nélkül egyik pillanatról a másikra törölte az egyik hazai sajtóorgánium teljes YouTube-csatornáját. A PestiSrácok oldalról van szó. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Hát, az a stílus!)* Itt többen ülünk a teremben, illetve ültünk a teremben, akik ennek a csatornának különböző online műsoraiban, tévében szerepeltünk már, ellenzéki képviselőtársaimmal is *(Z. Kárpát Dániel és dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)* több alkalommal tudtam, ellenzéki képviselőtársaimmal is több alkalommal tudtam vitatkozni ezen a felületen. Itt is egy minden jogalap és valós indok nélküli törlés történt a YouTube részéről. Én azt gondolom, hogy az ilyen önkényes és a jogállamisággal össze nem egyeztethető lépések azok, amik nem elfogadhatóak, és ami miatt további szabályozásokat kell megfontolnunk, illetve erről folyamatosan beszélnünk.

Másik probléma ennek az ellenkezője, hogy sok esetben nagyon káros tartalmak nagyon könnyen eljutnak a felhasználókhhoz, mint például a gyűlöletbeszéd vagy terroristatartalmak. Ezt is láthattuk a világ számtalan pontján, hogy sokszor ezek túl könnyen eljutnak a felhasználókhöz, és ezért szükség van egy hatékony, erőteljes, határozott fellépésre ezen a területen. És azért fontos, hogy erről beszéljünk - és

szerintem nem a mai nap az egyetlen, amikor erről a kérdésről beszélni fogunk, és nagyon sok egyetértési pontot fogunk egymás között találni -, mert ez egy olyan téma, amelyben közös fellépésre van szükség, itt, a magyar Országgyűlésen belül is. Mert ez velünk lesz, ez a történet, velünk lesz nemcsak a probléma, hanem a lehetőség is, hiszen ezek az oldalak, ezek a techóriások, ez a közösségi média rengeteg lehetőséget is tartalmaz, és én egyáltalán nem vagyok ellene.

Bár Z. Kárpát Dániel övön aluli ütését nem tudom nem azzal viszonzni, hogy nézzük meg, hogy a Jobbik mennyit költött Facebook-hirdetésekre, lejárató hirdetésekre, például ellenem is volt egy ilyen, nem ez a lényeg, nem a személy a lényeg, de fizetett hirdetésben próbáltak kormánypárti politikusokat... Természetesen a politika része, elfogadjuk, de akkor ne ezzel jöjjenek felénk, ezt csak ezért zárójelben mondanám.

Azt gondolom, hogy az Európai Bizottság javaslata, amely most egy új megközelítést is tartalmaz, előremutató, szükség van ilyen szűrők beépítésére, szükség van a szabályozásra, de én azt gondolom, hogy ebben a témában további lépésekre lesz majd szükség. Én örülök annak, hogy a magyar kormányban megalakult a digitális szabadság bizottság, munkacsoport Varga Judit miniszter asszony vezetésével. Én azt gondolom, hogy alapjogi szempontból, adózási szempontból, szabadságjogok szempontjából, illetve a nemzeti szuverenitás kérdésének szempontjából is meg kell vizsgálni, ezeknek a pontoknak a perspektívájából meg kell vizsgálni a különböző techóriások befolyását a magyar társadalomra, a jogállamiságra, az európai közösségre. Hiszen sokszor láthatjuk ezeknek a techóriásoknak a hatalmukkal való visszaélését, önkényeskedését, és én még egyszer azt mondom, hogy a lehetőségek mellett a veszélyekre is fel kell hívni a figyelmet.

A társadalom médiatudatosságának növelése érdekében szintén közös, többpárti együttműködésre is szükség van, itt mindenkinek van saját felelőssége, hiszen minden pártnak, minden politikusnak különböző közösségi médiában több követője van, feljűk a médiatudatosságnak a jelzése, a médiatudatosságnak a folyamatos szószólása, illetve az álhírek nem megosztása is segít abban, hogy az állampolgárok ilyen szempontból tudatosabbak legyenek.

Nekünk magunknak is, azt gondolom, minden politikusnak is előterbe kell helyezni a médiatudatosságot, és az ilyen és ehhez hasonló szabályozásokat mindig örömmel kell üdvözölnünk, és szerintem nem szabad megállni itt. Ezt az államtitkár úrnak is mondom, hogy ez egy nagyon fontos lépés, és további lépéseket kell majd tennünk, hogy azok a szempontok, amelyeket említettem, az alapjogok, szabadságjogok, önkényesség, nemzeti szuverenitás kérdése, ezek ne merüljenek feledésbe, és ne élvezhessenek korlátlan hatalmat és önkényt ezek a techóriások, de mindenestre a mostani törvényjavaslat előremutató, ezért a KDNP támogatja.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zitanak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, akit majd Varju László képviselő úr fog követni.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A javaslat a digitális piaccal összefüggő uniós szabályoknak való megfelelést, illetve azok átültetését rendezi. Én egy konkrét részére szeretnék kitérni, amire egyébként Szabó Sándor képviselőtársam több alkalommal is felhívta a figyelmet, hogy a javaslat akként is rendelkezik, hogy ezek a megoldások nem vezethetnek a feltöltőtartalmak előzetes ellenőrzéséhez vagy a korlátozások nem lehetnek túlzóak. Ugye, az Európai Unió videómegosztó platformokkal kapcsolatos reformjai könnyen túlkapásokhoz, előzetes szűrésekhez vezetnek, egy ilyen rendelkezés kulcsfontosságú annak érdekében, hogy az EU-szabályozás ne járjon a kreatív tartalmak csökkentésével.

Szerencsés lett volna a törvényben arról is rendelkezni, hogy a túlbiztosítás esetén a szolgáltatást igénybe vevő feltöltő milyen különleges jogorvoslati utat vehet igénybe, esetleg kár esetén pedig ezen kárának megtérítését miként érvényesíti.

Egyetértek Nacsa Lőrinc képviselőtársammal abban, hogy rendkívül fontos az, hogy a kiskorúakat védelmezzük, ez ügyben mindenképpen azt gondolom, hogy mindent meg kell tenni. Zárójelben megjegyzem, hogy időkorlátot is tennék, hiszen azt gondolom, hogy rendkívül káros hatással van a gyerekekre, ha rengeteg időt töltenek a képernyők előtt.

Nos tehát, ahogy az elején mondtam, a javaslat alapvetően az Európai Unió jogszabályainak átültetéséről szól, azonban a javaslat hiánya, hogy nem kínál megoldást arra, hogy a szolgáltatók milyen módon gondoskodhatnak a felhasználók életkorának ellenőrzéséről, ez alapján pedig félok, hogy ez visszaélészerű adatkezeléshez vezet a szolgáltatókat. Tehát mindenképpen, államtitkár úr, ezt megfontolásra javaslom.

A másik probléma, hogy bár előírja, hogy a szűrések nem járhatnak a tartalmak előzetes ellenőrzésével, viszont ezen szabályok megszegéséhez nem csatol szankciókat, és nem biztosít a feltöltők számára megfelelő és gyors jogorvoslati lehetőséget. Én mindenképpen javaslom, hogy ezt a két problémát tisztázzuk, mert akkor van esély arra, hogy a tartózkodásból akár igent is nyomjunk. Köszönöm szépen még egyszer az előkészítést.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Kiindulhatnánk abból, hogy a globalizálódó világ hatásaival szembeszállni és negatív kö-

vetkezményeivel, ha lehet, akkor leszámolni, megakadályozni, ebben az országok közötti együttműködésre szükség van, és ez nagyon helyes.

(14.50)

Éppen ezért ha az Európai Unió tagországainak erre egymás között törekvésük van és lépni akarnak ebben az ügyben, akkor azt hiszem, hogy erről indokolt mindenképpen beszélni, sőt, ha az országok egyetértésre jutnak, akkor a támogatás is hozzátartozik ehhez. Azonban az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy amikor a kormány és a Fidesz ennek a témának a közelébe kerül, akkor az komoly veszélyeket hord magában. Önök ugyan tesznek kísérletet erre, s ilyen értelemben a törvénybe elsősorban a gyermek védelmét szolgáló korlátozásokat tesznek be, eközben azonban nem adnak megfelelő garanciákat azon kívül, hogy a digitális szabadság ügyében Varga Judit védelmére szorulhatunk. Mondhatnám azt, hogy ez önmagában is egy olyan ellentmondás, amit önöknek kell valahogy feloldaniuk. Ez nem sikerült ezzel a törvényjavaslattal, ami mindenképpen elgondolkodtató.

Lényegében azzal az egy mondatral tudok egyetérteni, hogy erről többet kell beszélni ahhoz, hogy ebben előrébb lehessen jutni. Hiszen éppen önök azok, akik - most az M1-ből indulok ki - az állami televíziózás egyik elemével, annak pártállami tévéként való működtetésével olyan helyzetet teremtenek, és a médiatörvény be nem tartásával, ezzel az eleve be nem tartó magatartással kizárják - és az ottani vezetőket arra biztatják, s akár meg is tiltják nekik -, hogy ellenzéki képviselők a közmédiákban szerepelhessenek. Kivéve akkor, ha az MTVA-ban úgy döntenek, hogy szeretnék, és követelik, hogy ha más nem, legalább öt pontot és öt percet adjanak a médiában, de ezt is megakadályozzák. Így azt kell mondjam, hogy az a bizonytalanság sokkal erősebb, ami az önök szabályozó kezdeményezéséből fakad, hogy mivel fognak és hogyan fognak ezzel visszaélni.

Én azt várom el, hogy a következő időszakban a törvény vitájában igyekezzenek meggyőzni mindenkit arról - a szakmai szervezeteket, a közvéleményt és a képviselőket is -, hogy önök ennek a törvénynek az elfogadásával nem visszaélni fognak, hanem azt a törekvést, ami az európai tagországok közös gondolkodásából fakad, képesek lesznek érvényesíteni. Így juthatunk el odáig - ha a tudatos fogyasztói magatartás már régebb óta itt van a gyakorlatunkban -, hogy annak a médiatudatosságnak, amire képviselőtársam utalt, a kialakulása elvezessen odáig, hogy az M1 tévét nem nézem, mert túl sokat hazudnak ott. Ezt a médiatudatosságot biztos, hogy meg kell tartani, sőt támogatni és segíteni kell. S azt a szabadságot, hogy az egyén számára a tartalomválasztás lehetősége legyen, ilyen értelemben fontos, hogy megőrizzük.

Ezzel együtt értem azt, hogy az európai tagországok ebben lépni akarnak. De elvárom, hogy a kor-

mány tegyen lépéseket annak érdekében, hogy garanciákat lehessen kapni, látni arra, hogy ezzel a helyzettel, ezzel a szabályozással nem visszaélni fognak sem az egyénnel, sem a vállalatokkal, sem a vállalkozásokkal szemben, hanem éppen ellenkezőleg, a szabadságot segíteni fogják. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezér-szónoki felszólalásuk végére értünk. Kérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Két percre Nacsa Lőrinc képviselő úrnak adom meg a szót.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Csak Varju László kérdezett, ezért válaszolni akarok neki. Nem visszaélni akarunk ezzel a törvényjavaslattal, és az Európai Unió közös álláspontját szeretnénk képviselni itthon ebben az ügyben is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Amennyiben nincs további hozzászólási szándék... de van. Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót normál időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem kívánok ijesztgetni senkit a normál időkerettel, hiszen a töredékét sem fogom kihasználni ennek. Nagyobb vitára számítottam, ezért ért engem is kicsit váratlanul az, hogy több felszólalót már nem látni a táblán.

Amiről viszont beszélgetnünk kellene, az az, hogy mégis hogyan gondolja hosszú távon a jogalkotó ezen mamut-, illetve megacégek esetleges megadóztatását. Még egyszer mondom, hozzáam a gondolat közel áll. Arról viszont nem látom a pontos víziót az elhangzottak alapján, hogy különböző szűrők beépítésén, korrekciós javaslatokon túl, tehát azokon túl, amiben meg tudunk állapodni egymással, mégis hogyan képzei el a jogalkotó azt, hogy hosszú távon legalább a közteherviselés irányába mozdítja el ezeket a társaságokat.

Látjuk azt, hogy a különböző francia és német kísérletek, ahogy említettük, elhasaltak ezen a fronton. Ez a 3 százalékos átalányadózásban gondolkodó történet pedig annyiból tűnik csonkának, hogy mit kezdünk azokkal az országokkal, amelyek az alacsonyabb kulcsokat hosszabb távon is fenn akarják tartani, vagy anyagilag érdekeltek egy olyan rendszer fenntartásában, amelynek értelmében magukhoz tudják vonni azt a tőkét, azt a bevételt, amelyet nyilván nem akarnak megadóztatni a közteherviselés szabályai szerint ezek a cégek abban az esetben, ha vannak olyan paradicsomok, ahol ki lehet bújni a kötelezettség alól. Éppen ezért arra kapacitálnám nemcsak Magyarország Kormányát, de az összes európai országot is, ha lenne rá lehetőségem, hogy a járványhelyzet okozta válság levonultával, de már a válság ideje alatt is gondolkozzanak azon a közös megoldáson, amely semmiképp nem jelenthet szuverenitástranszfert Magyarország részéről. Ehhez ragaszkodom, és nagyon bízom benne, hogy a parlament döntő többsége szintén arra

szorítkozik, hogy szuverenitástranszfer ne forduljon elő, tehát ne kelljen nekünk jogköröket Brüsszelnek vagy akárki másnak adni annak érdekében, hogy szabályozzuk azokat a megatársaságokat, amelyek a mi piacainkon okoznak esetleges károkat. Tehát legyen nemzeti megoldás, persze, de ha nem harmonizáljuk ezeket a nemzeti megoldásokat, akkor attól tartok, hogy létrejönnek a Svájcok, létrejönnek az adóparadicsomok, a semleges államok, amelyek magukhoz fogják vonzani azt a tőkét, amit egyébként itt akarnánk megadóztatni tisztességes körülmények között.

Úgy érzem ezt a vitát korrektnek és úgy érzem lezárhatónak, ha a kormány valamely képviselője részéről elhangzik az, hogy mégis milyen úton-módon kívánják ezt a rendszert a közteherviselés felé vinni. Nyilván senki nem akarja a Facebook - idézőjeles - szerzett jogait elvenni, de azért azt látni kell, hogy semmi nincs ingyen a világon, és az ingyenesség mítoszát közös felelősségünk lenne lerombolni. Ezek nem ingyenes hálózatok, nem ingyenes szolgáltatások, mindannyian fizetünk értük, egyrészt az adatainkkal, másrészt a privát szféránk egy részével. Harmadsorban pedig közös felelősségünk az is, hogy leszámoljunk az ingyenes hírek, az ingyenes értesülés mítoszával. Ha nem fizetjük meg az oknyomozás árát a szolgáltatási rendszer valamelyik pontján, akkor egyre zuhanó színvonallal és egy egyre erősebb véleménybuborékkal fogunk találkozni. Az utóbbi tíz év folyamatai efelé mutatnak, és szerintem ez nem egy jó irány. Most a járvány okozta válsághelyzet lehetőséget teremthet arra, hogy ezt kollektíven átgondolják Európa vezetői, és ezen törvényjavaslat mellé vagy azt követően benyújtsanak egy olyat, amely valódi európai megoldást kínál. De még egyszer mondom, tőlem a cseh modell vagy cseh felvetés sem áll távol, amely az OECD-országok egészére vonatkoztatja ezt a rendszert. Én ezt is járható útnak tartom, csak valamelyiken induljunk el végre. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Schanda Tamás államtitkár úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Igyekeztem volna még gombot is nyomni, de a gép nem működik már. Ezt a következő törvényjavaslatok vitájáig érdemes lenne megpróbálni megszerelni, mert különben nehezen tudunk reagálni.

Engedjék meg, hogy zárszóként néhány mondatot elmondjak. Egyrészt köszönöm a Jobbiknak és Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, hogy támogatja a törvényjavaslatot, ahogy ezt természetesen köszönöm a Fidesz és a KDNP képviselőinek is. Azt viszont, képviselő úr, vissza kell utasítanom, a pártcsaládjainkat ért rágalmasításait és mondatait, amit az első felszólalásában mondott el. *(Zaj, közbeszólások.)*

(Folytatás a 118/2-ben!)

Országgyűlési Napló

(15.00)

Nacsa képviselő úrral egyetértek abban, hogy további lépéseket kell tenni, és hogy valóban egy kezdő lépés lehet ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása. Én azt gondolom, hogy nehezen szabályozható területről van szó, amely ugyanakkor viszont nagyban befolyásolja családjaink mindennapi életét, és gyerekeink sokat találkoznak ezekkel a területekkel, tehát már csak ezért is különösen nagy a felelősségünk abban, hogy újabb és újabb megoldásokat próbáljunk keresni arra, hogy hogyan szabályozható ez a terület.

Gurmai képviselő asszonynak annyit jeleznék csak, hogy az életkor ellenőrzéséhez kapcsolódó előírásoknál nem tudjuk megtenni, hogy technológiát is előírunk, amit javasolt, ez nem is lenne egyébként helyes, hiszen a technológia olyan gyorsan változik, hogy indokolatlan dolog lenne törvényben előírni kötelező technológiát. Technológiaszemlegesen tudjuk előírni, hogy itt bizony szükséges ezt valamilyen módon ellenőrizni, ugyanakkor itt egy ennél szigorúbb szabályozás, azt gondolom, többet ártana, mint használna. Azt pedig meg szeretném erősíteni, hogy előzetes szűrésre nem kerül sor, ahogyan ez a javaslatban is szerepel, illetve ahogyan azt az expozéban is elmondtam, hanem a szolgáltatóknak folyamatában szükséges elvégezniük az ellenőrzéseket, ezt előzetesen nem tehetik meg.

És arra azért mindenképpen felhívnom a figyelmet, hogy pont most, ezzel a törvényjavaslattal teremtődik meg az a panaszkezelési és egyéb eljárás, amely lehetőséget biztosít arra, hogy a visszaéléseket a felhasználók jelezhessék. Illetve arra is felhívnom azért a figyelmet, hogy mivel több szolgáltató van, ezért maga a piaci verseny is lehetővé teszi azt, hogy amennyiben egy szolgáltató nem megfelelően használja a technológiát, akkor bizony a felhasználó dönthet úgy, hogy más szolgáltatót a szolgáltatásait választja.

Varju képviselő úr esetében és felszólalása kapcsán is két dolgot tudok mondani. Az egyik, hogy nem akarunk visszaélni ezzel a szabályozási lehetőséggel, azokat a mondatokat, amelyek nem a törvényjavaslathoz, hanem a polgári kormányhoz kapcsolódnak, azokat visszautasítom. Azt a félelmét pedig, hogy az európai uniós megállapodás Brüsszelből jön, és hogy ez gyanús neki, azt a félelmét én megértem, de itt azért mégiscsak arról van szó, hogy egy jogharmonizációs kötelezettségnek teszünk eleget, tehát most, ebben az esetben ebből a gyanúból talán engedhetünk, az ő esetében nem is értem, hogy ez a gyanú egyébként egyáltalán miért áll fenn.

Ezt követően pedig zárásként engedjék meg, hogy megköszönjem a hozzászólásokat, a támogatókat elsősorban, és azokat is, amelyek kritikával illették a benyújtott törvényjavaslatot, és arra kérem önöket, hogy támogassák a törvény elfogadását.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Két perc technikai szünetet rendelék el, hogy meg lehessen szerelni az államtitkár úrnál a mikrofont, a módosító javaslatok benyújtására pedig csütörtökön 16 óráig van lehetőség. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk a munkánkat. Soron következik a **nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9920. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bódis József államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek, Képviselő Urak! Tisztelt Ház! A magyar kormány folyamatosan dolgozik a felsőoktatás fejlesztésén és versenyképességének erősítésén, erről bizton árulkodnak az elmúlt időszak intézkedései. A jelenlegi helyzetben azonban még inkább felértékelődik a terület. Soha nem volt még annyira szükség a felsőoktatási szféra fejlesztésére, mint ma. A koronavírus okozta kihívás a bizonyíték rá, hogy a magyar tudásbázis erősítése nemzetstratégiai érdek.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország versenyképességébe tett nagyszabású kormányzati befektetés újabb, az Országgyűlés döntését igénylő állomásához érkezünk. A „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című kormányzati stratégia jelölte ki azon alapvető irányokat, amelyek mentén a kormány az elmúlt években egy korszerű, az erőforrásokat eredményesen és hatékonyan felhasználni képes, a gazdaság és a társadalom által az egyetemek felé megfogalmazott sokrétű elvárásrendszernek megfelelően képes felsőoktatás kialakítását támogatta. A megvalósítandó feladatok szükségességét alátámasztja, hogy a felsőoktatás egész szervezetének világszintű átalakulása van folyamatban. A felsőoktatás irányítása kapcsán nemzetközi trend a külső szereplők megjelenése, a nem hatékony irányítási formák átalakítása, továbbá az állami támogatásban a teljesítményelvűség, indikátorok, rangsorok előtérbe kerülése. Az egyetemek mint szervezetek hatékonyabb működése és a magyar kormány azon felsőoktatási stratégiai célja, hogy Magyarország Európa öt legversenyképesebb és legélhetőbb országa közé kerüljön 2030-ra, tette szükségessé az önök előtt lévő törvényjavaslat benyújtását.

A nemzeti felsőoktatási törvény határozza meg az intézményrendszer működését. A felsőoktatási intézmények fejlődési irányát, azt a folyamatot és feltételekrendszer, hogy képessé váljanak a térség társadalmi, gazdasági környezetét fejlesztő tudományos, innovációs, művészeti és képzési ökoszisztéma hatékonyabb és eredményesebb működtetésére, a törvényi keretek megteremtésével kell és lehet létrehozni. A felsőoktatási intézményi modellváltással olyan felsőoktatási intézményi működést alapozunk meg, amelyben az

egyetemek a helyi társadalmi élet, az értelmiségképzés és a gazdaságfejlesztés motorjaként az igényekre rugalmasan reagálva biztosítják a képzési, kutatási, innovációs és művészeti, valamint sport- és kulturális szolgáltatási háttérrel a régió és az ország versenyképességéhez.

(15.10)

A modellváltást biztosító, a felsőoktatási intézmények működését meghatározó módosítások a következők. A módosítás alapján a felsőoktatási intézmény alapítására jogosultak köre kiegészül a vagyonkezelő alapítványokról szóló 2019. évi XIII. törvény alapján létrejött vagyonkezelő alapítvánnyal. Az új felsőoktatási agrárstratégia és a modellváltás kapcsán a törvény módosítás megteremti a jogszabályi alapjait annak, hogy a modellváltó felsőoktatási intézményeket működtető közérdekű vagyonkezelő alapítványok megszerezhesék az állami tulajdonú, a Nemzeti Földalapba tartozó, eddig is az intézmények vagyonkezelésében lévő földek vagyonkezelői jogát.

Az intézményi átalakulásokat segíti, hogy az új intézményi szervezetben jogi személyiséggel rendelkező szervezeti egységek hozhatók létre. A törvényjavaslat egy új finanszírozási keretet határoz meg a felsőoktatási intézmények támogatására. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat még korszerűbb és versenyképesebb felsőoktatás megteremtését célozza meg. Szabályozásunk egyszerűbbé válik, intézményeink rugalmasabban és felesleges kötöttségektől mentesen vesznek majd részt a nemzetközi kutatásokban és programokban. A magyar hallgatók külföldi tapasztalatszerzése is könnyebbé válik, miáltal nemcsak az ő tudásuk, hanem a nemzeti tudásink is bővül.

A módosítási javaslatokat tulajdonképpen két részre oszthatjuk. Egyrészt a törvényjavaslat felsőoktatási intézményeink működésének egyszerűsítését és finanszírozásának átláthatóbbá tételét célozza, másrészt a hatékony ismeretszerzést elősegítő szakmai változásokat szeretnénk eszközölni. Ez utóbbi változások egyrészt a felsőoktatás nemzetköziesítését segítik elő, másrészt a képzést érintő szabályokat módosítják annak és magának a pályának a népszerűvé tétele érdekében, végezetül pedig a változások egy része a deregulációt határozza meg, illetve célozza meg.

Felsőoktatásunk nemzetköziesítése érdekében a javaslat a képzési és kimeneti követelmények meghatározását az „Erasmus+” program keretében létrehozott közös mesterképzés esetében intézményi hatáskörbe helyezi, hasonlóan a szakirányú továbbképzésekhez, ezzel pedig igen jelentősen leegyszerűsíti a programok létrehozását, működtetését a felsőoktatási intézmények számára. Az oktatás, kutatás minőségi feltételeinek biztosítása, külföldi szakemberek magyar felsőoktatásba vonzása érdekében az intézményben egyetemi tanári munkakört betöltő oktató hazai egyetemi tanári kinevezése az európai minősítés alapján egyszerűsített eljárásban, a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság szakértői

véleményének külön kikérése nélkül megy végbe. Mindez arra figyelemmel, hogy azonos személy esetén, azonos tárgyban, azonos hatályú minősítésre jogosult szervezet által a kérdéses minősítés külföldön már megtörtént. Ez természetesen csak akkor alkalmazható szabály, ha az adott oktatót már külföldön is egyetemi tanári munkakörben foglalkoztatták.

A tudományos utánpótlást kívánjuk elősegíteni azzal, hogy a doktori képzésben komplex vizsga teljesítésével hallgatói jogviszonyt létesíthet az is, aki az általános orvos szakon a hallgatói jogviszonyával párhuzamosan egyénileg készült fel a fokozatszerzésre, vagyis az orvosok számára lehetővé válik az egyedülállóan hosszú, hatéves graduális képzésben a tudományos képzésre való felkészülés. Ezzel a módosítással a kormány az a célja, hogy a jövő orvosai ne csak kiváló szakemberek legyenek, hanem a tudományos életben is minél hatékonyabban tudjanak helytállni, a kutatási eredmények minél gyorsabban át tudjanak kerülni a hétköznapi orvoslás területére is.

Mindannyian tudjuk, hogy hazánk jövője a felnövő generációkon is múlik, így a kormány kiemelt figyelmet szentel gyermekeink oktatásának, ezért a pedagógusképzés kapcsán a 2013-ban elindult osztatlan tanárképzésben azokon a tanárszakokon, amelyeknek két változata, a középiskolai és az általános iskolai tanár van, más tanárszakokhoz hasonlóan, egységes szerkezetű tanárképzés jön létre, mely tanárszakok a köznevelési intézmények tekintetében az általános iskolai és a középiskolai tanári feladatokra egyaránt felkészítenek. A tanárképzés formáinak bővítésével könnyebbé válik a pedagógusképzésbe való bekapcsolódás a már felsőoktatási tanulmányokat folytatók számára.

Tisztelt Képviselők! A „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című kormányzati stratégia megvalósításának keretében már sor került többek között az intézményhálózat konszolidációjára is. Az állami felsőoktatási intézmények az ország térszerkezetéhez igazodó átszervezésének tapasztalatait felhasználva érkezett az ideje, hogy a felsőoktatási stratégia nyolc, társadalmi és nemzetgazdasági szempontból kiemelt képzési területe közül az agrárképzési területre kiemelt figyelmet fordítva, létrejön egy túlnyomóan agrárképzési profilú felsőoktatási intézmény. Az új intézmény hatékonyan fogja kiszolgálni az ágazat jelenlegi és jövőbeli szakemberigényét, képes lesz megfelelő mennyiségű és tudású szakember és vezető kibocsátására, egy technológiailag fejlett infrastruktúrára és tangazdasági bázisra alapozva. Az átalakulással a magyar agrár-felsőoktatás új fejlődési pályára állhat, és 2030-ra magyar agrárügyetemes kerületbe a világ legjobb száz agrártudományi egyeteme közé, ezzel növelve a magyar agrárgazdaság, az agrárképzés és -kutatás nemzetközi elismertségét és beágyazottságát.

Tisztelt Ház! A nemzeti felsőoktatásról szóló törvény módosítási javaslata tartalmaz egy további intézményi átalakítást is, amelynek megvalósításával mindkét egyetem fejlesztési lehetőségei új, növekvő pályára állhatnak. Az átalakítással a Neumann János

Egyetem Pedagógusképző Kara az egyik legrégebbi, a rendszerváltás idején elsőként induló egyházi pedagógusképző intézményhez csatlakozhat, kihasználva ezzel a két intézményben jelenleg is magas szintű oktatás egyesítésében rejlő lehetőségeket, valamint ezzel az intézményátalakítással még egy felsőoktatási intézmény jelenhet meg Kecskeméten, a Károli Gáspár Református Egyetem.

Tisztelt Képviselők! A fokozatváltás megkezdődött a felsőoktatásban. Legfontosabb célunk, hogy a nemzetközi oktatási és kutatási térben magasan pozícionált, a társadalmi kihívásokra válaszolni képes, hazánk gazdasági sikerességét alapjaiban meghatározó és versenyképes felsőoktatási intézményrendszer épüljön ki és működjön. A felsőoktatási stratégia tisztán és világosan fogalmaz. Ha ugyanis nem állítjuk kihívások elé a hallgatókat, ha hiányzik az oktatók lelkesedése, ha a kutatók belefásultak a Nyugattól való évtizedes lemaradásba, akkor a teljesítmény is tartósan elmarad. Másképp fogalmazva, a színvonal-emelkedés és a versenyképesség növekedése csak akkor valósul meg, ha a társadalom nagyobb elvárást támaszt a felsőoktatási rendszer egészével szemben. Bármennyire elkényelmesedtünk is az elmúlt időszakban, versenyre, szigorúbb mércére, kihívásokra, egyszerre teljesítményelvű felsőoktatásra van szükségünk.

(15.20)

Az elmúlt időszakban végbemenő, a képzésre, a kutatásra és a művészeti alkotótevékenységre irányuló felsőoktatási fejlesztések beváltották a hozzájuk fűzött reményeket. Az intézmények jelentősége nemzetközi térben is jelentősen nő.

A felsőoktatási intézmények alaptevékenységének finanszírozása azonban nem követte le ugyanezt a fejlődési pályát, ezért szükségesnek láttuk új finanszírozási elvek kidolgozását. A javaslat értelmében a felsőoktatási intézmények finanszírozásának új szabályrendszere hatékonyabban illeszkedik a felsőoktatási intézmények által folytatott sokrétű tevékenységhez, azok jellegéhez, figyelembe veszi a nemzetgazdaságban és a térségfejlesztésben betöltött szerepüket, és stabil, pénzügyileg fenntartható működési alapokat teremt az intézmények számára. Ennek érdekében osztrák mintára háromlábú finanszírozási modell kerülne bevezetésre, amellyel külön támogatás kerülne biztosításra az oktatási, kutatási, művészi tevékenységekre és az infrastruktúra fenntartására. Az átalakítással az a célunk, hogy a finanszírozáson keresztül még érdekeltőbbé tegyük az intézményeket a hatékonyságra és a minőségre. A finanszírozáshoz objektív mérhető, számonkérhető minőségi és mennyiségi teljesítményelvárásokat határoztunk meg. Álláspontunk, hogy az intézmény hatásköre és felelőssége, hogy az átvett erőforrásokat hogyan használja fel. Nekünk a teljesítménycélok megvalósulását kell ellenőriznünk.

Tisztelt Országgyűlés! Hazánk új kihívások előtt áll. Ezek leküzdéséhez pedig a felsőoktatásra jelentős

szerep hárul. Kérem ezért, hogy a versenyképes és innovatív felsőoktatást megcélzó törvényjavaslatot szavatukkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pósnán Lászlónak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő T/9920. számú javaslat, amely a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény módosításait tartalmazza, ezenkívül tartalmazza még két másik törvény néhány passzusának módosítását, a Nemzeti Földalapról szóló törvényét, ahogyan ezt államtitkár úr említette, illetve a szakképzéshez kapcsolódóan. Nem kívánom megismételni mindazt, amit államtitkár úr mondott, csak szeretném jelezni, hogy a Nemzeti Földalapról szóló törvényjavaslat apropóján azon esetleges félelmek, amelyek arra vonatkoznának, hogy csökkenne az állami termőföld aránya, ez nem igaz. Lényegében, ahogy államtitkár úr is elmondta, az intézmények az eddig is használt, az oktatáshoz kapcsolódó földterületre vonatkozóan szeretnének vagyonkezelési jogot. Tehát ebből a szempontból ilyen típusú félelmekre nincsen ok.

Amit én fontosnak tartok ehhez kapcsolódóan még megjegyezni, az nem önmagában a Földalapról szól, de a finanszírozásról mindenképpen, amellyel államtitkár úr zárta. Itt én különösen kiemelendőnek tartom azt az aspektusát és azt a szempontrendszerét a javaslatnak, amely beemeli az értékelésbe és a finanszírozási kritériumok közé a nemzetközi visszajelzések fontosságát, magyarul, hogy a magyar egyetemek a nemzetközi megmérettetésben hol és mint szerepelnek, a nemzetközi rangsorokban milyen pozíciót tudnak betölteni. Tudjuk, hogy rengetegféle ilyen nemzetközi mérési kritériumrendszer van. Ennek függvényében más és más pozíciókat tudnak az egyes hazai egyetemek elfoglalni, de trendeket mindenképpen jeleznek, és azt gondolom, hogy helyes, ha ez a későbbiekben bekerül azon elvek közé, amelyek a finanszírozást meghatározzák.

Ennek már csak egy továbbgondolandó feladata van, de ezt nyilván nem ennek a törvénynek a keretében kell rendezni, hogy ezeket a szempontokat utána az intézmények falain belül is le lehessen bontani. Magyarán, ez a fajta teljesítményelv az egyetemek egyes karain belül, intézetein, tanszékein belül is értelemszerűen hangsúlyosan szerepet kaphassanak, és személyre lebontottan is érvényesíthetők legyenek. Szerintem ez egy jó és hasznos irány. Egyébként tudomásom szerint a legtöbb hazai egyetemen ilyen típusú gondolkodás már el is indult, vagy ilyen munkacsoportok fel is álltak, hogy az egyetemek falain belüli teljesítményhonorálásokat hogyan és milyen kritériumok mentén kelljen megcsinálni.

Nyilvánvalóan nagyon nehéz egységes rendszert kitalálni, hiszen nagyon sokféle tudományterületnek nagyon sokféle kritériuma van, de természetesen erre törekedni kell.

Én kifejezetten hasznosnak tartom a javaslatnak azt a részét, amely arra vonatkozik, hogy az állami felsőoktatási intézményekkel azonos feltételek mellett lehet egyházi és magán felsőoktatási intézményeknek is állami finanszírozást adni, amelynek a kritériumait és az elvi kereteit világosan lefektetik. Ehhez szükségeltetik a szakminiszteren kívül még az államháztartásért felelős miniszter egyetértése is, tehát ilyen értelemben pénzügyi, gazdasági szempontból kellőképpen körül van járva.

A törvényjavaslat szakmai módosításait én a magam számára nézve logikailag öt csoportba sorolom. Az első a felsőoktatási szervezeti kérdései, a hallgatókat érintő kérdések, a felsőoktatás nemzetköziesítését elősegítő javaslatok, a pedagógusképzésre vonatkozó javaslatok, illetve a deregulációs javaslatok. Ha a felsőoktatási szervezeti módosításokat nézzük, akkor azt látjuk, hogy itt egyrészt van egy komoly jogi aktualizálás, ha úgy tetszik, lényegében technikai módosítás. Olyan típusú változtatásokat kell átvezetni a felsőoktatási törvényen, amelyek egyébként más területen már bekövetkeztek, például a szakképzésben bekövetkeztek. Szakképző intézmények kerültek felsőoktatási fenntartásba is, tehát értelmes és logikus, hogy az itt bekövetkezett változásokat, jogi módosulásokat a felsőoktatást szabályozó törvényben is megjelenítjük.

Hasznosnak tartom azt a felvetést vagy módosító javaslatot, mely szerint a felsőoktatási intézmény mint jogi személy további jogi személyiséggel rendelkező szervezeti egységet tud létrehozni. Ez különösen abban az esetben lesz fontos a napi gyakorlat szempontjából, amikor egy intézménynek olyan egységei vannak, amelyek földrajzilag egyébként jóval távolabb helyezkednek el. Ilyenkor a napi ügyintézés szempontjából ez egy jelentős könnyebbéget jelent. Már most is vannak értelemszerűen ilyen intézmények, a jövőben is lesznek. Ilyen szempontból erre jóval rugalmasabb lehetőséget tudunk kínálni.

A hallgatókat érintő módosítások tekintetében, azt hiszem, hogy a pedagógusképzésre vonatkozó előterjesztés kifejezetten szerencsés, hiszen itt gyakorlatilag új felvételi eljárás nélkül vehet fel valaki tanárszakot mesterképzési szakokkal párhuzamosan, tehát nem kell ilyen értelemben egy esztendő várni. Ez jelentősen meggyorsít dolgokat. A szakmai tanárképzésben ez biztos, hogy nagy segítséget jelent, mondjuk, a mérnöktanárok esetében, de egyébként a közismereti tárgyakat oktató, a közoktatásban majdan dolgozó pedagógusképzés szempontjából is jelentős segítséget tud nyújtani. Ezzel együtt emeljük ki azt, hogy a tanárszakot vállalók állami ösztöndíjjal támogatott fél éve így legfeljebb két fél évvel, de meghoszszabbítható lehet.

A hallgatói munkavégzéssel kapcsolatos szabályozást szintén előremutatónak tartom. Ebbe bekerül az is, hogy a felsőoktatási intézményben nemcsak a

tanulmányaival nem összefüggő tevékenységet végezhet, mit tudom én, mondjuk, könyvtárban vagy tanulmányi osztályon, vagy a hivatalban, ha úgy adódik, hanem a felsőoktatási intézmény részvételével működő gazdálkodó szervezetben is, hiszen erre is, hál' istennek, egyre több példa van már az országban, hogy az egyetemek valamilyen módon tulajdonosok vagy tulajdoni hányaddal bírnak gazdálkodó szervezetekben.

A felsőoktatás nemzetköziesítésére vonatkozó előterjesztői javaslatok kifejezetten könnyebbéget jelentenek, adminisztratív vonalon mindenképpen. Intézményi hatáskörbe helyezi a képzési kimeneti követelménynek meghatározását az Erasmus+ program keretében létrehozott közös mesterképzések esetében. Szerintem ez kifejezetten helyes. Kimondja azt is a törvény, hogy a különböző feltételek teljesülése vagy különböző feltételek megléte esetén nem kell kötelezően betartani azt az eddigi szabályt, hogy a képzéshez szükséges kreditérték egyharmadát kötelezően az adott intézményben kell megszerezni. Én azt hiszem, hogy ez így szerencsés, és kifejezetten előmozdítja azt, hogy sokkal nagyobb legyen, akár nemzetközi vonatkozásban is az együttműködés és a közös képzés aránya, ami ebből a szempontból elősegíti a magyar felsőoktatás nemzetközi beágyazódásának a folyamatát.

(15.30)

Az orvosi képzésben részt vevők meg egyáltalán a szakma tudomásom szerint nagyon régóta foglalkozik azzal a problémával, hogy ha valaki még az amúgy is hosszú orvosképzés után - a graduális képzést említette az államtitkár úr, az hat év, de azért tegyük hozzá, hogy erre ráépül még a szakképesítési rész is, a szakvizsgához vezető út, és ez attól függő, hogy ki milyen területet választ, de bizony átlagosan 4-5 évvel nyugodtan számolhatunk, tehát ez egy nagyon-nagyon hosszú idő - akar tudományos pályát is folytatni, valljuk be őszintén, hogy az egy hihetetlen hosszú időtartam. Ez a mostani javaslat lerövidíti valamelyest az ehhez kapcsolódó időtartamot, egy olyan lehetőséget biztosít, ami, tegyük hozzá persze azt is, hogy nem könnyű, tehát orvostanhallgatóként a két utolsó évben még mellette elkezdni PhD-kurzusokat felvenni, krediteket gyűjteni nem könnyű, de ne zárjuk el a lehetőségtől mindazokat, akik ezt be akarják vállalni. Úgyhogy én ezt kifejezetten örömdetesnek és üdvözlendőnek tartom, ahogyan azt is, hogy egyszerűsödne a magyar és a külföldi közös képzéseknek az akkreditációja.

Ugyancsak életszerű és az eddigi felesleges bürokráciát leegyszerűsítő dolog az, hogy az egyetemi tanári kinevezéshez nem szükséges a MAB-szakértő véleménye akkor, ha az oktató eleget tesz a törvényben foglalt alkalmazási feltételeknek, és olyan külföldi intézményben volt foglalkoztatva egyetemi tanári munkakörben, amit egyébként az Európai Felsőoktatási Minőségbiztosítási Szövetség valamely akkreditáló egysége akkreditált.

A deregulációs javaslatokat én külön nem részletezném, hiszen ezek alapvetően mindig azt a célt szolgálják, hogy számos kérdéskör egyszerűsödjön, és ne terhelje feleslegesen a jogrendszert. Itt már csak egyetlenegy dologra hívnám fel a figyelmet, hogy a deregulációs javaslatok apropóján kikerül a törvényből az a megfogalmazás, ami úgy szól, hogy pedagógiai alkalmassági vizsgát nem kell tenni. Szeretném megjegyezni, hogy ezzel maximálisan egyet tudok érteni; nem azzal, hogy ne legyen ilyen, hanem azzal, hogy ez a forma eltűnik, mert ez a forma, ami eddig volt - minden jó szándék ellenére be kell vallani -, nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Hiszen egy 10-15, maximum 20 perces elbeszélgetésből egy pályakezdővel gyakorlatilag sok minden nem derül ki. Amit meg kell valósítani, az sokkal inkább az, hogy az alkalmasságnak a folyamatfigyelése és a folyamatkontrollálása épüljön be a pedagógusképzésbe.

Csak egyetlenegy rövid statisztikát említenék ennek indokoltsága alátámasztására: 2013 és 2018 között, öt év alatt az ELTE-n 18 olyan minősítés történt, amire azt mondták, hogy az illető nem alkalmas pedagógusnak: a Debreceni Egyetemen 18; a Szegedi Egyetemen 14; a Pázmányon 13; a Miskolci Egyetemen 1. Ha ezt összevetjük azzal a létszámmal, hogy hányan tanultak egyébként ezen évek során valamilyen tanárszakra, akkor látjuk, hogy igazából ez a szűrő nem váltotta be a reményeket, úgyhogy nincs értelme ezt fenntartani. Azt a részt kell kiépíteni és működtetni jól, ami a folyamatfigyelést teszi lehetővé, annak sokkal több értelme van, úgyhogy ezzel a deregulációval mindenképpen egyet tudok érteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Brenner Kolomannak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Nem akartam az államtitkár úr hátának beszélni, ezért jöttem ki inkább. Köszönöm a szót.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Én két részre bontanám - ahogy ön is az expozéjában - a törvényjavaslat vitájában elfoglalt álláspontunkat. Az első részben a felsorolás egészét tekintve és az államtitkár úr expozéját tekintve azért inkább kisebb jellegű módosításokra térnék ki, és utána, a második körben szeretném a törvényjavaslatban szereplő intézményi összevonásokat röviden véleményezni.

Kezdjük tehát az első résszel - itt is öt pontra szeretnék kitérni. Első körben a vagyonhoz juttatás, földalap - ahogy Pósnán képviselőtársam is már jelezte - részét szeretném röviden kommentálni, hogy én értem Pósnán képviselő úr megnyugtató szavait is, és azt gondolom, hogy minden ilyenfajta technikai módosításnak igenis helye van a magyar felsőoktatásban, ugyanakkor nyilvánvalóan az sem véletlen talán, hogy a képviselőtársam már jó előre itt bizonyos olyan veszélyekre figyelmeztetett minket,

amelyek azonnal ilyenkor asszociációs bázisunkban megjelennek.

A második téma, amiről egy kicsit részletesebben is szeretnék beszélni, a magán-felsőoktatási intézményekre vonatkozó két kitétele egyrészt ennek a törvényjavaslatnak, másrészt az államtitkár úr expozéjának. Én teljes mértékben elfogadom azt, hogy a magyar felsőoktatás rendszerében magánintézményeknek helye van, ugyanakkor nem mindegy, hogy milyen támogatást kapnak közös adóforintjainkból ezek a magánintézmények. És azzal vitatkozom, hogy gyakorlatilag egy fenntartói döntéstől függjön a törvényjavaslat szerint az, hogy mely magánintézményhez juttatunk komoly támogatást közös adóforintjainkból, és mely magánintézményekbe nem juttatunk ilyen forrást. Alapvetően azt gondolom ugyanis, hogy ha megnézzük - és akkor már az intézményszerkezetről egy hosszabb gondolatmenetet is szeretnék majd zárásképpen mondani, de itt azért annyit már jó előre meg szeretnék jegyezni -, nem biztos, hogy éppen a magánintézmények sorát kellene szaporítani különböző kihelyezett és behelyezett tagozatokkal.

A harmadik pont, amiről szeretnék röviden szólni, a tanárképzés ügye. Első körben teljes mértékben igazat adok Pósnán képviselőtársamnak abban, hogy amikor az osztatlan tanárképzést újra bevezettük egész pontosan 2013-tól, akkor ez a fajta alkalmasságnak nevezett vizsga egy - hogy is mondjam? - olyan szűrő volt, a számok is magukért beszéltek valóban, amely csak a legkirívóbb eseteket tudta kezelni, tehát csak amikor valakiről így ránézésre, ahogy bejött a szobába, amikor mi ezeket az alkalmassági vizsgákat lefolytattuk, akkor már látszódtott a kollégán, hogy ebből nem nagyon lesz tanárkolléga. Ennek az eltörlését ugyanakkor - különösen abban a diskurzusban, ahogyan ezt aztán a magyar közéleti szereplők, illetve a szélesebb közvélemény majd értelmezni fogja - veszélyesnek tartom, mert akkor ez azt üzeni, hogy még ezt a szűrőt sem kell figyelembe venni.

Ezért is támogatnám nagyon azt, amit Pósnán képviselőtársam javasolt, hogy igenis itt azért egy szakmailag jól kiérlelt egyéb alkalmassági és a tanári pályára valóban hosszabb távon felkészítő megoldáson kezdjünk el gondolkodni. Hiszen a társadalom egészének üzenünk az ilyen jellegű eltörlésekkel, és ezért én ezt nem tartom szerencsésnek, annak ellenére sem - még egyszer mondom -, hogy szakmailag teljesen egyetértek vele, ugyanakkor a társadalomnak tett üzenetét nagyon veszélyesnek tartom, és csak akkor tartanám jónak ezt eltörlőni, ha már mellette ott van a közösen kidolgozott, működőképes szűrőrendszer. Egyébként pedig a legjobb ilyen szűrőrendszer az volna, ha a pedagógusi pályát tenné az egész társadalom számára sokkal kívánatosabbá és társadalmilag elismertté.

És akkor már azért annál a témánál is vagyunk, hogy annak ellenére, hogy teljesen támogathatónak tartom valóban ezeket a technikai jellegű módosításokat azzal kapcsolatban, hogy párhuzamosan is fel

lehesse venni szakokat és így tovább, ezzel semmi probléma nincs, ezzel egy probléma van: itt erről a székről, bocsánat, a másik teremben erről a székről Rétvári államtitkár úr mindig az arcunkba vágta, amikor tanárhányról merészeltünk ellenzéki politikusként beszélni, hogy ilyen nincs is, és mi ne tesszünk rémhíreket. Viszont ez egy szegénységi bizonyítvány most itt, hiszen ez azt jelenti, az indoklásból egyértelműen kiderül, hogy igenis van pedagógushány, és amire a Jobbik mint nemzeti néppárt mindig felhívta a figyelmet, egy kiemelt nemzetstratégiai ágazatban nem lehet azt tíz év óta nézni, hogy nézzük a korfát, és látjuk, hogy jelenleg a pedagógustársadalom több mint fele vagy lassan fele 50 év feletti, és nem teszünk semmit - merthogy ez történt eddig.

(15.40)

Tehát azt gondolom, hogy ezek a technikai jellegű módosítások teljesen rendben vannak, de nem kezelik a tanárhány nagyon komoly és a társadalom egésze számára most ráadásul ebben a vírusjárványos helyzetben nagyon egyértelműen megmutatkozó mivoltát.

Menjünk tovább! A doktori képzésekkel kapcsolatban ezt itt teljes mértékben támogatni tudom, és ahogy az egyetemi kollegáimtól hallottam, teljesen normálisan működik az új doktoranduszképzés is, tehát ezt én mindenképpen támogathatónak tartom. Ugyanúgy, ahogy azt is támogatandónak tartom, hogy az egyetemi tanári kinevezések esetében ne csak a Magyar Akkreditációs Bizottság, hanem az európai szervezet véleményét is vegyük figyelembe, ellentétben azzal, ami néha a sajtóban megjelent, hogy ez milyen hihetetlenül nagy galádság a minőséggel szemben. Még mielőtt túlságosan elégedetten bólogatnának a fideszes képviselőtársaim, azért azt le szeretném szögezni, hogy ez azért van így, mert a MAB-ot előtte ki tetszettek üresíteni, és ezért kizárták a MAB-ot hosszú évekre az európai szervezethez azért, mert teljes mértékben kormánybefolyás alá került. Én azért üdvözlöm ezt, mert többre tartok egy európai akkreditációt, mint sajnos a MAB-ot, amelyet nagyon komolyan, most az utóbbi időben elég komolyan átalakítottak.

Azt gondolom, hogy a közös képzésekre vonatkozó megoldást viszont nagyon-nagyon tudom üdvözlölni, mert annak idején egyetemi vezető koromban, mi tagadás, én foglalkoztam azzal, hogy a minisztériummal közösen próbáltunk erre valami olyan modus vivendit kitalálni, amivel aztán ezen közös képzések akkreditációját elindítottuk. Úgyhogy én nagyon üdvözlöm, hogy a mostani kollegáimnak már majd, ha ezt a felsőoktatásitörvény-módosítást jóváhagyjuk, akkor már nem kell majd ezzel a kérdéssel foglalkozniuk, hogy ez hogyan történik meg.

Menjünk tovább! Azt gondolom, hogy a második fele ennek a törvényjavaslatnak nagyon különböző síkon mozgó összevonásokat és összeolvadásokat rendelne el.

Első és általános megjegyzésem az, hogy írtam egy levelet minden érintett kar dékánjának és minden érintett egyetem rektorának, és néha még válaszokat is kaptam elég sok kollegától. Nagyon különböző előkészítettségi fokú dolgokat kaptam aztán válaszként. Itt is meg aztán majd a következő napirendi pontokra vonatkozóan is mondom mindezt. Azt gondolom, az, hogy legyen egy nagy, olyan agráregyetem, amiről államtitkár úr is beszélt az expozejában, alapvetően egy támogatható dolog volna egy ekkora területű országban, mint Magyarország. Egy problémám van ezzel az egészszel, mégpedig az, hogy minden eddig tapasztalat azt mutatja, hogy egy földrajzilag széttagolt intézmény működése nem lesz jobb attól, ha rá rakunk egy pecsétet. Tehát minden eddigi olyan távoli képzőhely integrációjának az a tapasztalata, hogy nem lesz olcsóbb, nem lesz áttekinthetőbb a képzési szerkezet, nem lesz minőségibb a képzés, ha ez az átalakítás nem jelenti egyben egy gyökeres újragondolását összegyvetemi szinten az egész rendszernek.

Tehát azt jelezném tisztelettel az államtitkár úrnak: az, hogy az összes agrárképzést vagy nagyrészt az összes agrárképzést folytató intézményrészeket össze akarjuk terelni egy nagy egyetembe, alapvetően jól nézne ki, ha nem lennének itt az elmúlt hosszú évek olyan tapasztalatai, amelyek azt mutatják számunkra, hogy ez nem nagyon működik. Itt is fel szeretném arra hívni a figyelmet - és akkor áttérek az utolsó pontomra, a finanszírozási rendszerre -, hogy valamikor, azt hiszem, három hónapot élt, akkori egyetemvezetői társaim is még jól emlékeznek talán egy olyan koncepcióra, amit pólusegyetemi koncepciónak hívtunk annak idején. Azt gondolom, nem véletlen volt az, hogy az illető államtitkár három hónap után nem lett hirtelen államtitkár, mert az én emlékképeim szerint az volt egy olyan koncepció, amely ezt az intézményi rendszert, teljes magyar intézményrendszert egy alapvető koncepció alapján próbálta újrastrukturálni. Azt látom, hogy amik történtek azóta - összevonások, kivonások, földrajzilag távol eső helyek, Georgikon, és a többi -, nem látom mögöttük azt a koncepciót, azt a hosszú távú stratégiai koncepciót, amiről egyébként a felsőoktatási stratégia beszél. Tehát az indoklási részével államtitkár úrnak teljes mértékben azonosulni tudok. Nyilvánvalóan ez lenne a közös ügyünk. Azt látom viszont, hogy ezekben az összevonásokban, kivonásokban az elmúlt tíz évben nem nagyon láttam koncepciót, és ugyanezt látom itt is, még egyszer mondom, az agrártudományi részt kivéve, gyakorlatilag.

Hogy bizonyos karok vezetőit, mondjuk, eléggé villámcsapásként érik az ilyen átszervezések, azt a Fidesz-kormány alatt megszoktuk, hogy nem nagyon egyeztetnek az érintettekkel, de azt gondolom, hogy itt nagyon komolyan végig kellene egyszerűen úgy gondolni ezeket az összevonásokat, ami valóban egy hosszabb távú, koncepcionálisan előre mutató képzési szerkezet kialakításához vezethet.

Kimondottan üdvözlöm azt a finanszírozási rendszert, amelyet ez a törvényjavaslat nekünk végre idenyújt. Valószínűleg államtitkár úr olvasta a Jobbik

2018-as választási programját, amelybe szó szerint ezt így írtam bele (*Nacsa Lőrinc: Éjjel-nappal. - Derültség a kormánypárti sorokban.*), hogy miután tíz év alatt ezt fokozatosan lebontotta a Fidesz, legyen végre újra háromlábú a rendszer, az oktatás, a kutatás, és a fenntartási költségek rendesen megint oda-jussanak az egyetemekhez, mint egyébként korábban ilyen formában, soha nem olyan minőségben, de azért megvoltak a pántlikázott pénzek, különös tekintettel a kutatásra, hiszen itt azért, főleg a nagy tudományegyetemeken ezzel voltak problémák.

Összefoglalóan: ez egy nagyon érdekes törvényjavaslat, amelynek a legtöbb részét - azt hiszem, a vezérszónoki felszólalásomból is kiderült - mind szakmai, mind egyéb érvek alapján támogatni tudom. A második fele viszont komoly kérdőjeleket vetett fel, és tisztelettel várom államtitkár úr választát az általam felvetett kérdésekre. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Szórványos taps a Jobbik és az LMP sorai-ból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönjük szépen az exozét. Részletekbe nem kívánok amiatt belemenni, majd nyilván a vitában lesz erre lehetőség később, amikor fölmerülnek kérdések is, hiszen a részletekbe azért nem kellene belemenni, mert mind államtitkár úr, mind Pósnán képviselőtársam is részletesen kifejtette a törvényt.

Mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani a magyar pedagógusoknak, egyetemi oktatóknak, tanároknak, hogy a mostani helyzetben is egy elég magas fokú és magas szintű helytállásról tesznek tanúbizonyságot. Amikor digitális távoktatás van, amikor az egyetemek, főiskolák fizikailag zárva vannak, de az oktatás folyik, és amikor a középiskolák, általános iskolák is helytállnak, azt gondolom, hogy ezért is megilleti őket a köszönet, ezért a helytállásért. Erről ritkábban beszélünk itt az Országgyűlésben, de szerintem nagyon fontos, hogy ha már egy ilyen témához érkezünk, akkor erről ejtsünk egypár szót.

A nemzeti kormánynak 2010 óta változatlan a célja. Az a célunk, hogy hatékony, versenyképes nemzeti felsőoktatási rendszert építsünk ki, amely piac-képes, innovatív, XXI. századi tudást is ad a diploma mellé. Az ellenzék által sokat szidott magyar egyetem magas színvonalának köszönhető, hogy olyan diplomás fiatalokat bocsátanak ki, akikért a világ legnagyobb presztízsű cégei is sorban állnak. A magyar közoktatás és a magyar felsőoktatás színvonalát is dicséri, hogy olyan képzett fiatalokat adtak, akiknek részben köszönhető, hogy 2010 után talpra állt és folyamatosan növekedett a magyar gazdaság. Az elmúlt két évben a mostani válságig 5 százalékos volt a gazdasági növekedés.

Az elmúlt években számos multinacionális vállalat választotta kutatási-fejlesztési, innovációs helyszínül Magyarországot - a BlackRock, a Siemens-csoport, az Ericsson, az ExxonMobil vagy éppen a BMW -, részben szintén köszönhetően a magyar oktatási intézményeknek és az ott végzett hallgatók teljesítményének. Gyurcsány Ferenc és elvbarátai a felsőoktatásban bevezették a tandíjat, eladósították az egyetemeket, a közoktatásban pedig utcára tettek 14 ezer pedagógust, bezártak több mint száz iskolát, valamint további mintegy 700 iskolát vontak össze, amellyel ezer településen szűnt meg a helyi iskola.

Ezzel szemben mi újranyitottuk az iskolákat, felújítottuk az iskolákat, az elmúlt tíz évben is számos egyetemi campus újult meg, számos egyetemi kollégiumi férőhely újult meg, és folyamatosan történnek ezek a beruházások.

(15.50)

Ez nem egy lezárt folyamat, hiba is lenne, ha ezt egy lezárt listaként tudnánk tekinteni. Az egyetemek megújulása, a kampuszok, a kollégiumok építése egy folyamatos dolog. Mi több alkalommal mint ifjúsági szervezet is kértük a kollégiumi férőhelyek bővítését, és amikor az Oktatási Minisztérium Balog Zoltán vezetésével aláírhatta a megállapodást a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájával, akkor egy nagyon fontos, jövőbe mutató megállapodás került aláírásra, és azt gondolom, hogy mind az ösztöndíjak fejlesztése, mind pedig a kollégiumi férőhelyek folyamatos felújítása, fejlesztése és újak építése egy olyan folyamat, amit ma Magyarországon mindenki csak üdvözölni tud.

2009-hez képest 2019-ben kétezerrel több hallgató szerzett diplomát, és 1200-zal több oktató van jelen a felsőoktatásban, ezzel együtt a nemzeti kormányunk célja, hogy versenyképes, valódi tudást kapjanak a diplomások, és ne az egyetemisták száma legyen magas önmagában, hanem a diplomát szerzők száma is.

A most tárgyalt törvényjavaslat további módosításokat tartalmaz a még hatékonyabb, még sikerebb felsőoktatás felé, egyrészt a felsőoktatási intézmények új finanszírozási rendszerének megteremtése a cél a korábbi egyoldalú finanszírozási rendszer helyett, ugyanis a működés alapfinanszírozásának nem lehet az aktív hallgatói létszám az egyetlen mérőszáma és indikátora. Az új rendszer keretében osztrák mintára háromlábú finanszírozási modell kerülne bevezetésre, amellyel külön támogatás kerülne biztosításra az oktatási, kutatási, művészeti tevékenységekre és az infrastrukturális fenntartásra.

A törvényjavaslat tartalmaz számos szakmai, minőségi és deregulációs módosítást, amelyek természetesen a modern felsőoktatás hatékonyságát javítják. Itt részben sikeres nemzetközi példák alapján is került elénk ez a törvényjavaslat, sikeres nemzetközi példák az alapjai azoknak a módosításoknak, amelyeket most magunk előtt látunk.

Brenner Koloman képviselőtársamnak jelezném, hogy amikor az európai minőségbiztosítási regiszternek tagja lett a MAB, akkor először pályáztunk erre a helyre. Amikor a MAB az európai minőségbiztosítási regiszter tagja lett – ami, azt gondolom, hogy önmagában is nagy siker európai szinten, és ez főleg a bolognai rendszert monitorozza -, első pályázatra Magyarország, illetve a MAB ennek tagja lehet, és 2023-ig szóló, biztos tagsága már megvan, ezáltal is a felsőoktatási minőségbiztosítási rendszer ilyen módon is pluszbiztosított.

Én azt gondolom, hogy a fokozatváltás a felsőoktatásban egy nagyon jó irány. A mostani törvényjavaslat ezt tovább segíti, a hatékonyságát növeli, a finanszírozást elősegíti, és a különböző részmódosítások is arra szolgálnak, hogy egy még jobb, még versenyképesebb felsőoktatása legyen Magyarországnak. Ez, azt gondolom vagy legalábbis remélem, hogy itt a teremben mindenkinek, minden pártnak a közös célja. Azt gondolom, hogy az a több mint 30 ezres külföldi hallgatói létszám is ennek a bizonyítéka, hogy van keresnivalónk a nemzetközi felsőoktatási piacon, közös célunk, hogy egyre jobb legyen a felsőoktatás. Én arra kérem a képviselőtársaimat, hogy ezen közös célok érdekében támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zitanak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Ismételten csatlakoznék Nacsa Lőrinc képviselő úrhoz: valóban köszönet az összes pedagógusnak, aki gyerekekkel foglalkozik, függetlenül attól, hogy közoktatásban vagy felsőoktatásban. Ez egy rendkívüli helyzet, amibe kerültek, kerülünk, és azt kell mondjam, hogy nyilvánvalóan ez rendkívüli kihívásokat is jelent mindenki számára. Itt már csak egy kérdés van, hogy mi van azokkal a gyerekekkel, akik nem tudnak internethez jutni, de ez nem a mostani témánk.

Konkrétan a törvényről. Köszönetet szeretnék mondani Hiller István alelnök úrnak, aki normál állapotban a vezérszónok lenne, de miután hamarosan átveszi az elnöklést, ezért én kaptam ezt a megtisztelő feladatot.

Úgy látom, hogy valamilyen zavar van az önök rendszerében, mert a most benyújtott felsőoktatási törvény arról árulkodik, hogy az önök fejében semmilyen egységes koncepció nincs. Azt mondják, hogy decentralizálni kell az egyetemeket, a közoktatásban viszont olyan államosítást hajtottak végre, amilyen nem volt az elmúlt hat évtizedben. Most akkor hogy is van ez? Ami nem hatékony a közoktatásban, az hatékony a felsőoktatásban?

Mit jelent az oktatáspolitiká? Az oktatáspolitiká azt jelenti, hogy nekünk egy magyar fiatal életét egységes koncepció mentén kell végigkísérjünk, márpedig

ez minden, csak nem egységes koncepció. Nagy bajok vannak önöknél, tisztelt fideszes képviselőtársaim; nagy bajok vagy nagy lopások, egyik rosszabb, mint a másik. Baj az, hogy a Corvinus példájára hivatkoznak, ami nincs még egy éve, hogy ebben a formában működik. Tapasztalat hiányában erre hivatkozni nevetséges. A Kaposvári Egyetemet beolvasztják a gödöllőibe, de arra már nem gondolnak, hogy Kaposváron van egy művészeti kar is, így aztán Gödöllőn majd együtt lesz a műtrágya összetételének tanítása meg az esztétika és a színházi rendezés. Gratulálók! *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Ez a következő!)*

A veszprémi és a keszthelyi egyetem között valós integráció zajlik, amit a mostani, új koncepció egyszerűen szétver, mert Keszthely betagozódik a Szent István Egyetembe. *(Nacsa Lőrinc: Ez egy másik törvényjavaslat.)* A Budapesti Gazdasági Egyetemről leválasztják a zalaegerszegi kart, és összevonják Veszprémmel, azzal, hogy itt a regionális szempontoknak kell érvényesülniük. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*

Elnézést kérek, képviselőtársaim, elfelejtettem mondani, hogy egyben fogom ezt a két felszólalást elmondani, köszönöm szépen a figyelmeztetést. Teljesen jogos, ezt az elején elfelejtettem, úgyhogy köszönöm szépen. *(Dr. Vinnai Győző: Kettő az egyben.)* Kettő az egyben.

Regionális szempont. Akkor mit keres Gödöllőn a kaposvári művészeti kar? El kellene már döntenie, hogy mi ennek az egész fideszes kavarnak a vezérlő elve, tematika vagy regionalitás, mert így most ez egy nagy összevisszaság. Vagy csak arra fáj az önök foga, ami jelenleg a nevezett egyetemeknek a tulajdona, az ingatlanokra, köztük szállodákra és termőföldekre? De én jóindulatúan azt gondolom, hogy önök egyszerűen nem tudják, hogy mit akarnak.

A felsőoktatás színvonalának javításával még egyet is tudunk érteni, de az a törekvésük, hogy kevesebb hallgató legyen az egyetemeken, egyszerűen elfogadhatatlan. És tudják, tisztelt képviselőtársaim, itt nemcsak egy rendszerről beszélünk, hanem emberi sorsokról is. A felsőoktatásban dolgozó oktatók jelenleg közalkalmazottak, de az alapítványi fenntartásban megszűnik ez a státuszuk. Tényleg úgy gondolják, hogy a jelenlegi veszélyhelyzet a legalkalmasabb időpont arra, hogy önök emberek százainak létbiztonságát veszélyeztessék? Persze tudjuk, ha a saját érdekről van szó, akkor a Fidesznek semmi sem drága. Az pedig, hogy mit gondolnak önök az autonómiáról és a magánvagyonokról, már régóta világos. Legyen szó bármiről, egészségügyről vagy oktatásról, a Fidesz célja az önállóság visszanyesése, a lehető legteljesebb pártállami kontroll kialakítása.

Ami pedig a más vagyonának tiszteletét illeti: a földmutyi, a magánnyugdíjpénztárak vagyonának ellopása vagy éppen a Magyar Tudományos Akadémia intézeteinek lenyúlása kapcsán már megtapasztalhattuk, hogy ami Orbán Viktornek megtetszik, az onnantól a Fidesz számára csupán megszerzendő zsákmány. Az egyetemek mindig is a szabadság fészkei, a kritikus gondolkodás melegágyai voltak, ráadásul vagyonuk is

van. Ez mindjárt két alapos ok a Fidesznek arra, hogy leszámoljanak velük.

Orbán Viktor pártja most egyszerre indít támadást az egyetemek önállósága ellen és azért, hogy a haveri köre megszerezze az egyetemek vagyongazdálkodásában lévő ingatlanokat. Csak emlékeztetek, hogy a törvényjavaslatban az átadásra kijelölt ingatlanok között számos győri, balatonalmádi és mosonmagyaróvári ingatlan lett kijelölve, és nemcsak óvoda-, középiskola- és egyetemi épület, hanem több szállodaépület is. Az pedig köztudott, hogy az Orbán-család tagjai és hűséges strómanja előszeretettel gyűjtenek be szállodákat. Az agrárintézmények alapítványi tulajdonba kerülésével pedig jelentős földterületek kerülnek ki az állami vagyonkörből. Halkan kérdezem: felmérte-e bárki is, mekkora állami vagyонvesztéssel jár ez?

A törvényben az olvasható, hogy az egyetem jogosult lesz a részére átadott ingatlanok értékesítésére, de az ingatlanok értékesítéséből származó bevételt csak e törvényben meghatározottak szerint használhatja fel. Szerintem viszont nem is az a kérdés, hogy mi lesz az így befolyt pénzzel; azt valószínűleg a meghatározott előírások szerint fogják felhasználni. Az igazi kérdés az, hogy melyik fideszes oligarcha várja már most azt, hogy szemezgethessen az egyetemek kezelésében lévő ingatlanokból, szállodákból és földterületekből, persze a fideszes irányítású alapítványoknak köszönhetően bagóért.

(16.00)

Mondok egy példát. A törvényjavaslat szerint az átadásra kerülő Natura 2000 területként nyilvántartott ingatlan vonatkozásában nem kell alkalmazni az állami vagyonnal való gazdálkodásról szóló kormányrendeletet, melynek értelmében védett ingatlanok tulajdonjogához, átruházásához a védettség jellege szerint felelős miniszter előzetes egyetértése szükséges.

A nemzeti vagyonról szóló rendelkezések szerint az állam kizárólagos tulajdonába tartoznak az állam tulajdonában álló parkok, amelyek forgalomképtelenek. A törvényjavaslat alapján az egyetem számára átadásra kerülő közpark azonban így már forgalomképesnek fog minősülni, vagyis szabadon adható-vehető lesz egyesek számára. Kétségünk se legyen, ha jön egy Orbán-közeli vevő, a fenntartó alapítvány tárt karokkal fogadja majd az ajánlatát, hiszen ezt a területet nem független és szakmai szempontok alapján kiválasztott személyek fogják vezetni, hanem a kormány akaratát végrehajtó fideszes káderek.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Jelentős változtatásról van szó, hisz ezzel a módosító csomaggal a kormány összesen hat egyetemet alakít át alapítványi fenntartású egyetemmé. Az MSZP ezt a szabadrablásnak megágyazó barbár autonómiacsonkítást nem tudja megszavazni, az egyete-

mek függetlensége ugyanis több szempontból sem látható biztosított. Nincsenek meg azok a garanciák, amelyek biztosítanák, hogy egy új alapítványi fenntartót független és szakmai alapon összeállított személyek fognak irányítani, hiszen itt olvashatjuk a törvényjavaslatban, hogy a kuratórium tagjait maga a miniszter állíthatja össze. Az alapítványi forma önmagában semmilyen garanciát nem jelent a függetlenségre, hiszen a képzésekről továbbra is a kormány dönt, az alapítványt pedig fel lehet és fel is fogják tölteni a kormány akaratát teljesítő emberekkel. A mostani átalakítás nem erősíti a társadalmi mobilitást sem, hiszen nem nyújt garanciát arra, hogy a tehetséges, ám nehéz sorsú fiatalok felsőfokú képzettséget kaphassanak.

És végül, de nem utolsósorban az egyetemek kezelésében lévő vagyonelemek elköttyevetése a fideszes haveroknak olyan javaslat, amit egy nemzetért felelősséget érző párt sohasem szavazhat meg.

S ha most megengedik, Kaposvár ellenzéki képviselői készítettek egy olyan sajtóközleményt, ami, azt gondolom, hogy a szívhez szól, hiszen rendkívüli csatlódottságukat fejezik ki a kormány döntésével szemben, amiben összeolvasztanák a gödöllői székhelyű Szent István Egyetemmé. Tulajdonképpen arról beszélnek, hogy a kaposvárinál jóval kisebb hallgatói létszámmal működő egyetemek megmaradnak, például Dunaújváros, Sopron.

„Csalódottak vagyunk, mert úgy gondoltuk, hogy az egyetem működését politikai konszenzus övezte, hiszen 20 évvel ezelőtt az első Orbán-kormány kezdeményezte a létrehozását, majd az azt követő kormányok is folyamatosan fejlesztették az egyetemet. 2005-ben a kampusz új épületeit például együtt avatta az akkori oktatási miniszter, Magyar Bálint és elődei, Pokorni Zoltán és Pálincás József. A kaposvári felsőoktatás igazi erejét azonban nem az adta, hogy eddig mindig sikerült az állam támogatását megnyerni, hanem az, hogy a jövőjét mindig helyben álmodhatták meg. Ez adta az identitását és ez vezette az alapítókat is: Horn Péter akademikust, volt rektort, Baka József gazdasági főigazgatót és Leitner Sándor főigazgatót. Az önállóság elvesztésével és az alapítványi működtetéssel nem csupán az ő álmaik vesznek el, hanem az is, amit a 2010 óta folyamatosan és drasztikusan - több mint felére - csökkenő állami finanszírozás mellett az egyetem vezetői és polgárai együtt elértek, megvalósítottak. Eddig úgy tűnt, hogy a megye és a város vezetői is mindig az egyetem mellett álltak.

Csalódásunkat fokozta, hogy a jelek szerint a nyertes választás ellenére elfogyott a polgármester lobbijereje is, Gelencsér Attila, a város országgyűlési képviselője pedig ilyen képességről még nem tett tanúbizonyságot. Azt nekik is tudniuk kell, hogy a jelenlegi döntés következménye lehet, hogy leépül a kaposvári felsőoktatás, ami pedig kimutatható, milliárdokban mérhető veszteséget jelent a város számára. Kevesebb bevételt a főbérőknél, a vendéglátósoknál, a taxisoknál, a színházaknál, a mozinál, a könyves-

boltnak, és a többi üzletnek, amelyeknek szolgáltatásait nem csupán a hallgatók veszik igénybe, hanem azok az egyetemi dolgozók is, akik életüket összekötötték Kaposvárral. Közel hatszázan vannak ők, így a Kaposvári Egyetem az egyik legnagyobb munkáltató a városban. Az egyetem önállóságának elvesztésével azonban nem csupán az ő egzisztenciájuk és az alapítványi működés miatt a közalkalmazotti létük kerülhet veszélybe, hanem a polgármester által mostanában oly sokszor hangoztatott cél is: legyen Kaposvár a régió vezető városa!”

És nyilvánvaló, miután ez a közlemény a polgármesternek szól, arról beszélnek, hogy „Nincs vezető város egyetem nélkül, de igazán erős sincs. Az önállóság elvesztése és a felsőoktatás esetleges leépülése azonban nem csupán anyagiakban mérhető veszteség Kaposvár és a régió számára, hanem szellemi és kulturális is. A vidéki egyetemek, így a kaposvári is, az egyik legfontosabb letéteményesei a vidéki Magyarország felzárkózásának, a fiatalok megtartásának. A déldunántúli régióban, amelyik nemcsak az ország, hanem az EU egyik legszegényebb régiója is, talán ez más egyetemekhez képest is jelentősebb szerepvállalás egyetemünk számára, még Pécs mellett is.

‘A bajban adni kell, nem elvenni!’ Ez volt Szita Károly egyik jelmondata az elmúlt évtizedben, aminek most, úgy tűnik, nem sikerül érvényt szereznie, pedig most éppen bajban a haza és bajban a város. A döntés körüli bizonytalanság és az állami diktátum ellenére, az egyetem vezetői által kiadott sajtóközleményből is látszik, hogy mennyire elkötelezettek az önálló kaposvári kampusz mellett, és próbálják menteni, ami menthető a kaposvári universitásból.

A jelenlegi helyzetben azonban a legtöbbit a polgármester és a megye országgyűlési képviselői tehetnék azzal, hogy visszavonadják a Kaposvári Egyetem önállóságát veszélyeztető törvényjavaslatot, amíg nem késő. Amennyiben mégis megszavazzák, akkor elárulják városukat, megyéjüket és mindazt, amiben állítólag eddig ők is hittek. Molnár Tiborné, Demokratikus Koalíció; Mészáros Krisztián, Jobbik kaposvári alapszervezetének elnöke; Felder Frigyes, az LMP kaposvári és Somogy megyei elnöke; Bereczki Dávid, a Momentum Mozgalom kaposvári elnöke, és Pintér Attila, a Magyar Szocialista Párt kaposvári szervezetének elnöke.”

Én mindenképpen arra kérem önöket, hogy ezt gondolják újra, és még egyszer köszönöm képviselőtársaimnak, hogy most figyelmeztettek, hogy most nálam kettő az egyben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Hiller alelnök úrnak pedig jeleztem az elején, hogy azért én vagyok a vezérszónok, mert alelnök úr éppen elnököl, de köszönöm a felkészítést.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, hogy ezt a viszonylag jól látható helyzetet szóban is ismertette a képviselő asszony. Köszönöm szépen a felszólalást. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk a munkánkat. Arató Gergely képviselő úr, a DK vezérszónoka jön. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hadd kezdjem most szokatlan módon egy megemlékezéssel, ami mégiscsak kapcsolódik ehhez a törvényjavaslatához. Nemrég kaptam a hírt, hogy elhunyt dr. Szüdi János, az Oktatási és Kulturális Minisztérium korábbi szakállamtitkára, az Oktatási Minisztérium államtitkára, aki 25 évig szolgálta különböző minisztériumi pozíciókban a magyar oktatásügyet, ennek a területnek az egyik legjobb és legjobban hozzáértő jogásza volt. Az utóbbi időszakban a Demokratikus Koalíció munkáját segítette, ő készítette fel erre a törvényjavaslatra is. Mindannyian, akik ismertük - elnök úrral kettőnknek közeli munkatársunk volt -, azok számára ez egy hatalmas nagy veszteség, de azt gondolom, hogy hatalmas veszteség a magyar oktatásügynek is.

ELNÖK: Egy mondatra kérek lehetőséget! Én is őszintén gyászolom, mindenki, aki ismerte, és a családjának is az őszinte részvételem szeretném kifejezni. Folytassa! (Dr. Gurmai Zita: *Álljunk fel!* - Dr. Varga-Damm Andrea: *Álljunk fel szerintem!* - Dr. Varga-Damm Andrea *állva marad.*)

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Ha már megidéztem ide Szüdi Jánost, hadd hozzam ide ennek a törvényjavaslatnak kapcsán is azt a két alapelvet, amit nagyon keményen a fejébe vert azoknak a politikusoknak, akikkel együtt dolgozott. Az egyik az, hogy jogszabályt hozni nagyon komoly dolog. Ahhoz komoly előkészítés kell, s a bevezetéséhez komoly felkészülés, egyeztetés, méricskélés, nagyon részletes és gondos munka. A második pedig az, hogy csak a gyermek mindennekfelett való érdeke lehet az, ami az oktatási törvénykezést meghatározza.

Ezt a törvényt is ezen a szűrőn keresztül néztük, és azt kell mondanom, hogy miközben ez a jogszabály sokkal jobb minőségű, és szándékaiban is sokkal átgondoltabb, mint az elmúlt időszak oktatási törvénykezésének számos darabja, mégiscsak ebben a formában nem támogatható és nem elfogadható. Egy jelentős része azért, mert fölösleges, mert ennyire nem sürgős, mert ráérne, mert most nem ez a problémája az felsőoktatásnak és nem ez a problémája az országnak. Van ebben a törvényjavaslatban egy sor olyan javaslat, olyan változás, amely tulajdonképpen megfontolandó, jó irányokba halad, érdemes lenne beszélni róla.

(16.10)

Olyan is van közte jó néhány, amelyik korábbi, talán nem kellően átgondolt döntéseket hoz helyre, mint például a finanszírozási rendszernek az újra háromlábúvá való tétele vagy éppen a pedagógusalkalmassági vizsga ügye. Ezt Pósnak képviselő úr említette, és érdemes talán arra emlékeztetni, hogy azokat a megfontolandó szakmai érveket, amelyeket most elmondott, mondták el a pedagógusképzésben dolgozó

intézmények annak idején, hogy nem lehet egy felvételi vizsgálattal megállapítani az alkalmasságot, és az alkalmasság vizsgálatát folyamatos szempontként kell beépíteni a pedagógusképzésbe.

De ezeknél az intézkedéseknél is fel kell tennünk azt a kérdést, hogy oké, de voltak-e ezek egyeztetve, a Rektori Konferencia véleményét ismerjük-e, a pedagógusképző intézmények véleményét ismerjük-e, folyt-e erről szakmai vita, és ha folyt is erről szakmai vita, erről most kell-e döntenie az Országgyűlésnek, koronavírus-járvány idején. Én értem, hogy ez kormányzati taktika, hogy most foglalkoztatni kell az Országgyűlést, de a lényegi döntésekből, a járvány gazdasági kezelésével kapcsolatos döntésekből kizárták az Országgyűlést, és helyette kell törvényjavaslatokat hozni, de szerintem a felsőoktatás ennél többet érdemel, mint hogy pótszerként tárgyaljunk itt a felsőoktatás problémáiról, megérdemelné azt, hogy ezekről az ügyekről is egy olyan időszakban beszéljünk, amikor mód van egyeztetni, mód van tárgyalni, és utána van idő felkészülni.

Gondoljanak bele, hogy a most bevezetett intézkedéseket az egyetemeknek abban az időszakban kellene alkalmazniuk, akkor kellene felkészülniük ezekre, amikor egyébként hatalmas teher van a vállukon. Én ebben Nacsa képviselő úrral teljesen egyetértetek, hogy mindannyian köszönettel tartozunk a magyar felsőoktatásban dolgozóknak azért, hogy megoldják ezt a nehéz helyzetet, és szemben avval, amit ő gondol, az ellenzék nem az egyetemeket és nem a felsőoktatást szokta bírálni, hanem azt a felsőoktatáspolitikát, amit önök folytatnak, és aminek következtében a felsőoktatás sem képes olyan teljesítményre, mint amit egyébként a benne dolgozók szakmai tudása és elhivatottsága alapján joggal várhatna el az ország.

Ezek azok az intézkedések, és még van jó pár - nem akarom végigvenni a törvényjavaslatot, miután itt képviselőtársaim már többen végigvették ezeket a pontokat egyenként -, azt hiszem, amelyeket hangsúlyozni lehet, és alapvetően jó iránynak tartunk, csak még esetleg át kéne gondolni, finomítani, szélesebb körben megbeszélni, de ezeket most nem hozom itt egyenként elő.

Van a törvényjavaslatnak egy olyan része is, ami szemben ezekkel az intézkedésekkel, álláspontunk szerint kimondottan veszélyes és ebben a formában káros. Ez a törvényjavaslat alapoz meg az intézmények felsorolásában és az agrár-felsőoktatási intézményekre vonatkozó javaslatban a magyar felsőoktatás talán 2000 óta a legnagyobb szerkezeti átalakításának. Azt kell mondanom önöknek, ha valamit nem lehet ilyen módon megcsinálni, akkor ez biztosan az. Két fontos eleme van ennek, egyrészt ismét egyeztetés, átgondolás nélkül, és legalábbis nyilvános, kivitatott, és ha nem is konszenzusközeli, de legalább egymás megértésének a szintjéig el nem vitt állapotban szervezi át az intézményeket. Van olyan felsőoktatási kar, telephely, most már intézmény, amelyik, ha jól számolom, húsz év alatt a negyedik helyre kerül, és a

negyedik szervezeti formában kell hogy működjön. És azt ne mondják már nekem - az előbb itt hitetlenkedtek a Kaposvári Egyetem kapcsán -, hogy mindegy az, hogy valami önálló intézményként működik, és mondjuk, hogy ne Kaposvár példáját mondjam, Egerhez tartozik vagy újra Gödöllőhöz, ahonnan egyébként egyszer már eljött; nem véletlenül, hanem az ottani rossz tapasztalatok miatt - Gyöngyösről beszéllek.

Tehát azt kell önöknek mondanom, hogy ez az egyik olyan nagyon veszélyes tendencia, amire még mindig azt mondom - mert ültem én is abban a székben, ahol most államtitkár úr, és tudom, hogy a felsőoktatásnak ez egy örökös slágertémája: szabni, varrni, tenni, venni az intézményeket. Mindig vannak intézményi igények, mindig vannak állami igények, de ha valamit nem lehet ilyen módon megcsinálni, hogy szerdán benyújtunk egy törvényjavaslatot, és aztán akkor majd két hét múlva szavazunk róla, akkor ez biztosan az. *(Nacsa Lőrinc: Kedden!)* Ez így teljesen elfogadhatatlan. Bocsánat, kedden, mondja képviselő úr, lehet, hogy rosszul számoltam. Szóval, akkor két hét és három nap és nem két hét és két nap, de akár-hogy is van ez a dolog, mégiscsak az a helyzet, hogy ezek nem olyan döntések, amelyek ilyen módon megközelíthetőek.

Márpedig jól láthatóan, a reakciókból követhető módon ezek mögött a szervezeti átalakítások mögött nincsen egyetértés, nincsen egyetértés Gyöngyös esetében, nincsen egyetértés Kaposvár esetében. Látjuk, hogy Kaposváron, hogy mondjam, ilyen lemondó nyilatkozatok érkeznek az egyetemi vezetéstől, hogy ja, hát, ha ennyire akarjátok, akkor persze, majd még azért hadd maradjunk meg egyetemi centrumként. De nem kérték, nem kezdeményezték, és nem is támogatja a kaposvári egyetemi közösség ezt az átalakítást. Húsz év munkájuk van abban, hogy létrejöjjen - nem zöldmezőről, de néhány főiskolai kezdeményezés alapján - egy egyetem kampusszal, önálló szervezeti kultúrával, hallgatói bázissal és oktatói karral, olyan kezdeményezésekkel, mint a színházművészeti szak, ami azt jelentette, hogy végre vidéken is megjelent egy ilyen típusú képzés. Tudjuk, hogy ez egy erősen vitatott politikai környezetben történt, de mégiscsak az történt, hogy ott történt valami, amire most azt mondják - mert nehezen tudjuk elképzelni, én legalábbis, hogy például ennek a karnak mi lesz a szerepe az új, létrejövő alapítványi agrár-felsőoktatásban, nagyon nehezen tudom ezt elképzelni.

Másutt, Kecskeméten levágják a pedagógiai főiskolai részt, odaadják az egyháznak. Ugye, egyháznak adni mindig szeretnek, ezt tudjuk, de ez is azt jelenti, hogy ott is van egy lényeges intézményi átalakulás. És persze értem, hogy piaci érdek az, hogy megszabaduljon a kecskeméti főiskola a nyereséget nem hozó, nem piacképes, az iparnak nem vonzó pedagógiai képzéstől, de egyáltalán nem biztos, hogy a városnak, a térségnek is ugyanúgy ez érdeke, hiszen ez azt jelenti, hogy tovább csökken az állami pedagógusképzés lehetősége, és nő az egyházi pedagógusképzés szerepe. Nagy kérdés, és megint az a helyzet fog előállni, hogy

nem a hallgató dönti el azt, hogy egyházi vagy állami intézménybe akar járni, hanem a helyzet dönti el, az lesz, oda kell járnia, vagy elmehet, de nem nagyon van már más, Budapestre elmehet azért még, szóval elmehet Budapestre vagy Szegedre.

Szóval, az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezek az átalakítások nem kellően átgondoltak, nem kellően megalapozottak, és nem mutatja be valójában az előterjesztés azt, és ezt akarom elsősorban hangsúlyozni, hogy milyen előnyöket vár ettől a típusú átalakítástól, és nem mutatja be azt, hogy milyen hatásai lesznek ennek az átalakításnak.

A másik ügy, ezt mégiscsak kénytelenek vagyunk idehozni, pedig a felsőoktatás jelentős részének a privatizálása. Mert ezt nevezhetik másnak, de meg kell nézni a törvényjavaslat mellékletét. Csak ez ennek a törvényjavaslatnak a mellékletében van, és azt is megtanultam, hogy mindig a mellékletben van a lényeg. Meg kell nézni a törvényjavaslat mellékletét, és látható benne, hogy ennek a törvénynek a kihirdetésével érdemben e szerint a javaslat szerint ötten csökken az állami felsőoktatási intézmények száma; azért, mert a Szent István Egyetemet egy következő változásnál vezetik át.

Akármit is mondunk erre, és majd el fogják mondani önök, hogy hú, de klassz, mert akkor alapítványként fog működni, és ennek milyen előnyei vannak - biztosan vannak előnyei, még azt sem vitatom, és tudok is róla, hogy a felsőoktatási intézmények egy része várja ezt a lehetőséget, ami persze szerintem egy kicsit azt is jellemzi, hogy mennyire érzik jól magukat az állami fenntartói rendszerben -, de az a helyzet, én azt gondolom, hogy hosszabb távon ez nem szolgálja az ország érdekeit, és nem szolgálja a hallgatók érdekeit.

Mi a helyzet az országgal? Nyilván talán ezzel érdemes kezdeni. Lehet leépíteni az állami felsőoktatást, és azt mondani, hogy akkor majd piaci alapon, meg a nekik juttatott vagyonból fognak majd működni; ezt a koncepciót a Corvinusnál is erősen vitattuk. Szeretném megkérdezni, hogy most mennyit érnek azok a részvények, amelyeket beapportáltak a Corvinus alapítványába. Milyen hozamra számít idén az alapítvány a Corvinusban? Látjuk, hogy állnak a börzék, hogy áll a tőzsde. Ugye, emlékeznek, erről beszéltünk itt annak idején, mondta a miniszter úr, ő vett részt akkor a vitában, hogy azért ott van egy nagyon komoly vagyon, ami majd biztosítja az állami feladatok ellátását. Mi meg azt mondtuk, hogy kicsit kockázatosnak gondoljuk arra bízni a felsőoktatás működését, az egyetemek működését, hogy milyen hozamok vannak a tőzsdén. Nyilván egyikünk sem számított arra, hogy egy ilyen gazdasági hatással járó válság alakul ki, mint ami most van, de ez mindig benne van egy ilyenfajta piaci finanszírozásban.

(16.20)

Hozzá kell tennem, hogy a Corvinus Egyetem esetében teljes joggal lehet számítani arra - és bizony erről számot is lehetne adni -, hogy lesz jelentős piaci

bevétel. Még azt is el tudom fogadni, hogy önök arra számítanak, bár erre se látunk semmilyen számítást, hatásvizsgálatot, semmit sem a következő napirendi pontnál, hogy mondjuk, a kecskeméti egyetem vagy a győri egyetem esetében az ottani autógyárak majd becsúsznak a finanszírozásba és a működtetésbe, már ha telik rá nekik, merthogy az autópiacon a helyzet is nagyon más most, mint akár néhány hónappal ezelőtt volt.

Ugyanakkor vannak itt olyan intézmények, a Soproni vagy a Miskolci Egyetem, ahol azért nem látjuk az, hogy hogyan fog megjelenni akár az a nagyszámú fizetőképes hallgató, akár hazai, akár külföldi hallgató, akár pedig az az ipari támogatás, amelyet az intézményeket hosszú távon is működőképessé teszi.

Kénytelen vagyok azt mondani, hogy a kormány egy sor felsőoktatási intézmény működésével szerencsejátékot játszik. Bizonytalan alapra helyezi ezeket az intézményeket, miközben egyébként a 2008-as válság tanulságaképpen azok az országok is a stabilabb állami finanszírozás és működés irányába indultak el, amelyek korábban hajlamosak voltak arra, hogy a liberális elveket követve inkább valamilyen piaci működést preferáljanak.

És mi a helyzet a hallgatókkal? Az a szituáció alakul ki, ez a Corvinusnál is így volt, hogy nem állami egyetemeken nincs garancia az államilag finanszírozott helyekre. Ebből az következik, és én még nem is vitatom azt, hogy valóban az a szándék, hogy ezeken a nem állami egyetemeken majd legyenek ösztöndíjas helyek. Csak ha majd jönnek a gazdasági nehézségek, akkor nem fog rá telni. Értjük, hogy azért ennek nagyon-nagyon komoly kockázatai vannak a magyar felsőoktatás szempontjából, a hallgatók esélye szempontjából. Az is érthető, hogy az érintett települések, talán Keszthelyt nem is említettem még, amit megint csak átraknak, megint csak egy hosszú helykeresés után alakul ki a jelenlegi helyzet, és kerül nyugvópontjára az a vita, ami a Georgikon vagy a Pannon Agrár Központ szerepével volt kapcsolatos, most ott is fől szakadnak a sebek, ott is átkerül az intézmény, anélkül, hogy emögött egyébként helyben érdemi támogatás lenne.

Persze eloszlathatnánk ezeket a kételyeket, hogyha bemutatnák azt, hogy a Corvinus Egyetem hogyan működik sikeresen, de ez nem történt meg, így sajnálatos módon összességében azt kell mondanom, hogy az agrár-felsőoktatásra, az intézmények átszervezésére és a privatizálásra vonatkozó elképzelések miatt ezt a javaslatot nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most az LMP vezetője, Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr következik. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Rektor Úr! Nagyon röviden szeretnék hozzászólni ehhez a

vitához, nagyon sok mindent elmondtak képviselőtársaim, és igazából utalni szeretnék a vitában elhangzott legfontosabb állításokra.

Azt nagyon pozitív gondolatnak tartom, amivel kezdte Nacsa képviselőtársam, és folytatták képviselőtársaim is, valóban nagyon fontos, hogy ebben a rendkívül nehéz helyzetben megköszönjük a munkáját a felsőoktatásban dolgozó oktatóknak és valamennyi munkatársnak. Egy váratlan kihíváshoz kell nagyon-nagyon gyorsan alkalmazkodni, ezzel most is sok helyen még küzdenek, nyilván ez nagyon-nagyon komoly kihívás lesz. Ez egy fontos üzenet volt.

Az viszont már kevésbé volt fontos és kevésbé volt méltó üzenet, hogy az ellenzék szidja a magyar egyetemeket. Ezt tisztelettel visszautasítom, képviselő úr. Az ellenzék nem szidja a magyar egyetemeket. Az ellenzék nagyon sok esetben az önkormányzatok politikájával kapcsolatban fogalmaz meg éles kritikákat, és én azt gondolom, hogy megalapozottan.

Ha már kifejezzük a köszönetünket a felsőoktatásban dolgozók kapcsán, a felsőoktatásban dolgozó oktatók és munkatársak kapcsán, arra szeretnék rögtön visszakérdezni Nacsa képviselő úrnak, hogy ha már ilyen, nem biztos, hogy a témához és az időszakhoz méltó kijelentésre ragadtatta magát, hogy ezt mennyire tartja méltónak, amilyen helyzetben vannak most az oktatók és akár a kutatók is a bérek tekintetében, tehát ha már fokozatváltás a felsőoktatásban, akkor mikor lesz fokozatváltás a magyar oktatók és kutatók bére tekintetében.

Én azt gondolom, hogy az egy méltatlan helyzet, hogy ma Magyarországon egy egyetemi adjunktus, aki rengeteg munkát ölt abba, hogy tanult, doktori fokozatot szerzett, és most gyakorlatilag annyit keres, mint egy árufeltöltő. Azt gondolom, hogy amíg ez a helyzet nincs rendezve, addig nem lehet komolyan venni a kormány gazdasági terveit, fokozatváltását, és azt, hogy egyáltalán figyel azokra a kihívásokra, amik valóban érintenek mindenkit.

Még egy dologra szeretnék utalni. Államtitkár úr megjegyezte nagyon helyesen, és nagyon üdvöztető volt, hogy most egy rendkívül komoly kihívással szembesülünk, egy globális kihívással, egy új típusú vírus rendkívül gyors terjedésével és az ezáltal kialakult válságos időszakkal, és nagyon komoly kihívás elé állítja ez a kutatókat, próbálnak az idővel versenyt futva minél előbb megoldást találni erre a kérdésre. Azt gondolom, hogy nagyon büszkék lehetünk arra, hogy magyar kutatóknak ebben a helyzetben komoly eredményeik, előrelépéseik vannak már. Azt hiszem, hogy pécsiként külön arra is fölhívhatjuk a figyelmet, hogy büszkék lehetünk arra, hogy ebben a munkában kiemelt feladatot és szerepet kaptak pécsi kutatók, a pécsi kutatócsoport, és már komoly eredményeket tudtak letenni. Azt gondolom, hogy köszönet ezért, és további sok sikert kívánunk nekik ebben a rendkívül fontos munkában.

Utalt erre is államtitkár úr, rektor úr, hogy ez azt mutatja, hogy nagyon sok ilyen kiváló, felkészült magyar szakember, kutató van. Ez valóban így van. Egy

ilyen oktatáspolitikai, felsőoktatást érintő vitának nyilván az a tétje, hogy azért aggódunk, hogy a későbbiekben is a magyar felsőoktatás alkalmas legyen arra, hogy ilyen magas tudású, jól felkészült szakembereket a jövőben is majd föl tudjon készíteni, és nyilván az ellenzéki frakciók és pártok is ezt szeretnék. Ezért fogalmazzuk meg a kritikánkat is adott esetben, és én viszonylag gyakran az elmúlt tíz év felsőoktatást érintő politikája kapcsán.

A leggyakoribb szó, amit akár a kormány részéről itt az elmúlt években is akár vagy az elmúlt tíz évben, illetve kormánypárti képviselőtől hallhatunk, azok a különböző jelszavak és vezénylő elvek, ez a versenyképesség, a hatékonyságnövelés és a többi. Ezek önmagukban nagyon jól hangzanak, csak nem biztos, hogy az eddigi eredmények ezt tükrözik vissza, hogy ez valóban így jelenik meg az önkormányzatok politikájában.

Valóban kihívás, a XXI. század minden szempontból egész elképesztő új kihívások elé állítja az országokat, és nyilván ebben ez kiemeli a felsőoktatás, a tudományos világ jelentőségét, hiszen egyértelmű, hogy a tudásalapú gazdaság, a kiművelt emberfő és a magas hozzáadott értékű munkahelyek felé való fordulás az, ami versenyképességet, a versenyképességét növelheti az országoknak. Sajnos, e tekintetben nagyon rossz irányba indult el a magyar kormány az elmúlt tíz évben, annak ellenére, hogy vannak valóban jelek, és azt ne tagadjuk el, hogy ezt az irányt korrigálni próbálják, és bizonyos mértékben tanultak a hibákból.

Az teljesen egyértelmű, és itt visszautalnék államtitkár úr bevezetésére, hogy valóban azt ki kell mondanunk mindig, és soha nem szabad elfelejtenünk, hogy az egyetemek önmagában nemcsak oktatási intézmények, hanem a társadalmi, kulturális élet, a tudományos élet, a gazdasági élet rendkívül fontos szereplői. Maguk a hallgatók, oktatók is egy adott város életének nagyon fontos szereplői, és maga a gazdasági kitörés, az innováció lehetőségeinek alapvető letéteményesei az egyetemek.

Azt is elmondhatjuk, hogy ha az országra tekintünk, az egyre növekvő területi különbségekre, ki kell mondani, hangsúlyozni kell, hogy nagyon sok helyen, a leszakadó vidéki térségekben ezek a nagy egyetemek tulajdonképpen a vidék népességmegtartó erejének, a leszakadás megállításának az utolsó bástyái. Sajnos, az egyik legkomolyabb kritika, ami megfogalmazható a Fidesz-kormány politikájának kapcsán, az, hogy az elmúlt évek átalakításainak, reformjainak a legnagyobb vesztese a vidéki felsőoktatás ma Magyarországon.

Megnézhetjük a különböző hallgatói létszámokat. Úgy, ahogy, nagyjából a fővárosi egyetemek egy stagnálást tudnak mutatni, de óriási, eltérő, de óriási és egyenként megnézve időnként egészen döbbenetes hallgatóilétszám-csökkenésekről tudunk beszámolni. Pécsről beszéltem már többször is. A pécsi egyetemen több mint 10 ezer fő volt a hallgatói létszám csökkenése, ami óriási tragédia. Utalt már rá Gurmai képviselő asszony is, hogy a dél-dunántúli régió amúgy is az egyik leginkább leszakadó régió, az

Unió 20 legszegényebb régiójának az egyike. Ezért mi nagyon nagy döbbenettel tapasztaljuk azt, hogy ilyen módon veszteseik lettek a vidéki felsőoktatási intézmények az önkormányzatok politikájának.

Folyamatosan tapasztaljuk a forráskivonást, a különböző megszorításokat az átszervezésektől függetlenül is. De itt ismét szeretnék visszautalni, a leg súlyosabb kérdés az, hogy az oktatói és kutatói béreket a mai napig nem tudták rendezni. Ami az elmúlt időszakban bérfejlesztés címén történt, az még arra se volt elegendő, hogy a jövedelmi rangsorban megtartsák a pozíciójukat a felsőoktatásban dolgozók, illetve a kutatók, és emiatt egy óriási pályaelhagyás volt megfigyelhető. Ez döbbenetes mértékű, és ez nem is csoda. Tehát egészen elképesztően megalázó bérekért kell hogy dolgozzanak a kutatók. Nyilván ez egy olyan szakma, ami nagyon-nagyon sok elkötelezettséget igényel, nagyon sok ideig tart a felkészülés, a tudományos fokozat megszerzése, a tapasztalatok megszerzése. Egy ilyen helyzetben, amikor óriási a bizonytalanság, és nincs meg a megfelelő díjazás, nincs meg a megfelelő honorárium, az mindenképpen a bizonytalanságot szüli, és ilyen módon egyre kevesebben fogják választani ezt a pályát. Nagyon sok a pályaelhagyó, és nagyon sokan még az országot is elhagyják, és ha folytatni akarják a pályát megfelelő bérezésekért, akkor nagyon sok ilyen jól felkészült, tehetséges szakembert, kutatót, oktatót elveszítünk. Ez óriási hiba.

Most sorolhatnám a példákat, én nem kívánom húzni ezzel az időt, hogy milyen módon csökkentették az egyetemi autonómiát. Én azt gondolom, hogy ennek megálljt kell parancsolni.

(16.30)

Nagyon-nagyon jónak tartottam most, ugye, sok vitánk van a DK-val, de hogy Arató Gergely képviselő úr, azt hiszem, rátapintott a lényegre a tekintetben, hogy igen, nem lehet eltagadni, vannak itt jó irányok, jó intézkedések, ugyanakkor az teljesen világos, hogy ez a helyzet, ami most kialakult, és aminek a kifutását sem látjuk pontosan, nem alkalmas arra, hogy egy ilyen nagy horderejű átalakítást elindítsanak vagy berúgjanak. De egyébként nem gondolom azt, hogy most azért hozták be ezt a törvényjavaslatot az Országgyűlés elé, hogy egyfajta ilyen látszattervekenységet próbáljanak mutatni. Gondolom, hogy van azért valamiféle koncepció a kormány részéről, és amúgy is bekerült volna ez az Országgyűlés elé. De mindenképpen látni kell azt, hogy egy speciális helyzetben vagyunk most, és ez az időszak még azt is megnehezíti, hogy a megfelelő társadalmi, szakmai egyeztetéseket le lehessen folytatni.

Én azért szeretném, ugye, nem bízom abban, hogy a kormány majd visszavonja ezt a javaslatot, de szeretném felhívni a figyelmet, hogy az lenne a bölcs döntés, ha igazodva - mint az élet oly más területén - a kormány ehhez a kialakult járványügyi helyzethez, veszélyhelyzethez, egy kicsit elhalasztaná ezeket az intézkedéseket, és megadná, amikor erre lehetőség nyílik, a

szakmai egyeztetés lehetőségét. Ugye, alapvetően azt tudjuk megállapítani itt az elmúlt időszakban főbb kritikai megjegyzésként, hogy a kormány nem tiszteli semmilyen módon az egyetemi intézményi autonómiát. Nem tekintik partnernek az érintetteket, azokat, akik a felsőoktatás gyakorlati oldaláról nagyon sok információval rendelkeznek, sőt nemhogy nem tekintik partnernek, de nagyon sokszor kifejezetten erőből átnyomják az ő szándékaik ellenére a javaslatukat. Nem látunk garanciákat a most elének kerülő javaslatok tekintetében, és nem látjuk azt, hogy az elkövetett hibákból kellő mértékben tanulnának. Tehát ezekre szeretném mindenképp felhívni a figyelmet.

És még egy utolsó megjegyzést szeretnék tenni, én ugyan pécsi vagyok, családom is pécsi, de Kaposváron születtem, úgyhogy különösen szíven ütött engem is, amilyen intézkedéseket ott láttam, előkészület alatt álló intézkedéseket, ilyen módon a Kaposvári Egyetem önállóságát érintően. Köszönöm képviselő asszonynak, hogy ezt a sajtóközleményt ismertette, én ezt nem fogom megemlíteni, ezt én is amúgy is megtettem volna. De azt egy egészen döbbenetes példának látom egy leszakadó régióban, egy olyan városban, ami leszakadó régióként is küzd a fennmaradásáért, egy magyar középvárosról van szó, egy ilyen jellegű támadást intézzenek az intézmény önállósága ellen, hogy az a helyiek egyetértésével nem találkozik, én ezt egy nagyon súlyos felelőtlenségnek tartom a kormány részéről. Úgyhogy én is bízom benne, hogy a Megyei Jogú Városok Szövetségének elnöke, Szita Károly polgármester úr még az utolsó pillanatban megpróbálja a lobbijét latba vetve ezt a döntést megakadályozni.

Ezzel együtt azt tudom mondani, hogy én bízom abban, hogy a kormány átgondolja ezt a speciális helyzetet, és nem akarja ezt a javaslatot érdemi egyeztetések nélkül áterőltetni, bár ugye, nyilván túl idealisztikus lenne azt gondolni, hogy ez így lesz, de mégiscsak el kellett ezt mondanom. Azt tudom mondani, hogy jelen állapotában, a sok képviselőtársam által részletesen elmondott kritikák alapján az LMP-frakció nem fogja tudni támogatni ezeket a javaslatokat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat, így megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Mielőtt rátérnék arra, amit összeírtam magamnak a törvényjavaslat kapcsán, én is belekapaszkodnék egy félmondatba vagy egy gondolatmenetbe inkább, amit rektor úr mondott még az expozéjában. Szó szerint azt mondta, „ha hiányzik az oktatók lelkesedése”, ez volt a szó szerinti idézet, és utána nagyjából az volt a tartalmi része, hogy majd akkor az milyen jó lesz, ha most a versenyképesség fokozása érdekében konkrét feltételrendszereket írunk elő, és

majd ehhez igazítva pontosan mindenki fogja tudni, hogy mit kell neki tenni.

Én amióta egyetemi oktató vagyok, de szerintem ezt a kollégák alá tudják támasztani, pontosan tudtuk mindig, hogy milyen feltételeket várnak el tőlünk, vagy miket várnak el tőlünk, azok valamiért mindig szigorodtak, és ennek ellenére éreztük úgy magunkat, és érzik mai napig is sokan és egyre többen úgy, hogy hát bizony hiányzik belőlük a lelkesedés. És ennek a fő okai inkább ott keresendők, amit Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr mondott, de rektor úr is pontosan tudja, hogy milyenek a fizetések. Hát, azért egy tanársegéd, adjunktus, docens fizetése finoman szólva is a béka feneké alatt van, a kis emelés ellenére is, ami az elmúlt években több lépcsőben megvalósult.

És ez még csak az egyik, de ugye, azt pontosan tudjuk, hogy nagyon sokan vannak, akik egyébként minden feltételt már teljesítettek, és ennek ellenére nem lépnek elő az akadémiai ranglistán; egyszerűen azért, mert mondjuk, nincs az egyetemnek pénze arra, hogy adjunktusból docenst csináljon, és mondjuk, három éve ott van egyébként nemzetközileg elismert kutatóként, habilitált adjunktusként. És akkor két lehetősége van: vagy otthagyja az egyetemet, vagy másodállást meg még egy harmadikat is vállal. Ugye, itt kell szerintem elsősorban a lelkesedés hiányát keresni és nem a szerkezeti átalakításban. De ez csak egy ilyen kis megjegyzés volt, ha már rektor úr a magas labdát feladta.

De akkor térjünk rá erre a konkrét törvénymódosításra! Ez egy olyan előterjesztés, a kollégák már több irányból elemezték ezt a törvénymódosítást, ami nagyon sok olyan elemet tartalmaz, amit egyébként az ellenzék meg a szakma nagyon régóta mond. Reagál ezekre, hol jól, hol kevésbé jól, de legalább úgy érzi az ember, hogy valamilyen irányba elindulunk, és akkor foglalkozunk azokkal a problémákkal, amik régóta felmerülnek. És persze vannak benne olyan elemek, amelyek elfogadhatatlanok ebben a formában. Én nagyjából ezeket venném végig.

Egyrészt valóban vannak technikai jellegű módosítások, ezt a kollégák már részletesebben elmondták, ugye, a szakképzési törvény módosítását vezetik át, és akkor így már az egyetemek szakképző iskola fenntartói is lehetnek, ugye, a hallgatói szerződések szabályait módosítják. Mondjuk, én azt kevésbé értem, hogy a törvénymódosítás szövegében az szerepel, idézem: „a képzési programhoz nem kapcsolódóan a felsőoktatási intézmény alaptevékenysége körében felsőoktatási intézményben vagy a felsőoktatási intézmény részvételével működő gazdálkodó szervezetben lehet majd még hallgatói szerződéseket kötni”. Az indokolásban meg az szerepel, hogy a tanulmányi hivatásban lehet majd ezek után dolgozni. Ez a kettő nem illeszkedik. Ott van az igazság, amit Pósnán László mondott, hogy a gazdasági társaságokban lehet majd foglalkoztatni - rossz az indokolás igazából, az volt rossz ebben az előterjesztésben.

Én bizonyos értelemben technikai jellegűnek, de előremutató technikai jellegű módosításnak tartom

az orvosok PhD-képzésének átalakítását, a hallgatói jogviszony rendszerének a módosítását, az anyaintézményben kötelezően előírt kreditszámra vonatkozó szabályok átírását és voltaképpen a nemzetközi együttműködésben megvalósuló képzések szabályozását is. Ezek mind technikai, de jó irányba mutató technikai jellegű szabályozások. Ezzel az égadta világon semmi problémám nincs, ezt önmagában tudnám támogatni.

A következő blokk a pedagógus- vagy tanárképzés. Ez egy tipikusan olyan elem, amit az ellenzék meg a szakma nagyon régóta mond. Ugye, mi mindig onnan szoktuk ezt közelíteni, hogy tanárhány van, és nagyon kevés a tanárszakos hallgató a felsőoktatásban, nincs utánpótlás. Ugye, több választ próbált már meg adni erre a kormány az elmúlt években, különösebb hatás nélkül. Tehát nem váltották be az érdeklődés terén azt a robbanásszerű hatást, amit ezektől vártak vagy várhattunk volna, és azt gondolom, hogy ezek a most benyújtott módosítások sem fogják ezt megvalósítani.

Mert ugye, ott van például, hogy majd a mester-szakos hallgatók külön felvételi eljárás nélkül felvehetik a tanárszakot. De nem azért nem jelentkeztek tanárszakra, mert külön felvételi eljárás kellett, hanem voltaképpen ez egy formalitás volt ilyen szempontból. Az sem jelent majd nyilván érdemi fordulatot, amiről részletesen szintén Pósnán László beszélt, hogy ezt az alkalmassági vizsgálatot majd kiveszik a felvételi eljárásból. Valóban ez egy alibi eljárás volt, tényleg nagytóval lehetett olyan hallgatót találni, akit emiatt nem vettek volna föl. A képzés során derült az ki igazából, hogy ki alkalmas pedagógusnak, ki nem, illetve nagyon sok esetben még az a rendszer is kialakult, hogy akár az egyébként láthatóan alkalmatlan hallgatót is hagyják, hogy eljusson a diplomaszerezésig, és a záróvizsga-bizottság a papír kiosztása előtt megeskette, hogy soha az életében gyerek közelébe nem megy; letette az esküt, megkapta. Tehát alkalmatlanok is végigmentek a rendszeren, de tudjuk, hogy mi van ennek a hátterében, éppen ezért voltaképpen ennek a tényleg alibi feltételnek a kivétele nem fog ebben semmilyen hatást kiváltani.

(16.40)

Megmondom őszintén, azt elsőre önmagában jó iránynak tartom, hogy ezt a bizonyos két féléves gyakorlatot beépítik a képzésbe, tehát a 11-12 féléves osztatlan tanári képzésbe. Ettől megint csak nem fog nőni a végzősök vagy a pedagógusok száma, maximum egy-két évig technikai okok miatt, merthogy gyorsabb lesz, de a jelentkezők számát ez önmagában nem fogja növelni. De az irányt elfogadhatónak tartom ebben a tekintetben.

Azt nem nagyon tudom értelmezni, hogy miért jó, hogy az általános és a középiskolai tanári képzést kvázi összetoljuk. Én ugyan ezzel együtt tudok élni, csak nem értem. Örülnék, ha rektor úr egy picit jobban kifejtene, hogy aki ezt konkrétan javasolta, mivel

indokolta, mert amikor a szakértőkkel erről beszélgettünk, mindig arra lyukadtunk ki, hogy annyira más egy általános iskolai és egy középiskolai pedagógus dolga és feladata, másféle habitust igényel, másféle módszereket, másféle hozzáállást, hogy nem nagyon látjuk ennek az értelmét. De, mondom, nyitott vagyok, ha a rektor úr meg tud győzni. Szívesen venném a részletes indokolást erről.

A harmadik blokk, amit külön kiemelnék, az egyetemek átszervezése. Én onnan indítanék, ahol Brenner Koloman képviselőtársam ezt a blokkot befejezte, hogy nem látja a koncepciót. Hát, én se nagyon látom a koncepciót, mert voltaképpen megint egy újfajta intézményt teszünk bele a rendszerbe. Ez nem a Corvinus-modell, az ugyanis egy egyszemélyes modell. Ebben az átalakításban létrehozzák ezt a hat állami, alapítványi, vagy nem tudom, minek nevezzem, egyetemet, mert ez nem magánegyetem, hanem állami magánegyetem. Itt a fenntartói jogokat nem adja oda a kormány a kuratóriumnak, mint a Corvinusnál, hanem megtartja a miniszter, tehát nem olyan, mint a Corvinus. Itt csak ingatlanvagyonot kap, nem ad oda részvényeket, tehát nem olyan, mint a Corvinus. Itt szerződésben kell garanciát vállalnia az egyetemnek, hogy a hallgatók száma hogyan fog alakulni. Zárójelben megjegyzem, én örülnék, ha konkrétan belekerülne, hogy ezen belül hány ösztöndíjas hallgató lesz. Erről talán Arató Gergely beszélt. Ez jó dolog lenne, mert igazából az a lényeg, hogy hány ösztöndíjas hallgatót vesznek fel, mert ez a fontos. Ha ezt még módosításként beleteszik, annak különösen nagyon örülnék.

Látható módon ez nem az a modell, mint a Corvinus, hanem egy újfajta modell, és valamilyen indokkal - azt nem nagyon értjük és tudjuk, hogy miért - most hatot megint kiválasztottak. Most már annyiféle intézmény lesz a magyar felsőoktatásban, hogy az ember nehezen tudja követni: egyházi, magán, ilyen magán, olyan magán, ilyen alapítványi, olyan alapítványi, külföldi, de nem mindegy, hogy EGT-n belüli vagy EGT-n kívüli. Lassan én sem tudnám felsorolni, és valószínűleg most sem soroltam fel mind. Én ebből is azt gondolnám, hogy kevésbé koncepciózus jellegű, hanem inkább valami egyéni megállapodásokon alapuló átalakításról van szó, ami hosszú távon egy ágazat fejlődése szempontjából kevésbé szerencsés; most nagyon eufemisztikusan fogalmaztam.

Azt önmagában, hogy ilyen irányban indulunk el a felsőoktatásban, én nem tartom ördögtől valónak. Voltaképpen ez a fajta modell lehetne egy jó modell, ez ugyanis már nagyon sok olyan garanciális elemet tartalmaz - az előbb erre részben már utaltam -, ami a Corvinusnál kimaradt. Az alapítói jogokról beszéltem, a szerződésről beszéltem, de ott van az, amit már többen is említettek, hogy a fenntartásra adott állami támogatás nevesítetten megjelenik, ott van az, hogy hosszú távra egyfajta keretmegállapodás keretében megállapodik az egyetem és az állam arról, hogy a képzés hogyan, miként alakuljon, s hogy három-öt évre részletes finanszírozási megállapodást kötnek.

Ezek mind jó megállapodások, mert a stabilitást, a hosszú távú kiszámíthatóságot növelik.

Én azt nem látom még összességében ebben a rendszerben, hogy hogy lesz több pénz egy ilyen alapítványi egyetemen. Annak örülök, hogy megkapják az ingatlant az egyetemek, szerintem az lenne jó, ha az összes megkapná, ugyanis helyben lehet jól gazdálkodni az ingatlanokkal, legyen az épület, föld vagy akármilyen más ingatlan; nem vagyok jogász, lehet, hogy ezen kívül nincs is más ingatlan. Csak ez az előterjesztés is maximum azt garantálja, hogy nem csökken a támogatás, mert konkrétan az szerepel, hogy az egy garancia, hogy '22-ben nem kaphat kevesebbet, mint '21-ben. De önmagában attól, hogy nem kap kevesebbet, mivel ott van az ingatlan, amit már neki kell fenntartani, nem biztos, hogy ez minden esetben azt jelenti, hogy több pénze lesz. Sőt, ha az inflációt is figyelembe vesszük, az is lehet, hogy kevesebb pénze lesz.

A következő ilyen blokk, a negyedik, amely érdekes ebben a javaslatban, az a bizonyos karátszervezés meg-összevonás, ami megvalósul a felsőoktatásban. Abszolút egyet tudok érteni azzal, amit a kollégák közül már többen elmondtak, hogy ez bizonyos értelemben beavatkozás az egyetemi autonómia kérdéskörébe. Már többször megtapasztaltuk az elmúlt években, hogy úgy játszanak - Palkovics úr ebben nagyon kemény játékos - a karok ide-oda csoportosításával, hogy voltaképpen nem az egyetemek szeretnék ezt. Eddig figyeltek arra, hogy legalább a szenátus meg a kari tanácsok az érintett egyetemeken mondjanak valamit. Nagyon nem akarták, mintha a fogukat húzták volna, de azért csak kiadtak valami támogató nyilatkozatot, s akkor Palkovics úr ki tudott állni és tudta mondani, hogy ők kérték. Most már ez sincs. Itt ez a probléma ezzel.

Nem nagyon látom be, miért jó az, hogy egy kar-nak vagy nyilvánosan, vagy a háttérben, de tiltakoznia kell az ellen, ami megjelenik egy törvényjavaslatban, mert hogy ők nem szeretnék. Biztos, hogy meg lehetne ezt valahogy beszélni az érintettekkel. Tipikus eset a Georgikoné. Nem is tudom mikor, 2016-ban vagy 2017-ben egyszer már át akarták csoportosítani, de akkor volt ott egy tiltakozás és nem valósult meg. Most megint előjön. Elsőre a helyi érintett fideszes képviselő, Ovádi Péter - remélem, jól mondom a keresztnevét - azt mondja, hogy nem szavazza meg, majd bead egy módosítást, de nem azt mondja, hogy ezt vegyék ki, hanem azt javasolja, hogy a BGE zalaegerszegi kara kerüljön át a Pannon Egyetemhez kvázi kárpótlásként, hogy ne csökkenjen a hallgatók száma a Pannon Egyetemen. Hát, rőfre mérjük a dolgot, hogy mit hova csoportosítunk, és kárpótoljuk a Pannon Egyetemet a zalaegerszegi karral, ha elkerül tőle a Georgikon, tehát a keszthelyi kar?

Megmondom őszintén, hogy én ezt nem értem. Ez egy ötletelés, amit nagyon jól mutat az, hogy hogyan reagáltak erre az egészre. Én kevésbé látom azt, hogy ebben megvalósul a fokozatváltás a felsőoktatásban és ez ennek a leképeződése. (Dr. Vinnai Győző: *Tárgyalta a bizottság!*) Én ezt kapkodásnak érzem

ebben a formában. Ezt egyébként a Kaposvári Egyetem példája is nagyon jól mutatja. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Nem látom jól, hát, letelt az időm. Kisebb a tábla, mint a másik teremben, és én ezt már nem tudom elolvasni. Majd egy kétpercesben befejezem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselő úrnak természetesen rendelkezésre áll a lehetőség. Most például kétperces felszólalások következnek, ezek sorában elsőként Vinnai Győző képviselő úr, Fidesz.

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engem az készített hozzászólásra, hogy Gurmai Zita képviselő asszony azt mondta, hogy nincs egységes koncepció. Pedig államtitkár úr az expozéjában elmondta, hogy a fokozatváltás a felsőoktatásban - lassan mondom, hogy Szabó Szabolcs is megértse - 2016-ra készült el. A bizottsági üléseken vitatkoztunk erről, az ellenzék is dicsérőleg nyilatkozott róla ezeken a bizottsági üléseken. Most meg azt hallom, hogy nincs egységes koncepció, amikor egyértelmű, hogy egy átgondolt stratégia mentén akarjuk a felsőoktatást a világfolyamatokhoz vagy a világban zajló változásokhoz igazítani. Ez tulajdonképpen egy kiváló anyag, amire lehet támaszkodni most is az átalakításnál.

A másik dolog, amit szeretnék megjegyezni, a tanárképzéshez kapcsolódik. Magam is harminc éve tanítok az egyetemen. A Nyíregyházi Egyetem a tanárképzésben nagyon komoly tapasztalatokkal rendelkezik. Természetesen állandóan figyelni kell, hogy hogyan bővítem a tanárképzést és ki alkalmas tanárnak.

(16.50)

Azzal tehát maximálisan egyetérték, hogy a pályaalkalmasságit egy más formában kell alkalmazni. Azt, hogy milyen, komplex módon egymásra épülő, a képzés utáni továbbképzés, a kompetenciák, a digitális ismeretek megszerzése is milyen fontos, tehát egy új világba kerültünk, ezért ezt nagyon fontosnak tartom. A tanárhiányra pedig szeretném elmondani, hogy vonzóbbá kell tenni, lépünk előre, de - bocsnat! - azt a kiesést, amikor a Bolognát bevezették, én átéltem, hogy nem volt meg a lehetőség, hogy tanárként az alapszakkal csak egy része ment át az MSc-re, nem tudtak továbblépni, és egy tanárhiány kialakult; 2013-ban állítottuk vissza az osztatlan képzést.

A bérekről még egyetlen mondat, elnök úr, arra, amit Keresztes László Lóránt mondott: igen, partnerek vagyunk *(Az elnök csenget.)*, hogy átgondoljuk ezt, hogy hogyan lehet az egyetemi szférában a béremelésben gondolkodni. Volt egy béremelés, de továbbiakra is szükség lehet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Brenner Koloman képviselő úr, Jobbik!

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én csak nagyon röviden Nacsa

képviselőtársam szavaira reagálnék egyrészt, hogy azért a Magyar Akkreditációs Bizottság tagságát 2014-ben, ha jól mondom, valóban felfüggesztették az európai szervezetben, mégpedig azért - abban az időszakban még aktív egyetemi vezető voltam, tehát pontosan emlékszem rá -, merthogy a miniszter nevezte ki a szervezet többségét, és akkor itt történtek bizonyos professzori kinevezései bizonyos kézilabdaedzőknek, és így tovább. Tehát azért azt gondolom, én is azt látom, hogy az elmúlt években történtek pozitív változások a MAB életében, ezt én nem vonom kétségbe, de azért a történelmi hűség kedvéért ezt meg kellett jegyezniem.

A másik pedig, amit mondanék - mivel igyekeztem minden részletére kitérni a vezérszónoki felszólalásomban ennek a törvényjavaslatnak -, hogy én is rá szeretnék arra erősíteni, amit itt többen elmondtak már, hogy valóban teljesen egyetérték az előttem szóló képviselőtársammal, hiszen a parlamenti szűzbeszédemben is azzal kezdtem egyébként 2018-ban, hogy főleg az egyetemi tanársegédi és adjunktusi bérezést azonnal, és nyilvánvalóan nem máról holnapra, nyilvánvalóan az ország teljesítőképességének ismeretében, de a társadalmi megbecsültséget jelezve rendezni kell - nekem ez a legfontosabb. Amikor én azt mondtam, hogy avagy mindannyian menjünk el árufeltöltőnek, akkor annak idején Rétvári államtitkár úr majdnem kiugrott a bőréből, de továbbra is ugyanez a helyzet, tehát azt gondolom, hogy itt fejlődésre van szükség, és nagyon örülök, hogyha ebben partner a kormány is.

És azért itt az átszervezésekre: én nagyon örülök, hogy a vitában nagyon sokan megállapították ugyanazt, amit én is, hogy ezeket az ide-oda, hogy a Georikont hova rakom, és egyebek típusú játékokat szerintem be kellene fejezni, mert méltatlanok az egyetemi vezetés és főleg az akadémiai vezetés tisztességére, hiszen ilyen helyzetbe hoznak kollégákat, hogy vagy tiltakoznak, vagy nem tiltakoznak *(Az elnök csenget.)*, vagy a fideszes benyújt, és így tovább. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Én is akkor nyomtam gombot, amikor Keresztes frakcióvezető úr a bérekről beszélt. Szerintem ebben nincs köztünk vita. Ne tagadjuk el, ami eddig történt - szerintem ez is fontos -, tehát ha megnézzük az adatokat, 2010-ben, az utolsó, szocialisták által elfogadott költségvetésű évben az egyetemi tanári munkakör 1. fizetési fokozatának garantált illetménye 437 300 forint volt, 2018. január 1-jén ugyanez 554 ezer forint volt, az oktatók és kutatók bére 27 százalékkal nőtt a felsőoktatásban 2010 óta. Soha egyetlen ágazatban sem mondtuk azt a béremelésre, hogy ez elég, hogy megtettük, amit meg kellett tenni, hogy végeztünk, soha sehol nem mondtuk, hogy ott tartunk, ahol szeretnénk tartani.

Ne tagadjuk el azt a 27 százalékos béremelést, ami eddig történt! Természetesen - ahogy Vinnai képviselőtársam jelezte - ebben partnerek vagyunk, szertünk is fontos ezt tovább folytatni. Ismerjük el azt, ami eddig történt, és utána tegyük hozzá a közös akaratunkat és a közös cselekvésünket ahhoz, hogy további lépések történjenek!

Két dolgot szerettem volna még mondani, ami a témához lazábban kapcsolódik, csak most aktualitása van, és ez is kapcsolódik a bérekhez is, hiszen most a járvány elleni rendkívüli gazdasági intézkedések keretében a mérnökök és a K+F-ben dolgozó kutatók is 40 százalék bérkiegészítésben részesülnek majd - ezt Palkovics miniszter úr jelentette be. Azt gondolom, ez is fontos lépés, és látszik az a szemlélet, ahogyan mi megpróbáljuk kezelni a válság gazdasági hatásait, és a gazdaság újraindítását célzó intézkedéseknek a lenyomatát tükrözi ez a részintézkedés.

Illetve a másik, ehhez kapcsolódó intézkedést is szeretném elmondani, amellyel 75 ezer diplomát tudunk majd kiadni, hiszen most mentesülnek a nyelvvizsga-követelmény alól azok a hallgatók vagy volt hallgatók, akik emiatt nem kapták meg a diplomájukat, és akik most olyan munkakört töltenek be, amely középszintű végzettséget igényel. Szerintünk a diplomás munkaerőre szükség lesz az ország és a gazdaság újraindításában. Csak ezeket szerettem volna elmondani.

A bérek tekintetében természetesen vagyunk, de ismerjük el azt is (*Az elnök csenget.*), ami eddig történt! Köszönöm. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Szabó Szabolcs képviselő úr, független!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Az előbb időhiány miatt csak annyit nem tudtam még érdemben elmondani, hogy összefoglalva ezt az újfajta, hat egyetemre vagy felsőoktatási intézményre kiterjesztett fenntartói modellt, én magam akkor teljes mértékben tudnám támogatni, ha mondjuk, például az a módosítás belekerülne, amelyet Brenner Koloman beadott, amely a kuratórium összetételére adna meg bizonyos szabályokat, tehát például a rektor lenne automatikusan tagja a kuratóriumnak, és a többi, és a többi. Hogyha egy ilyesmi irányba el tudnánk menni, akkor azért az egy jelentős mértékben le-tisztult működési modell lenne. Azt meg, hogyha én jól értem, hogy a szenátus által létrehozott állandó bizottságokban például - ami szintén szerepel a javaslatban - a HÖK súlya csökken, azt bokszojják le velük! Ha én jól értem, ez egy csökkenés az állandó bizottságokban.

Egy dolgot kérdeznék, csak azért, hogy később hozzászóljak. Az államtitkár úrtól érdeklődnék, hogy az a bizonyos nyelvvizsgakövetelmény-eltörlés idénre, az ehhez a törvényhez lesz-e most beadva módosításként, vagy kormányrendeletként fog bejönni most, mert... (*Bódis József jelzésére:*) Akkor a törvény kapcsán ezt most nem hozom szóba, hogyha nem itt kerül be, csak ez nem volt világos. Jó.

És akkor Nacsa Lőrinc szavai kapcsán csak azt említeném meg - ő mondta, hogy a bérek emelkedtek -, hogy igen, csak vegyük figyelembe az inflációt, tehát vegyük annak az egyetemi professzori alpbérnek a 40 százalékát egy tanársegéd esetében, és nézzük meg, hogy az nettóban hogyan változott 2010 óta, meg hogy az infláció hogyan változott! Vásárlóértékben a nullát kapjuk meg gyakorlatilag. (*Nacsa Lőrinc nemet int.*) De, ez egy akkora infláció volt egy tanársegédi fizetés esetében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most visszatérünk a normál szót kérő képviselők felszólalásához. Pósnán László képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Néhány felvetésre szeretnék reagálni, remélvén, hogy esetleg előbbre viszi a vitát.

Volt olyan felvetés több részről is, amely az átalakítást érintette. Én csak azt szeretném megjegyezni, hogy egyébként ez egy következő napirendi pont, tehát amit Gurmai képviselő asszony mondott, hogy ő kettő az egyben beszél, az nem igaz, ő egy az egyben beszélt egy teljesen más napirendi pontról, de ezt követően sajnos kinyílt az ajtó - ha szabad így fogalmazni -, és mindenki beszélt erről is. Úgyhogy ennek apropóján azt szeretném csak megjegyezni, hogy persze, senki nem mondta, hogy ez nem kis horderejű átalakítás, de az is igaz, hogy ez nagyon régóta érlelődő átalakítás, és itt nemcsak arra utalnék, amit Vinnai képviselő úr mondott, hogy a Fokozatváltás dokumentumban már szerepel, hogy milyen irányokba kellene elmozdulnia a magyar felsőoktatásnak, hanem szeretnék arra emlékeztetni, hogy egyébként ugyanilyen tartalmat a Közgazdasági Szemle 1999. áprilisi számában lehet olvasni Inzelt Annamáriának a tollából, ami elég régi természetesen, de mutatja, hogy a gondolkodás ebből a szempontból nem új keletű.

A Moholyn, ha jól tudom, az átalakulási folyamat és ezek a gondolkodások, illetve az ehhez kapcsolódó változtatások már 2013-ban elkezdődtek, 2018-ban pont a Corvínushoz kapcsolódóan jó néhány más egyetem részéről hasonlóképpen megfogalmazódtak, és nyilvánvalóan ez egy folyamatos egyeztetés, tárgyalás, gondolkodás volt, tehát ez egy régebbi múltra visszatekintő történet.

(17.00)

A másik felvetés, amit szeretnék jelezni - Keresztes László Lóránt mondta, illetve Brenner Koloman is felvetette -, a hallgatói létszám, illetve ehhez kapcsolódóan a pedagógus szakra jelentetteknek a kérdése. Összességében a hallgatói létszám ügyében jó, ha látjuk nemcsak a demográfiát, hanem ami ennél szerintem sokkal fontosabb, azt, hogy a minőségi oktatás okán azok a bemeneteli pontszámok, amelyek mondjuk, tíz vagy tizenkét évvel ezelőtt voltak, azok magasabbak lettek, és ez bizony némely középiskolást visszariasztott attól, hogy felvétellel próbálkozzon.

Nagyon sok helyen az úgynevezett minimálpontszám elég volt egykoron a bemenetelre, és az sok esetben látszott is egyébként a minőségi oldalon. Itt egy lassú elmozdulás szerencsére megkezdődött. Ami a pedagógus szakra jelentkezők számát illeti, Brenner Koloman úgy fogalmazott, hogy nem tettünk semmit. Szeretném jelezni, hogy dehogyisnem! Nemcsak ösztöndíjakról van szó, a Klebelsberg-ösztöndíjról, hanem arról is, hogy az osztatlan tanárképzés visszaállításával jelentősen megnőtt a tanár szakra jelentkezők aránya. Én csak szeretném figyelmébe ajánlani, hogy nézzen szét akár az ELTE bölcsészkarán is, a hallgatói létszám nagyobb arányát teszik ki a tanár szakos osztatlan képzésre jelentkezők, mint azok, akik a Bologna-típusú BA, MA osztható képzésekre jelentkeztek tanárképzés, pedagógusképzés nélkül, és ezeket a számokat vissza lehet keresni az elmúlt évekre vonatkozóan is, és ez visszatükröződik.

Elhangzott, Brenner Koloman mondta, hogy örül, hogy a finanszírozásban a korábbi három láb visszaáll. Én szeretném jelezni, hogy papíron volt három láb, csak pénz nem volt hozzá. Én nagyon jól emlékszem, amikor a Debreceni Egyetemről a 2008-09-es időszakban el kellett küldeni 500 embert. Papíron volt ugyan kutatási pénz is, csak nem volt benne semmiféle tényleges forrás. Ez körülbelül olyan volt, mint amikor az egyetemekenél bevezették azt, hogy jó néhány egyetem megkaphatta a kutatóegyetem címet, és nem volt hozzá jó sokáig pénz, ezt már csak a polgári kormány tette hozzá. Tehát ebből a szempontból én ezt azért nem hoztam érvként elő, mert ez nem volt egy jó példa, hogy van címke, de nincs hozzá pénz.

Sokkal fontosabbnak tartom azt, hogy legyen hozzá pénz, és ami még ennél is lényegesebb, hogy legyen nemzetközi összehasonlításunk, mert innentől kezdve a lehetséges kritériumok objektivitása jóval szélesebb körű, és ebből a szempontból pedig megint csak azt kell mondanom, Keresztes László említette, hogy rossz irányba indult a kormány. A nemzetközi rangsorokban, az egyetemek nemzetközi rangsorában a hazai intézmények - szintén végig vissza lehet keresni - kifejezetten jól szerepelnek az ország méretéhez, gazdasági teljesítőképességéhez és így tovább, de egyébként a normatív listákon a sorszámok szempontjából sem kell szégyenkezni, és valljuk be azt is némi szerénységgel, de mégiscsak, hogy ráadásul van egy lassú, de folyamatos feljebb lépési tendencia. Azt gondolom, ezt üdvözölni kellene, és ha rossz irányba indultunk volna el, akkor vélhetően nem ezt kellene regisztrálnunk.

A béreket illetően én teljesen egyetértek, hogy ott szükséges majd előbb-utóbb lépni. De azt is tegyük hozzá, hogy e tekintetben én szintén fontosnak tartanám azt, ami elindult már jó néhány intézményben, hogy legyenek intézményen belüli minőséget, teljesítményt differenciáltan kezelni képes kritériumok, mert az valószínűleg sehol nem veszi jól ki magát, ha két azonos beosztásban lévő egyetemi kolléga - legyen két docens vagy két adjunktus - közül az egyik teljesítménye ennyi, a másiknak meg háromszor annyi. Egyébként ez

az MTMT-ben egészen jól visszakereshető, és látszik, hogy nagyon-nagyon eltérő teljesítmény van az ugyanolyan beosztású egyetemi oktató tényleges munkája mögött, és azt gondolom, hogy ez így nincs rendjén. Egy általános béremelés generálisan kiterjedne mindenkire, és nem veszi figyelembe ezt a szempontot, márpedig, ha ez így marad, akkor az az egyetemek belső motivációját nem fogja elősegíteni.

Azt is tegyük még hozzá, ami a bérezést illeti, ez egy strukturális kérdés, ha úgy tetszik, elvi - nem is most fogjuk megoldani, de egyszer ezen is érdemes majd elgondolkodni -, nem azonos a különböző országokban az egyetemeken belül, nevezük egyszerűen csak úgy, hogy mondjuk, ki lesz professzor és ki nem lesz professzor. A német rendszerben egy tanszék, egy professzor, pont. Magyarországi viszonylatban - nemcsak nálunk, nyilván más országokban is van példa a németre is, meg arra is, ami nálunk van -, nálunk pedig egy teljesítményhez mérten történik mindez, nincs összefüggésben az egyetemi szerkezettel. A német minta pénzügyi értelemben kalkulálható, kiszámítható, tervezhető, a magyar meg a hozzánk hasonló helyzetben lévő országoknál meg értelemszerűen ebben mindig van egy olyan típusú bizonytalanság, hogy adott évre, a következő évre és így tovább, hogy mint, merre tervezhetnek ilyesmit, a mindenkori költségvetés mit enged és mit nem enged.

Tehát ebből a szempontból igaza van Brenner Kolomannak, hogy engedi a költségvetés, vagy nem engedi, az valóban egy kulcskérdés, de a kérdés inkább az, hogy ebből a szempontból sok esetben mennyire gondolkodnak felelősségteljesen az intézmények is, mennyire nem. Ebből a szempontból megint csak azt kell mondani, hogy ez egy olyan mezőre vivő gondolkodás, amit nem most kell megvitatnunk, de természetesen fontos, és valahol jó, ha ott van a fejünkben, hogy amikor ilyenekről beszélgetünk, akkor előbb vagy utóbb azért lehet, hogy e tekintetben is át kell mennünk egy más gondolkodási területre. Nem tudom még pontosan, hogy ez aktuális-e, indokolt-e most vagy nem, de az adott törvénynek nem része, csak jó, ha tudunk róla.

Szeretném megjegyezni, hogy Gurmai Zita rosszul használta, az egyetemeknek nincsen vagyona, az egyetemek az állami vagyon felett rendelkeznek most egyfajta vagyonkezelői jogosítvánnyal. Tehát ez egy fontos különbség, úgyhogy amit Gurmai Zita mondott abból a szempontból, hogy most ki hogy, merre akar privatizálni, ez úgy, ahogy van, sületlenség, úgyhogy szerintem ezzel sok mindent nem kell kezdeni. Azt pedig, ezt meg Arató képviselő úr mondta, hogy privatizáció, éppen ezen logika mentén is vissza kell utasítani. Szabolcs Szabolcs képviselő úr nagyon helyesen mondta, hogy ezek nem szó szerint magánegyetemek, hanem állami vagyonkezelési alapítványok. Más konstrukció, de véletlenül sem privatizáció, tehát jó, ha a fogalmakat azért helyesen használjuk.

És természetesen azt sem szabad elfelejteni, hogy mindezek a változások nagymértékben kapcsolódnak ahhoz a folyamathoz, ami már most van, ezt pedig úgy

hívják, hogy az egyetemek hogy és mint kapcsolódnak a gazdasági szférához, az iparhoz, szolgáltatásokhoz és így tovább. A leggyorsabban a Corvinusnál történt ez meg, ez látszik, de van jó néhány olyan intézmény, amelyik állami, és állami is marad. Ott is megvannak ezek a kapcsolatok, csak jóval nehezebb, adminisztratív és jogi szempontból sokkal körülményesebb, sokkal több nehézséggel járó dolog, de működik, és van, és egyre több és több saját bevételt eredményez az intézményeknek, ami szerintem egy dicséretes dolog.

Tehát az átalakítások, a modellváltással összefüggő gondolkodások azt próbálják elősegíteni, hogy ezeket a meglévő és lehetséges piaci kapcsolatokat hogyan lehetne még jobban kihasználni, még hatékonyabban az egyetemek, a képzés és a kutatás javára fordítani. Úgyhogy én bízom benne, hogy e tekintetben azért csak közös nyelvet beszélünk, és azzal zárunk csak mondandómat, amit Brenner Koloman mondott, remélem, hogy ezt így is gondolta, hogy amikor majd ezt a törvénymódosítást jóváhagyjuk, akkor ez azt is jelenti, hogy ők támogatni fogják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, LMP!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Az imént képviselőtársam beszélt arról, hogy az egyetemek hogyan kapcsolódhatnak a Corvinus példáján a gazdasági szférához, beszélt arról, hogy egyre több saját bevételhez jutnak. Szó esett a kiszámíthatóságról, a tervezhetőségről és az üzleti szemléletről is a Corvinus-modell kapcsán. A Corvinust tavaly egy alapítvány alá szervezték, az alapítványnak az elnöke Hernádi Zsolt, és az alapítvány a bevételeit a MOL, illetve a Richter állami részvénytársaságok osztalékából származtatja, innen származik a bevétel.

Egy ma reggeli döntése a MOL igazgatóságának - nem tudom, olvasták-e képviselőtársaim -, hogy a bezuhanó olajár miatt azt javasolja a MOL igazgatósága, hogy idén ne fizessenek osztalékot. Tehát az a tavalyi 107 milliárdos összeg, amit a MOL osztalék-ként kifizetett, és amiből 13,5 milliárd jutott a Corvinus alapítványának, most nullára íródik. Kérdés az, hogy ez hogyan találkozik a kiszámíthatóság elvével, és mi lesz most a legpatinásabb közgazdasági képzést folytató egyetemmel, milyen kilátásai vannak ebben a helyzetben az egyetemnek. A benyújtott törvényjavaslat indoklásában a Corvinus-modellre való erőteljes hivatkozás szerepel, és úgy tűnik, hogy most konkrétan, egy ilyen speciális helyzetben már megdől ez a tény, és megdől a kormányának ez a fajta Corvinus-modelljének a finanszírozási alapja.

Tehát mi lesz most a Corvinus Egyetemmel? Hogyan tudja pótolni a bevételeit, hogyan marad fenn a működése, és ez alapján átértékeli-e a kormány ezt a javaslatot? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Brenner Koloman képviselő úr, Jobbik!

(17.10)

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Én nem nyúlnék át a másik napirendi pont vitájába, mert úgy látom, hogy most nagyon sok képviselőtársam ebbe az irányba elmozdult. Én csak arra szeretnék röviden reagálni, amit Pósnán képviselőtársam mondott. Én nem a 2010 előtti időszak három lábon álló modelljére utaltam. Az nem én voltam, hanem Arató képviselőtársunk. Én azt jeleztem, hogy a Jobbik választási programjában ennek a visszavezetése szerepelt.

Bocsánat, ezt azért nem hagyhattam magamon. Tehát ezt azért szögezzük le a jegyzőkönyv számára, hogy én azt jeleztem, hogy a Jobbik választási programjában ennek a három finanszírozási lábnak az újólagi és megfelelő finanszírozási bevezetése szerepelt; egy.

Kettő: csak azt szeretném jelezni, hogy a vezérnökökben is jeleztem, azért is jeleztem mindjárt az elején, hogy kettő része van ennek a törvényjavaslatnak, én az első részét tudnám támogatni - csak reakcióként szintén Pósnán képviselőtársamra -, a koncepciótlan és a helyi akadémiai vezetők érdekeit figyelembe nem vevő átalakításra pedig nem tudok támogatást adni, tehát ennek megfelelően fogunk szavazni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szabó Szabolcs képviselő úr, független!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen újfent a szót. Néhány apró megjegyzésem lenne. Amikor itt a MOL-részvény ügye felmerült, és erre Keresztes László Lóránt újfent felhívta a figyelmet, akkor hallottam, hogy Varga-Damm Andrea szól, hogy hát pont erről beszéltem. Én emlékszem is, hogy akkor ketten biztos, hogy voltunk, akik beszélünk *(Dr. Varga-Damm Andrea: Én beszéltem akkor erről!)* annak idején, hogy valóban, ez egy instabil forrás. Akkor többen megkérdeztük - mi ketten, határozottan emlékszem, hogy ezt feszegettük -, hogy mi lesz akkor, és persze értettem én már akkor is a törvényalkotónak vagy a jogszabály megírójának, a kodicátorának a logikáját, ugyanis beletették.

Szó szerint nem tudom idézni, de tartalmi értelemben nagyjából egy olyan rész, passzus van erre vonatkozóan, hogy egyedi megállapodás alapján pluszjuttatást lehet adni a Corvinusnak is, nem a Corvinusra kivezetve, hanem körbeírva ezt az alapítványi fenntartását. Tehát nagyon jól tudta a jogszabály megalkotója is, hogy ez egy bizonytalan forrás, ezért beleírta azt, hogy ha mégse lesz osztalék, akkor majd az állam beleteszi. Ugye, ez egy nem stabil fenntartás, ezt mondtuk akkor is. És hány év telt el? Egy? *(Dr. Varga-Damm Andrea: Egy se!)* És akkor bebizonyosodik, hogy igazunk volt akkor, amikor azt mondtuk, hogy nem így kell stabilizálni egy ilyen intézmény forrásait. Nem szeretem azt mondani, hogy megmondtuk, meg szöveztünk, de nem tudok mást mondani, konkrétan ez történt.

A másik: többen felvetették már, hogy miért beszélünk arról a hat egyetemről, amikor az külön napirendi pont. Csak jelezném, hogy ebben a törvényben benne van taxatív az átvezetése annak, hogy utána következő napirendi pontként tudjuk tárgyalni a hat egyetem átalakítását. Teljesen rendben van, hogy mi most itt erről beszélünk, hiszen az elemeit megbeszéljük. Ez csak egy ilyen apró technikai megjegyzés, én már nem akarok erről többet beszélni.

Az egyetemi rangsorokat hozta elő Pószán László, hogy érzékelhetően javultak a rangsorban a helyezései a magyar egyetemeknek, és hogy ez milyen jó irány. Nincs egy éve, hogy lekértem a Képviselői Tájékoztatási Szolgáltatástól - remélem, jól mondom a nevéket, a parlamenti könyvtárban elérhető ez a szolgáltatás -, megkértem őket, hogy állítsák nekem össze, hogy az elmúlt években hogyan alakultak az egyetemi rangsorokban a magyar egyetemek helyezései, és ezt ilyen közép-európai összefüggésben nekem prezentálják. Mondom, nincs egyéves ez az anyag. Ennek az a végkövetkeztetése, hogy a magyar egyetemek folyamatosan csúsznak lefelé. Ezt nem én állítom, hanem a Képviselői Tájékoztatási Szolgálat. De szerintem egyébként, ha Fábri úrral beszélünk, aki nagy szakértője ennek az ELTE-n, akkor szerintem ő is ezt mondaná, de egyszer lehet, hogy meg kéne hívni a Kulturális bizottságba, hogy mondja el ő mint szakértő, hogy mi a valóság ezzel kapcsolatban.

Egy apróságot szeretnék mondani. Többször előkerült a bérek kapcsán, hogy majd most olyan bérezést kellene kialakítani, hogy ha valaki többet teljesít, majd akkor több bért kap. Szerintem semmi nem tiltja a jelenlegi bérezési struktúrában sem, hogy attól a bértől el lehessen térni, amit a törvény előír, mert az nem a maximális bért adja meg, hanem a minimális, ráadásul vannak béren kívüli juttatások is, amelyekben tényleg szabad keze van egy fenntartónak, csak ha nincs pénze, akkor nem tud eltérni, mert hova térjen el a semmiből. Én csak emlékeztetnék, hogy nincs egy éve, hogy az ELTE BTK-n és TTK-n tényleg jó néhány státusz szűnt meg, mind a két karon tucatszámra szűntek meg a státuszok bértömeghiány miatt, ezt nem tudom máshogy fogalmazni. Nincs pénz. Ebben lehet trükközni nyugdíjazással meg mindenféle más dologgal, de valójában mind a két karon tucatszámra szűntek meg pénzhiány miatt. Elő lehet írni, hogy akkor dolgozz kétszer annyit, és majd dupla bért kapsz, vagy nem tudom, de a semmiből nyilván nem lehet adni.

Abban igaza van teljes mértékben Pószán Lászlónak, hogy értelemszerűen milyen jó, ha van egy olyan plusztámogatási cím, amit beleteszünk a törvénybe, ha a mögött tényleg van pénz. Aláírom. Annyiszor megéltük már ezt, hogy volt valami izé, és akkor milyen jól hangzott, de semmi pénz nem járt vele. Abszolút egyetérték. De szerintem ebben nincs ez garántálva. Még egyszer mondom, csak az szerepel benne, hogy például az érintett hat egyetemnek '22-ben nem lehet kevesebb a támogatása, mint 2021-ben. Összességében ez nem garántálja azt, hogy az valójában összességében több lesz, az én olvasatomban, de örülök,

ha államtitkár úr majd megcáfol, és azt mondja, hogy van benne garancia. Én tényleg csak örülnék ennek, hiszen mondom, önmagában ez az irány nekem nem ellenszenves, főleg azért, mert ez nem a Corvinus-modell, hanem ez egy teljesen más logikájú, alapvetően biztonsági elemekkel megtámasztott modell lehet, ha néhány apróságot még kijavítanak benne. Nagyon röviden ennyi lett volna még, ami eszembe jutott. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalások következnek. Varga-Damm Andrea képviselő aszszony, Jobbik!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem szerettem volna ehhez a témához hozzászólni, mert itt mégiscsak csodás oktatók és oktatáspolitikusok vannak, de amiről beszélt most Szabó Szabolcs képviselőtársam, és amit Keresztes László Lóránt képviselőtársam felvetett, államtitkár úr ült akkor is itt a teremben, amikor a Corvinust tárgyaltuk, hogy alapítvány legyen, és jött ez a Richter Gedeon- és MOL-részvény és osztaléka, és akkor azt mondtuk, hogy honnan tudjuk, hogy Hernádi Zsolt örökké él. Két, a kilencvenes években privatizált cégről beszélünk, tehát nem a magyar állam tulajdona egyik sem. Honnan tudjuk, hogy a mindenkori kormánnyal azok a személyek, akik azok fölött a vállalatok fölött diszponálnak, olyan jóban lesznek? Honnan tudjuk azt, hogy a gazdasági helyzet nem hoz egy olyan krízist, ami mindkét vállalat nyereségessége zuhan lefelé, vagy ha nem is zuhan lefelé a nyereségessége, de a globális gazdasági térben olyan kihívások előtt áll, hogy tartalékolnia kell? Azt pedig miből tudja? Az osztalékból tud tartalékolni, ha nem akar tőkét emelni, de bizonyára egyetlen részvényes sem fog hirtelen tőkét emelni, hogy egy Corvinus Egyetemet finanszírozzon.

Tehát én azt kérném mind a kormánypárti képviselőktől, mind államtitkár úrtól, tolmácsolják már a kormányfő felé, hogy ami ma van, az nem biztos, hogy holnap is érvényes. Mind a társadalmi, mind a gazdasági viszonyok között látjuk, hogy befolyásolhatatlan folyamatok tudnak ránk zúdulni, kiszámíthatatlan folyamatok tudnak ránk zúdulni, és ha mind a jogalkotás, mind a kormányzás nem arra készül fel, hogy mindig biztonsági elemeket építsen bele, és már bocsásson meg, államtitkár úr, az nem biztonsági elem, hogy ha nem lesz a vállalatoknak osztaléka, akkor majd az állam hozzányúl, mert éppen most miből. Most éppen miből? Hát most dől meg a költségvetésünk, igaz?

Tehát egy év sem telt el, államtitkár úr és kormánypárti képviselőtársaim, amikor bebizonyosodott, hogy mindaz a koncepció megdőlt, amit annak idején önök erről hoztak. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon köszönöm. Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP, két percben.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Akkor nyomtam gombot, amikor Keresztes László frakcióvezető úr elmondta a mondani-valóját, és aztán Szabó Szabolcs meg is válaszolta helyettem a felvetéseket. Pontosan erről van szó - igazából már betölti lassan a kormánypárti képviselő szerepét is képviselő úr (*Dr. Brenner Koloman: Jaj!*) -, azt akartam elmondani, hogy egyrészt benne van a törvényben, hogy nem ez a kizárólagos juttatás.

(17.20)

Tehát hogy MOL-pakett, egyébként állami részvényt pakett, tisztelt képviselő asszony (*Dr. Varga-Damm Andrea: Hány százalékban?*), állami részvényt pakett, 10-10 százalék állami részvényt pakett kapott a MOL-tól és a Richtertől, képviselő asszony, ne állítson félrevezetőt! (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*) Ingó és ingatlan vagyont is kapott hozzá, ez is benne volt a törvényben, amit itt tárgyaltunk egy évvel ezelőtt, plusz az is benne volt a törvényben, amit a képviselő úr és a képviselő asszony elmondott, hogy egyébként az állami szubvenció természetesen lehetséges, ha itt valamiféle finanszírozási probléma merül fel.

Képviselőtársaim, azért annyira legyenek méltányosak a kormánnyal és velünk szemben, hogy alapvetően amikor kitalálunk egy hosszú távú finanszírozási modellt, vagy éppen gazdaságpolitikával foglalkozunk, azért nem egy koronavírus-járványra tervezünk egy évvel ezelőtt vagy öt évvel ezelőtt. Lehet, hogy önök ezeket előre látták, és most úgy kérik rajtunk számon, hogy önök már a tavalyi vitában előre látták a koronavírus-járványt. Képviselőtársaim, ez most mindent felülír. Felülírja a foglalkoztatási erőfeszítéseinket és ezeket is, még nagyobb erőfeszítésekkel kell majd belevetnünk magunkat ebbe a munkába, hogy újra letornázzuk a munkanélküliséget, ami egyszer már közös összefogással, a magyar emberekkel együtt sikerült. Nehogy már azt kérjék rajtunk számon, hogy egyébként bejött egy ilyen világjárvány, ami taccsra teszi az egész világ gazdaságát, köztük egyébként a magyar gazdaságnak is súlyos károkat okoz, és innen kell majd fölállni! Természetesen ez egy vis maior helyzet. Kiszámítható, stabil működés, finanszírozás; ne ezzel példálózzanak! Ha a normális gazdasági években, egy világjárványtól eltekintve majd egyszer úgy nem működik ez a modell, akkor jöjjenek a kritikáikkal! Köszönöm. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Kérem szépen, egy nagyon érdekes vita kezd kibontakozni a koronavírus és az emberi látnoki képesség kapcsolatáról. (*Derültség.*) Ez ennek a törvénynek semmi módon nem tárgya, hiába olvasom és próbálom értelmezni. Természetesen megadom a szót a további jelentkező képviselőknél, de az önök megbízatásából kénytelen vagyok a vitát visszaterelni eredeti témájára. Tehát próbáljunk a magyar felsőokta-

tás, azon belül a megjelent egyetemek dolgáról vitatkozni! Varga-Damm Andrea képviselő asszony, Jobbik, parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Meg kell mondanom, elnök úr, most ellen fogok önnek mondani: nincs olyan javaslat, amiben nem az a legfontosabb szempont, hogy mi lesz a jövőben, mert minden javaslat jövőre készül, kiszámíthatatlan jövőre. Nem koronavírus-járványról beszélünk, bármilyen körülményről, bármilyen nehezítő körülményről, különösen úgy, hogy sajnos kis ország vagyunk, a globális világhoz képest kis gazdaság vagyunk, kitettségünk van gazdasági téren feltétlenül, társadalmi téren polarizáció van; sajnos azt kell mondanom, hogy az elmúlt tíz év nagyon komoly szellemi krízist is okozott a társadalomban. Tehát amikor bármely törvényjavaslatról beszélünk (*Nacsa Lőrinc: Micsodát?*), és mondjuk, a biztonsági elemeket idehozuk mint fontos tényezőt, akkor, ha tetszik, ha nem, erről is beszélünk kell.

Nacsa Lőrinc képviselőtársam picit fiatal még ahhoz (*Nacsa Lőrinc: Ez is baj?*), hogy tudja, hogy kérem szépen, egy ország költségvetését vagy bármifajta kötelezettségvállalást mindig a legrosszabb forgatókönyv szerint kell tervezni. És még egyet elmesélek Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak, amit valószínűleg még soha nem olvasott el, de most már itt az ideje ennek: hogy az összes jogszabályunkba a katasztrófavédelemről, járványügyről bele van írva, hogy külön a költségvetés ezekre mindig kereteket kell hogy tervezzen, méghozzá megfelelő kereteket, mármint fajsúlyos kereteket, nem filléreket. Én csak azért hoztam ezt most szóba, hogy amikor probléma keletkezik, egy jogszabály működésére vagy egy jogszabály potenciális, az önök elképzelése szerint való működésére, mindig, ha valami nem jön össze, azt mondják, hogy hát erre aztán ki számíthatott?! De, de, de! Mindenre számítani kell. És ha a felsőoktatásban most olyanfajta változtatásokat kívánnak akár e törvényjavaslat, akár a következők vonatkozásában, ami tele van kiszámíthatósági tényezőkkel, akkor ne tessék majd azzal védekezni iksz idő múlva, hogy hát ezt ki látta volna előre, mert a költségvetést a jó gazdaságosság módján kell mindig tervezni, a jövőbeni elképzeléseket mindig a legrosszabb forgatókönyvre kell alapítani, és akkor nem lenne ennyi kudarc kudarc hátán, amit persze a kétharmados többségükkel és a médiájukkal mindig meg tudnak magyarázni, hogy az miért nem kudarc mégsem, ez egyértelmű, mert propagandakormányzás zajlik. De azt kérem nagy tisztelettel mind a kormány képviselőjétől, mind a képviselőtársaimtól, hogy pont ez a járvány vigye önöket egy szerényebb szemléletre, egy alázatosabb szemléletre a kormányzásban, és akkor ilyen felvetések, ilyen viták, ilyen visszamutatások, ilyen visszaemlékezések, amik most például a Corvinusnál vannak, nem kell hogy előforduljanak, és valóban azt tudjuk mondani, hogy önök ezt jól csinálják, csak ebben a pillanatban ezt még

nem tudjuk mondani. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Kimondottan, higgyék el, nem vagyok futurológus, de láttam! Ezt láttam! *(Derütség.)* Nacsa Lőrinc képviselő úr megkapja a szót két percben, de nagyon kérem, hogy ne a korára tett megjegyzésre reagáljon *(Derütség.)*, mert örüljön, hogy fiatal, a legjobbkat kívánjuk magának *(Derütség.)*, de erre ne reagáljon, mert úgy elveszem a szót, hogy csak úgy csattan. *(Derütség.)* Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Természetesen erre nem fogok reagálni, akkor az nem érdem, csak állapot.

Tisztelt Képviselő Asszony! Két dolgot szeretnék megjegyezni a költségvetésre vonatkozó megjegyzésével kapcsolatban: nem láttam önöktől az idei költségvetési vitában tavaly olyan módosítót, amely 2000 milliárdot csoportosított volna, mondjuk, járvány elleni gazdaságvédelmi alapba vagy járvány elleni védekezés mellé *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*, tehát a duplán tervezés.

És képviselő asszony, egyféle módosítót láttam önöktől a Jobbikban, ebből körülbelül 200 darab volt, ami elvett volna az 580 milliárdos Országvédelmi Alapból és rendkívüli tartalékból, abból, amiből most eszközöket szerzünk be, amiből most életeket mentünk *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem abból! A kommunikációból!)*, amiből most egyébként a védekezés első frontvonalát finanszíroztuk - ezeket önök elvették volna *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem abból! A kommunikációból!)* a tavalyi költségvetésben. Csak hogy ki tervez a rosszra és ki az, aki ezeket bőven elköltötte volna már: önök tavaly júliusban papíron már rég elköltötték volna ezt az 580 milliárd forintot, most ebből mentenek életeket magyar orvosok és ápolók, és ebből szerezzük be a védekezéshez szükséges eszközöket. Úgyhogy mi voltunk azok, akik elővigyázatosak voltunk, mi terveztünk be ilyen nagy, rendkívüli tartalékot és Országvédelmi Alapot a költségvetésbe, és önök voltak azok, a Jobbik-frakció egésze, akik kétszázvalahány módosítóban ebből vettek volna el különböző más célokra. Erről ennyit, képviselő asszony. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Mondják, elenükre lenne, ha lezárnám a vitát? *(Közbeszólás: Dehogyan!)* Nagyon jó. Akkor megkérdezem, mert a házszabály szerint meg kell kérdeznem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Nagyon jól értjük egymást. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt

Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Mindezekelőtt szeretném megköszönni a rendkívül aktív és az esetek döntő többségében a tárgyhoz kapcsolódó vitát. Azt gondolom, hogy egy nagyon komoly horderejű kérdésről volt itt szó. De még mielőtt tételesen rátérnék a feltett kérdésekre adott válaszra, két dolgot mindenképpen szeretnék megemlíteni.

Az egyik, és elnézést kérek az elnök úrtól, hogy mégiscsak muszáj a vírushelyzetre utalni, mert egy olyan előre nem látható esemény zavarta meg a mindennapi életünket, ami egyébként erre a programra is kiható. Sokan számonkérték azt, hogy ad hoc módon, nem tervezetten, nem átgondoltan, koncepció nélkül került ide ez a törvényjavaslat.

Egyrészt elhangzott egy korábbi, közgazdász által írt publikációra való utalás, és azt is elmondanám, hogy nem elegáns, ha az ember olyanra hivatkozik, ami saját magára vonatkozik, de mégis muszáj lesz. Azt mindannyian tudják, hogy én két cikluson keresztül rektor voltam, és a Rektori Konferenciában is tevékenykedtem. Gyakorlatilag négy évvel ezelőtt a Rektori Konferenciában elindult egy olyan gondolkodás, hogy hogyan tudnánk a magyar felsőoktatási rendszerben valami olyan változást hozni, ami ezeket a kötöttségeket, amelyek ma jellemzőek az állami felsőoktatási intézményekre, az a közeg, amiben élnek és dolgoznak, élünk és dolgozunk, nem egy könnyű közeg. Különösen egy olyan szférában, amelyiktől elvárják a napi megújulást, elvárják a jövőbe mutatót, elvárják azokat a tudományos eredményeket, amelyekből innováció lesz, amelyek megjelennek a társadalomban, a gazdaságban, és azt előreviszik.

(17.30)

Három évvel ezelőtt januárban, tehát 2017 januárjában a Corvinuson volt egy felsőoktatási tudományos konferencia. A Rektori Konferencia elnökeként fölkértek, hogy tartsak egy előadást. Az előadásomnak azt a címet adtam: „Lehetséges kitörési pontok a magyar felsőoktatásban a XXI. század elején”. Nem terhelem önöket azzal, hogy abból bármit is idézzek, de mégis idézek valamit, ami nem tőlem származik. Egyébként annak az előadásnak az anyaga a Valóságban egy évvel később megjelent, a 2018. évi 2. számában. Az egészen az a címe - beszélgettünk a felsőoktatásról, és a publikációra vonatkozó vélemény az volt: „Egészen bátor, a jelen keretektől szinte merészen kitörő elképzelései csak nekünk tűnhetnek meglepőnek, de egy kis átgondolás után érthetővé válik, miért lenne hasznos, sőt miért lenne szükség ilyen, nevezzük így, paradigmaváltásra. Van, ahol már megtették, s eredményesen tették.” És ezt mind Bazsa György egykori rektor, MAB-elnök írta. Ezzel csak arra szeretnék utalni, hogy ez a gondolkodás régóta ott van a felsőoktatásban, az MRK-ban is.

Akkor, amikor egyébként a Corvinus szerepelt itt, én nem itt ültem, illetve nem is ebben a teremben volt, hanem a páholyban ültem, mert akkor EMMI-

államtitkár voltam, és annak idején a corvinusos törvény-előterjesztést Palkovics miniszter úr hozta a parlamentbe. Az anyagban is és az expozémban is volt utalás a Corvinusra, de egy nagy különbséget szeretnék elmondani, illetve arra fölhívni a figyelmet. Anyyiban a mostani javaslat hasonlít a Corvinus-modellre, mint hogy alapítványi, de teljesen más koncepcióra épül; abban igen, hogy alapítványi, de más finanszírozási háttérrel.

Egyébként a Corvinus többször előkerült, azt gondolom, hogy az egyetemet nem kell eltemetni. A Corvinus finanszírozása több lábon áll. Egyébként a hallgatók jelentős számban ott tanulnak, vannak bevételeik, vannak olyan egyéb programjaik, amelyek szintén bevételt teremtenek, illetve más forrásból is vannak. A Corvinusnak több évre való tartaléka van, egy ilyen átmeneti helyzetet - bízunk benne, hogy ez egy átmeneti válsághelyzet, amit a vírus váltott ki, és amelynek gazdasági következményei lesznek - minden további nélkül át tud vészelné. Azt gondolom, ott megvan mindaz a szellemi és infrastrukturális potenciál, amivel ezt a helyzetet is meg annak idején az átállást is tudták kezelni. Hogy miben különbözik, arra már utaltam.

Tehát akkor, amikor mi modellváltásokban gondolkodunk, egy olyan törvényi környezetet szeretnénk az egyetemeink számára megteremteni, amelyekben az alapfunkciók a lehető legnagyobb teljesítményt tudják kihozni az intézményekből. Alapfunkció nyilván az oktatás, képzés, ehhez kapcsolódóan a továbbképzések; alapfunkció a tudományos kutatás, és ma már követelmény, hogy az ne csak alapkutatás legyen, hanem alkalmazotti kutatás és innováció, és ha lehet, termékfejlesztés s a többi.

Azért fontos a törvénynek az a része, amelyik három lábon álló finanszírozásról szól, mert ma kifejezetten gyakorlatilag csak a hallgatói létszám alapján finanszírozzuk az intézményeket, jöllehet, a legtöbb intézménynek más úton is van bevétele. Borzasztóan fontosnak tartjuk azt, hogy legyen egy fenntartási láb, amely az intézményi ingatlanfenntartásról szól, és a magam részéről még fontosabbnak tartom, hogy az a tudományos támogatás, normatíva, nevezzük bárminek, jelenjen meg a finanszírozásban.

Ebben a javaslatban az intézmény bevételeinek, mármint az oktatással járó bevételeinek 20 százaléka van megszabva a tudományos támogatás, a tudományos láb normatívája. Az is azon belül két részre oszlana: az egyik az intézmény oktatói kvalitásai alapján, tehát hogy hány tudományos minősítéssel rendelkező s a többi, s a többi, a normál tudományos paraméterek alapján állna össze. A másik fele viszont a nemzetközi rangsorokban elfoglalt hely alapján jönne. Nem számszerű rangsorra kell gondolni, hanem százalékosan. Azt gondolom, hogy az egy nagy erény, és erre büszkék lehetünk; ma a világban van 28 600 felsőoktatási intézmény, ha mi megnézzük a mi felsőoktatási intézményeinket, az első 10 százalékban 10-15 között van. Aki a Gauss-görbét ismeri, tudja, hogy ha valaki a 10 százalékba esik, az egyik a

selejt, az alsó 10 százalék, de a felső 10 százalék, az az elit. Tehát 10-15 egyetemünk rendszeresen a felső 10 százalékban van. Nem olyan rossz ez.

Az elképzeléseink szerint a tudományos finanszírozásnak vagy normatívának ez a második fele úgy állna össze, hogy hány százalékban van, és aszerint jelentős különbségek lennének az egyetemek számára. Egyébként ezért az egyetemeink megdolgoztak, megérdemlik, hogy kapjanak úgy támogatást, hogy arról ne kelljen úgy elszámolni, ahogy egyébként minden más forrással el kell számolni, hanem fordítsák arra, hogy javítsák a helyüket a rangsorokban s a többi.

Egyébként rangsorokban szerepelni jó dolog, de nem könnyű. Rektorként megéltem, hogy mi mindent megmozgattunk azért, hogy picit lépünk előre. Egyébként a legnagyobb lépés akkor volt, amikor megduplázódott, sőt '10-től megháromszorozódott a külföldi hallgatói létszámunk, amiben mi nagyon le vagyunk maradva. Ezért fontos az az egyetemi tanári kinevezési lehetőség, ami alapvetően a külföldön már egyetemi tanári pozíciót, rangot elért emberek Magyarországra hozatalát jelentené. Rendkívül rosszul áll minden egyetem ebben. Minden magyar egyetem rendkívül alacsony arányban, százalékban büszkélkedhet azzal, hogy külföldi oktatója van, magas rangú, magas presztízsű külföldi oktatója. Ez ilyen szempontból borzasztóan fontos.

Néhány konkrét fölvetésre is muszáj válaszolnom. Azt gondolom, hogy a felvezetőmben több minden felvetett kérdésre megválasoltam, de azért maradtak ki, maradtak esetleg megválaszolatlan kérdések. Teljesítményértékelés. Én egy egyetemen belül megéltem azt, hogy egyik kar vagy néhány kar egy ragyogó rendszert működtetett, ott egyébként a fizetések - nem a bérek, a fizetések - egészen más kategóriába tudtak elmenni, mint amely a bérek alapján következtetett volna. Például Pécsen a Közgazdaságtudományi Kar már legalább tíz éve egy olyan teljesítményértékelési rendszert tart fenn és működtet ragyogóan, amelyiket nem tudtunk a többi karon egy az egyben megvalósítani. Egyébként legrosszabb helyzetben meglepő módon a saját karomon voltam, az orvosi karon, bocsánat. Ott valahogy ez a szemlélet nehezebben átvihető.

(17.40)

De ha mi a rendszerünkben meg tudjuk a teljesítményértékelési rendszert honosítani, akkor ez általánosan alkalmazandó eljárás lesz, hiszen a majdani támogatás attól fog függni, többek között.

Egyeztetések. Illetve még egy mondat erejéig visszamegyek abba az időbe, amikor EMMI-államtitkárként voltam jelen a rendszerben. A felsőoktatás akkor is hozzánk tartozott, és fontosnak tartottuk azt, hogy egy olyan koncepciót dolgozzunk ki modellváltásra, amelyik a többi, tehát nem a Corvinus Egyetemre, hanem minden más egyetemre használható, alkalmas, és egyébként az mind egyeztetve volt

a rektori konferenciás körökkel, egyéb szakmai körökkel, a legutóbbi felsőoktatási kerekasztalnak témája volt, tehát a téma mindenki számára ismert volt; az, hogy most épp egy törvényjavaslattal jöttünk ide, az természetes, mert meg kellett tenni a következő lépést.

Egyébként, ami a törvényjavaslatban szerepel a modellváltások tekintetében és az egyes intézmények vonatkozásában a döntésekről, az még a vírushelyzet előtti kormánydöntés volt, akkor kaptuk meg a startengedélyt. Az tiszta véletlen és a parlamenti programmal is összefüggő dolog, hogy mikor került ide. Ez nem egy vírushelyzettel kapcsolatos törvény-előterjesztés, régóta készültünk rá, most kerültünk ide, szeretnénk sikerrel megvívni ezt a csatát.

Senki nem akarja privatizálni az egyetemeket, nincs ilyen - sem direkt, sem indirekt - szándék. Azt szeretnénk, hogy a mai törvényi kööttségektől egy kicsit megszabadulva, más közbeszerzési, más gazdálkodási feltételekkel tudjanak az alapfunkciójuknak megfelelni.

Az egyes kari, illetve intézményi ügyekkel kapcsolatban külön kell választanunk idézőjelben az egyszerű modellváltásokat - mint, mit tudom én, a győri egyetem vagy a Miskolci Egyetem ügye vagy a MOME ügye -, és külön kell választani az agrár-felsőoktatás ügyét. Agrárfelsőoktatás-ügyben, amióta én egyetemi vezetői körbe kerültem, egyfolytában gondolkodás van, viták vannak, és megoldáskeresés van. Akkor, amikor ez komolyabbra fordult - ez több mint egy éve történt -, egy olyan szakértői csapat jött össze, amelyik gyakorlatilag havonta találkozott. Egyébként ebből a csapatból egyvalakinek a neve elhangzott, megerősítem: Horn Péter professzor úr, azt gondolom, mindenki számára elismert és magas presztízstű, kitűnő akadémikus és agrárszakember, ő tagja volt ennek a szakértői csapatnak.

Tehát akkor, amikor az agrár-felsőoktatás koncepcióját raktuk össze, dolgoztuk ki, egy sokkal szélesebb kör dolgozott ezen, és így Kaposvár képviselve volt. A Kaposvári Egyetemet senki nem akarja megszüntetni, a Kaposvári Egyetem egy nagy érték, hogy húsz évvel ezelőtt létrejött, és azzal, hogy egy nagy agráregyetem részévé tud válni, nem a megszüntetés irányába lép, hanem egy más dimenzió irányába kap lehetőséget ellépni. Miért? Mert az egy dolog, hogy egy kis egyetem egy nagy, azt is mondhatnám, hogy hálózat, de nem hálózat lett a döntés, hanem egy nagyobb agráregyetem; abban jelentős fejlesztések lesznek. A fejlesztés általuk összerakott programja meg mások által - úgy értem, más szereplők által, egyetemi szereplők által - összerakott programja olyan 160 milliárdos tétel lesz. Ez egy olyan fejlődési lehetőséget jelent a magyar agrárképzésnek, ami korábban nem volt.

Mi az igazi ellentmondás? Egyrészt az agrár-felsőoktatás nem vonzó, a hallgatók száma, ha nagyon jóindulatúan akarjuk megközelíteni, akkor stagnál, de még más tendencia is föllelhető benne. A tangazdaságok abszolút korszerűtlenek, nem tudják azt produkálni, ami a XXI. század elvárása. Láthatóan két

irányba kell menni, egyrészt egy komoly koncepció mentén előrehaladni - és ezt adja meg az új agráregyetem koncepciója -, másrészt az agrárgazdasági környezetet bevonni a gyakorlati, mondanám, a duális típusú képzésbe, hiszen korszerű agrárgazdaságaink vannak. A probléma az, hogy a szakember-utánpótlás nincs meg. Ez a koncepció abban segít, hogy az agrárium iránt érdeklődő fiatalokat bevonzza, és korszerű elméleti és gyakorlati képzést adva nekik az agrárutánpótlást tudja biztosítani.

Nyilvánvaló, fölmerült az is, hogy akkor, mit tudom én, a Debreceni Egyetem agrárkara vagy a szegedi egyetem agrárkara is menjen be a nagy egyetembe. Nem tartottuk jónak, alapvetően úgy gondoljuk, hogy a magyar agrárképzésnek mégiscsak a zászlóshajója a Szent István Egyetem. Egyébként a kaposvári egyetemi vezetők kérése volt az, hogy maradjon ez a név, nem azért, mert be akarnának olvadni, sőt nagyon nem akarnak beolvadni. Az ő kifejezett kérésükre jelent meg a törvényjavaslatban az összeolvadás mint jogi technika. Jogtechnikailag egyébként egyszerűbb lett volna a beolvadás, de itt nem az egyszerűség a lényeg, hanem a méltóság, a megfelelő kezelése az ügyeknek. Én úgy gondolom, hogy azzal, hogy a Kaposvári Egyetem önálló kaposvári kampuszként ennek a jó nevű, és bízunk benne, hogy egy magas presztízsvé váló agráregyetemnek a fontos része lesz, egy más dimenzióba emeli a többi képzését is, tehát nemcsak agrárképzés lesz ebben a fő profilként agrárprofilal rendelkező egyetemen.

Földügyekben pedig nagyon egyszerű a helyzet, ott vagyongazdálkodási jog tud maradni a változás során is, mert a földtörvény nem enged mást. *(Néhány másodperc szünet.)* Csak még nézem, hogy mi az, amire...

ELNÖK: Nem kell kitölteni a 30 percet, erre nincsen kötelezettség.

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nem fogom, és azt látom, hogy az utolsó papíromhoz érkeztem.

ELNÖK: Mindig van remény. *(Derűltség.)*

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Nem akarnék olyanra nem reagálni, ami fontos, de én azt gondolom, hogy minden fontos felvetésre válaszoltam, még ha nem is személyre szólóan.

Én azzal szeretném zárni a beszédemet, hogy igen, egy paradigmaváltás legnagyobb lépése előtt állunk a felsőoktatásban, egyébként kellő óvatossággal tesszük, mert meg lehet kérdezni, hogy miért ennyi most, és miért nem az összes; azért, mert óvatosság vagyunk. A nagy tudományegyetemekhez nem szeretünk volna még nyúlni. Én abban bízom, hogy azok az egyetemek, amelyek megkapják ezt a lehetőséget vagy tudnak élni ezzel a lehetőséggel, fel tudnak mutatni majd egy pozitív példát, amire a most még nem ebbe az irányba menők is be fognak jelentkezni.

(17.50)

Mert egyébként bármilyen rendszerben dolgozik a felsőoktatás, az mindig is arról szól, hogy a fiatalokat bevonzza, hogy a fiatalokat felkészítse egy életpályára, és ha ezt jól teszi, akkor jól működik a felsőoktatás, ha ezt nem teszi jól, akkor nem működik jól. Abban bízunk, hogy az a lépés, amelyet most meg kívánunk tenni, az jó irányba viszi a magyar felsőoktatás ügyét. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig államtitkár úr kérését respektálva, 5 perc technikai szünet következik. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „**A Marek József Alapítványról, a Marek József Alapítvány és az Állatorvostudományi Egyetem részére történő vagyonjuttatásról**” szóló T/9921. számú törvényjavaslat; „**Az Universitas Miskolcensis Alapítványról, az Universitas Miskolcensis Alapítvány és a Miskolci Egyetem részére történő vagyonjuttatásról**” szóló T/9922. számú törvényjavaslat; „**A Moholy-Nagy Művészeti Egyetemért Alapítványról, a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemért Alapítvány és a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem részére történő vagyonjuttatásról**” szóló T/9923. számú törvényjavaslat; „**A Neumann János Egyetemért Alapítványról, a Neumann János Egyetemért Alapítvány és a Neumann János Egyetem részére történő vagyonjuttatásról**” szóló T/9924. számú törvényjavaslat; „**A Soproni Egyetemért Alapítványról, a Soproni Egyetem részére történő vagyonjuttatásról**” szóló T/9925. számú törvényjavaslat; „**A Széchenyi István Egyetemért Alapítványról, a Széchenyi István Egyetemért Alapítvány és a Széchenyi István Egyetem részére történő vagyonjuttatásról**” szóló T/9926. számú törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Bódis József professzor úrnak, államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

(18.00)

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Országgyűlés! A mai magyar felsőoktatás elérte fejlődésének azon határát, amellyel markáns továbbfejlődés a mostani működési rendben hatékonyan már nem garantálható. A kormányzat felelőssége pedig abban áll, hogy a fejlődés

és a megújulás zálogát jelentő tudást és kreativitást megfelelő intézményi háttérrel, szabályozási környezettel és pénzügyi garanciákkal támogassa.

A kormányzati intézkedések elsődleges célja természetesen az, hogy a tudásközpontok és a felsőoktatás munkája elősegítse az ország gazdasági és társadalmi stabilitását, valamint a magyar emberek jólétét, de ugyanilyen fontos az is, hogy ne csak a nemzet hasznára váljon, hanem mérettesen meg a világ előtt, és innovatív megoldásokkal globális, értékteremtő feladatot lásson el.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Kormánya elkötelezett abban, hogy felsőoktatásunk egész rendszerét és annak minden szereplőjét, a hallgatókat, a tanárokat és a kutatókat érdekeltté tegye a minél sikeresebb, nemzetközi szinten is elismerést kiváltó eredmények felmutatásában. Ez azonban, legalábbis számos állami egyetem esetében, a jelenlegi működési feltételek és keretek között nehezen valósul meg. A „Fokozatváltás a felsőoktatásban” címet viselő kormányzati stratégia már 2016-ban irányelvként határozta meg a mennyiségi és minőségi szempontból is optimális felsőoktatási rendszer kialakítását. Felhívta a figyelmet arra, hogy a felsőoktatásnak egyszerre kell igazodnia a gazdasági és munkaerőpiaci igényekhez, a társadalmi elvárásokhoz, valamint a kutatás-fejlesztési és innovációs folyamatokhoz egyaránt. Ezért szükséges egy rugalmasabb és nem pusztán a közösségi forrásokból táplálkozó szisztéma kialakítása.

A jól működő felsőoktatás mindenütt a világban a gazdasági fejlődés katalizátora, a magyar felsőoktatási intézmények is csak akkor válhatnak a gazdaságfejlesztés fajsúlyos tényezőivé, ha a képzéseik a valós munkaerőpiaci igényekhez igazodnak, vagyis ha a társadalom és a gazdaság által elvárt ismereteket sikerül szinkronba hozni az iskolapadban megszereshető tudással. Ehhez azonban be kell vonni az egyetemek életébe a vállalkozásokat, a későbbi munkáltatókat, akik a nemzetközi trendek tekintetében naprakészek, és nem elszenvedői, hanem alakítói a világgazdasági folyamatoknak.

Ezért az állami szerepvállalás újragondolása a felsőoktatásban megkerülhetetlenné vált. Werner von Siemens találó megfogalmazása szerint: „Nem az a nagy kunszt, ha az ember fejével rohan a falnak, hanem az, ha a szemével megkeresi az ajtót.” A türelmesen megtervezett és kivitelezett intézményi modellváltások új alapokra helyezhetik a vállalati szektor és a felsőoktatás szereplőinek együttműködését, így a cégek mint megrendelők és finanszírozók egyfelől elvárásokkal, másfelől erőforrásokkal és befektetési szándékkal léphetnek fel a közös siker érdekében. Ezért nyitottá kell válniuk a finanszírozás, a szabályozás és a tudásmegosztás új modelljeire.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány célja, hogy a nemzetközi versenyképesség növelése érdekében hat felsőoktatási intézmény részére nagyobb egyéni mozgásteret és dinamikus fejlődési lehetőséget biztosítson hasonló módon, mint ahogyan tette korábban a Corvinus Egyetem esetében.

Az intézkedést az indokolja, hogy a jelenleg működő 27 állami fenntartású felsőoktatási intézmény nagyjából ugyanazon gazdálkodási, foglalkoztatási és működési sztenderdek szerint látja el feladatát, pedig minden intézmény más és más területen kiemelkedő, így az azonos szabályok és kööttségek számos esetben akadályozzák őket abban, hogy kellő gyorsasággal reagálhassanak a kihívásokra vagy élhessenek a kínáló piaci lehetőségekkel.

A törvényjavaslatban felvázolt szerkezeti szintű átalakítások célja a felsőoktatási intézmények működési környezetének rugalmasabbá tétele, ami azt is jelenti, hogy nagyobb önállóság mellett több felelősséget és szélesebb körű lehetőségek mellett komolyabb teljesítményt várhatunk el tőlük. A modellváltással az intézmények szakterületi sajátosságaihoz és versenyhelyzetükhöz tudják igazítani szervezeti kereteiket és humán erőforrás-gazdálkodásukat, ugyanakkor az állam sem vonul ki teljes mértékben az átalakuló intézmények életéből, hanem a felsőoktatási szolgáltatások megrendelőivé, tehát fenntartóiból partnerré válik, és hosszú távú keretszerződések, valamint rövidebb, de többéves finanszírozási szerződések keretében vállal garanciát az együttműködésre. Az állam tehát továbbra is stratégiai szerepet tölt be a hazai felsőoktatásban, és a finanszírozáson keresztül a későbbiekben is aktív partnere lesz az intézményeknek.

*(Az elnöki széklet Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az egyetemimodell-váltás céljának és indokoltságának bemutatása után engedjék meg, hogy a működési modell lényegi elemeire is kitérjek. Az említett intézmények esetében hasonló forgatókönyv szerint lehetséges az állami fenntartói státusz és szerepkör megszüntetése. A javaslatban szereplő terv szerint az állam átadja az adott intézmény fenntartói jogait egy, az állam által alapított, nyíltan működő vagyongazdálkodó alapítványnak. A fenntartóváltás után a szóban forgó egyetemek alapítványi fenntartású, közhasznú felsőoktatási intézmények lesznek, és minden tekintetben teljes körű jogutódjává válnak a fenntartóváltás előtti egyetemeknek, azaz teljes lesz a jogi és szervezeti folytonosság, ami a hallgatók jogviszonyára és a munkavállalók foglalkoztatására is vonatkozik.

Az egyetemek jelenleg közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatott munkatársai a munka törvénykönyve szerinti foglalkoztatási jogviszonyban fognak majd dolgozni. Az egyetemi munka folytonosságát a modellváltás a legkevesbé sem veszélyezteti, miközben az intézmények áttérhetnek a céljaikhoz jobban igazodó humán erőforrás-politika kialakítására.

Ugyanígy az egyetemek jelenlegi hallgatóinak jogviszonyát sem érintik a változások. Minden hallgató abban a finanszírozási formában és abban az oktatási programban fejezheti be tanulmányait, amelyben elkezdte, a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény

pedig továbbra is garantálja a szóban forgó intézményekben a széles körű hallgatói önkormányzatiság fennmaradását. A modellváltással az egyetemi képzések nem válnak mindenki számára fizetőssé, az oktatás a legtehetségesebbeknek a jövőben is ingyenesen hozzáférhető lesz, mert az intézményeket ugyanúgy látogatják majd állami ösztöndíjasok és önköltségen tanuló hallgatók, ahogyan eddig is.

Az egyetemek Alaptörvényben rögzített autonómiája szintén megmarad, sőt kiteljesedik, a modellváltás következtében ugyanis a jövőben a szakmai és stratégiai döntések, valamint az azokhoz rendelt források, a személyi és tárgyi feltételek, az infrastrukturális fejlesztések meghatározása és biztosítása a fenntartó alapítvány és a felsőoktatási intézmény egyetértésén alapul majd. Az állam megteremti a kezdő feltételeket a munkához, de a későbbiekben már a pénzügyi és stratégiai döntésekért az alapítvány, a tudomány és tanítás sikeréért pedig az egyetem vállal felelősséget.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy egy-egy mondatból bemutassam az intézmények modellváltását, amit tartalmaz az önök előtt fekvő javaslat, és azt is, hogy milyen intézményi célkitűzéseket szolgál a modellváltás koncepciója.

Az Állatorvostudományi Egyetem célja, hogy a XX. század elején kivívott nemzetközi hírnevét visszaszerezze, és újra a világ vezető állatorvosképző intézményei között tartsák számon. A tervek szerint a legkorszerűbb kutatási módszerek alkalmazásával a világban egyedülálló állategészségügyi felfedezések és fejlesztések válnak lehetővé, amelyek egyben piaci értéket is termelnek majd.

A Miskolci Egyetem a borsodi térség társadalmi-gazdasági környezetét fejlesztő tudományos, innovációs, művészeti és képzési ökoszisztéma hatékonyabb és eredményesebb működtetését tekinti céljának, ezen túl az acéliparban a közép- és hosszú távon jelentkező felsőfokú végzettségű munkaerő iránti szükségletet és az ipárhoz kapcsolódó kutatásokat tudja kiszolgálni.

A győri Széchenyi István Egyetem célja egy vállalkozó szemléletű intézmény kialakítása, amely megfelelő kutatási, fejlesztési, infrastrukturális és szolgáltatási portfólióval rendelkezik egy globális jelentőségű gazdasági ökoszisztéma megteremtéséhez.

(18.10)

A helyi vállalkozásokkal és az egyetem együttműködésével megvalósítható a nyugat-dunántúli járműipar technikai, technológiai színvonalának, innovációs kultúrájának fenntartható fejlődése, miközben az egyetem multidiszciplináris képzőhelyként betölti lokális szintű társadalmi hivatását.

A Moholy-Nagy Művészeti Egyetem célja, hogy dizájn- és kreatív tudásközpontként tovább erősödjön, és olyan vállalati, piaci együttműködésekre képes intézményként működjön a jövőben, amely a magyar kreatívipar fejlődését, versenyképességét biztosítani

tudja. A MOME 2030-ra Európa meghatározó progresszív, kreatív oktatási és kutatási központjává kíván válni, amely versenyképes a világ élvonalbeli dízajnegyeteivel.

A kecskeméti Neumann János Egyetem regionális tudásközpontként és innovációs műhelyként is funkcionál, komplex szerepkörrel rendelkező, integrált felsőoktatási intézmény, amely a továbbiakban is meghatározó szerepet kíván betölteni a város és a térség gazdasági, társadalmi és oktatási rendszerében.

A Soproni Egyetem célja pedig, hogy erős hagyományaira építve különösen az erdőmérnök és a faipari mérnök képzési területen, valamint a környezet- és klímavédelmi kutatások területén váljon a középkelet-európai térség vezető tudásközpontjává.

Tisztelt Országgyűlés! A felsőoktatási szakpolitika nehézsége és egyben szépsége is abból fakad, hogy az intézkedéseket két nézőpontból kell megvizsgálni és meghatározni. Egyrészt számításba kell venni, hogy intézményrendszerünk nemzeti keretek között működik, de maga a felsőoktatás és a tudomány művelése nemzetközi tevékenység. Ez azt jelenti, hogy olyan országokkal kell versenyezni, amelyeknek szinte kimeríthetetlen anyagi és személyi erőforrások állnak rendelkezésükre. Ahhoz, hogy a magyarországi felsőoktatás előnyösebb pozíciót tudjon kivívni a jövőben, új partnerek bevonására és szemléletváltásra van szükség. Ehhez kívánjuk megteremteni a szükséges kereteket az ismertett törvényjavaslattal.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, támogassa a kormányt a felsőoktatás versenyképességét javító céljainak elérésében. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, professor úr. Köszöntöm újból képviselőtársaimat. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Vinnai Győzőnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat, pontosabban hat törvényjavaslat együttes általános vitája folyik, és ahogy az államtitkári expozéban hallottuk, az egyetemi szféra kezdeményezésére, vagy mondhatom azt, hogy kétoldalú vagy többoldalú egyeztetések után került sor ennek a törvényjavaslatnak a benyújtására.

Mi alapozta ezt meg? Tehát három kérdésre szeretnék válaszolni. Az egyik, hogy a törvényjavaslatot mi alapozta meg, miért kerül most ide, a javaslat elfogadásának szükségessége és a javaslat tartalmi elemei.

Engedjék meg, hogy elmondjam azt, hogy 2010 óta Magyarország gazdasági és pénzügyi stabilitása jelentősen javult, ezért több forrást és több figyelmet tudunk fordítani felsőoktatási rendszerünk működtetésére. Ugyan vannak sikerek, de ahogy államtitkár úr

is mondta, az egyetemi oktatás, a kutatás és az innovációs tevékenység valójában nemzetközi térben, nemzetközi versenyben zajlik, amelynek szereplői gyakorlatilag globális társadalmi, politikai, gazdasági trendeknek megfelelően változnak. Ezért kell az egyetemeknek, a nemzeti keretek között működő felsőoktatási intézményeknek állandóan megújulniuk.

A jogalkotóktól pedig az várható, hogy egy más szabályozási és szervezeti keretet hozzanak létre, amelyben az egyetemi szféra sokkal jobban tud reagálni a világban zajló folyamatokra, legyen szó a képzések iránti nemzetközi kereslet növeléséről, az innováció hasznosulásáról vagy éppen az új forrás bevonását jelentő vállalati együttműködések iránti igényekről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Több szó esett már az előző törvényjavaslat vitájában a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című anyagról. Engedjék meg nekem, hogy abból a szempontból idézzek néhány mondatot ebből az anyagból, amely ráirányít arra, hogy hogyan nőhet a versenyképessége, hogyan változhat a működése, hogyan változhatnak a szervezeti keretek egy új modellben, hiszen modellváltásról van szó, és a Corvinus Egyetemen mint egy pilotprogramban már bebizonyította azt, hogy működőképes ez a modellváltás. De azt is hallottuk államtitkár úrtól, hogy nem ugyanaz, nem ugyanazt akarjuk a hat egyetem esetében, ahogy a Budapesti Corvinus Egyetemen történt, de hát hasonló a helyzet, hiszen ott is egy közhasznú alapítvány működésére helyeztük az egyetemi munkát.

Akkor szólnék a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című anyagról, hogy a modellváltás célját hogyan fogalmazta meg, hogyan határozta meg, és mondom, 2015-ben és '16-ban a Kulturális bizottság ülésén többször vitatkoztunk ellenzékiek, kormánypártiak, hogy mi a lényege ennek a modellváltásnak vagy paradigmaváltásnak, és az ellenzék is dicsérte többször. Először azt mondták, hogy nincs egységes koncepció, utána közösen megállapítottuk, hogy mégis van koncepció, sőt átgondolt stratégia az, amelynek mentén ez a Corvinus-pilot kialakult.

Idéznék akkor az anyagból. „A cél az ország térszerkezetéhez igazodó, hatékony és eredményes intézményrendszer kialakítása és ennek pozicionálása a Kárpát-medencében, illetve az Európai Unióban.” Én teszem hozzá, hogy természetesen a világ minden táján. „Érdemes újradefiniálni a felsőoktatás üzleti viszonyait és rendezni az állami és intézményi felelősségi köröket. Szükséges megválaszolni azt az alapvető kérdést, hogy ki a felsőoktatás tulajdonosa és ki a vevője, a megrendelője. A felsőoktatási stratégia azt az elvárást támasztja az intézményekkel szemben, hogy alaptervékenységük, oktatási és kutatási tevékenységük során egyre nagyobb mértékben támaszkodjanak a saját bevételeikre, külső piaci forrásokra.” Eddig az idézet.

Nézzük, hogy mi a szükségessége ennek a törvényjavaslatnak! A jelenlegi törvényjavaslat szerint újabb hat intézmény kap lehetőséget arra, hogy rugalmas keretrendszerben működjön tovább, és ezzel jobban kiaknázhassa a kínáló piaci lehetőségeket és a

nemzetközi együttműködéseket. Gazdálkodás, humánerőforrás-politikai és stratégiai célok meghatározása tekintetében nagyobb önállóságot élveznek majd ezek az intézmények, de ezzel együtt nagyobb lesz a felelősségük is.

A fejlődés versenyalapú perspektívái nyílnak meg számukra, amely alkalmazkodást, szemléletváltást, merész újításokat - remélem, mindannyiunk javára -, teljesítményelvűséget és kooperációs készséget követel meg a szóban forgó egyetemektől. Az állami szerepvállalás ezzel a lépéssel párhuzamosan szintén új alapokra helyeződik, hiszen fenntartóból, ahogy államtitkár úr is mondta, partner és megrendelő lesz.

Tisztelt Ház! A modellváltás általános célja, hogy az egyetemek a helyi társadalmi élet, az értelmiségképzés és a gazdaságfejlesztés motorjaként az igényekre rugalmasan reagálva biztosítsák a képzési, kutatási, innovációs, művészeti, valamint sport- és kulturális szolgáltatási hátteret egy-egy régió, végül is az ország versenyképességéhez. A modellváltásra azért van szükség, hogy az egyetemek képesek legyenek a saját minőségi elvárásaiknak, valamint társadalmi, kulturális, a piaci és a tudásipari környezet elvárásainak megfelelő gyors, rugalmas, hatékony feladatellátásra.

Mind a hat egyetem vonatkozásában nem akarom megismételni, hiszen államtitkár úr elmondta, hogy mondjuk, az Állatorvostudományi Egyetemmel, a Széchenyi Egyetemmel kapcsolatban mi az elképzelés, hasonló a forgatókönyv, vagy kezelő alapítványok működtetik, ingatlanokat, ingóságokat juttatunk. Például a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem egy ingatlant, a Széchenyi István Egyetem pedig 58-at, ez a két szélső érték, 1-58, és a többiek a kettő között találhatóak.

(18.20)

Alapvetően megmarad az alaptevékenység, oktatási, tudományos, kutatói, hallgatói, tanulói, oktatói, kutatói, tanári támogatási programok, tehetséggondozás, rászorultsági alapú támogatást is biztosít. Tehát ezek a feltételek maradnak, gyakorlatilag egy olyan rugalmas új szervezeti keret alakul ki, amely az említett egyetemek versenyképességét javítja, és márpedig, ha egyetemeink jobban működnek, akkor az ország versenyképessége is javul. A kiművelt emberek hozzájárulhatnak ahhoz, hogy az ország gazdasági, társadalmi fejlődése felgyorsuljon, és mindez mindannyiunk javára, a magyar nemzet javára válik. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Brenner Kolomannak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Ház! Tisztelt Professzor Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! „Félek a görögöktől, még ha ajándékot hoznak is.” Azt hiszem, ez a klasszikus idézet az, amit ennek a törvénytervezetnek a vitájában nekem leelőször is itt a tisztelt Ház színe előtt el kell mondanom. Már csak azért is, mert azok az érvek, amiket itt tisztelt fideszes képviselőtársaimtól is hallottam, ezek azzal az alapítványi formával, amely a törvénytervezetben felsorolt egyetemekre most a kormány szándékai szerint vár, nem biztos, hogy úgy korrelál, ahogy ez az államtitkár úr expozejából is kiderült. Mert, nagyon konkrét példákat fogok mondani, és ezt rektor úr mint szintén volt egyetemi vezető, nagyon pontosan ismeri.

Mi a gond a közbeszerzésekkel? Az a gond a közbeszerzésekkel, hogy valóban, ahogy államtitkár úr említette, 25 állami egyetemen szinte egységes struktúrában próbáljuk ezt kezelni. Ennek az-e az egyetlen megoldási módja, hogy alapítványi formába forgatom át az egyetemet? Nem, nemes egyszerűséggel, ahogy ezt már hosszú évekkel ezelőtt javasolta a Jobbik, ki kell venni a közbeszerzési törvény hatálya alól az egyetemeket, meg van oldva a probléma, és akkor nem kell, mondjuk, egy ELTE méretű intézményben, ha gyufát vásárolunk, és mivel összegyűjtési szinten vásárolunk gyufát, ezért azonnal meg fogjuk haladni a közbeszerzési határértéket, és akkor kiírni a közbeszerzést gyufabeszerzésre. Tehát az egyik ilyen érv, amit nagyon sokszor mondanak, szerintem nem a formától függ, az alapítványi formától függ.

Ugyanez vonatkozik a bérezésre is, tisztelt államtitkár úr, hiszen jómagam ott voltam egy olyan felsőoktatási konferencián is, ahol rektor úr tartott előadást a Rectori Konferencia nevében arról, hogy az egyetemi tanári 1-es fizetést azonnal meg kell emelni 850 ezer forint bruttó fizetésre ahhoz, hogy egyáltalán a tudományos utánpótlással történjen valami hazánkban. Ez évekkel ezelőtt volt, és azóta sem itt tartunk, ha jól emlékszem a konkrét, jelenlegi számokra.

Tehát én azt gondolom, hogy ez sem attól függ, hogy egy alapítványban van-e egyetem működtetve, vagy pedig állami egyetem, hanem ez attól függ, hogy mennyi finanszírozást kapnak az egyetemek. És ugye, nyilvánvalóan egy olyan, mondjuk, kormányzati struktúrában, ahol korábban az EMMI-ben volt a felsőoktatás - egy ilyen nagy Molochban, ahová nagyjából minden olyan területet összetoltak, ami a kormányfőt nem érdekli, és csak pénzbe kerül az ő szemében -, most pedig az ITM minisztériumban, a felsőoktatás nyilvánvalóan nem a helyén van. A Jobbik mint nemzeti néppárt nagyon régóta követeli azt, hogy az oktatást, ezen belül az egyetemi világot is egy önálló oktatási minisztérium felügyelje, hiszen csak így lehet azt biztosítani, hogy a teljes oktatási rendszer, márpedig ezt egy holisztikus szemlélettel csak egységben lehet kezelni, aztán valóban a kormánydöntések középpontjába álljon.

A következő kérdés, ami számomra ezt a bevezetőt indokolja, az a Corvinus mintája. Én egyetértek azzal, hogy ez a konstrukció eltér és jobb mint a Corvinus alapítványi fenntartása, ugyanakkor szeretnék

arra emlékeztetni úgy is, mint az Európa Tanács egyetemi autonómiáért és akadémiai szabadságért felelős jelentéstevője, hogy például a Corvinus szakszervezete vezetőjének véleménye szerint tavaly júniusban a szenátus megkérdezése nélkül fogadta el a Corvinuson az egyetem szervezeti és működési szabályzatát a kuratórium, és az egyetem új elnökét is anélkül nevezték ki, hogy erről az egyetem akadémiai vezetőszféréja elmondhatta volna a véleményét. Ez az én véleményem szerint komoly korlátozása az egyetemi autonómiának és az akadémiai szabadságnak. Egész pontosan az akadémiai választott vezetők részvételét visszaszorítja a döntéshozatalban, azt hiszem, egész pontosan ez a megfogalmazás, tisztelt államtitkár úr.

Tehát, ha elfogadjuk azt, hogy a Corvinus modelltől ez egy pozitív előrelépés, és én ezt elfogadom, akkor azért vigyázó szemünket a Corvinusra vessük, mert látjuk azt, hogy ott az akadémiai vezető szféra szerepe folyamatosan szorul vissza a döntések meghozatalánál.

Én azt gondolom, hogy ez nem jó. Mégpedig azért nem jó, mert gyakorlatilag azzal, hogy valós munkaerőpiaci igényt kell majd kielégíteni az egyetemeknek, pontosan idézem államtitkár urat, az egy nagyon érdekes feladat, tisztelt képviselőtársaim, mert ha valaki nekem meg tudja azt mondani az Úr 2020. évben, hogy majd nyolc év múlva mi a munkaerőpiaci igény, meg milyen állások lesznek egyáltalán, meg lesz-e még belsőégésű motor hajtotta autóipar Magyarországon, akkor annak gratulálok. Merthogy senki nem tudja ezt jelenleg megmondani a felgyorsult fejlődésnek - idézőjelben - hála.

Tehát azt gondolom, hogy a valós munkaerőpiacra való hivatkozás a szélesebb közvélemény számára lehet, hogy jól hangzik, de aki egy kicsit is közéről ismeri az egyetemi világot, az pontosan tudja, hogy ez konkrétan nem jelent semmit. Ez pontosan azt jelenti, hogy most egy szak szerkezetét, amikor meghatározzuk, akkor fogalmunk sincs arról, hogy az első végzett nyolc év múlva milyen állást fog kapni, és a fejedáscégek pedig amúgy is csak azt mondják, hogy tudjon nyelveket, tudjon csoportban jól együttműködni, és ugye a XXI. századi kompetenciákat sajátítsák el a hallgatóink. Körülbelül ennyit vár el a munkaerőpiac, nem lebecsülve semmilyen szakmai képzést, ami tényleg egy szűk szakmára képez, mint mondjuk, egy fogorvosképzés.

Tehát azt gondolom, hogy nagyon-nagyon indokolt lenne, és erre kérem a tisztelt kormányparti képviselőtársaimat, hogy elfogadják az általam benyújtott módosító indítványokat, és erre tisztelettel kérem államtitkár urat is, amely éppen azt megakadályozandó, hogy az akadémiai vezetőszféra kiszoruljon a döntéshozatalból, a kuratórium tagjaiként ex officio beemelné az egyetemi vezetőket. Erre vonatkozó módosító javaslatomat benyújtottam.

Tehát tisztelettel azt kérném, hogy ezt fogadják el, és akkor a félelem a görögöktől belőlem egy kicsit oszladozna, és tudnám esetleg támogatni bizonyos esetekben ezeket az átalakításokat, hiszen - és akkor

itt kitérek az egyes egyetemekre is - itt azért elég különböző egyetemekről van szó, és különböző helyzetekről van szó. Tehát nem igazán értem itt sem az egyetemes kezelési módot, ha már erre rászorultunk, hogy alapítványi formába vigyük át az egyetemek működését. Hiszen, ahogy nagyon helyesen elhangzott, teljesen más a helyzete egy Miskolci Egyetemnek egy borsodi térségben az ottani munkaerőpiaci helyzettel, idézőjelben mondom, munkanélküliségi helyzettel, vagy mondjuk, az Audi áldásos tevékenysége során felépült Széchenyi Egyetemnek, amelynek valóban egyfajta komoly regionális szerepe is lett, hála a Jóistennek.

Teljesen egyértelműnek tartom azt is, hogy mondjuk, egy olyan, viszonylag szűk szakmai képzést nyújtó egyetemenél, mint a MOME vagy akár az állatorvosi egyetem - ráadásul az állatorvosok többsége piaci alapon működik aztán később -, ott ezeknél az egyetemekenél én el tudom fogadni az alapítványi formát, hiszen az egy teljesen normális dolog, hogy egy ilyen viszonylag szűk szakmai metszetet megjelenítő egyetem esetében sokkal rugalmasabb forma lenne az alapítványi forma. Egyébként, ahogy említettem, én levelet is írtam az érintett rektoroknak és dékánoknak, és ez be is igazolódott, hogy például a MOME esetében gyakorlatilag ők ezt 2013 óta valóban önmaguktól kérték, és így tovább, és így tovább. De ne egyetemesítsük az összesre ezt, hiszen azért voltak itt olyan intézmények is, akik ezt korántsem így élik meg.

(18.30)

A Soproni Egyetem nekem, mint a Jobbik soproni elnökének és ezen egyetem valamikor oktatójának természetesen szívügyem. Ez egy környezetvédelmi tudásközpont, illetve egy klasszikus erdészeti egyetem volt valamikor, és azt, hogy elvívjuk a Soproni Egyetemet, én kimondottan támogatom és üdvözlöm. Az, hogy az alapítványi forma erre mennyiben lenne jobb egy olyan egyetemenél, amely marad állami fenntartásban, de egy regionális centrumként végre fel lehetne építeni, végre lehetne nemzetközi kisugárzása, hiszen ott van az osztrák határszélen, és nagyon sok egyéb oka van annak, hogy ez eddig nem történt meg - ebbe már nem szeretnék itt belemenni -, az egy teljesen más lapra tartozik az én szememben. Tehát én például a Soproni Egyetem tekintetében nem nagyon látom a konkrét előnyöket, a környezet régióból fakadó előnyöket.

Apropó, régió: itt visszautalok az előző napirendi pontban már részben elmondott véleményemre arról, hogy a felsőoktatási struktúrát és az intézményrendszert regionális alapon kell átgondolni. Szerintem tényleg nem az a fontos ebből a szempontból, hogy egy alapítványi forma vagy állami egyetem létezik, hanem az lenne fontos szerintem, hogy regionálisan a magyar állam döntse el, hogy az adott régió szempontjából kiemelkedő fontosságú egyetem államilag kiemelten támogatásra kerüljenek, míg egy magánegyetem nyilván nemcsak az adott régióban fejt ki

néha természetesen pozitív hatásokat, hanem az egyben egy üzleti vállalkozás is, amelynek egy teljesen más filozófiája van. Szerintem a felsőoktatási fejlesztési struktúránkban, a fokozatváltásban ezt sokkal jobban figyelembe kellene venni, és ezt szét kéne szálaznunk, és nem ilyen általános indoklásokat kellene mondani egy ilyen törvény előterjesztésénél a véleményünk szerint.

Összefoglalóan: ha már átveszik az alapítványi formát ezeknek az egyetemeknek a vezetésében, akkor tessék átvenni annak az irányítási protokollját is, és ne a miniszter nevezzen ki mindenkit a kuratóriumba, mert akkor az azt jelenti, hogy a miniszter egy személyben megszabja majd, hogy mi történik az adott egyetemen. Éppen ellenkezőleg, kérem, fogadják el a módosító javaslataimat, amelyek a választott egyetemi, akadémiai vezetőket visszaemelik a stratégiai döntésekbe, hiszen enélkül nem lehet egyetemi autonómiáról beszélni véleményünk szerint.

Amennyiben ezeket a módosító javaslatokat tudják támogatni, akkor támogatjuk ezeket az előterjesztéseket. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! 2010-ben a nemzeti kormány, a Fidesz-KDNP-kormány eladósított egyetemeket, óriási mértékű munkanélküliséget és kilátástalan helyzetű fiatalokat örökölt a Gyurcsány-Bajnai-kormányok folyamatos megszorításokra épülő konzekvens politikájának következtében. Az elmúlt évtizedben a magyar gazdaság teljesítményének köszönhetően, a magyar embereknek, a magyar cégeknek, a magyar munkavállalóknak, munkaadóknak és a magyar kormánynak is köszönhetően a magyar gazdaság teljesítménye nőtt, és így több forrás és több figyelem irányult a magyar felsőoktatási rendszerre. Csökkent a felsőoktatási intézmények adósságállománya, és folyamatosan nőtt a felsőoktatási intézmények finanszírozására fordított összeg a költségvetésben.

Az elmúlt évek gyors világgazdasági dimenzióváltása, az előttünk zajló új digitális ipari forradalom bebizonyította, hogy a jelenlegi felsőoktatási kereteknek is alkalmazkodniuk kell a változó globális tendenciákhoz. Bebizonyosodott, hogy a jelenlegi szabályozási és szervezeti keretek között működő intézményrendszer nehezebben tud reagálni a világban zajló folyamatokra, legyen szó a képzések iránti nemzetközi kereslet növeléséről, az innovációk hasznosulásáról vagy éppen az újabb forrás bevonását jelentő vállalati együttműködések iránti igényekről. Így a magyar kormány elsőként a Budapesti Corvinus Egyetemet választotta, majd az Országgyűlés ezt el is fogadta, hogy ott új intézményi működési modell lépjen fel, melyet

közhasznú alapítványi működésbe helyezett. A jelenlegi törvényjavaslat szerint újabb hat intézmény kap lehetőséget arra, hogy egy sokkal rugalmasabb keretrendszerben működjön tovább, és ezzel jobban kiaknázhassa a kínálkozó piaci lehetőségeket és a nemzetközi együttműködések.

A gazdálkodás, a humánerőforrás-politikai és stratégiai célok meghatározása tekintetében nagyobb önállóságot élveznek majd ezek az intézmények. Itt utalnék Brenner Koloman akadémiai szabadságot féltő nyilatkozataira. Tehát gazdálkodás, humánerőforrás-politikai, tudománystratégiai célok tekintetében nagyobb lesz az önállóságuk, de ezzel együtt természetesen nagyobb lesz a felelősségük is; ezt is fontos megjegyezni, hogy a nagyobb önállósággal nagyobb felelősség jár. Az állami gondoskodás biztonságos, de szűkös körei helyett fejlődő versenyalapú perspektívák nyílnak meg számukra, ami alkalmazkodást, szemléletváltást, akár merész újításokat és mindenképpen teljesítményelvűséget és kooperációs készséget, együttműködési készséget követel majd meg a szóban forgó és az előterjesztésben szereplő hat egyetemről.

Az állami szerepvállalás ezzel a lépéssel párhuzamosan szintén új alapokra helyeződik, hiszen fenntartóból partner és megrendelő lesz az államból. Nagyon fontosnak tartom ezt a kapcsolati különbséget kiemelni, hogy nem fenntartó, hanem partner lesz az állam, a minisztérium, az állam megrendelőként tud fellépni, és nem fenntartóként. Azt gondolom, hogy ebben fogható meg ennek a szemléletváltásnak vagy modellváltásnak a lényege. Ugyanakkor a hazai elitképzés, az oktatói és tudományos közösség iránt érzett társadalmi felelősség nem csökken az államban, mert a saját lábukra álló egyetemek értékteremtő munkája a magyar nemzet érdekében és többnyire itt-hon hasznosul majd.

Nagyon fontosnak tartom elmondani, amit már a kollégáim is elmondtak, hogy ez nem ugyanaz a modell, ami a Corvinus Egyetemen már bevezetésre került. Azt gondolom, az a legfontosabb különbség, hogy ez a hat intézmény nem szakad el az államtól, az állam továbbra is stratégiai és aktív szerepet tölt be a felsőoktatásban, ám a jövőben sokkal inkább az egyetemek szolgáltatásait megrendelő szereplőként fog fellépni az állam. Így ezek az egyetemek kikerülnek a közvetlen állami fenntartású intézmények köréből, a feladatellátáshoz szükséges infrastruktúra, ingó és ingatlan vagyon pedig a saját tulajdonukba kerül.

Azt gondolom, teret kell adnunk annak, hogy az intézmények sokkal hatékonyabban gazdálkodhassanak, és egyre nagyobb mértékben támaszkodhassanak majd a saját bevételeikre. Nyilvánvalóan itt közbeszerzési könnyítések is lesznek a minél hatékonyabb működés érdekében, és kiemelten fontos - többször szóba került ebben a vitában és az előző vitában is - a bérezés kérdése. Ez az új keret, tisztelt képviselőtársaim, lehetőséget nyit majd a teljesítményalapú, differenciált javadalmazásra is. Tehát amiért önök aggódtak, itt most pont megnyílik egy

ilyen ablak, és lehetőség lesz arra, hogy teljesítmény-alapú, differenciált javadalmazás kerüljön bevezetésre. Abban nyilvánvalóan egyetérthetünk, hogy ez motiváló erővel bír majd, azaz egyértelműen hozzá fog járulni az egyetemek hatékonyabb, versenyképebb és eredményesebb működéséhez.

Azt gondolom, hogy minden egyetemnek, minden felsőoktatási intézménynek, de az itt szereplő intézményeknek is van társadalmi szerepe. Van egy társadalmi elvárás, hogy ne csak oktatógyáráként vagy diplomagyáráként működjenek ezek az intézmények, hanem ahol vannak, vegyenek részt a helyi közösségek életében. Itt szóba került Sopron, Kaposvár és több település. Ezek az intézmények részt vesznek a helyi közösség életében, és a kiművelt emberfők, a polgárság megerősödésének központjai tudnak lenni ezekben a régiókban, ezekben a térségekben. Így azt gondolom, hogy a mostani modellváltás hasznos és eredményes modellváltás lehet, rákényszeríti a piaci szereplőkkel való együttműködésre is az egyetemeket, bevezet egy új rendszert, ami által hatékonyabban és eredményesebben tudnak működni. A Corvinustól bár eltérő, de nyomokban nyilvánvalóan hasonlóságot tartalmazó modell eredményes tud lenni. Nemzetközi előrelépést is várunk ettől az átalakítástól. A több nemzetközi partnerséget, akár vendégokat, a cserediákok kapcsolatainak a kiterjesztését és a vállalati kapcsolatokat emelném még ki ebből.

A KDNP-frakció támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, jegyző úrnak.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Most tulajdonképpen egy ismétlődő vitában vagyunk, hiszen ezek a javaslatok összefüggenek a felsőoktatási törvény korábban tárgyalta módosításával is. Talán szerencsésebb is lett volna - de ezt nem mi döntöttük el -, ha egyben tárgyaltuk volna az egyes intézményekre vonatkozó és az általános szabályokat.

(18.40)

Hadd kezdjem az ütemezéssel! Azért mégiscsak, egyrészt hogyha a magyar felsőoktatás az a mosoly ország lenne, amelyről itt Nacsa képviselő úr olyan lelkesen beszélt, és olyan nagyszerű lenne a helyzet, akkor minden valószínűség szerint nem többedik miniszter lenne felelős a felsőoktatásért többedik irányítási struktúrában, akkor nem a megszámlálhatatlan sokadik modellről, koncepcióról és törvényjavaslatról tárgyalnánk itt a tíz év alatt, akkor nem kellene megváltoztatni korábban hozott döntéseket, és csöndben mondom: hogyha így lenne, akkor nem most, a koronavírus-járvány idején tárgyalnánk ezt a törvényjavaslatot, ráadásul utolsó napirendi pontként ebben a

kellems késő délutáni vagy esti órában. *(Dr. Brenner Koloman: Inkább esti!)* Ismerjük ebből a szempontból az önök politikai érzékét, nyilván azért hozták ezt most be, mert én értem, amit az államtitkár úr mond, hogy itt van egy régóta zajló munka, de legyünk őszinték, be lehetett volna hozni ezt a javaslatot rögtön a parlamenti ülés elején is, és nyilván lehetett volna vele várni addig, amíg véget ér a járvány, és egy érdemi társadalmi vita és a mostaninál talán színesebb politikai vita jöhetett volna össze.

De hát értem, csak nem értek vele egyet, hogy az a szándék, hogy lehetőleg sutyiban el lehessen fogadni ezt a törvényjavaslatot, akkor, amikor az országot az foglalkoztatja, hogy húsvétkor hova lehet elmenni, és hova nem lehet elmenni, vagy azon aggódik, hogy hány megbetegedés és hány áldozat lesz még, akkor nyilván könnyebb olyan törvényjavaslatokat a parlament elé hozni, amelyek - hogy mondjam finoman? - nem élveznek széles körű támogatást és lelkesedést, és amelyiknek az alapvető kérdésére, azt kell mondanom, itt a parlamenti vitában sem sikerült választ adni. Merthogy értem én, amit mondanak, és ne legyen félreértés, én húsz éve is azt mondtam, meg most is azt mondom, hogy ha azt akarjuk, hogy rugalmasabb legyen a felsőoktatási rendszer, nagyon helyes; ha azt akarjuk, hogy kevesebb állami szabályozó legyen, amelyik gúzsba köti az egyetemek autonómiáját, nagyon helyes. Ha azt akarjuk, hogy lehetőséget kapjanak az egyetemek arra, hogy gazdálkodjanak a vagyonukkal, nagyon helyes; hogyha azt akarják, hogy az egyetemek jobban együtt tudjanak működni az üzleti szférával és - én hozzáteszem, bár erről most pont Nacsa képviselő úr beszélt, és ezzel egyetértek - akár a környező társadalommal ennek meglegyenek a jogi formái és lehetőségei is, azt mondom, hogy nagyon helyes, hozzáteszem: mi akkor is ezt mondtuk, amikor önök előtt ez még szitokszónak számított, és a felsőoktatás tönkretételének tekintettek minden ilyen típusú intézkedést. De ehhez nem kell privatizálni az egyetemeket.

Csináljanak egy jó állami működési modellt! Működjön az állam jó fenntartóként! Adja vissza az egyetemi autonómiát! Ha azt akarja az állam, hogy önállóbbak legyenek az egyetemek, akkor ne alapítványt csináljon belőlük, hanem hívja vissza a kancellárokat, és állítsa vissza az akadémiai vezetést! Akkor hozzon olyan szabályokat, amelyekkel gazdálkodhatnak az egyetemek! Mert ahhoz, hogy rugalmasabb közbeszerzési szabályok legyenek, ahhoz nincs szükség arra, hogy ezeket az egyetemeket kivegyük az állami szektorból, ahhoz jó közbeszerzési szabályokra van szükség.

Hozzáteszem: én Brenner Koloman képviselő úrral szemben rendkívül nagy aggodalommal figyelem a közbeszerzési szabályok alóli mentességet, mert közbeszerzési szabályok egy jól működő országban azért vannak, hogy az állami kiadások racionálisak legyenek, és amikor önök valamit kivesznek a közbeszerzés alól, akkor az az aggodalmam, hogy már tudják azt is, hogy kinek kell nyernie - jó, ez közbeszerzésen belül

is előfordul, ez kétségtelen. (Dr. Brenner Koloman: *Így van, ez nem akadályozza meg!*) De - még egyszer mondom - ha merevek ezek a szabályok, akkor csináljanak jogszabályokat, de ne csak egyes intézményeknek, minden intézménynek!

Állítsák helyre az egyetemi autonómiát! Tegyük lehetővé, hogy az egyetemek saját maguk találják meg azt az utat, amelyen fejlődni akarnak, mert az a baj, hogy most megint egyenmegoldások jönnek. Csináltak egy Corvinus-modellt, akkor azt mondta Palkovics miniszter úr, hogy majd ez lesz a modell, majd ezek szerint mégsem annyira tökéletes ez a modell, mint annak idején ez látszott, most csinálnak egy kettes számú egyenmodellt, megint csak egységes szabályokkal, miközben emellett hosszasan érveltünk, és én csak meg erősíteni akarom, hogy tudjuk, hogy van olyan intézmény, amely szeretne a Corvinushoz hasonló kvázi piaci feltételeket - ott kérdés persze, hogy ez a hallgatóknak is az érdeke-e, vagy csak az intézménynek, ez a kettő nem feltétlenül esik egybe -, de ugyanakkor teljesen más a vidéki intézmények helyzete, megint más az állatorvosi egyetemnek a helyzete, ahol egyébként ugyanazt tudom mondani, amit...

Az államtitkár úr azt mondja, hogy mert most majd az állatorvosi egyetem nagyon jó lesz, nagyon klassz lesz, visszaszerzi régi fényét - szerintem most is egy kiváló intézmény rengeteg külföldi hallgatóval -, de ha ezt akarjuk, akkor ahhoz tényleg az kell, hogy mostantól alapítvány működtesse? Nem lehet, hogy rá kéne bízni esetleg az egyetem vezetésére egy nagyobb önállósággal, hogy eredményeket érjen el? Esetleg még azt is hozzáteszem, hogy ha lenne egy olyan felsőoktatás-fejlesztési koncepció, amelynek vannak prioritásai, és tegyük fel, hogy ez egy prioritás - nem akarok most ebben dönteni, csak mondom, hogy ez elképzelhető lenne -, akkor talán biztosítson az állam forrásokat. Ne egy alapítványnak, a saját egyetemeinek biztosítson forrásokat arra, hogy fejlődjenek és működjenek!

Ugyanez a helyzet a bérekkel is. Abban nagyjából mindannyian egyetértünk - és majd biztos elmondja Nacsa képviselő úr, hogy most azért sokkal jobb, mint régen volt, és akkor én meg majd elmondom, hogy akkor is mennyit emelkedett, meg hogy infláció is van a világon, meg reálbér-növekedés a gazdaságban, most ezt a vitát nem akarom nagyon lefolytatni, csak azt akarom mondani, hogy nyilván mindannyian azt gondoljuk -, hogy az egyetemi fizetések vagy a felsőoktatási fizetések tekintetében még mindig van hova fejlődni, fogalmazzunk így. Ebben egyetértünk. Tényleg jobb lenne, hogyha jobb fizetések lennének, a versenyképes fizetés, tudjuk, a felsőoktatás területén nagyon jelentős, minőséget meghatározó tényező, ha nem a legfontosabb. Na de hát mi akadályozza az államot abban, hogy ha van erre forrás, akkor ezt a forrást odaadja az egyetemeknek? És majd eldöntik az egyetemek.

Épp a rektor úr, bocsánat, az államtitkár úr beszélt arról, hogy mennyire nagy különbségek lehetnek

karok és karok és intézmények között is. Én azt mondom, hogy legyen egyetemi autonómia, ne alapítványi fenntartás legyen, legyen jól működő állami fenntartás. Adja vissza az állam azt a lehetőséget az egyetemeknek, hogy saját maguk döntsenek például a bérezésről, és ehhez tegye hozzá azt is, hogy forrást biztosít, mert nem a közalkalmazotti rendszer miatt nem adnak jobb bért az egyetemnek, szerintem nincs olyan egyetem, amely csökkenteni akarná a kollégáinak a fizetését - majd arra a végén utalok, hogy persze majd lehet olyan helyzet, de nincs olyan egyetem, amely csökkenteni akarja a saját kollégáinak a fizetését. Nincs forrásuk rá, hogy több pénzt adjanak. Itt akkor nem a fenntartásról kell lemondania az államnak, hanem vissza kell adnia az autonómiát az egyetemeknek, és forrást kell nekik adni, pénzt kell nekik adni hozzá.

Összefoglalva: ebben a részben azt szeretném tehát elmondani, hogy szerintünk jó az, hogy a kormány lazítani akarja az egyetemi működésnek a kereteit, az állami meghatározottságát, jó az, hogy rugalmasabbá akarja tenni, jó az, hogy szeretne több gazdasági lehetőséget és önállóságot adni az egyetemnek, de nem jó az eszköz, az eszköz viszont rendkívüli módon elhibázott, mert nem azt csinálja valójában, hogy nagyobb önállóságot ad, hanem azt csinálja, hogy szűkíti az önállóságot, mert létrehoz egy kuratóriumot, amely most már az egyébként az állami szervekre vonatkozó szabályok nélkül és korlátozások és felelősség nélkül tud döntéseket hozni, ugyanakkor meg az állam nevezi ki - na, hát ez a lehető legrosszabb! A hatalom a miniszteré, de a felelősség nem az övé.

Majd amikor itt interpelláljuk a miniszter urat, bár persze Rétvári államtitkár úr fog válaszolni, és arról fog beszélni, hogy mi volt 2010 előtt, de ha akarna válaszolni... (Nacsa Lőrinc: *Az egy másik minisztérium!*) Bocsánat, az egy másik minisztérium, bocsánat, akkor nem Rétvári, hanem Schanda Tamás államtitkár úr - bocsánat, összekevertem, én is elfelejtettem, annyit szerveztek már át, hogy én is elvesztettem a fonalat -, szóval, Schanda Tamás államtitkár úr persze majd arról fog beszélni, hogy 2010 előtt mindenki meghalt, és egyébként a fű sem nőtt Magyarországon, de ha véletlenül válaszolna a kérdésre, akkor könnyedén azt mondaná, hogy nem ő döntötte el, hát, kuratórium van, a kuratórium így döntött.

Az állam tehát lerázza magáról a felelősséget, ugyanakkor nem adja oda az önállóságot az egyetemnek, hanem beiktat egy politikailag kinevezett testületet, amely egyébként adott esetben elvégzi a piszkos munkát, hogyha erre van megrendelés. Ezt nem lehet támogatni, ezzel nem lehet egyetérteni, véleményünk szerint ez komoly kockázatot jelent a felsőoktatás működésében, nem használ a minőségnek, és nem használ a hallgatók érdekeinek.

Az agrár-felsőoktatást már eléggé kiveséztük, és csak csöndes megjegyzésként szeretnék két dolgot mondani. Természetesen mindannyian el fogunk tudni mondani nagyszerű, kiváló tudósokat és egye-

temi embereket, akik ezt vagy azt az elképzelést támogatják az agrár-felsőoktatásban. Nyilván minden egyetemi vezetés szereti, hogyha nő az ő intézménye, nyilván sok támogatója van annak, hogy a Szent István Egyetem most egy nagy intézménnyé nőjön, amely ha nem is Battonyától Nemesmedvesig, de Gödöllőtől Kaposvárig és Keszthelyig, bocsánat, Gyöngyöstől Keszthelyig és Kaposvárig tart. Ugyanakkor az is az igazsághoz tartozik, hogy ilyen kérdésekben nem lehet annak alapján dönteni, hogy egyébként az egyik egyetemi vezetés azt mondja, hogy sokkal jobb lenne önállóan lenni, a másik azt mondja, hogy sokkal jobb lenne egyben lenni.

Nem állítom, hogy ebből a szempontból a korábbi döntések kifogástalanok lettek volna, ebből a szempontból, őszintén szólva, majdnem azt mondhatom, hogy nem akarom itt felsőoktatás-történettel szórakoztatni a tisztelt Házat. Maradjunk annyiban, hogy már a '70-es években is sok baj volt a felsőoktatási integrációs és szétválasztási döntések meghozatalával, és ez az elmúlt mintegy ötven évben sem változott semmit, akármilyen színű kormányok vannak.

(18.50)

De mégiscsak az a helyzet, és ezt szeretném hangsúlyozni, hogy nem látjuk azokat a világos modelleket, azt az egyértelmű működésmódot, azokat a tanulmányokat, azokat az egyeztetéseket, amik azt mondták volna, hogy ez a modell az - az világos, hogy valahol a Szent István Egyetem környékén lehet új centrumot csinálni, ebben szerintem nincs is vita, de például egy másik lehetséges modell lett volna az -, amelyik engedni a Szent István Egyetemet önmagában, a jelenlegi keretek között jelentős mértékben fejlődni. Akár ott is megfontolandó valamifajta piaci működésre való átállás, és hagyta volna egyébként a jelenlegi formájában a most hozzácsatolandó intézményeket is. Elképzelhető lett volna még sok minden más is, itt tényleg nem akarok belemenni, akik ennek a történetét ismerik, tudják, hogy gyakorlatilag minden évre jutott három olyan koncepció, ami összevonta és szét szedte volna ezeket az intézményeket, de ez nem dőlhet el azon az alapon, hogy kinek van erősebb lobbierjeje a kormánynál.

Ezt végre egyszer tisztességes, tudományos, szakmai alapon, megalapozott módon, számításokkal és érvekkel alátámasztva kell eldönteni, és rá kell szólni azt a nem ötperces, nem tízperces meg nem két hónapos folyamatot, ahogy ezeket az ügyeket végig lehet beszélni az érintett intézményekkel. Azt bátran merem állítani, hogy ez nem történt meg. Mindenki tudja, hogy van ilyen modell, mindenki tiltakozott ellene, arról szó nincs, hogy ebben megegyezés lenne.

Az már csak egy technikai ügy, de csak jelezni szeretném, hogy most mégis hogyan fog végbe menni az integráció majd. Praktikusán hogyan fogják ezt kivitelezni és letárgyalni? Hiszen itt viszonylag szoros határidők vannak. Ne tévedjünk, itt a hátralévő kilenc

hónap nagyon szoros határidő egy ilyen folyamat véghezvitelére, úgy, hogy egyébként nem tudjuk, hogy mikor fejeződik be az online működési mód, mikor lehet találkozni, nem akarok belemenni, sok mindenhez nem lehet hozzáférni és így tovább, az anyagokhoz a felkészüléshez. Tehát ezt továbbra is egy olyan döntésnek tartjuk, amelyik nem biztos, hogy rossz döntés, hozzá kell tennem, ezt nem állítom, azt állítom, hogy nincsen megalapozva kellőképpen, és nincsen tisztázva az érintett intézményekkel, hogy mi a jövőjük.

Még egy szakmai szempontot hadd tegyek hozzá! Az is egy nagy kérdés, komoly felsőoktatási stratégiai kérdés, hogy inkább a szakirányú, szűk profilú egyetemek irányába érdemes elmozdulni, vagy inkább az interdiszciplináris, szélesebb profilú egyetemek irányába. Van egyébként a világban sokfajta példa, és van egyébként arra is példa, hogy vegyes rendszer működik. Ha jól értem, a kormány most ezt pártolja, hogy legyenek majdnem teljesen szakosodott, akár nagy intézmények, és a Szent István ilyen lesz, és maradjanak meg ugyanakkor a nagy tudományegyetemek is regionális feladatokkal. De ez megint egy olyan ügy, amiben például sok érv szól amellett, hogy az agrárkaroknak is adott esetben jobb helye van egy szélesebb egyetemi közösségen belül, mint más agrárkarokkal integrálva. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna elmondani.

Összességében azt tudom tehát mondani, hogy vitaanyagnak izgalmas, amit a kormány lerakott elénk, ez a koncepció, kiérlelt koncepciónak, elfogadható javaslatnak, megalapozott döntésnek nem tekinthető, és így nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalásoknak a végére értünk. Most normál időkeretben megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Miután előttem a szakmai, politikai érveket az ellenzéki képviselők felsorolták, s nem is venném a bátorságot ahhoz - mint nem az oktatás szakpolitikusa -, hogy e vonatkozásban szóljak e javaslatcsomaghoz hozzá, hanem kifejezetten jogi és politikai szempontból, nem szakpolitikai, hanem politikai szempontból.

Ezek a javaslatok azt tartalmazzák, hogy a kormányt az Országgyűlés felszólítja arra, hogy hozzon létre közalapítványokat, és ezeket az egyetemeket gyakorlatilag ezen közalapítványok útján működtesse tovább. Ebben a hat javaslatban meghatározza az Országgyűlés a kormány számára, hogy az alapítás után a miniszternek kell kinevezni a kurátorokat. Ez a javaslat határozza meg azt, hogy az alapítványoknak, amelyek majd ezután alakulnak meg, át kell adni tulajdonába mindazokat a vagyontárgyakat, mind ingatlanokat, mind ingóságokat, amelyeket az egyetem a működéséhez használ.

Először a vagyoni kérdésekkel kezdeném. Tekintettel arra, hogy ebben a javaslatcsomagban egyáltalán nem látszik az, hogy ezen alapítványok működése valóban elválik az állami költségvetés finanszírozásától, egy teljesen más koncepció, mint a Corvinus Egyetem volt, ezért ma álláspontom szerint sokkal, de sokkal nehezebbé teszi az alapítvány működését és működtetését az a tény, hogy már most átadja az állami vagyont az alapítványoknak tulajdonba. Nagyon régóta használt és bevált módszer az, hogyha egy szervezetet az állam létrehoz, az állam szervezetétől független intézményrendszerben működteti, és az állami vagyont a továbbiakban nem tulajdonként kezeli az az adott szervezet, hanem vagyongazdálkodással.

Jelen esetben, miután ezen egyetemek finanszírozásában egyáltalán nem látszik elválasztás az állami költségvetéstől, sőt azonnal egy óriási terhet ró az egyetemekre, vagyis az alapítványokra a vagyonnal való gazdálkodás, amihez még forrásaik, eszközrendszerük és személyzeti állományuk sincs, ezért azt gondolom, hogy ezt, ha már mindenáron a kormányzat ezen egyetemeket alapítványi módon akarja a jövőben működtetni, én mindenképpen két lépcsőben tettem volna. Először nézzük meg, hogy a működés során képesek-e önállóan tulajdonosként vagyongazdálkodni, és aztán majd ha az látható, hogy a finanszírozás is stabil, és némileg elkezd elválni valamennyire az állami költségvetéstől, azaz piaci alapokon is forrást tud gyűjteni, és megbirkózik a tulajdonosi vagyongazdálkodással, akkor ezt a későbbiekben meg lehetett volna tenni. Rendkívüli módon korainak tartom, és nagyon veszélyesnek.

Természetesen az előző javaslat során elhangzott a Házban ellenzéki képviselő részéről, hogy tulajdonképpen inentől kezdve ezzel a vagyonnal vissza lehet élni. Ebben igaza van, mert az alapítvány kuratóriuma dönt el ezek után mindent, az államnak annyiban van beleszólása, hogy alapító, de a vagyongazdálkodásban döntéseket inentől kezdve a magyar állam képviselője egyáltalán nem hozhat. Tehát valóban lehet ezzel a vagyontömeggel akár úgy is bánni, hogy kikerül még az alapítvány érdekköréből a vagyon vagy a vagyon egy része.

A másik fontos elem pedig a kurátorok kérdése. Alapvetően hiányzik ebből a javaslatból az, hogy a miniszter határozott vagy határozatlan időre nevezi ki a kuratórium tagjait. Ez azért fontos, mert ha az Országgyűlés arra hatalmazza fel a kormányt vagy szólítja fel a kormányt, hogy alapítványokat, közalapítványokat hozzon létre, és azt is kimondja, hogy a miniszter jelöli ki a kuratórium tagjait, sőt az elnököt ő választja, akkor a minimumelvárás az lett volna, hogy ebben a javaslatban az is szerepeljen, hogy határozott vagy határozatlan időre. Aki a jogban, különösen a társadalmi szervezetek vagy civil szervezetek jogában nem olyan jártas, nem tudja, hogy ez miért is ennyire fontos kérdés. Azért ennyire fontos kérdés, mert lehet, hogy furcsán hangzik sokuk számára, Magyarországon alapítvány kurátorát nem lehet visszahívni.

Valóban, benne van a jogszabályban egy olyan lehetőség, hogy abban az esetben lehet a kuratórium tagját visszahívni, ha a tevékenysége kifejezetten az alapítvány céljainak megvalósítását veszélyezteti, ilyen lehetetlen Magyarországon bizonyítani. Nem volt még olyan az alapítványok bírósági eljárásában, hogy a kurátor halála vagy lemondása nélkül ilyen jogalapon kurátort vissza lehessen hívni.

Ha határozatlan időre nevezzük ki, mert hiszen inentől kezdve a miniszternek lesz ez joga, akkor egy rendkívüli komoly és nehéz helyzet áll elő, tekintettel arra, hogy az alapítványok kuratóriumi tagjainak számát a jogszabály nem határozza meg maximumként, minimumként van némi utalás a három főre, de ez alól is kivétel van, egyfős kuratórium is lehet.

(19.00)

Tudjuk jól, és nem akarok senkit megsérteni, de azért az látható a Fidesz világában, hogy még a rendkívül nagy tudású és tekintéllyel bíró szakembereknél is gyakran látunk elsősorban politikai hűséget és másodsorban a szakmai hitelesség képviselését. A jelenlévők természetesen mindig kivételek. Általában ez úgy nyilvánul meg, hogy nem mondanak nemet, legfeljebb tartózkodnak a megnyilatkozástól, de tudjuk jól, hogy aki hallgat, az sokszor a bűnben részes. Ennek azért van jelentősége, mert abban az esetben, hogy ha bármikor is egy politikai váltás történik, amire egy demokráciában azért szokott lenni esély, és mondjuk, a kurátorok nem szakmai alapon és nem meghatározott tisztségből érkezően jönnek, hanem egyszerűen csak határozatlan időre kinevezettek, és mondjuk, egy új kormányzat szeretne az egyetemi autonómia megsértése nélkül valamifajta koncepciót váltani, valamifajta oktatási mechanizmust vagy rendszertípusú változtatást megvalósítani, és mondjuk, azok a kurátorok, akiket az előző kormány minisztere nevezett ki, ellenállnak, az alapítónak, az állam képviselőjének nincs más módja, mint az, hogy feltölti további kurátorokkal a kuratóriumot, mert hiszen arra joga van, hogy további tagokat delegáljon, és ezáltal már akár 15-20 fős kuratórium is lehet azért, hogy esetleg azokat az indokolt változtatásokat meg tudják valósítani, és ne akadályozzák a korábbi, esetleg elvű kurátorok ennek a változásnak a megvalósítását. Rendkívül kellemetlen, hogy ha egy határozatlan időre kinevezik ezeket a kurátorokat, akkor tulajdonképpen vagy a halálukra játszanak, vagy arra, hogy feltölti további tagokkal egy új kormányzat ezeket a kuratóriumokat.

Még egy nagyon fontos szempont, ez pedig az, hogy a határozatlan és határozott kitétel hiánya mellett rendkívüli módon, persze most lehet, hogy egy picit az oktatáspolitikai területére áttévedek, de talán mégsem, mert én azt mondom, hogy különösen egy ilyen nagy változás esetén, amint mondta képviselőtársam is, igenis ezekben a kuratóriumokban azok az emberek legyenek, akik majd működtetni fogják az

egyetemet, illetőleg azok, akik az egyetemi finanszírozásban, mondjuk, a kormány részéről részt vesznek, illetőleg legyen benne a hallgatói jogokat képviselő vagy a hallgatói érdekeket képviselő személy, legyen benne az oktatói gárda érdekeit képviselő személy. Tehát én például azt várnám el, és ezt bizony törvényi szinten kell szabályozni, ezt nem lehet megúsni, hogy ne csak az legyen a javaslatban, hogy a miniszter kinevez akárhányat, mert még a kurátorok száma sincs a javaslatban leírva. Nem gondolom egyébként, hogy egy ilyen esetben majd a miniszter a közalapítvány alapításakor ő maga fogja eldönteni, hogy hány kurátor lesz, és azok egyébként milyen szakmai vagy milyen társadalmi körből valók.

Ebbe a javaslatba bele kell írni a határozatlan vagy a határozott időt, azt, hogy hány fős kuratórium, és hogy a kuratórium tagjai kicsodák, a mindenkori elnök, a mindenkori kancellár, a mindenkori hallgatói önkormányzat vezetője, a mindenkori oktatói szervezet vezetője, a mindenkori finanszírozó vagy támogató minisztérium delegáltja. Tehát meg kellene határozni ezeket a pozíciókat. És tudják, miért kell meghatározni? Mert ha például azt mondja - csak egy példát mondok -, hogy a mindenkori oktatói érdekképviselő vezetője a kuratórium tagja, akkor ezzel én már egy határozott időt is meghatároztam, pedig időintervallumot nem határoztam meg, mert az azt jelenti, hogy az az adott személy addig foglalja el a kuratóriumi tagságát, amíg azt a pozíciót betölti, amit előírtam a szabályrendszerben. Ezáltal, ha már nem is mondta ki a határozott időt, de a pozíció megjelölésével már a személy határozottságát viszont meghatározta. Úgyhogy nagy tisztelettel, ha már a kormányzat ragaszkodik ehhez a fajta új szervezeti rendszerhez az egyetemekenél, tegye már meg, hogy egy olyan javaslatot nyújt be, amely sem a jelent, sem a jövőt nem teszi nehézkessé ezeknek az alapítványoknak a működtetésében.

Én tudom, hogy talán ebben a minisztériumban ennyire nem is figyeltek azokra a jogi körülményekre, amelyek nehezíthetik ezeknek az alapítványoknak a működését, úgyhogy nagy tisztelettel kérem államtitkár urat, tolmácsolja a döntéshozóknak és a kodifikátoroknak ezeket a felvetéseket, mert így ebben a formában ezeknek az alapítványoknak a működése rendkívül sok nehézséget és annál több vitát fog generálni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Kérdezem, kíván-e valaki esetleg hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az együttes általános vitát lezárom.

Megadom a válasz lehetőségét professzor úrnak, államtitkár úrnak.

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Tulajdonképpen Brenner képviselő úr beszéde indított a következő gondolatra.

Annak idején a latin nyelv oktatása többet jelentett, mint egy nyelvoktatás, az egyfajta kultúrát is közvetített, egyfajta olyan üzeneteket a mának is, amelyek megfontolandók. Ilyen volt, mit tudom én, a „Cogito ergo sum”, a „Historia est magistra vitae”, de ilyen volt a „Timeo Danaos et dona ferentes”, amivel a felszólalását kezdte. *(Dr. Brenner Koloman: Ma már megérte bejönni, államtitkár úr! - Derültség.)* Fejezzem be, az a legjobb? *(Derültség.)* Nem erre akarnék kilyukadni, de egy gondolatot mégiscsak elindított. Van még sok nagyon böles latin közmondás, például „Repetitio est mater studiorum”. Azt gondolom, az előző törvényjavaslat vitája kapcsán több minden előkerült, és a záró beszédemben több mindenre kitértem, de muszáj mégis néhány dologra hangsúlyozottan visszatérni, nem azért, mert ismételni akarom, hanem azért, mert fontos.

Azt gondolom, fontos értelmezni, hogy miben tér el a Corvinustól. A most létrehozandó alapítványok fenntartói jogokat kapnak, a kuratórium létrehozása, kinevezése egy fontos szempont, és ami itt elhangzott, azt nagyon fontos tanácsnak tartom, tehát nem kritikának veszem, hanem tanácsnak, és nyilvánvalóan fogom közvetíteni is. De ha abból indulunk ki, hogy a fenntartói jogokat a kuratórium gyakorolja, és ezt komolyan vesszük, akkor már összeférhetetlenség tud lenni, ha a rektor tagja a kuratóriumnak. Tehát miközben logikus a javaslat, és azt gondolom, egyfajta jó autonómiakontroll tudna lenni, én nem vagyok jogász, tehát az mindig rossz, ha egy orvos jogászkodik, de fordítva sem, hogy mondjam, ajánlatos. *(Derültség. - Dr. Varga-Damm Andrea: Néha már műteni is szoktam!)*

Amikor én ma délután néztem a 2. napirendi pont vitáját, akkor egyrészt megriadtam, őszintén, hogy mi vár itt engem, másrészt elkezdtem gondolkodni, hogy ha az ember döntéseket hoz, akkor a legjobb, ha a kettes számrendszerben gondolkodik: igen vagy nem. Négy kérdést feltettem magamnak. Akarjuk-e, hogy nagyobb legyen az egyetemek autonómiája? Azt gondolom, erre nem lehet mást választ adni, mint hogy igen. A következő kérdés az volt, hogy akarjuk-e, hogy az egyetemek központosítása, központi irányítása csökkenjen. Igen, mert attól függetlenül, hogy - idézőjelben - én vagyok az irányítás egyik központja, de nyilván nem mindig csinálom jól. Akarjuk-e, hogy a jelenlegi túlszabályozott helyzetből kicsit kijebb tudjanak menni az egyetemek, és nagyobb mozgásteret kapjanak? Igen, akarjuk. Akarjuk-e, hogy kiszámíthatóbb legyen a működésük, stabilabb és hosszú távon is biztosított? Azt gondolom, lehet, hogy nem olvasható ki a törvényjavaslatból, de mégiscsak benne van. Benne van egy 15-25 év közötti hosszú távú úgynevezett keretmegállapodás igénye és szükségessége.

(19.10)

Benne van egy hároméves finanszírozási igény, és ha a törvényt elfogadják, akkor ez kötelező lesz. Az

talán nincs benne, de más vonatkozásban állítólag az egy szabály, hogy egyik évről a másikra 5 százaléknál nagyobb mozgás lefelé nem lehet, fölfelé igen, mert ha több feladatot kap egy intézmény, akkor azt finanszírozni kell. Az állam valóban megrendeli az oktatási igényeket, az oktatási feladatok mentén fogja megkötni ezeket a szerződéseket.

Én úgy gondolom, hogy borzasztóan fontos, hogy itt, ezeken a modellváltó egyetemeken, intézményekben továbbra is ott lesz az államilag finanszírozott hallgató ugyanúgy, mint eddig, nyilván az aktuális igényeknek megfelelően.

Egyébként nem is tudom, talán Arató képviselő úr... nem... (*Dr. Brenner Koloman felé:*) Ön... Elhangzott az, hogy piaci igényeket hogyan lehet, tehát egyetértek, piaci igényeket nem lehet ad hoc bevinni oktatási intézményekbe, még a szakképzőkbe is nehéz, hát még egy egyetemre! Az egyetemi intézményekben olyan feltételeket, olyan oktatást és tudományos háttérrel kell biztosítani, amely jövőbe mutató, azt pedig rájuk kell bízni, az akadémiai szférára kell bízni. De olyan szabályozást kell nekünk, mindannyiunknak közösen alkotnunk, hogy meglegyen a mozgásteret az akadémiai oldalnak.

Az agrárra, mert megint előkerült, muszáj kitérnem. Az, hogy évtizedek óta mindenféle gondolatok vannak az agrárképzéssel kapcsolatban, elhangzott, egyet is értek vele. De az a munka, az a műhelymunka, amelyik ehhez a törvényjavaslathoz elhozott bennünket, több mint egy éve kezdődött, hozzáértő, agrár-oktatáshoz értő, kiváló agrárszakemberek által - hogy mondjam? - problémákat felvetve és problémákra válaszokat keresve. Nem gondolom, hogy az a megoldás, amivel mi most idejöttünk a tisztelt Ház elé, a legjobb megoldás, de én hiszek benne, hogy ez egy jó megoldás.

Akkor, amikor az ember egy változást próbál egy rendszerben előidézni vagy eszközölni, biztosan fontos, hogy hisz abban, hogy jó irányba teszi, és mindenki másnak meg az a feladata, hogy kontrollálja, hogy ez valóban egy jó irány. Nem privát egyetemeket akarunk ezekből, nem rosszabbul teljesítő, dolgozó egyetemeket, nem - hogy mondjam? - lehetetlenné tett intézményeket, hanem dinamikusan fejlődő, jó mozgástérrel rendelkező és egyébként - már korábban is elmondtam - komoly fejlesztési lehetőségekkel rendelkező intézményekről gondolkodtunk, és annak megfelelő anyagot tettünk le az asztalra.

Én abban bízom, hogy az élet vissza tudja igazolni majd ezeket a pozitív törekvéseket, de azzal még meg kell toldanom, hogy egy dolog, hogy milyen kereteket biztosítunk; a megvalósítás azokon az intézményeken, azok vezetőin és oktató-, kutatógárdáján múlik, akik aktuálisan ott vannak. Én bízom benne, hogy az összes intézmény olyan, amelyik akar és tud dolgozni a saját intézményéért, a hallgatókért, az ott dolgozó kollégákért és egyáltalán a magyar felsőoktatás jövőjéért. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel a mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony: „A koronavírus és a kormányzati propaganda” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A koronavírus okozta nehézségeinkben a legfontosabb a védekezés mind az egészségügyi vonatkozásban, mind gazdaságunk megvédésében, és nem az a legfontosabb, hogy az aktuális kormány saját magát fényezze, öntömjénezzze. Sajnos nem ezt tapasztaljuk az elmúlt időszakban; nagyon sok olyan kérdés és jelenség merült fel, ami kifejezetten, azt gondoljuk, nem elegáns, nem tisztességes egy ilyen komoly nehézség közepette.

A védekezésre vonatkozó törvényben, amelyet felhatalmazási törvénynek neveztek el, annak idején, az elmúlt hetekben az volt az indok, hogy ezt meg kell hozni, miszerint a jogszabályokból hiányoznak azok a felhatalmazások, azok az eljárásrendek, amelyeket alkalmazni kell a kormánynak. Ezt már többször elmondtuk: ez nem volt igaz, az Alaptörvény, a katasztrófavédelmi törvény, a 234/2011. kormányrendelet, az egészségügyi törvény és a 18/1998. (VI. 3.) népjóléti miniszteri rendelet pontosan meghatározta minden egyes tevékenységét, amelyet a kormánynak, a tiszti főorvosnak, a belügyminiszternek és a katasztrófavédelem vezetőinek el kellett volna látni. Az látható volt végül, hogy ez a törvény csak hatalmi törekvést szolgál, és leginkább azt szerették volna vele elérni, hogy az elmulasztott feladatok - amelyeket a kormánynak már korábban, jóval azelőtt, hogy ez a járvány felmerült, meg kellett volna tennie - leplezésére szolgáljon.

Csak érdekességként mondom el, hogy 2020. március 31-én 16 óra 44-kor a kormány minden rendelkezését meghosszabbította, sőt olyanokat, amik le sem jártak, és mégis este negyed kilenckor Orbán Viktor miniszterelnök arról nyilatkozott a sajtó nyilvánossága előtt, hogy az ellenzék léket ütött a védekezésben, holott semmiféle módon ez nem valósult így meg.

Orbán Viktor miniszterelnök szerint a legfontosabbak a védekezésben a papok, aztán a rendőrök, aztán a katonák, és csak a negyedik helyre szorultak az orvosok. Ez rendkívül fájdalmas. Még soha egyetlen járványt nem a rendőrök, papok és orvosok oldottak meg, hanem elsősorban a tudomány és aztán az orvosok, valamint az egészségügyi ellátó személyzet. A miniszterelnökünknek sem a tudomány, sem az egészségügyi ellátó személyzet nem számít, csak a saját maga propagandája.

Az volt az indok a felhatalmazási törvényre többek között, hogy nem tudni, tud-e ülni majd a parlament, nem tudni, hogy a parlament tud-e döntéseket hozni, amire egyébként egyáltalán nem volt szükség, mert a jogszabályok a kormányt mindenre felhatalmazták. Ehhez képest március 31-e óta 16 törvényjavaslatot nyújtott be a kormány, 527 oldalon keresztül, és immár a negyedik hosszú ülésnapot tartjuk azon nap óta. Tehát ez is csak kormánypropaganda volt és nem a valóság.

Naponta számoltak be a parlamentben a kormánypárti képviselők kérdésére a miniszter és államtitkárai arról, hogy külföldről hazahozták kint rekedt honfitársainkat, és micsoda heroikus küzdelmet folytattak ezért, és úgy állították be, mintha a kormány kegyelmi tevékenysége lett volna ez. Csakhogy ez sem igaz. Az Alaptörvény XXVII. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy magyar állampolgár külföldön is Magyarország védelmét élvezzi. És miután a nemzetközi térben a nemzetközi közlekedési eszközök lehetőségeit a különböző országok beszüntették, ily módon teljesen egyértelmű: az Alaptörvény kötelezte Magyarország Kormányát arra, hogy minden magyar állampolgárt külföldről hozzon haza. Tehát ez is újra csak kormánypropaganda volt.

A koronavirus.gov.hu oldal 80 százalékbán kormánypropagandát és mindössze 20 százalékbán tartalmaz tájékoztató jellegű adatokat. Hat napon át szá-

molt be például arról ez az oldal, hogy érkeznek Kínából és különböző helyekről egészségügyi szállítmányok, hat napon át ugyanaz a szállítmány, és a végén, amikor ez megtörtént, semmi más nem maradt ki, csak az a lényeges dolog, hogy bizony egy An-124-es szállítógépünk szállított Kínából árukat, és nem csak Wizz Air-gépek, amely vállalatot tulajdonképpen az egekig emeltek.

Aztán itt a munkahelyteremtés kérdése. Minden áldott nap azt halljuk, hogy a kormány annyi munkahelyet fog teremteni, amennyit elpusztít a járvány.

(19.20)

Csakhogy a kormány nem teremt munkahelyet, azt a piac teremti. A kormány a közszolgákat tudja fel-tuningolni, vagy 54 ezer forintos közmunkásokat tud minél több számban alkalmazni, de a piacot, amelynek ma barátja kellene legyen, és a mikrovállalkozásokat, kisvállalkozásokat támogatni, arról ma sem hallunk semmit. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten kedden 11 órakor folytatja az ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 19 óra 21 perckor ért véget.)

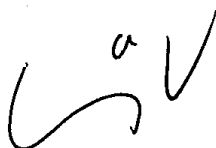
Arató Gergely s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)